

हणजे

मूळगीर्तेतील

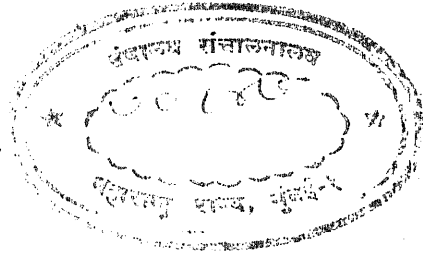
सर्व श्लोकांच्या प्रत्येकपदांची महाराष्ट्रभाषेत

हा ग्रंथ

पूर्वी लिथोग्राफीवर छापला होता तो विद्वज्जनाचे साक्षाने

शुद्ध करवून

मुंबईमध्ये

शके १७९६ भावनामसंवत्सरे

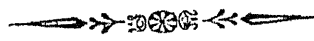
आश्विन शुद्ध १० भौमवासरे.

सन १८७४.

॥ श्री ॥

॥ अथपदबोधिनीगीताप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥

॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ धृतराष्ट्र संजयाप्रति पुसतो ॥

धर्मक्षेत्रेकुरुक्षेत्रेसमवेतायुयुत्सवः ॥

मामकाःपांडवाश्चैवकिमकुर्वतसंजय ॥ १ ॥

हे संजय अगासंजया, धर्मक्षेत्रे धर्मरूपक्षेत्रेऐसें, कुरुक्षेत्रे कुरुक्षेत्रा-
चार्या, समवेताः मिळालेऐसे, युयुत्सवः युद्धइच्छावंतऐसे,माम-
काः माझेदुर्योधनादिकजेते, पांडवाश्चैव पांडवजेतेही, किमकुर्वत
कायकरितेझाले ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

संजयउवाच ॥ संजय धृतराष्ट्राप्रति सांगतो ॥

दृष्ट्वातुपांडवानीकंव्यूढंदुर्योधनस्तदा ॥

आचार्यमुपसंगम्यराजावचनमब्रवीत् ॥ २ ॥

राजादुर्योधनः राजादुर्योधनजोतो, तदा तेकाळीं, व्यूढं व्यूहकरून
रचिलेऐसें, पांडवानीकं पांडवसैन्यजेत्यातें, दृष्ट्वातु देखोन, आचार्य
द्रोणाचार्यातें, उपसंगम्य त्यासमीपजाऊन, वचनं वक्ष्यमाणवचना-
तें, अब्रवीत् बोलताझाला ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

पश्येतांपांडुपुत्राणामाचार्यमहर्तीचमूं ॥

व्यूढांद्रुपदपुत्रेणतवशिष्येणधीमता ॥ ३ ॥

हेआचार्य अगाद्रोणाचार्या, तवशिष्येण तुझाशिष्यऐसा, धीमता बु-
द्धिमंतऐसा, द्रुपदपुत्रेण द्रुपदाचापुत्रधृष्टद्युम्नजोत्याणें, व्यूढां व्यूहर-
चनारचिलीऐशी, पांडुपुत्राणां पांडुपुत्रधर्मादिकजेत्यांची, महर्ती थो-
रऐशी, एतांचमूं हीसेनाजेतीतें, पश्य पाहा ॥ ३ ॥

॥ अत्रशूरामहेष्वासाभीमार्जुनसमायुधि ॥

॥ युयुधानोविराटश्चद्रुपदश्चमहारथः ॥ ४ ॥

अत्र या, युधि युद्धाचार्या, भीमार्जुनसमाः प्रसिद्धजेभीमार्जुन
त्यांचेसमानऐसे, महेष्वासाः थोरआहेतधनुष्येंज्यांचींतेऐसे, शूराः
शूरआहेतकोणतरि, युयुधानः सात्यकीजोतो, विराटश्च विराटजो-
तो, द्रुपदश्च द्रुपदजो, महारथः महारथीऐसातो, ॥ ४ ॥

॥ धृष्टकेतुश्चेकितानःकाशिराजश्चवीर्यवान् ॥

॥ पुरुजित्कुंतिभोजश्चशैब्यश्चनरपुंगवः ॥ ५ ॥

धृष्टकेतुः धृष्टकेतुनामाचा, काशिराजश्च काशिराजनामाजो, वीर्य
वान् पराक्रमीऐसा, पुरुजित् पुरुजित्थानामेंप्रसिद्ध, कुंतिभोजश्च
कुंतिभोजजोतोही, शैब्यश्च शैब्यनामाजो, नरपुंगवः पुरुषामध्ये
श्रेष्ठऐसा तोही, ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

युधामन्युश्चविक्रांतउत्तमौजाश्चवीर्यवान् ॥

सौभद्रोद्रौपदेयाश्चसर्वएवमहारथाः ॥ ६ ॥

युधामन्युश्च युधामन्युनामाचाजो, वीर्यवान् पराक्रमीऐसातोही, सौ
भद्रः सुभद्रेचापुत्रअभिमन्युजोतो, द्रौपदेयाश्च द्रौपदीचेपुत्रप्रति वि-
ध्यादिकपांचतेही, सर्वएव सर्वहीहे, महारथाः एकएकदाहासह स्त्रां
शीयुद्धकरणार, ऐसेतेमहारथी ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

अस्माकंतुविशिष्टायेतान्निबोधद्विजोत्तम ॥

नायकाममसैन्यस्यसंज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ॥ ७ ॥

हेद्विजोत्तम अगाद्रोणाचार्या, अस्माकंतु आमुचेतरि, विशिष्टाये-
जेथोर, तान् त्यांतें, निबोध जाण, नायकाः सरदारजेते, ममसैन्यस्य
माझेसैन्याचे, संज्ञार्थं बरवेंजाणावयाकारणें, तान् त्यांतेंसरदारांतें,
ब्रवीमि बोलतों, ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

भवान्भीष्मश्चकर्णश्चरूपश्चसमितिजयः ॥

अश्वत्थामाविकर्णश्चसौमदत्तिस्तथैवच ॥ ८ ॥

भवान् द्रोणाचार्यजोतू, भीष्मश्च भीष्मजोतोही, कर्णश्च कर्णजो-
तोही, रूपश्च रूपाचार्यजोतोही, विकर्णश्च विकर्णजोतोही, तथैव-
च तसाच, समितिजयः युद्धीर्जिकिणारऐसा, सौमदत्तिः सोमदत्ता-
चापुत्रभूरिश्रवाजोतोही ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अन्येचबहवःशूरामदर्थेत्यक्तजीविताः ॥

नानाशस्त्रप्रहरणाःसर्वेयुद्धविशारदाः ॥ ९ ॥

अन्येच आणिकही, बहवः बहूत, शूराः शूरजेते, मदर्थे माझाप्रयोज-
नी, त्यक्तजीविताः प्राणत्यागीनिश्चयवंतऐसे, सर्वे अवघे, नानाश-
स्त्रप्रहरणाः नानाप्रकारचींशस्त्रेंहाणावयाचीं साधनेंज्यांपाशींऐसेते,
युद्धविशारदाः युद्धीनिपुणऐसे, ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अपर्याप्ततदस्माकंबलंभीष्माभिरक्षितं ॥

पर्याप्तंत्विदमेतेषांबलंभीमाभिरक्षितं ॥ १० ॥

तत् तें, भीष्माभिरक्षितं भीष्मेंरक्षिलेंऐसें, अस्माकंबलं आमुचेंबल-
जेंतें, अपर्याप्तं अपुर्तेंभासतें, इदं हेंजें, भीमाभिरक्षितं भीमेंरक्षिलें-
ऐसें, एतेषांबलं यांचेंपांडवांचेंसैन्यजेंतें, पर्याप्तं समर्थभासतें, ॥ १० ॥

अयनेषुचसर्वेषुयथाभागमवस्थिताः ॥

भीष्ममेवाभिरक्षंतुभवंतःसर्वएवहि ॥ ११ ॥

सर्वेषुअयनेषु अवघ्याव्यूहमार्गप्रवेशाचेठायीं, भवंतः तुल्ली, सर्वएव
अवघेनिश्चयेंसी, यथाभागं आपुल्याआपुल्यारणभूमीतेंनटाकितां,
अवस्थिताः राहातहोत्साते, भीष्ममेव भीष्मजोत्यातेंच, अभिरक्षंतु
संरक्षणकरा, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस्यसंजनयनहर्षंकुरुवृद्धःपितामहः ॥

सिंहनादंविनद्योच्चैःशंखंद्धूमौप्रतापवान् ॥ १२ ॥

तस्य दुर्योधनास, हर्ष आल्हादाते, संजनयन् उपजवीतहोत्सातां, कुरुद्वः कौरवांचाह्लाताराऐसा, प्रतापवान् पराक्रमीऐसा, पितामहः आज्ञाभीष्मजोतो, उच्चैः मोठ्यानें, सिंहनादं सिंहाचेपरीगर्जनाजेतीते, विनद्य करून, शंखं शंखाते, दध्मौ वाजविताझाला, ॥ १२ ॥

ततःशंखाश्चभेर्यश्चपणवानकगोमुखाः ॥

सहसैवाभ्यहन्यंतसशब्दस्तुमुलोभवत् ॥ १३ ॥

ततः त्यानंतर, शंखाश्च शंखजेते, भेर्यश्च भेरीज्या, पणवानकगोमुखाः दमामेकाहाळइत्यादिकवाद्यविशेषजे, सहसैव एकाएकींच, अभ्यहन्यंत आसमंतात्भागाचाठार्यांवाजतेझाले, सशब्दः तोशब्दजोतो, तुमुलः मोठा, अभवत् होताझाला, ॥ १३ ॥

ततःश्वेतैर्हयैर्युक्तेमहतिस्पंदनेस्थितौ ॥

माधवःपांडवश्चैवदिव्यौशंखौप्रदध्मतुः ॥ १४ ॥

ततः त्यानंतर, श्वेतैः पांढरे, हयैः घोडेजेतीर्हीकरून, युक्ते जुंपलेला-ऐसा, महति मोठाऐसा, स्पंदने रथजोत्याचाठार्यां, स्थितौ बैसले-ऐसे, माधवः लक्ष्मीकांतजोतो, पांडवः अर्जुनजोतो, दिव्यौशंखौ देवलोकींचेशंखजेत्याते, प्रदध्मतुः वाजवितेझाले ॥ १४ ॥

पांचजन्यंलृपीकेशोदेवदत्तंधनंजयः ॥

पौंड्रंद्धूमौमहाशंखंभीमकर्मावृकोदरः ॥ १५ ॥

लृपीकेशः विषयेंद्रियांचास्वामीकृष्णजोतो, पांचजन्यं पांचजन्य-यानामाचाशंखातेवाजविताझाला, देवदत्तं देवदत्तयानामाचाशंखजोत्याते, धनंजयः अर्जुनजोतोवाजविताझाला, भीमकर्मा भयंकरकर्मज्याचेऐसा, वृकोदरः भीमसेनजोतो, पौंड्रं पौंड्रयानामाचा, महाशंखं मोठियाशंखाते, दध्मौ वाजविताझाला, ॥ १५ ॥

अनंतविजयं राजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥

नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥

कुंतीपुत्रः कुंतीचातनय, राजायुधिष्ठिरः राजाधर्मजोतो, अनंतविजयं अनंतविजयनामाचाशंखजोत्यातें वाजविताझाला, नकुलः नकुलजोतो, सहदेवश्च सहदेवजोतोही, सुघोषमणिपुष्पकौ सुघोषआणिमणिपुष्पकयानामाचे शंखवाजवितेझाले ॥ १६ ॥

काश्यश्च परमेष्वासः शिखंडीच महारथः ॥

धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥

परमेष्वासः मोठाधनुर्धारीऐसा, काश्यश्च काशिराजाजोतोही, महारथः महारथऐसाजो, शिखंडीच शिखंडीजोतोही, अपराजितः पारकियानेंजिकिलानाहींऐसा, सात्यकिश्च सात्यकिनामाचायादवजोतो, धृष्टद्युम्नः धृष्टद्युम्नयानामाचा, विराटश्च विराटयानामाचा जोतोही, ॥ १७ ॥

॥ १७ ॥

द्रुपदोद्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥

सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान् दध्मुः पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥

पृथिवीपते अगराराजाधृतराष्ट्रा, द्रुपदः द्रुपदनामाचाराजाजोतो, द्रौपदेयाः द्रौपदीचेपुत्रप्रतिविध्यादिकपांचजेतेही, महाबाहुः मोठेआहेतहातज्यासर्तो, सौभद्रश्च सुभद्रेचापुत्रअभिमन्युजोतोही, सर्वशः अवघेही, पृथक्पृथक् वेगळेवेगळे, शंखान् शंखजेत्यांतें, दध्मुः वाजवितेझाले, ॥ १८ ॥

सघोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥

नभश्च पृथिवींचैव तु मुलौ व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥

सघोषः तोशंखांचाध्वनीजो, नभश्च आकाशातें, पृथिवींचैव पृथिवीतेंही, तुमुलः अत्यंत, व्यनुनादयन् प्रतिध्वनीतें पूरितहोत्साता, धा-

तैराष्ट्राणां धृतराष्ट्राच्यापुत्रांचीं, तृदयानि तृदयेर्जात्यांतें, व्यदारयत् विदारिताझाला ॥ १९ ॥

अथव्यवस्थितान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः ॥

प्रवृत्तेशस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पांडवः ॥ २० ॥

अथ यानंतर, व्यवस्थितान् युद्धार्थमिळाले ऐसे, धार्तराष्ट्रान् धृतराष्ट्राचे पुत्र जेत्यांतें, दृष्ट्वा देखोन, कपिध्वजः हनुमंत आहे ध्वर्जा ज्याचा तो, पांडवः अर्जुन जो तो, शस्त्रसंपाते परस्पर युद्ध, प्रवृत्ते प्रवर्तले असतां, धनुः गांडीव जेत्यांतें, उद्यम्य उचलून ॥ २० ॥

तृपीकेशं तदा वाक्यमिदमाहमहीपते ॥

सेनयोरुभयोर्मध्येरथं स्थापय मे च्युत ॥ २१ ॥

हेमहीपते अगाभूपती धृतराष्ट्रा, तदा ते कार्त्वी, तृपीकेशं ज्ञानेन्द्रियांचा स्वामी कृष्ण जेत्यांतें, इदं वाक्यं पुढील जें करणें ते गोष्ट, आह सांगता झाला, हे अच्युत अगाच्युतिरहिता, मे रथं माझा रथ जेत्यांतें, उभयोः दोन्ही, सेनयोः सैन्यांचा, मध्ये मध्यभागाचा ठायी, स्थापय ठेव, ॥ २१ ॥

यावदेतान्निरीक्षेहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥

कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्नरणसमुद्यमे ॥ २२ ॥

अहं मीजो तो, अवस्थितान् युद्धार्थमिळोन राहिले ऐसे, एतान् यांतें, योद्धुकामान् युद्ध इच्छावंत ऐसे यांतें, यावत् साकल्यें करून निरीक्षे पाहातो, अस्मिन्नरणसमुद्यमे या युद्धाचा बरवा उद्योग जेत्याचा ठायी, मया म्या, कैः सह कोणासांगातें, योद्धव्यं युद्ध करावें २२

योत्स्यमानानवेक्षेहं य एते च समागताः ॥

धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे र्युद्धे प्रियचिंकीर्षवः ॥ २३ ॥

दुर्बुद्धेः दुष्टआहेबुद्धिज्याचीऐसाजो, धार्तराष्ट्रस्य दुर्योधनजोत्याचे,
युद्धे युद्धाचाठायीं, प्रियचिकीर्षवः हितकरणारऐसे, यएते हेजित-
के, अत्र यारणभूमीचाठायीं, समागताः आलेआहेत, योत्स्यमाना-
न् युद्धकरणारजेत्यांतें, अहं मीजोतो, अवेक्षे पाहांतां, ॥ २३ ॥

एवमुक्तोत्तरीकेशोगुडाकेशेनभारंत ॥

सेनयोरुभयोर्मध्येस्थापयित्वा रथोत्तमं ॥ २४ ॥

हेभारत अगाधतराष्ट्रा, गुडाकेशेन जिंकिलीआहेनिद्राज्याणेंऐसा-
जोअर्जुनत्याणें, उत्तरीकेशः विषयेंद्रियस्वामीरुणजो, एवमुक्तः
याप्रकारेंबोलिजेलाऐसाहोत्साता, उभयोःसेनयोर्मध्ये दोन्हीसेना-
ज्यात्यांचामध्यभागीं, रथोत्तमं अग्निदत्तउत्तमरथजोयातें, स्थाप-
यित्वा ठेऊन, ॥ २४ ॥

भीष्मद्रोणप्रमुखतःसर्वेषांचमहीक्षिताम् ॥

उवाचपार्थपश्यैतान्समवेतान्कुरुनिति ॥ २५ ॥

सर्वेषां सर्वही, महीक्षिताम् राजांपुढेंही, भीष्मद्रोणप्रमुखतः भीष्म-
आणिद्रोणाचार्यांचेसमोर, हेपार्थ अगाअर्जुना, समवेतान् मिळा-
लेऐसे, एतान्कुरुन् इतकेकौरवजेत्यांतेंही, पश्य पाहा, इति याप्र-
कारें, उवाच बोलताझाला, ॥ २५ ॥

तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थःपितृन्तथपितामहान् ॥

आचार्यान्मातुलान्भ्रातृन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा २६

पार्थः अर्जुनजोतो, तत्र त्यारणभूमीचाठायीं, स्थितान् आहेतअ-
शांतें, अपश्यत् पाहाताझाला कोणकोणतेतरी, पितृन् चुलतेजेत्यां-
तें, अथ यानंतर, पितामहान् भीष्मादिकांतें, आचार्यान् द्रोणादि-
कांतें, मातुलान् मामेजेत्यांतें, भ्रातृन् भाउजेत्यांतें, पुत्रान्पौत्रान् दु-
र्योधनाचेपुत्रनातूजेत्यांतेंही, तथा तैसेच, सखीन् मित्रजेत्यांतेंही २६

श्वशुरान्सुहृदश्चैवसेनयोरुभयोरपि ॥

तान्समीक्ष्यसकौंतेयःसर्वान्बन्धूनवस्थितान्॥ २७

उभयोःसेनयोरपि दोन्हीसेनाज्यात्यांचाठार्थी, श्वशुरान् सासरेजे-
त्यांतें, सुहृदश्चैव केलेआहेतउपकारज्याणींऐसेजेमित्रत्यांतेंही, सः
तो, कौंतेयः अर्जुनजोतो, अवस्थितान् ठाकलेऐसे, तान्सर्वान्बधून्
तेसर्वबांधवजेत्यांतेंही, समीक्ष्य पाहोन, ॥ २७ ॥

कृपयापरयाविष्टोविषीदन्निदमब्रवीत् ॥ अ० ॥

दृष्ट्वेमंस्वजनंकृणायुयुत्सुंसमुपस्थितं ॥ २८ ॥

कृपयापरयाविष्टः परमकृपाजेतीणेंव्याप्तऐसाहोत्साता अर्जुनजोतो,
विषीदन् विषादातेंपावोन, इदमब्रवीत् वक्ष्यमाणजेंत्यातेंबोलताझा-
ला, अर्जुनउवाच अर्जुनकृणाप्रतिसांगतो, हेकृण अगाकृणा, यु-
युत्सुं युद्धकरावयाकारणें, समुपस्थितं बरव्याप्रकारेंजवळठाकला,
ऐसा इमंस्वजनं हाजोआपलाजनत्यातें, दृष्ट्वा देखोन, ॥ २८ ॥

सीदंतिममगात्राणिमुखंचपरिशुष्यति ॥

वेपथुश्चशरीरेमेरोमहर्षश्चजायते ॥ २९ ॥

मम माझीं, गात्राणि अंगेंजींहातपायांदिक, सीदंति कंपितहोताहेत,
मुखंच तोंडजेतें, परिशुष्यति सोखतें, मेशरीरे माझ्याअंगाचाठार्थी,
वेपथुश्च कंपसुटतो, रोमहर्षश्चजायते रोमांचउभाराहतोहे, ॥ २९ ॥

गांडीवंसंसतेहस्तात्त्वक्चैवपरिदत्त्यते ॥

नचशक्नोम्यवस्थातुंभ्रमतीवचमेमनः ॥ ३० ॥

मेहस्तात् माझ्याहस्तापासून, गांडीवं गांडीवधनुष्यजेतें, संसते निस-
रतें, त्वक्चैवपरिदत्त्यते त्वचाजळत्ये, अवस्थातुं येथेंअसाय्यास, नचश-
क्नोमि सकतनाहींमी, मेमनः माझेंमनजेतें, भ्रमतीवच फिरतेंसंजा-
सतें, ॥ ३० ॥

निमित्तानिचपश्यामिविपरीतानिकेशव ॥

नचश्रेयोनुपश्यामिहत्वास्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥

हेकेशव अगाकेशिहंत्या, विपरीतानि वाईटकरणारऐशीं, निमित्तानिच अपशकुनांतें, पश्यामि पाहातों, आहवे युद्धाचाठायीं, स्वजनं सोयरेलोकजेत्यांतें, हत्वा मारून, श्रेयः फळजेंत्यांतें, नचअनुपश्यामि नाहींपाहात, ॥ ३१ ॥

नकांक्षेविजयंरुष्णनचराज्यंसुखानिच ॥

किन्नोराज्येनगोविंदकिंभोगैर्जीवितेनवा ॥ ३२ ॥

हेरुष्ण अगाभक्तपापनाशका, विजयं विजयजोत्यांतें, सुखानिच सुखेंजीत्यांतें, नकांक्षे नाहींइच्छीत, नचराज्यं राज्यनलगे, हेगोविंद अगाशब्दज्ञानगम्या, नः आत्मांस, राज्येन राज्यजेंतेणेंकरून, किम् कायकार्य, भोगैः विषयभोगजेतिहींकरून, किम् कायकार्य, जीवितेनवा वांचणेंजेंतेणेंकरूनहीकायकार्य, ॥ ३२ ॥

येषामर्थेकांक्षितनोराज्यंभोगाःसुखानिच ॥

तदमेवस्थितायुद्धेप्राणांस्यत्काधनानिच ॥ ३३ ॥

राज्यं राज्यजेंते, भोगाः भोगजेंतेसुगंधवस्त्रादिक, सुखानिच शब्दादिसुखेंजीतिंही, नः आत्मांस, येषामर्थे ज्यासोयऱ्यांकारणें, कांक्षितं पाहिजेत, तेदमे तेहे, युद्धे युद्धाचेठायीं, प्राणान् जीवांतें, धनानिच द्रव्येंजीत्यांतेंही, त्यक्त्वा टाकून, अवस्थिताः राहिलेआहेत, ॥ ३३ ॥

आचार्याःपितरःपुत्रास्तथैवचपितामहाः ॥

मातुलाःश्वशुराःपौत्राःश्यालाःसंबंधिनस्तथा ॥ ३४ ॥

आचार्याः गुरूजेंते, पितरः चुलतेजेंते, पुत्राः लेंकजेंते, तथैवच तसे

च, पितामहाः आजेजेते, मातुलाः मामेजेते, श्वशुराः सासरेजेते, पौत्राः नातूजेते, श्यालाः सालेजेते, तथा तसेच, संबंधिनः शरीरसं बंधिजेते, ॥ ३४ ॥

एतान्नहंतुमिच्छामिघ्नतोपिमधुसूदन ॥

अपित्रैलोक्यराज्यस्यहेतोःकिनुमहीकृते ॥ ३५ ॥

हेमधुसूदन अगामधुदैत्यहंत्या, त्रैलोक्यराज्यस्य तिहींलोकींचेंराज्यजेत्याचा, हेतोरपि प्राप्तीचाकारणास्तवही, घ्नतोपि मारणारआत्मांतेंऐसेही, एतान् याकौरवांतें, हंतुं मारावयाकारणें, नइच्छामि नार्हीइच्छितभी, महीकृते पृथ्वीमात्रजेतीचेंकारण, किनु कायआत्मांस, ॥ ३५ ॥

निहत्यधार्तराष्ट्रान्नःकाप्रीतिःस्याज्जनार्दन ॥

पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥

हेजनार्दन अगाप्रळयकार्कीजनसंहर्त्या, धार्तराष्ट्रान् धृतराष्ट्राचेलेंकजे त्यांतें, निहत्य मारिल्यानें, नः आत्मांस, काप्रीतिःस्यात् कोणप्रीति होय, आततायिनः अग्निविषांतेंदेणारऐसे, एतात् याकौरवांतें, हत्वा मारिल्यानें, अस्मान् आत्मांतें, पापमेव पापजेतेंच, आश्रयेत् लागेल, ॥ ३६ ॥

तस्मान्नाहर्वावयंहंतुंधार्तराष्ट्रान्स्वबांधवान् ॥

स्वजनंहिकथंहत्वासुखिनःस्याममाधव ॥ ३७ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, स्वबांधवान् आपल्याभावांतें, धार्तराष्ट्रान् धृतराष्ट्रसंबंधीजेत्यांतें, हंतुं मारावयाकारणें, वयं आत्मी, नार्हाः योग्यनहों, हेमाधव अगालक्ष्मीकांता, हि निश्चयेन, स्वजनं आपलेंलोकजेत्यांतें, हत्वा मारून, कथं कसे, सुखिनः सुखी, स्याम होऊं, ॥ ३७ ॥

यद्यप्येतेनपश्यंतिलोभोपहतचेतसः॥

कुलक्षयकृतंदोषंमित्रद्रोहेचपातकं॥ ३८॥

लोभोपहतचेतसः लोभेकरूननष्टलेंचित्तज्यांचेंऐसे, एते हेकौरवजे-
ते, कुलक्षयकृतंदोषं कुलमारिल्याचादोषजोत्यातें, मित्रद्रोहेच मि-
त्राशींदावाजोत्याचेठायीं, पातकं पातकजेंत्यातेंही, यद्यपि जरी, न.
पश्यंति पाहातनाहींत, ॥ ३८ ॥

कथंनज्ञेयमस्माभिःपापादस्मान्निवर्तितुं॥

कुलक्षयकृतंदोषंप्रपश्यद्भिर्जनार्दन॥ ३९॥

हेजनार्दन अगाजगातेंशिक्षाकरणारा, कुलक्षयकृतंदोषं कुलक्षय
केल्याचादोषजोत्यातें, प्रपश्यद्भिः पाहाणारऐसे, अस्माभिः आम्ही,
अस्मत्पापात् यापापापासून, निवर्तितुं फिरावेंद्याकारणें, कथंनज्ञे-
यं कसेंनजाणावें ॥ ३९ ॥

कुलक्षयेप्रणश्यंतिकुलधर्माःसनातनाः॥

धर्मेनष्टेकुलंकुलस्रमधर्मोभिभवत्युत॥ ४०॥

कुलक्षये कुलक्षयझालाअसतां, सनातनाः वडिलींआचरोनदिल्हे-
ऐसे, कुलधर्माः कुलाचेधर्मजेते, प्रणश्यंति नाशातेंपावताहेत, धर्मेन-
ष्टे धर्मनाशातेंपावलाअसतां, कुलं उरलेंअवघेंऐसें, कुलं उत्तमकुल-
जेंत्यातेंही, अधर्मः अधर्मजोतो, अभिभवति आढोपितो, ॥ ४० ॥

अधर्माभिभवात्कृष्णप्रदुष्यंतिकुलस्त्रियः॥

स्त्रीषुदुष्टासुवार्ण्यजायतेवर्णसंकरः॥ ४१॥

हेकृष्ण अगाअंतरात्म्या, अधर्माभिभवात् अधर्मेकरूनआढोपि-
ल्याहोत्सात्या, कुलस्त्रियः गरतीबायकाज्यात्या, प्रदुष्यंति दोषातेंपा-
वतील, हेवार्ण्य अगायदुकुलमंडणा, स्त्रीषुदुष्टासु स्त्रियाभष्टझा-
ल्याअसतां, वर्णसंकरः जातिसंकरजोतो, जायते होतो, ॥ ४१ ॥

संकरोनरकायैवकुलग्रानांकुलस्यच ॥

पतंतिपितरोत्येषांलुप्तपिंडोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥

संकरः संकरजोतो, कुलग्रानां कुलघातीजेत्यांचे, कुलस्यच उरलें कुलजेंत्यासही, नरकायैव नरकाकारणेंचहोतो, हि याकारणास्तव, एषां हेकुलघातकीयांचे, पितरः पितरजेते, लुप्तपिंडोदकक्रियाः लोपलेंश्चाद्धतर्पणऐसंहोत्साते, पतंति पडताहेत, ॥ ४२ ॥

दोषैरतैःकुलग्रानांवर्णसंकरकारकैः ॥ उत्सा

द्यंतेजातिधर्माःकुलधर्माश्चशाश्वताः ॥ ४३ ॥

कुलग्रानां कुलनाशकजेत्यांचे, वर्णसंकरकारकैः वर्णसंकरकरणार-
ऐसे, एतैर्दोषैः हेजेदोषईहींकरून, शाश्वताः निरंतरऐसे, जातिधर्माः
क्षत्रियजातिधर्मजेते, कुलधर्माश्च परंपरागतकुलधर्मजेते, उत्साद्यंते,
लोपताहेत, ॥ ४३ ॥

उत्सन्नकुलधर्माणांमनुष्याणांजनार्दन ॥

नरकेनियतंवासोभवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥

हेजनार्दन अगाजगाचानियंत्या, उत्सन्नकुलधर्माणां नाशकेलेकुल-
धर्मजातीचेज्यांचेतेऐसे, मनुष्याणां त्यामाणसांस, नियतं निरंतर,
नरके नरकाचाठार्या, वासः राहणें, भवति होतें, इति याप्रकारें,
अनुशुश्रुम आइकिलेंआहे, ॥ ४४ ॥

अहोवतमहत्पापंकर्तुंव्यवसितावयं ॥

यद्राज्यसुखलोभेनहंतुंस्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥

वयं आत्मी, महत्पापं मोठेंपापजेंत्यातें, कर्तुं करावयाकारणें, व्यव-
सिताः निश्चयवंतऐसे, अहो आश्चर्यकीं, वत अहाहा, यत् ज्याका-
रणास्तव, राज्यसुखलोभेन राज्यसुखभोगाच्यालोभेंकरून, स्वज

नं आपलेलोकजेत्यातें, हंतुं मारायाकारणें, उद्यताः उद्युक्तझालों
ऐसे, ॥ ४५ ॥

यदिमामप्रतीकारमशस्त्रंशस्त्रपाणयः ॥

धार्तराष्ट्रारणेहन्युस्तन्मेक्षेमतरंभवेत् ॥ ४६ ॥

अप्रतीकारं याणीमजमारिल्यामीत्यांसनमारींऐसा, अशस्त्रं शस्त्रर-
हितऐसा, शस्त्रपाणयः शस्त्रेंहार्तीआहेतज्यांच्यातेऐसे, धार्तराष्ट्राः दु-
र्योधनादिकजेते, यदि जरी, रणे रणाचाठार्थी, हन्युः मारतील, तत्
तें, मे मज, क्षेमतरं अत्यंतवरवेंहोईल, ॥ ४६ ॥

॥ संजयउवाच ॥ संजयधृतराष्ट्राप्रतिसांगतो, ॥

एवमुक्त्वाऋजुनःसंख्येरथोपस्थउपाविशत् ॥

विस्तृज्यसशरंचापंशोकसंविग्रमानसः ॥ ४७ ॥

शोकसंविग्रमानसः शोकेंकहूनमनव्याकुलज्याचेंतोऐसा, अर्जुनः
अर्जुनजोतो, एवमुक्त्वा यापूर्वोक्तप्रकारेंबोलून, सशरंचापं बाणस-
हितधनुष्यजेंत्यातें, विस्तृज्य टाकून, संख्ये संग्रामामध्ये, रथोपस्थे
रथावरी, उपाविशत् बैसताझाला, ॥ ४७ ॥ ॥५॥ ॥५॥

हरिःॐतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेअर्जुनविषाद
योगोनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

द्वितीयाध्यायप्रारंभ

संजयउवाच तंतथाकृपयाविष्टमश्रुपूर्णाकुलेक्षणं ॥

विषीदंतमिदंवाक्यमुवाचमधुसूदनः ॥ १ ॥

मधुसूदनः मधुदैत्यातेंमारितामधुसूदनजोतो, तथा तैसा, कृपयाविष्टः कृपाजीतीणेंकरूनव्याप्तऐसा, अश्रुपूर्णाकुलेक्षणं आसुर्वेंकरूनव्याप्तडोळेज्याचेतोऐसा, विषीदंतं विषादातेंपावलाऐसाजो, तं त्या-अर्जुनातें, इदंवाक्यं हेंवाक्यजेंत्यातें, उवाच बोलताझाला, ॥ १ ॥

श्रीभगवानु० कुतस्त्वाकश्मलमिदंविषमेसमुपस्थितं ॥

अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्त्तिकरमर्जुन ॥ २ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, इदं हें, कश्मलं मोहमयदुःखजेतें, त्वां तु-जप्रति, विषमे संकटीं, कुतः कोणीकडून, समुपस्थितं प्राप्तझालें, अनार्यजुष्टं अर्यजेशिष्टतिहींसेवितनव्हेऐसें, अस्वर्ग्यं स्वर्गपावाव-यासिउचितहोतनाहीं, अकीर्त्तिकरं अपकीर्त्तिकरणार ॥ २ ॥ ७॥

क्लैब्यंमास्मगमःपार्थनैतत्त्वय्युपपद्यते ॥

क्षुद्रंलृदयदौर्बल्यंत्यक्तोत्तिष्ठपरंतप ॥ ३ ॥

हेपार्थ अगाकुंतीपुत्रा, क्लैब्यं नपुंसकभावातें, मास्मगमः जाऊनको, त्वयि तुझाठार्या, एतत् हें, नउपपद्यते युक्तनव्हे, हेपरंतप अगाश-त्रुतापना, क्षुद्रं तुच्छ, लृदयदौर्बल्यं अधीरपणजेंत्यातें, त्यक्त्वा टाकू-न, उत्तिष्ठ उठ, ॥ ३ ॥

॥ ७ ॥

अर्जुनउवाच कथंभीष्ममहंसंख्येद्रोणंचमधुसूदन ॥

इपुभिःप्रतियोस्यामिपूजार्हावरिसूदन ॥ ४ ॥

हेमधुसूदन अगामधुदैत्यहंत्या, अहं मी, भीष्मं भीष्मजोत्यातें, द्रोणं च द्रोणजोत्यातेंही, इपुभिः बाणजेतीहींकरून, संख्ये युद्धाचार्या,

कथंप्रतियोत्स्यामि कैसेयांप्रतियुद्धकहं, हेअरिसूदन अगाशत्रुहंत्या,
तौपूजार्हौ तेपूजेसयोग्य, ॥ ४ ॥

॥ ७ ॥

गुरूनहत्वाहिमहानुभावान्श्रेयोभोक्तुंभैक्ष्यमपी
हलोके॥हत्वार्थकामांस्तुगुरूनिहैवभुंजीयभोगान्
रुधिरप्रदिग्धान् ॥ ५ ॥

अर्थकामांस्तु द्रव्यइच्छावंत, गुरून् गुरूजेत्यांतें, हत्वा मारून, इहैव
येथेंच, रुधिरप्रदिग्धान् रक्तेंमाखलेऐसे, भोगान् भोगजेत्यांतें, भुंजी-
य भोगिल्यापरीस, हेरुण्ण अगाकृणा, हि निश्चयेंसी, महानुभावा-
न् मोठेअनुभवीऐसे, गुरून् गुरूजेत्यांतें, अहत्वा नंमारून, इहलोके
यालोकाचाठार्थी, भैक्ष्यमपि भिक्षान्नजेंत्यांतें, हि निश्चयें, भोक्तुं
भक्षावयाकारणें, श्रेयः उत्तमहोय, ॥ ५ ॥

॥ ७ ॥

नचैतद्विद्मःकतरन्नोगरीयोयद्वाजयेमयदिवानो
जयेयुः॥ यानेवहत्वानजिजीविषामस्तेवस्थिताः
प्रमुखेधार्तराष्ट्राः ॥ ६ ॥

कतरन् कोणतें, नः आह्लास, गरीयः श्रेष्ठतम, एतत् हेंही, वयं आ-
ह्ला, नविद्मः नाहींजाणत, यद्वा अथवा, एतान् यांतें, वयं आह्ला,
जयेम जिंकूं, यदिवा अथवा, एते हे, नः आह्लातें, जयेयुः जिंकि-
तील, वयं आह्ला, यानेव ह्यातेंच, हत्वा मारून, नजिजीविषाम-
नाहींजिणेंइच्छीत, तेधार्तराष्ट्राः तेधृतराष्ट्राचेपुत्र, प्रमुखे संमुखी,
अवस्थिताः ठाकलेआहेत, ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावःपृच्छामित्वांधर्मसंभू-
तचेताः॥ यच्छ्रेयःस्यान्निश्चितंब्रूहितन्मेशिष्यस्ते
हंशाधिमांत्वांप्रपन्नं ॥ ७ ॥

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः कार्पण्यजेंकुलक्षयदोषजोतीर्हांकरून-

नासलाआहेशिपायीपणाचास्वभावजाचातोऐसा, धर्मसंमूढचेताः
धर्माविषयीसंमूढअंतःकरणजाचेंतो, अहं मी, त्वां तुज, पृच्छामि
पुसतों, त्वं तूं, यत् जें, श्रेयः कल्याण, स्यात् होय, तत् तें, मे मज,
निश्चितं निश्चयऐसें, ब्रूहि बोल, अहं मी, तेशिष्यः तुझाशिष्य, प्रप-
न्नं शरणागत, मां मजप्रति, शाधि शिकीव, ॥ ७ ॥

नहिप्रपश्यामिममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषण
मिंद्रियाणां ॥ अवाप्यभूमावसपत्नमृद्धंराज्यं
सुराणामपिचाधिपत्यम् ॥ ८ ॥

यत् जें, मम माझ्या, इंद्रियाणां इंद्रियेंजीत्यांचा, उच्छोषणं अत्यंत-
शोषक, शोकं शोकजोत्यातें, अपनुद्यात् दूरकरील, तत् त्यातें, न-
हिप्रपश्यामि नाहीपाहतमीं, यद्यपि जन्ही, भूमौ भूमीचाठार्यां, अ-
सपत्नं शत्रुरहितऐसें, समृद्धं सगळें, राज्यंच राज्यजेंत्यातें, सुराणां
देवांचें, आधिपत्यमपि धनीपणातेंही, अवाप्य मिळाल्यानें, ॥ ८ ॥

संजयउवाच एवमुक्त्वात्लषीकेशंगुडाकेशःपरंतप ॥
नयोत्स्यइतिगोविंदमुक्त्वातूष्णींबभूवह ॥ ९ ॥

संजयउवाच संजयसांगतो, हेपरंतप अगाशत्रुतापनाधृतराष्ट्रा, गु-
डाकेशः निद्रेचास्वामीअर्जुनजोतो, त्लषीकेशं इंद्रियांचास्वामीजो-
त्यातें, नयोत्स्यइति नजुंझेनऐसें, गोविंदं गोविंदजोत्यातें, एवमुक्त्वा
ऐसेंबोलोन, तूष्णींबभूवह उगाराहताझाला, ॥ ९ ॥

तमुवाचहृषीकेशःप्रहसन्निवभारत ॥

सेनयोरुभयोर्मध्येविषीदंतमिदंवचः ॥ १० ॥

हेभारत अगाधृतराष्ट्रा, त्लषीकेशः कृष्णजोतो, प्रहसन्निव हांसतबो-
लण्याचेपरी, उभयोःसेनयोर्मध्ये दोन्हीसेनाज्यात्यांमध्ये, विषीदंतं

विषादातें पावला ऐसा, तं अर्जुनाप्रति, इदं वचः पुढील सांगणें जें त्यातें,
उवाच बोलता झाला, ॥ १० ॥

श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्र
ज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासून गतासूंश्च नानुशो
चंति पंडिताः ॥ ११ ॥

त्वं तूं, अशोच्यान् शोककरावयाकारणें योग्य नव्हेत त्यातें, अन्वशो-
चः शोककरितोस, प्रज्ञावादांश्च प्रज्ञावंताचे शब्दांतें ही, भाषसे बो-
लतोस, पंडिताः शास्त्रपढोन बुद्धी थोरावली ज्यांची ते, गतासून् गेले-
आहेत प्राण ज्यांचे त्यातें, अगतासूंश्च प्राण युक्त जे त्यातें ही, नानुशोचं-
ति नाही शोक करीत, ॥ ११ ॥

न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं ने मे जनाधिपाः ॥
न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परं ॥ १२ ॥

अहं मी, जातु कदाचित् कार्ळी, न आसं न होतो, इति तु नैव ऐसे ही न-
व्हे, अर्थ पूरणार्थ का कुठ्ठ्याख्या ॥ अपितु तरकाय, आसमेव होतो-
च, त्वं तूं जो तो, नासीः न होतास, इति न ऐसे नाही, अपितु तरकाय,
आसीरेव होतासच, इमे जनाधिपाः हेराजे, नासन् न होते, इति न ऐ-
से नाही, अपितु तरकाय, आसन्नेव होतेच, अतः परं यानंतर, सर्वे-
वयं अवघे आली, न च भविष्यामः नच होऊं, इति न ऐसे नव्हे, अ-
पितु तरकाय, भविष्याम एव होऊंच, ॥ १२ ॥

देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ॥
तथा देहांतरप्राप्तिर्धौस्तिक्यं न मुह्यति ॥ १३ ॥

देहिनः जीव जो त्यास, अस्मिन् देहे या देहाचा ठायी, यथा जैसें, कौ-
मारं बाळपण, यौवनं तरुणपण, जरा वृद्धपण, भवति होता हेत, त-

था नैसीच, देहांतरप्राप्तिः अन्यदेहाचीप्राप्तीजेते, धीरः बुद्धिमंतजो-
तो, तत्र त्याविपर्या, नमुद्घति नाहींमोहातेंपावत, ॥ १३ ॥

मात्रास्पर्शास्तुकौतेयशीतोष्णसुखदुःखदाः ॥

आगमापायिनोनित्यास्तांस्तितिक्षस्वभारत ॥ १४ ॥

हे कौतेय अगाकुंतीपुत्रा, मात्रास्पर्शास्तु इंद्रियवृत्तिजात्यांसविष-
यांशीसंबंधजेते, शीतोष्णसुखदुःखदाः थंडउष्णयासुखदुःखातेंदेते,
हेभारत अगाभरतकुळांचा, आगमापायिनः येतजातआहेतऐसे,
अनित्याः नाशवंत, अतः याकारणास्तव, तान् तेमात्रास्पर्शजेल्यां-
तें, तितिक्षस्व सोस, ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥

यंहिनव्यथयंत्येतेपुरुषंपुरुषर्षभ ॥

समदुःखसुखंधीरंसोमृतत्वायकल्पते ॥ १५ ॥

हे पुरुषर्षभ अगापुरुषश्रेष्ठा, हि निश्चयेंसी, एते मात्रास्पर्शजे, सम-
दुःखसुखं समानसुखदुःखजासऐसा, धीरंधैर्यवंतजो, यंपुरुष जापु-
रुषातें, नव्यथयंति नाहींव्यथाकरीत, सः तोपुरुषजोतो, अमृतत्वा-
य मोक्षाकारणें, कल्पते योग्यहोतो, ॥ १५ ॥

नासतोविद्यतेभावोनाभावोविद्यतेसतः ॥

उभयोरपिदृष्टं तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥

असतः अनित्यसुखदुःखांस, भावः आहेपणजें, नविद्यते नाहींअस-
त, सतः आत्मस्वरूपजेल्यास, अभावः नाहींपणजेतें नविद्यते नाहीं-
असत, अनयोः हेजे, उभयोरपि दोनसदसत्जेल्यांचाही, अंतः नि-
र्णयजोतो, तत्त्वदर्शिभिः ज्ञानीजेल्यांहीं, दृष्टः देखिला, ॥ १६ ॥ ॥

अविनाशितुतद्विद्वियेनसर्वमिदंततम् ॥

विनाशमव्ययस्यास्यनकश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १७ ॥

येन जेणें, इदं हें, सर्वं देहादिकसर्वं, तत् साक्षित्वं करून व्याप्त ऐसें जें, तत् तें आत्मस्वरूप जें त्या तें, अविनाशि नाशरहित ऐसें, विद्धि जाण, इति हेतोः या हेतूस्तव, कश्चित् कोणीही, अव्ययस्य नाशरहित ऐसें, अस्य यास्वरूपाचा, विनाशं नाशातें, कर्तुं करावया कारणें, नाहं-
ति नाहीं समर्थ होत, ॥ १७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अंतवंत इमे देहानित्यस्यांक्ताः शरीरिणः ॥

अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युद्धस्वभारत ॥ १८ ॥

हे भारत अगाभरतवंशजा, नित्यस्य कालत्रयीं सारिखा ऐसा, अना-
शिनः नाशरहित ऐसा, अप्रमेयस्य नव्हे जाणावया योग्य ऐसा, शरी-
रिणः आत्मा जो त्यास, इमे देहाः हे देह जे ते, अंतवंतः नाशवंत ऐसे, उ-
क्ताः बोलि जेले, तस्मात् त्याकारणास्तव, युद्धस्य युद्ध करिता हो, १८

य एनं वेत्ति हंतारं यश्चैनं मन्यते हतं ॥

उभौ तौ न विजानीतो नायं हंति न हन्यते ॥ १९ ॥

यः जो, एनं या आत्म्यातें, हंतारं मारता ऐशातें, वेत्ति जाणतो, यश्च
जो पुरुष जो तो, एनं हा आत्मा जो यातें, हतं मेला ऐशातें, मन्यते मा-
नितो, उभौ तौ दोघे तेही, न विजानीतः नाहीं जाणत, कुतः कांक्षणा-
लतर, अयं हा आत्मा, न हंति नाहीं मारीत, न हन्यते नाहीं मारून-
घेत, ॥ १९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

न जायते म्रियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भविता वा

न भूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्य

ते हन्यमाने शरीरे ॥ २० ॥

अयं हा आत्मा जो तो, कदाचित् कोणेही काळीं, न जायते नाहीं होत,
वा अथवा, न म्रियते नाहीं मरत, वा अथवा, भूयः मागुनीं, भूत्वा
होऊन, न भविता नाहीं होणार, कुतः कोणकारणास्तव, अयं हा-

आत्माजोतो, अजः उपजनाहीजास, नित्यः सदासारिखा, शाश्वतः
अखंडअसतां, पुराणः जुना, हन्यमानेशरीरे मरत्याशरीरानें, नहन्य-
ते नाहीमारिजेत, ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ॥

कथं स पुरुषः पार्थ कंघातयति हंतिकं ॥ २१ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यः जो, नित्यं अखंड, अजं उपजणें नाहीजा-
स, अविनाशिनं नाशरहित, अव्ययं व्ययनाहीजास, एनं याआ-
त्म्यातें, वेद जाणतो, कथं कोण्याप्रकारें, सः पुरुषः तो पुरुषजोतो,
कंहंति कोणातें मारितो, कंघातयति कोणातें मारवितो द्वैतभावा-
स्तव, ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति

नरोपराणि ॥ तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यन्या

निसंयाति नवानि देही ॥ २२ ॥

नरः पुरुषजोतो, यथा जैशीं, जीर्णानि जुनीं ऐशीं, वासांसि वस्त्रें जी-
त्यांतें, विहाय टाकून, अपराणि आणखीं, नवानि नवीं, गृह्णाति
घेतो, तथा तैशीं, शरीराणि शरीरें जीत्यांतें, विहाय टाकून, अन्या-
नि आणखीं, नवानि नवीं ऐशांतें, संयाति पावतो, ॥ २२ ॥ ॥

नैनं छिंदंति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ॥

न चैनं क्लेदयं त्यापो न शोषयति मारुतः ॥ २३ ॥

शस्त्राणि शस्त्रें जीतीं, एनं याआत्म्यातें, न छिंदंति नाहीतोडीत, पाव-
कः अग्निजोतो, एनं यातें, न दहति नाहीजाळीत, आपः पाणीजेंतें,
एनं यातें, न क्लेदयंति नाहीकुजवीत, मारुतः वाराजोतो, एनं यातें,
न शोषयति नाहीशोषीत, ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अच्छेद्यो यमदात्यो यमक्लेद्यो शोष्य एव च ॥

नित्यःसर्वगतःस्याणुरचलोयंसनातनः॥ २४॥

अयं हाआत्माजोतो, अच्छेद्यः नव्हेछेदावयायोग्य, अयं हाजो, अ-
दास्यः नव्हेजाळावयायोग्य, अक्लेद्यः भिजायायोग्यनव्हे, अशोष्य-
एवच शोषावयायोग्यनव्हे, अयं हाजो, नित्यः निरंतरऐसा, सर्वगतः
सर्वांचेठार्याविद्यमानऐसा, स्थाणुः स्थिरऐसा, अचलः चलतनाही-
ऐसा, सनातनः अनादिऐसा, ॥ २४ ॥   ॥   ॥   ॥

अव्यक्तोयमचित्योयमविकार्योयमुच्यते॥

तस्मादेवंविदित्वैनंनानुशोचितुमर्हसि॥ २५॥

अयं हाजोतो, अव्यक्तः आकाररहितऐसा, अयं हाजो, अचित्यः
चितावयायोग्यनव्हेऐसा, अविकार्यः कर्मेन्द्रियेंकरूनविकारपावा-
वयासयोग्यनव्हेऐसा, उच्यते बोलिजेतो, तस्मात् त्याकारणास्तव,
एवं यापूर्वोक्तप्रकारेंकरून, एनं याआत्म्यातें, विदित्वा जाणून,
अनुशोचितुं शोककरावयाकारणें, नार्हसि योग्यनव्हेस, ॥ २५ ॥

अथचैनंनित्यजातंनित्यंवामन्यसेमृतं॥

तथापित्वंमहाबाहोनैनंशोचितुमर्हसि॥ २६॥

हेमहाबाहो अगाआजानुबाहोअर्जुना, अथच जरी, त्वं तूं, एनं या-
तें, जातं देहासर्वेजन्म, नित्यं सर्वदा, मृतं मेल्यातें, मन्यसे मानितो-
स, तथापि तरी, एनं यातें, शोचितुं शोककरावयाकारणें, नार्हसि
योग्यनव्हेस, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

जातस्यहिध्रुवोमृत्युध्रुवंजन्ममृतस्यच॥

तस्मादपरिहार्येऽर्थेनत्वंशोचितुमर्हसि॥ २७॥

हेतुमाह शोककरावयाचेंकारणसांगतों, हि निश्चयेंकरून, जातस्य
जन्मल्यास, मृत्युः मरणजेतें, ध्रुवं निश्चयेंकरून, मृतस्यच मेल्यासही,

जन्म उत्पत्तिजे, ध्रुवं निश्चितच, तस्मात् त्याकारणास्तव, अपरिहार्ये परिहारशक्यनव्हे, अर्थे याविषयी, त्वं तूं, शोचितुं शोककरावयाकारणं, नअर्हसि योग्यनव्हेस, ॥ २७ ॥

अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत ॥

अव्यक्तनिधनान्येवतत्रकापरिवेदना ॥ २८ ॥

हेभारत अगाअर्जुना, भूतानि शरीरेंजीतीं, अव्यक्तादीनि प्रधानादिकऐशीं, व्यक्तमध्यानि मध्येप्रगटदिसणारऐशीं, अव्यक्तनिधनान्येव प्रधानील्यज्यांचातींऐशीं, तत्र त्याभूतांचाठार्यां, कापरिवेदनाकायशोकउचित ॥ २८ ॥

॥ ७ ॥

आश्चर्यवत्पश्यतिकश्चिदेनमाश्चर्यवद्ददतितथै

वचान्यः ॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वा

प्येनं वेदनचैव कश्चित् ॥ २९ ॥

कश्चित् कोणीएकजो, एनं याआत्म्यातें, आश्चर्यवत् आश्चर्याचेपरी, पश्यति पाहातो, तथैवच तसाच, अन्यः दुसराजोतो, आश्चर्यवत् आश्चर्याचेपरी, वदति बोलतो, अन्यः दुसराजोतो, एनं यातें, आश्चर्यवत् आश्चर्याचेपरी, शृणोति ऐकतो, एनं यातें, कश्चिदपि कोणोही, श्रुत्वापि ऐकोनपाहूनबोलूनही, एनं यातें, नवेद नाहीजाणत, ॥ २९ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

देहीनित्यमवध्योयंदेहेसर्वस्यभारत ॥

तस्मात्सर्वाणिभूतानिनत्वंशोचितुमर्हसि ॥ ३० ॥

हेभारत अगाअर्जुना, सर्वस्य सर्वांचा, देहे देहाचाठार्यां, अयं हा, देही आत्माजोतो, नित्यं सर्वदा, अवध्यः वधावयायोग्यनव्हेऐसा, तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं तूंजोतो, सर्वाणिभूतानि सर्वभूतेंजीत्यांतें शोचितुं शोककरावयाकारणें, नार्हसि योग्यनव्हेस, ॥ ३० ॥

स्वधर्ममपिचावेक्ष्यनविकंपितुमर्हसि ॥

धर्म्याद्वियुद्धान्छ्रेयोन्यत्क्षत्रियस्यनविद्यते ॥ ३१ ॥

स्वधर्ममपिच आपलाधर्मजोत्यातें, अवेक्ष्य पाहोन, विकंपितुं कांपा-
वयाकारणें, नार्हसि योग्यनव्हेस, ही याकारणास्तव, क्षत्रियस्य क्ष-
तापासूनरक्षणकरणारजोक्षत्रियत्यास, धर्म्यात् धर्मरूपजें, युद्धात्
युद्धाहून, अन्यत् वेगळेंऐसेंजें, श्रेयः सुकृतजें, नविद्यते नार्हीअस-
त, ॥ ३१ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

यदृच्छयाचोपपन्नंस्वर्गद्वारमपावृतं ॥

सुखिनःक्षत्रियाःपार्थलभंतैयुद्धमीदृशं ॥ ३२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, सुखिनः सभाग्यऐसे क्षत्रियाः क्षत्रियजेते, य-
दृच्छया प्रार्थनानसतां, उपपन्नं प्राप्तऐसें, अपावृतं उघडलें ऐसें,
स्वर्गद्वारं स्वर्गाचेंद्वार, ईदृशं ऐसेंही, युद्धं युद्धजेंत्यातें, लभंतै पाव-
ताहेत, ॥ ३२ ॥

अथचेत्त्वमिमंधर्म्यसंग्रामंनकरिष्यसि ॥

ततःस्वधर्मकीर्तिंचहित्वापापमवाप्स्यसि ॥ ३३ ॥

अथ यानंतर, त्वं तूं, धर्म्यं धर्मरूप, इमं हाऐसा, संग्रामं संग्रामजो-
यातें, नकरिष्यसिचेत् नकरिशीलजरि, ततः तरि, स्वधर्म आपला-
धर्मजोत्यातें, कीर्तिंच कीर्तिजेतीतें, हित्वा हारवून, पापं पापजेंत्यातें,
अवाप्स्यसि पावशील, ॥ ३३ ॥

अकीर्तिंचापिभूतानिकथयिष्यंतितेव्ययां ॥

संभावितस्यचाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥ ३४ ॥

च आणिक, भूतानि प्राणिजेते, ते तुझी, अव्ययां नाशरहितऐशी,
अकीर्तिमपि अपकीर्तितेंही, कथयिष्यंति बोलतील, च आणिक,

संभावितस्य कीर्तिवंतास, अकीर्तिः अपकीर्तिजेते, मरणात् मरणाद् न, अतिरिच्यते अधिकहोते, ॥ ३४ ॥

भयाद्रणादुपरतं मंस्यंते त्वां महारथाः ॥

येषां च त्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवं ॥ ३५ ॥

महारथाः महारथीजेते, त्वां तूते, भयात् भयास्तव, रणात् संग्रामा-
पासून, उपरतं फिरलाऐशाते, मंस्यंते शानितील, च आणिक, त्वं
तूजो, एषां ज्यांस, बहुमतः बहुसंमत, भूत्वा होऊन, लाघवं लघुत्व-
जेंत्यातें, यास्यसि पावशील, ॥ ३५ ॥

अवाच्यवादांश्च बहून्वदिष्यंति तवाहिताः ॥

निदंतस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नु किं ॥ ३६ ॥

किंच आणिक, तव तुझें, सामर्थ्यं सामर्थ्यजेंत्यातें, निदंतः निदित-
होत्साते, अहिताः शत्रुजेते, बहून् बहुतऐसे, अवाच्यवादान् बोलोंन-
येऐसेजेबोलत्यातें, वदिष्यंति बोलतील, तव तुज, ततः त्यापेक्षां, दुः
खतरं अत्यंतदुःखजेंतें, किं कायपां, ॥ ३६ ॥

हतोवा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीं ॥

तस्मादुत्तिष्ठ कौंतेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥ ३७ ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, त्वं तूं, हतोवा मेलासतर, स्वर्गं स्वर्गातें, प्रा-
प्स्यसि पावशील, जित्वा वा जिंकिलेंसतर, महीं मेदिनीजीतीतें, भो-
क्ष्यसे भोगिशील, तस्मात् त्याकारणास्तव, कृतनिश्चयः केलानिश्च-
यहोत्साता, युद्धाय युद्धाकारणें, उत्तिष्ठ ऊठ, ॥ ३७ ॥

सुखदुःखे समेकत्वालाभालाभौ जयाजयौ ॥

ततो युद्धाय युज्यस्व नैवंपापमवाप्स्यसि ॥ ३८ ॥

सुखदुःखे सुखदुःखेजीत्यातें, समेकत्वा समानऐशातेंकरून, लाभा-

लाभौ लाभअलाभजेत्यातें, जयाजयौ जयआणिपराजययातें, समेकृत्वा समानकरून, ततः त्यानंतर, युद्धाय युद्धाकारणें, युज्यस्व सन्नद्धहो, एवं ऐसेंकेल्यानें, पापं पापातें, नअवाप्त्यसि नपावशील, ॥ ३८ ॥

एषातेभिहितासांख्येबुद्धिर्योगेत्विमांशृणु ॥

बुद्ध्यायुक्तोययापार्थकर्मबंधंप्रहास्यसि ॥ ३९ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, ते तुज, सांख्ये सम्यक्ज्ञानाविषयी, एषा ही, बुद्धिः बुद्धिजेते, अभिहिता बोलिजेली, योगेतु कर्माविषयी, इमां साबुद्धीतें, शृणु आइक, ययाबुद्ध्या जाबुद्धीनें, युक्तः युक्तहोत्साता, कर्मबंधं कर्मबंधजोत्यातें, प्रहास्यसि ठाकिशील, ॥ ३९ ॥

नेहाभिक्रमनाशोस्तिप्रत्यवायोनविद्यते ॥

स्वल्पमप्यस्यधर्मस्यत्रायतेमहतोभयात् ॥ ४० ॥

इह यानिष्कामयोगाचाठार्या, अभिक्रमनाशः आरंभाचानाशजो, नअस्ति नाहींअसत, प्रत्यवायः दोषप्रत्यवायजोतो, नविद्यते नाहींअसत, किंच आणिक, अस्यधर्मस्य हाधर्मजोयाचा, स्वल्पमपि आरंभमात्रजोतोही, महतः मोठेंऐसें, भयात् संसाराचेंभयजेंत्या पासून, त्रायते रक्षितो, ॥ ४० ॥

व्यवसायात्मिकाबुद्धिरेकेहकुरुनंदन ॥

बहुशाखाद्यनंताश्वबुद्धयोव्यवसायिनां ॥ ४१ ॥

हेकुरुनंदन अगाकुरुकुळनंदना, इह याकर्मयोगाचाठार्या, व्यवसायात्मिकाबुद्धिः निश्चयरूपबुद्धिजेते, एकैव एकच, अव्यवसायिनां निश्चयरहितजेत्यांच्या, बुद्धयः बुद्धिजात्या, बहुशाखाः बहुतभेदआहेतज्यांसऐशा, अनंताश्व असंख्यहोत्सात्या, हि निश्चये ४१

यामिमांपुष्पितांवाचंप्रवदंत्यविपश्चितः ॥

वेदवादरताःपार्थनान्यदस्तीतिवादिनः ॥ ४२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, वेदवादरताः अर्थवादींरतऐसे, अन्यत् स्वर्गादि-
कफळा बेगळें, नास्ति नाही, इति याप्रकारें, वादिनः बोलणारऐसे
अज्ञानीजे, यामिमां हीजी, पुष्पितां आइकतांबरीपुष्पितऐशी, वाचं
वाणीजेतीतें, प्रवदंति थोरकरूनबोलताहेत् ॥ ४२ ॥

कामात्मानःस्वर्गपराजन्मकर्मफलप्रदाम् ॥

क्रियाविशेषबहुलांभोगैश्वर्यगतिंप्रति ॥ ४३ ॥

कथंभूताअविपश्चितः कैशाप्रकारचेअज्ञानी, कामात्मानः कामेंक-
रूनमनव्याकृळज्यांचें, स्वर्गपराः स्वर्गचपुरुषार्थमानणारेऐसे, क-
थंभूतांवाचं कैशाप्रकारचीवाणी, जन्मकर्मफलप्रदां जन्माचेठा-
र्यांचेंकर्मजेंत्याचेंफळदेणार, भोगैश्वर्यगतिंप्रति भोगऐश्वर्याचेप्रा-
प्तीप्रतिसाधनऐशी, क्रियाविशेषबहुलां क्रियाविशेषयाचेंबाहुल्य-
जीचाठार्याऐशाक्रियातेंबोलताहेत्, ॥ ४३ ॥

भोगैश्वर्यप्रसक्तानांतयाऽपहृतचेतसाम् ॥

व्यवसायात्मिकाबुद्धिःसमाधौनविधीयते ॥ ४४ ॥

भोगैश्वर्यप्रसक्तानां भोगैश्वर्याचेठार्यांआसक्तऐसे, तया तेपुष्पितवा-
णीजेतीणें, अपहृतचेतसां अपहरिलींचित्तेंज्यांचींत्यांची, व्यवसा-
यात्मिकाबुद्धिः निश्चयात्मकबुद्धीजेती, समाधौ परमसुखाचाठा-
र्यां, नविधीयते नाहीउत्पन्नहोत, ॥ ४४ ॥

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्योभवाजुन ॥

निर्द्वंद्वोनित्यसत्त्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ॥ ४५ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, त्रैगुण्यविषयाःसकामआहेतविषयज्यांचेते

ऐसे, वेदाः वेदजैते, त्वं तूं, निस्त्रैगुण्यः कामनारहितऐसा, निर्द्वंद्वः सु-
खदुःखरहितऐसा, नित्यसत्वस्थः निरंतरधैर्यवंतऐसा, निर्योगक्षेमः
नमिळाल्याचीइच्छाआणिमिळाल्यापदार्थाचेंरक्षणऐसाजोयोगक्षे-
मत्यावेगळाऐसा, आत्मवान् सावधऐसा, भव होय, ॥ ४५ ॥

यावानर्थउदपानेसर्वतःसंप्लुतोदके ॥

तावान्सर्वेषुवेदेषुब्राह्मणस्यविजानतः ॥ ४६ ॥

उदपाने कूपादिकांचाठायीं, यावान् जितका, अर्थः स्नानपानादि-
कप्रयोजन, सर्वतःसंप्लुतोदके सर्वत्रमहाज्झदांचाठायीं, तावान् तितु-
काही, सर्वेषुवेदेषु सर्ववेदांचाठायीं, विजानतः जाणता, ब्राह्मणस्य
ब्रह्मनिष्ठजोत्यास, भवत्येव होतचआहे ॥ ४६ ॥

कर्मण्येवाधिकारस्तेमाफलेषुकदाचन ॥

माकर्मफलहेतुर्भूमतिसंगोऽस्त्वकर्मणि ॥ ४७ ॥

ते तुज, कर्मण्येव कर्मांचाठायीं, अधिकारः अधिकारजोतो, कदा-
चन कदापिही, फलेषु फलांचाठायीं, मास्तु नसो, कर्मफलहेतुः क-
र्मफलअपेक्षावंत, माभूः नकोहोऊं, ते तुज, अकर्मणि अकर्मांचा-
ठायीं, संगः अभिमानजोतो, मास्तु नसो, ॥ ४७ ॥

योगस्यःकुरुकर्माणिसंगंत्यत्काधनंजय ॥

सिद्धसिद्धोःसमोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते ॥ ४८ ॥

हेधनंजय अगाधनंजया, संगं कर्माभिमानजोत्यातें, त्यक्त्वा टाकून,
तथा तसें, सिद्धसिद्धोः सिद्धिसिद्धींचाठायीं, समोभूत्वा सारि-
खाहोऊन, योगस्थः योगाभ्यासीरतऐसा, कर्माणि कर्मजांत्यातें, कु-
रु कर, यतः ज्याकारणास्तव, समत्वं समत्वजैतें, योगः योगऐसा,
उच्यते बोलिजेतो, ॥ ४८ ॥

॥ ५१ ॥

दूरेणत्यवरंकर्मबुद्धियोगाद्धनंजय ॥

बुद्धौशरणमन्विच्छरूपणाःफलहेतवः ॥ ४९ ॥

हेधनंजय अगाअर्जुना, हि निश्चयेंसी, बुद्धियोगात् निश्चयात्मक-
बुद्धिजीतीस्तव, कर्म काम्यकर्मजेतें, दूरेण अत्यंत, अवरं निरुष्टहोय,
तस्मात् त्याकारणास्तव, बुद्धौ ज्ञानाविषयी, शरणं आश्रयातें, अन्वि-
च्छ असोशीधरी, फलहेतवः सकामजेते, रूपणाः दीनहोताहेत, ॥ ४९ ॥

बुद्धियुक्तोजहातीहउभेसुकृतदुष्कृते ॥

तस्माद्योगाययुज्यस्वयोगःकर्मसुकौशलं ॥ ५० ॥

बुद्धियुक्तः निश्चयवृत्तियुक्तजोतो, इह येथेंयाकर्मयोगाचाठायी,
उभे दोर्नीऐशीं, सुकृतदुष्कृते पुण्यपापेंजीत्यातें, जहाति टाकितो,
तस्मात् त्याकारणास्तव, योगाय योगाकारणें, युज्यस्व मीळ, कर्म-
सु कर्मेंजीत्याचाठायी, कौशलं निष्कामईश्वरार्थताजीतोच, योगः
योगहोय, ॥ ५० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

कर्मजंबुद्धियुक्ताहिफलं त्यक्त्वा मनीषिणः ॥

जन्मबंधविनिर्मुक्ताः पदंगच्छंत्यनामयं ॥ ५१ ॥

हि निश्चयेंकरून, मनीषिणः मनाचेनिर्मळजेते, कर्मजं कर्मापासून-
झालेंजें, फलं फळजेंत्यातें, त्यक्त्वा टाकून, बुद्धियुक्ताः ज्ञानीहोत्सा-
ते, जन्मबंधविनिर्मुक्ताः जन्मबंधनापासूनसुटलेजेते, अनामयं निरु-
पद्रवऐसें, पदं मोक्षपदजेंत्यातें, गच्छंति पावताहेत, ॥ ५१ ॥

यदा ते मोहकलिलंबुद्धिर्व्यतितरिष्यति ॥

तदा गंतासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ॥ ५२ ॥

ते तुझी, बुद्धिः बुद्धिजेते, यदा जेव्हां, मोहकलिलं मोहात्मकबुद्धिग-
हनातें, व्यतितरिष्यति विचारेंकरूनतरेल, तदा तेव्हां, श्रोतव्यस्य ऐ-
कावद्यासयोग्यजेंत्याचा, श्रुतस्यच ऐकिलेंजेंत्याचा, निर्वेदं वैराग्य-
जेंत्यातें, गंतासि पावसील, ॥ ५२ ॥   ॥   ॥   ॥

श्रुतिविप्रतिपन्नातेयदास्यास्यतिनिश्चला ॥

समाधावचलाबुद्धिस्तदायोगमवाप्स्यसि ॥५३॥

ते तुझी, बुद्धिः बुद्धिजीती, श्रुतिविप्रतिपन्ना पहिल्यानानाश्रवणेंकरूनसंदिग्धहोत्सातीजे, यदा जेव्हां, निश्चला निश्चलेणशी, समाधौ ईश्वराचाठायी, स्थास्यति राहील, तदा तेव्हां, अचला स्थिरहोत्साती, योगं तत्त्वज्ञानस्वरूपयोगजोत्यातें, अवाप्स्यसि पावसील, ॥५३॥

अर्जुनउवाच स्थितप्रज्ञस्यकाभापासमाधि
स्थस्यकेशव ॥ स्थितधीःकिंप्रभाषेतकिमासीत
ब्रजेतकिं ॥५४॥

हेकेशव अगाकेशवा, काभाषा कायबोलखण, समाधिस्थस्य समाधिस्थजोत्याची, स्थितप्रज्ञस्य ज्ञानीजोत्याची, स्थितधीः स्थिरबुद्धिऐसाजोतो, किंप्रभाषेत कायबोलतो, किमासीत कसावसतो, ब्रजेतकिं कसाचालतो, ॥ ५४ ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच प्रजहातियदाकामान्सर्वान्
पार्थमनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मनातुष्टःस्थितप्र
ज्ञस्तदोच्यते ॥५५॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यदा जेव्हां, मनोगतान् मनाचाठायीविद्यमानऐसे, सर्वान्कामान् सर्वकामजेल्यातें, प्रजहाति टाकितो, आत्मन्येव आपल्याचठायी, आत्मना आपणचकरून, तुष्टः संतुष्टऐसा, तदा तेव्हां, स्थितप्रज्ञः स्थिरआहेज्ञानऐसा, उच्यतेबोलिजेतो, ॥५५॥

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः ॥

वीतरागभयक्रोधःस्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥५६॥

किंच आणिककाय, दुःखेषु प्राप्तदुःखेर्जात्यांचाठायी, अनुद्विग्नम-

नाः चंचलनाहींमनऐसा, सुखेषु प्राप्तसुखांचाठायीं, विगतस्पृहः
 गेलीइच्छाज्याची, वीतरागभयक्रोधः गेलेआहेतआशाभयरागादि-
 ज्याचेतो, मुनिः मननशीलजोतो, स्थितधीः बुद्धिभंतऐसा, उच्यते
 बोलिजेतो, ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्यशुभाशुभं ॥

नाभिनंदति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५७ ॥

यः जो, सर्वत्र स्त्रीपुत्रादिकांचाविषयीं, अनभिस्नेहः स्नेहशून्यजो-
 तो, तत्तत् तेंतें, शुभाशुभं अनुकूलप्रतिकूलतें, प्राप्य पावोन, नाभि-
 नंदति स्तवीतनाहीं, न द्वेष्टि निंदितनाहीं, तस्य त्याची, प्रज्ञा बुद्धि-
 जेते, प्रतिष्ठिता दृढजाणावी, ॥ ५७ ॥ ॥ ॥ ॥

यदा संहरते चायं कूर्मो गानीव सर्वशः ॥

इंद्रियाणींद्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५८ ॥

अयं हायोगीजोतो, यदा जेव्हां, सर्वशः सर्वही, इंद्रियाणि इंद्रिये-
 र्जात्यांतें, इंद्रियार्थेभ्यः शब्दादिविषयांपासून, यथाकूर्मः कांसव-
 जो, अंगानि हातपाय, इव ज्याप्रकारें आवरितो त्याप्रकारें, संहरते
 आवरितो, तदा तेव्हां, तस्य त्याची, प्रज्ञा बुद्धिजेते, प्रतिष्ठिता स्थि-
 रझाली, ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विषया विनिवर्तते निराहारस्य देहिनः ॥

रसवर्जं रसोप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते ॥ ५९ ॥

निराहारस्य उपवासपर, देहिनः देहीजोत्याचे, विषयाः विषयजेते,
 रसवर्जं आसक्तीवांचून, विनिवर्तते नाहींसेहोताहेत, अस्य स्थितप्र-
 ज्ञाचा, रसोपि अभिलाषजोतोही, परंदृष्ट्वा परमेश्वरातें जाणोन, नि-
 वर्तते नाशातें पावतो, ॥ ५९ ॥ ॥ ॥ ॥

यततोत्थपिकौंतेयपुरुषस्यविपश्चितः॥

इंद्रियाणिप्रमाथीनिहरंतिप्रसभंमनः॥ ६० ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, हिनिश्चयेंकरून, विपश्चितः पंडितऐसा, य-
ततोपि यत्नकरणारऐसाही, पुरुषस्य पुरुषजोत्याची, प्रमाथीनि
क्षोभकऐशी, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीती, प्रसभं बलात्कारेंकरून, मनः
मनातें, हरंति नेताहेत, ॥ ६० ॥

तानिसर्वाणिसंयम्ययुक्तआसीतमत्परः॥

वशेहियस्येंद्रियाणितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता॥ ६१ ॥

युक्तः योगीजोतो, तानिसर्वाणि त्यासर्वाइंद्रियातें, संयम्य बरव्या-
प्रकारेंआवरून, मत्परः मजईश्वरातेंजाणतऐसा, आसीत राहो, त-
स्य त्याची, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीती, वशे स्वाधीन, हि निश्चयेंकरून,
तस्य त्याची, प्रज्ञा बुद्धिजेते, प्रतिष्ठिता स्थिरझाली, ॥ ६१ ॥

ध्यायतोविषयान्पुंसःसंगस्तेषूपजायते॥

संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते॥ ६२ ॥

विषयान् शब्दादिविषयातें, ध्यायतः ध्यानकरणार, पुंसः पुरुषजो-
त्यास, तेषु त्याविषयांचाठायी, संगः आसक्तिजेते, उपजायते अ-
धिकहोत्ये, संगान् संगस्तव, कामः अभिलाषजोतो, संजायते ब-
राहोतो, कामात् कामास्तव, क्रोधः क्रोधजोतो, अभिजायते उत्प-
न्नहोतो, ॥ ६२ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

क्रोधाद्भवतिसंमोहःसंमोहात्स्मृतिविभ्रमः॥

स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशोबुद्धिनाशात्पणश्यति॥ ६३ ॥

किंच आणिक, क्रोधात् क्रोधास्तव, संमोहः अविवेकजोतो, भवति
होतो, संमोहात् त्यास्तव, स्मृतिविभ्रमः स्मृतीचाभ्रंशजोतो, भवति

होतो, स्मृतिभंशात् स्मृतीचाभंशास्तव, बुद्धिनाशः ज्ञानाचानाशजो-
तो, भवति होतो, बुद्धिनाशात् बुद्धीचानाशास्तव, प्रणश्यति स्मृततु-
ल्यहोतो, ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

रागद्वेषवियुक्तैस्तुविषयानिन्द्रियैश्चरन् ॥

आत्मवश्यैर्विधेयात्माप्रसादमधिगच्छति ॥ ६४ ॥

विधेयात्मा मनोजयीऐसाजोतो, रागद्वेषवियुक्तैः रागद्वेषावेगळींऐ-
शीं, आत्मवश्यैः मनास्वाधीनऐशीं, इंद्रियैः इंद्रियैर्जीतींहींकरून, वि-
षयान् विषयजेत्यांतें चरन् सेवितहोत्साता, प्रसादं शांतीतें, अधि-
गच्छति पावतो, ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥

प्रसादेसर्वदुःखानां हानिरस्योपजायते ॥

प्रसन्नचेतसोऽत्याशु बुद्धिः पर्यवतिष्ठति ॥ ६५ ॥

अस्य याज्ञानियास, प्रसादे शांतिअसतां, सर्वदुःखानां सर्वदुःखां-
ची, हानिः नाशजोतो, उपजायते होतो, प्रसन्नचेतसः प्रसन्नचित्त-
जोत्याची, बुद्धिः बुद्धिजेते, आशु शीघ्रच, पर्यवतिष्ठति विवेकाप्र-
तिपाहनराहाते ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥

नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना ॥

न चाभावयतः शांतिरशांतस्य कुतः सुखं ॥ ६६ ॥

अयुक्तस्य अवशीकृतइंद्रियजोत्यास, बुद्धिः ज्ञानजेतें, नास्ति नाहीं,
अयुक्तस्य पूर्वोक्तास, भावनानच भावनानाहीं, अभावयतः ध्या-
नरहितजोत्यास, शांतिः स्वरूपनिष्ठचित्तता, नच नव्हे, अशांतस्य
शांतिरहितजोत्यास, सुखं मोक्षानंदजोतो, कुतः कैचा, ॥ ६६ ॥

इंद्रियाणां हि चरतां यन्मनो नुविधीयते ॥

तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नावमिवांभसि ॥ ६७ ॥

चरतां सेविताहेतऐशी, इंद्रियाणां इंद्रियेंजीत्यांसंबंधी, यन्मनः जेंमन, अनुविधीयते अनावरहोत्सातें इंद्रियांसमागमें विषयांप्रतिजातें, हि निश्चयें, तत् तेंमनजेतें, अस्य हाजो असावधपुरुषयाची, प्रज्ञां बुद्धि-जेतीतें, वायुः वाराजोतो, अंभसि समुद्रोदकांमध्ये, नावमिव नाव-जेतीचेपरी, हरति विषयविक्षिप्ततेप्रतनेतो, ॥ ६७ ॥

तस्माद्यस्यमहाबाहोनिगृहीतानिसर्वशः ॥

इंद्रियाणींद्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ॥६८॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, तस्मात् त्याकारणास्तव, यस्य ज्याची, इंद्रियाणी इंद्रियेंजीतीं, सर्वशः सर्वप्रकारें, इंद्रियार्थेभ्यः शब्दादिवि-षयांपासून, निगृहीतानि आवरिलीं, तस्य त्यापुरुषाची, प्रज्ञा शि-क्षितबुद्धिजे, प्रतिष्ठिता राहिली, ॥ ६८ ॥

यानिशासर्वभूतानांतस्यांजागर्तिसंयमी ॥

यस्यांजाग्रतिभूतानिसानिशापश्यतोमुनेः ॥६९॥

सर्वभूतानां सर्वभूतेंजीत्यांची, यानिशा रात्रीचेपरीज्ञानजेतें, तस्यां तेरात्रिचाठारीं, संयमी निगृहीतइंद्रियजोतो, जागर्ति जागतो, य-स्यां त्याबहिर्मुखअवस्थेचाठारीं, भूतानि प्राणीजेते, जाग्रति जाग-ताहेत, पश्यतः आत्मतत्त्वातें पाहाणारऐसा, मुनेः मननशीलऐसा-जोत्याची, सानिशा तेरात्रिहोय, ॥ ६९ ॥ ॥ ॥ ॥

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठंसमुद्रमापःप्रविशंति

यद्वत् ॥ तद्वत्कामायंप्रविशंतिसर्वेसशान्तिमाप्नो

तिनकामकामी ॥ ७० ॥

आपः उदकेंजीतीं, आपूर्यमाणं नानानद्याज्यातीहिकरूनभरणार-ऐसा, अचलप्रतिष्ठं स्थिरराहाणारऐसा, समुद्रं समुद्रजोत्याप्रति, य-

द्वत् जैसें, प्रविशंति प्रवेशकरितात, तद्वत् तसें, सर्वे सर्वही, कामाः
विषयजेते, यं हाज्ञानिजोल्याप्रत, प्रविशंति प्रारब्धास्तवयेताहेत, सः
तो, शांति मोक्षजोल्यातें, आभोति पावतो, कामकामी इच्छावंत, न
नाहीपावत, ॥ ७० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विहायकामान्यःसर्वान्पुमांश्चरतिनिःस्पृहः ॥

निर्ममोनिरहंकारःसशांतिमधिगच्छति ॥ ७१ ॥

प्रविशंति प्रवेशकरितात, तद्वत् तैसे, सर्वान् सर्वहीऐसे, कामान् इ-
च्छाविशेषातें, विहाय टाकून, निःस्पृहः इच्छारहित, निर्ममः ममता-
रहित, निरहंकारः अहंकाररहित, यःपुमान् जोपुरुष, चरति जोगि-
तो, सः तो, शांति मोक्षातें, अधिगच्छति पावतो, ॥ ७१ ॥ ॥

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनानंप्राप्यविमुच्यति ॥

स्थित्वास्यामंतकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥ ७२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, ब्राह्मीस्थितिः ब्रह्मनिष्ठाजे, एषा हीऐशी, एनां
यानिष्ठेतें, प्राप्य पावोन, नविमुच्यति विशेषेकरूनमोहातेंपावतनाही,
अस्यां याब्रह्मनिष्ठेचाठायी, अंतकालेपि मरणाचेवेळेही, स्थित्वा-
क्षणमात्रतरीराहोन, ब्रह्मनिर्वाणं मोक्षसंपत्तिजेतीतें, ऋच्छति पा-
वतो, ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

हरिःॐतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृणार्जुनसंवादेसांख्ययोगोना
मद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

तृतीयाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीकृष्णपरमात्मनेनमः ॥

अर्जुनउवाच ज्यायसीचेत्कर्मणस्तेमताबुद्धि
र्जनार्दन ॥ तत्किंकर्मणिघोरेमांनियोजयसिके
शव ॥ १ ॥

हेजनार्दन अगाजनार्दना, ते तुज, कर्मणः कर्मजेंत्याहून, बुद्धिः बु-
द्धिजेते, ज्यायसीमताचेत् श्रेष्ठमानलीजर, हेकेशव अगाकेशवा,
तत् तरी, मां मातें, घोरकर्मणि युद्धरूपकर्मजेंत्याचाठायी, किंनियो-
जयसि कांपांयोजितोस, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

व्यामिश्रेणैववाक्येनबुद्धिमोहयसीवमे ॥
तदेकंवदनिश्चित्ययेनश्रेयोऽहमाप्नुयाम् ॥ २ ॥

व्यामिश्रेणैव ज्ञानआणिकर्ममिश्रितासारिखें, वाक्येन वाक्यजेंतेणें-
करून, मे माझी, बुद्धि बुद्धीतें, मोहयसीव मोहवितोसकाय, तत्
त्याकारणास्तव, एकं एकच, विनिश्चित्य निश्चयेंकरून, वद सांग,
येन जेणेंकरून, अहं मीजोतो, श्रेयः कल्याणजेंत्यातें, आमुयां
पावेन, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच लोकेस्मिन्द्विविधानिष्ठापुरा
प्रोक्तामयानघ ॥ ज्ञानयोगेनसांख्यानांकर्मयो
गेनयोगिनां ॥ ३ ॥

हेअनघ अगानिष्ठापा, अस्मिन्लोके याअधिकारिलोकाचाठायी,
पुरा पूर्वी, मया म्यां, द्विविधा दोंप्रकारची, निष्ठा मोक्षनिष्ठाजेते,
प्रोक्ता बोलिजेलीबरव्याप्रकारें, तेके त्याकोणत्या, सांख्यानां शुद्ध-

बुद्धिमंतजेत्यांस, ज्ञानयोगेन ज्ञानरूपयोगजोतेणेंकरून, योगिनां कर्मनिष्ठजेत्यांस, कर्मयोगेन कर्मरूपयोगजोतेणेंकरून, ॥ ३ ॥

नकर्मणामनारंभान्नैष्कर्म्यपुरुषोऽश्रुते ॥

नचसंन्यसनादेवसिद्धिसमधिगच्छति ॥ ४ ॥

पुरुषः पुरुषजोतो, कर्मणां कर्मजेंत्यांचा, अनारंभात् आरंभनकरणेंजेंत्यास्तव, नैष्कर्म्यं ज्ञानयोगनिष्ठेतें, नाश्रुते नाहींपावत, संन्यसनादेव संन्यासास्तवही, सिद्धि मोक्षजोत्यातें, नचसमधिगच्छति नाहींवरव्याप्रकारेंपावत, ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नहिकश्चित्क्षणमपिजातुतिष्ठत्यकर्मकृत् ॥

कार्यतेत्यवशःकर्मसर्वःप्रकृतिजैर्गुणैः ॥ ५ ॥

जातु कदाचित्, कश्चित् कोणीही, क्षणमपि क्षणमात्रही, अकर्मकृत् नाहींकर्मकरितऐसा, नहि तिष्ठति नाहींराहात, ही ज्याकारणास्तव, प्रकृतिजैः स्वभावास्तवझालेऐसेरागद्वेषादिक, गुणैः गुणजेतीहीकरून, अवशः अस्वतंत्रहोत्साता, सर्वः सर्वजनजोतो, कर्म कर्मजेंत्यातें, कार्यते कर्विजेतो, ॥ ५ ॥

कर्मेन्द्रियाणिसंयम्ययआस्तेमनसास्मरन् ॥

इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारःस उच्यते ॥ ६ ॥

यः जो, विमूढात्मा मूढचित्तजोतो, कर्मेन्द्रियाणि वाणीआदिकर्मेन्द्रियातें, संयम्य नियमकळून, मनसा मनकळून, इन्द्रियार्थान् शब्दादिविषयातें, स्मरन् स्मरतहोत्साता, आस्ते राहातो, सः तो, मिथ्याचारः कपटाचारऐसा, उच्यते बोलिजेतो, ॥ ६ ॥

यस्त्विन्द्रियाणिमनसानियम्यारभतेऽर्जुन ॥

कर्मेन्द्रियैःकर्मयोगमसक्तःसविशिष्यते ॥ ७ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, यस्तु जोपुरुषतो, मनसा मनंकरून, इंद्रियाणि श्रोत्रादिज्ञानेंद्रियेंजीत्यातें, नियम्य नियहकरून, कर्मेंद्रियैः कर्मेंद्रियेंजीतीहींकरून, कर्मयोगं कर्मयोगजोत्यातें, आरभते आरंभितो, सः तो, असक्तः फलेच्छारहितऐसाहोत्साता, विशिष्यते गुणी होतो, ॥ ७ ॥

नियतंकुरुकर्मत्वंकर्मज्यायोत्यकर्मणः ॥

शरीरयात्रापिचतेनप्रसिद्ध्योदकर्मणः ॥ ८ ॥

त्वं तूंजोतो, नियतंकर्म नित्यकर्मतिं, कुरु कर, हि ज्याकारणास्तव, अकर्मणः नकरणेंत्याहून, कर्म करणेंजेतें, ज्यायः श्रेष्ठहोय, अपिच आणिक, अकर्मणः कर्मनकरीऐसा, ते तुझी शरीरयात्रा शरीरप्रयाणजेतें, नप्रसिध्येत् सिद्धीतिंनपावेल, ॥ ८ ॥

यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्रलोकोऽयंकर्मबंधनः ॥

तदर्थंकर्मकौंतेयमुक्तसंगःसमाचर ॥ ९ ॥

अयंलोकः हालोकजोतो, यज्ञार्थात् विष्णुप्रीत्यर्थऐसें, कर्मणः कर्मजेंत्याहून, अन्यत्र वेगळें, कर्मबंधनः कर्मबंधनहोय, हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, त्वं तूं, मुक्तसंगः निर्बंधहोत्साता, तदर्थं ईश्वरप्रीत्यर्थ, कर्म कर्मतिं, समाचर बरव्याप्रकारेंकरी, ॥ ९ ॥

सहयज्ञाःप्रजाःसृष्ट्वापुरोवाचप्रजापतिः ॥

अनेनप्रसविष्यध्वमेषवोऽस्त्विष्टकामधुक् ॥ १० ॥

प्रजापतिः ब्रह्माजोतो, पुरा पूर्वी, सहयज्ञाः यज्ञांसीसहवर्तमान, प्रजाः ब्रह्मादिकातें, सृष्ट्वा उत्पन्नकरून, उवाच बोलताझाला, तत्किं तेंकाय, अनेन हाजोयज्ञयेणें, प्रसविष्यध्वं उत्तरोत्तरवृद्धीतिंपावा, एषः हायज्ञजोतो, वः तुझास, इष्टकामधुक् अपेक्षितकामदेणारऐसा, अस्तु असो, ॥ १० ॥

देवान्भावयताऽनेन ते देवाभावयन्तु वः ॥

परस्परं भावयन्तः श्रेयः परमवाप्स्यथ ॥ ११ ॥

यूयं तुह्मी, अनेन यायज्ञेकरूपेण देवान् देवजेल्यांतें, भावयत हविर्भा-
गेकरूपेण संतोषांतें पाववा, ते देवाः ते देवजेते, वः तुह्मांतें, भावयन्तु संतो-
षांतें पाववोत, परस्परं एकमेकांतें, भावयन्तः दृढीतें पाववित होत्साते,
परं श्रेयः उत्कृष्टश्रेयांतें, अवाप्स्यथ पावाल, ॥ ११ ॥ ॥

इष्टान् भोगान् हिवो देवा दास्यन्ते यज्ञभाविताः ॥

तैर्दत्तान् प्रदायैभ्यो यो भुंक्ते स्तेन एव सः ॥ १२ ॥

यज्ञभाविताः यज्ञेकरूपेण पूजित ऐसे, देवाः देवजेते, वः तुह्मांतें, हि नि-
श्चये, इष्टान् भोगान् इच्छित भोग जेल्यांतें, दास्यन्ते देतील, तैर्दत्तान् ति-
हीं दिले हे ऐशांतें, एभ्यः या देवां कारणें, अप्रदाय न देऊन, यो भुंक्ते
जो भोगितो, सः तो, स्तेन एव चोरच आहे, ॥ १२ ॥ ॥ ॥

यज्ञशिष्टाशिनः संतो मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः ॥

भुंजते ते त्वघं पापा ये पचंत्यात्मकारणात् ॥ १३ ॥

यज्ञशिष्टाशिनः संतः, यज्ञशिष्टभक्षित होत्साते, सर्वपातकैः सर्वपातके-
र्जातींहीं करून, मुच्यन्ते मुक्त होता हेत, ये जे, आत्मकारणात् आपणां-
च कारणें, पचन्ति स्वयं पाक करिता हेत, पापाः पापरूप ऐसे, ते तु ते तरी,
अघं भुंजते पापातें च भक्षितात ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥

यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः ॥ १४ ॥

अन्नात् अन्नापासून, भूतानि प्राणी जेते, भवन्ति होता हेत, पर्जन्या-
त् पर्जन्यापासून, अन्नसंभवः अन्नाची उत्पत्ति, यज्ञात् यज्ञापासून,
पर्जन्यः पर्जन्यजो तो, भवति होतो, यज्ञः यज्ञजो तो, कर्मसमुद्भवः
कर्मापासून उद्भवला, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कर्मब्रह्मोद्भवंविद्धिब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥

तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितं ॥ १५ ॥

कर्म कर्मजेंत्यातें, ब्रह्मोद्भवं ब्रह्मापासून उद्भवलें, ब्रह्म ब्रह्मजेंत्यातें, अक्षरसमुद्भवं अविनाशीपुरुषापासून जाहलें ऐशातें, विद्धि जाण, तस्मात् त्या कारणास्तव, सर्वगतं सर्वव्यापक ऐसें, ब्रह्म ब्रह्मजेंतें, नित्यं निरंतर, यज्ञे यज्ञाचा ठायीं, प्रतिष्ठितं तात्पर्येन राहिलें आहे, ॥ १५ ॥

एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥

अघायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थ स जीवति ॥ १६ ॥

हे पार्थ अगा अर्जुना, यः जो, एवं पूर्वोक्त प्रकारें करून, प्रवर्तितं प्रवर्तिलें ऐसें, चक्रं चक्रजेंत्यातें, इह या लोकाचा ठायीं, न अनुवर्तयति नाहीं अनुष्ठान करीत, अघायुः पापरूप आयुष्य ज्याचें तो, इन्द्रियारामः इन्द्रियें करून विषयीं क्रीडणार ऐसा, सः तो, मोघं व्यर्थ, जीवति वांचतो, ॥ १६ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥

आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते ॥ १७ ॥

यस्तु जो कोणी, मानवः मनुष्य होत्साता, आत्मरतिरेव आपुले चढायीं प्रीतिकर ऐसा, आत्मतृप्तः आत्मानंदेंतुप्त जो, च यानंतर, आत्मन्येव च आत्म्याचे ठायीं च, संतुष्टः हर्षयुक्त, स्यात् होय, तस्य त्याचें, कार्यं कार्यजेंतें न विद्यते नाहीं, ॥ १७ ॥

नैव तस्य कृते नार्यो नाकृते नैह कश्चन ॥

न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः ॥ १८ ॥

तस्य त्यास, कृतेन कर्म करून, अर्थः पुण्यजेंतें, नैवास्ति नाहीं च, इह ज्ञानाविषयीं, अकृतेन न केल्यानें, कश्चन कोणीही, न नाहीं,

अस्य यायज्ञास, सर्वभूतेषु सर्वप्राण्यांचाठार्या, कश्चित् कोणीही, अर्थव्यपाश्रयः मोक्षाविषयांआश्रयजोतो, नचनहीं, ॥ १८ ॥

तस्मादसक्तःसततंकार्यकर्मसमाचर ॥

असक्तोत्याचरन्कर्मपरमाप्नोतिपुरुषः ॥ १९ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं तूं, असक्तःसन् फलापेक्षारहितहोत्साता, सततं निरंतर, कार्यं विहितऐसें, कर्म कर्मजेंत्यातें, समाचर बरवेंआचर, हि निश्चयेंकरून, पुरुषः पुरुषजोतो, असक्तःसन् फलासक्तनहोत्साता, कर्म कर्मजेंत्यातें, आचरन् आचरितहोत्साता, परं मोक्षजो त्यातें, आप्नोति पावतो, ॥ १९ ॥

कर्मणैवहिसंसिद्धिमास्थिताजनकादयः ॥

लोकसंग्रहमेवापिसंपश्यन्कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥

जनकादयः जनकादिकजेंते, हि निश्चयेंसि, कर्मणैव कर्मेंकरूनच, संसिद्धि बरवीज्ञानसिद्धिजेंतीतें, आस्थिताः पावले, लोकसंग्रहमेव लौकिकरक्षणस्वधर्मप्रवर्तनजेंत्यातेंही, संपश्यन्नपि पाहातहोत्साताही, कर्तुं करावयाकारणें, अर्हसि योग्यआहेस, ॥ २० ॥

यद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्तदेवेतरोजनः ॥

सयत्प्रमाणंकुरुतेलोकस्तदनुवर्तते ॥ २१ ॥

श्रेष्ठः थोरजोतो, यद्यत् जेंजें, आचरति आचरतो, इतरोजनः इतरजनजोतो, तत्तदेव तेंतेंच, आचरति आचरतो, सः श्रेष्ठजोतो, यत् प्रवृत्तिअथवानिवृत्तिशास्त्रजेंत्यातें, प्रमाणं प्रमाणातें, कुरुते करितो, लोकः लोकजोतो, तत् त्यातें, अनुवर्तते अनुवर्ततो, ॥ २१ ॥

नमेषार्थास्तिकर्तव्यंत्रिषुलोकेषुकिंचन ॥

नानवानमवानव्यवर्तएवचकर्मणि ॥ २२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, मे मज, कर्तव्यं करणेंजेतें, नास्ति नाहीं, त्रिषु-
लोकेषु तिनीलोकांचाठार्या, किंचन कांहींही, अनवाप्तं प्राप्तनव्हे-
ऐसें, अवाप्तव्यं पावावयासयोग्यऐसें, न नाहीं, कर्मणि कर्माचाठा-
र्या, वर्तएवच वर्ततआहेच, ॥ २२ ॥

यदित्यहंनवर्त्तयंजातुकर्मण्यतंद्रितः ॥

ममवर्त्मानुवर्त्ततेमनुष्याःपार्थसर्वशः ॥ २३ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यदि जरी, अहं मीजोतो, जातु कदाचित्का-
ळी, अतंद्रितः आलस्यरहितहोत्साता, कर्मणि कर्माचाठार्या, नव-
र्त्तयं नाहींवर्तत, हि ज्याकारणास्तव, मनुष्याः मनुष्यजेते, सर्वशः
सर्वप्रकारें, ममवर्त्त माझामार्गातें, अनुवर्त्तते अनुसरताहेत, ॥ २३ ॥

उत्सीदेयुरिमेलोकानकुर्यांकर्मचेदहं ॥

संकरस्यचकर्त्तास्यामुपहन्यामिमाःप्रजाः ॥ २४ ॥

अहं मी, कर्म कर्मातें, नकुर्यांचेत् नकरींजरी, इमेलोकाः हेलोक-
जेते, उत्सीदेयुः धर्मलोपेनाशातेंपावतील, संकरस्यच वर्णसंकरजो-
त्याचा, कर्ता करणारऐसा, स्यां होईन, इमाःप्रजाः याप्रजातें, उप-
हन्यां मलिनऐशातेंकरीन, ॥ २४ ॥   ॥   ॥   ॥

सक्ताःकर्मण्यविद्वांसोयथाकुर्वंतिभारत ॥

कुर्याद्विद्वांस्तथासक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहं ॥ २५ ॥

हेभारत अगाअर्जुना, अविद्वांसः अपंडितजेते, कर्मणि कर्माचाठा-
र्या, सक्ताः आसक्तहोत्साते, यथा जैसे, कुर्वंति करिताहेत, तथा तै-
सेच, लोकसंग्रहं स्वधर्माचरणातें, चिकीर्षुः कंठइच्छितोऐसा, वि-
द्वान् ज्ञानीजोतो, असक्तः आसक्तिरहितहोत्साता, कुर्यात् करो, २५

नबुद्धिभेदंजनयेदज्ञानांकर्मसंगिनां ॥

जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् ॥ २६ ॥

विद्वान् ज्ञानीजोतो, कर्मसंगिनां कर्मां आदरज्यां स एसे, अज्ञानां अ-
ज्ञानीजेत्यांचा, बुद्धिभेदं बुद्धीचेंचळणजेंत्यातें, नजनयेत् उत्पादन-
नकरो, युक्तः युक्तहोत्साता, समाचरन् बरवेंआचरणकरितहोत्साता,
सर्वकर्माणि सर्वकर्मेंजीत्यातें, जोषयेत् सेवनकरो, ॥ २६ ॥ ॥

प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥

अहंकारविमूढात्मा कर्ताऽहमिति मन्यते ॥ २७ ॥

सर्वशः सर्वप्रकारें, प्रकृतेः प्रकृतीचे, गुणैः गुणजेतीहींकरून, क्रिय-
माणानि संपादिजेताहेतऐशीं, कर्माणि कर्मेंजीत्यातें, अहंकारविमू-
ढात्मा अहंकारेंकरूनभांतझालेंअंतःकरणज्याचेंतो, अहंकर्ता मीक-
र्ता, इतिमन्यते ऐसेंमानितो, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः ॥

गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा न सज्जते ॥ २८ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, गुणकर्मविभागयोः सत्त्वादिगुणकर्मांचा-
विभागाचा, तत्त्ववित्तु यथार्थजाणणारतोतर, गुणाः इंद्रियेंजीर्ती,
गुणेषु विषयांचाठार्यां, वर्तते वर्तताहेत, इतिमत्वा ऐसेंमानून, नसज्ज-
ते आसक्तहोतनाहीं ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जते गुणकर्मसु ॥

तानकृत्स्नविदो मंदाकृत्स्नविन्नविचालयेत् ॥ २९ ॥

प्रकृतेः प्रकृतिजीतीचे, गुणसंमूढाः गुणेंकरूनअत्यंतमूढजेते, गुणक-
र्मसु इंद्रियगुणसमृद्धिकर्मेंजीत्यांचाठार्यां, सज्जते आसक्तहोताहेत,
कृत्स्नवित् ज्ञानीजोतो, तानकृत्स्नविदो मंदान् ते अज्ञानमतिमंदजेत्यातें,
नविचालयेत् कर्मापासूननचाळवो, ॥ २९ ॥ ॥ ॥

मयिसर्वाणिकर्माणिसंन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥

निराशीर्निर्ममोभूत्वायुद्धस्वविगतज्वरः ॥ ३० ॥

अध्यात्मचेतसा निर्मळएकाग्रअंतःकरणेकरून, सर्वाणिकर्माणि सर्वकर्मज्यांतें, मयिसंन्यस्य माझाठार्यासमर्पून, निराशीर्निर्ममः निष्कामममतारहितऐसा, भूत्वाहोऊन, विगतज्वरः शोकरूपज्वररहितहोत्साता, युद्धस्व युद्धकर, ॥ ३० ॥ ॥ ॥

येमेमतमिदंनित्यमनुतिष्ठंतिमानवाः ॥

श्रद्धावंतो नसूयंतो मुच्यंते तेऽपि कर्मभिः ॥ ३१ ॥

श्रद्धावंतः विश्वासीऐसे, अनसूयंतः किमपिदोषारोपनकरणारऐसे, येमानवाः जेमनुष्यजेते, मे माझें, इदमतं हेंमतजेंत्यातें, नित्यं सर्वदा, अनुतिष्ठंति करिताहेत, तेपि तेही, कर्मभिः कर्मज्यांतींही, मुच्यंते मुक्तकरिजेताहेत, ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

येत्वेतदभ्यसूयंतो नानुतिष्ठंति मे मतं ॥

सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टानचेतसः ॥ ३२ ॥

येतु जेतरी, एतत् हें, मेमतं माझेंमतजेंयातें, अभ्यसूयंतः द्वेषीतहोत्साते, नानुतिष्ठंति करितनाहीत, अचेतसः अविवेकीऐसे, सर्वज्ञानविमूढान् कर्मब्रह्मज्ञानाविषयीअत्यंतमूढऐसे, नष्टान् नाशातेंपावलेऐसे, तान् त्यांतें, विद्धि जाण, ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥

सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥

प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥ ३३ ॥

ज्ञानवानपि ज्ञानवंतजोतोही, स्वस्याः आपुलीऐशी, प्रकृतेः पूर्वसंस्काराधीनस्वभावजोत्याचा, सदृशं सारिखें, चेष्टते वर्ततो, भूतानि भूतेंज्यांतीं, प्रकृतिं पूर्वोक्तस्वभावाप्रति, यांति अनुवर्तताहेत, निग्रहः

नियहजोतो, किंकरिष्यति कायकरील, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥

इंद्रियस्येन्द्रियस्यार्थेरागद्वेषौव्यवस्थितौ ॥

तयोर्नवशमागच्छेत्तौत्यस्यपरिपंथिनौ ॥ ३४ ॥

इंद्रियस्येन्द्रियस्य प्रतिइंद्रियांचा, अर्थे स्वस्वविषयी, रागद्वेषौ अनु-
कूलींआणिप्रतिकूलींरागद्वेषजेते, व्यवस्थितौ अवश्यंभाविआहेत,
तयोः त्यांचा, वशं स्वाधीनऐसा, नआगच्छेत् नाहींहोत, हि ज्या-
कारणास्तव, तौरागद्वेषौ तेरागद्वेषजेते, अस्य यामुमुक्षूते, परिपंथिनौ
घातकप्रतिपक्षि, ॥ ३४ ॥ ॥ ४४ ॥

श्रेयान्स्वधर्मोविगुणःपरधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥

स्वधर्मेनिधनंश्रेयःपरधर्मोभयावहः ॥ ३५ ॥

स्वनुष्ठितात् बरवाअनुष्ठिलाऐसा, परधर्मात् परधर्माहून, विगुणः गु-
णरहितऐसा, स्वधर्मः स्वकीयधर्मजोतो, श्रेयान् प्रशस्त, स्वधर्मे आ
पल्याधर्माचाठार्या, निधनं मरणजेंतेंही, श्रेयः स्वर्गादिप्राप्तिकरहोय,
परधर्मः परधर्मजोतो, भयावहः भयदेणारऐसा, ॥ ३५ ॥

अर्जुनउवाच अथकेनप्रयुक्तोऽयंपापंचरतिपूरुषः ॥

अनिच्छन्नपिवाष्णोयबलादिवनियोजितः ॥ ३६ ॥

हेवाष्णोय हेवृष्णिकुलोत्पन्ना, अनिच्छन्नपि इच्छानसतांही, बलात्
बलास्तव, नियोजितइव अत्यंतनियोजिल्याचेपरी, अयं हा, अथ
यानंतर, केनप्रयुक्तः कोणेंप्रेरिलाऐसा, पूरुषः पुरुषजोतो, पापं पा-
पातें, चरति आचरतो, ॥ ३६ ॥

श्रीभगवानुवाच कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भ

वः ॥ महाशनोमहापाप्माविद्धोनमिहवैरिणं ॥ ३७ ॥

रजोगुणसमुद्भवः रजोगुणापासूनउद्भवलाऐसा, एषःकामः हाकाम

जोतो, एषः क्रोधः हाच उपहत असतां क्रोध होय, महाशनः विषयी-
अतृप्त ऐसा, महापाप्मा महापापरूप ऐसा, इह यामोक्षमार्गाविषयी,
एनैवैरिणं यावैरियातें, विद्धि जाण, ॥ ३७ ॥

धूमेनाव्रियते वह्निर्यथादर्शो मलेन च ॥

यथोत्वेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतं ॥ ३८ ॥

यथा जैसें, धूमेन धूमजोतेणें करून, वह्निः वह्निजोतो, आव्रियते
आच्छादिजेतो, मलेन मलें करून, आदर्शश्च आरसाजोतोही, यथा
जैसा, उत्वेन खोळें करून, गर्भः गर्भगत पिंडजोतो, आवृतः संपूर्ण-
आच्छादिला, तथा तैसें, तेन तो जो कामतेणें, इदं हें ज्ञानजेतें, आव-
तं आच्छादिजेलें, ॥ ३८ ॥   ॥   ॥   ॥ ३९ ॥

आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ॥

कामरूपेण कौंतेय दुष्पूरेणानलेन च ॥ ३९ ॥

हे कौंतेय अगा अर्जुना, कामरूपेण इच्छाआहे स्वरूप ज्याचें ऐसा, ए-
तेन नित्यवैरिणा हा जो निरंतर वैरीयेणें, ज्ञानिनः ज्ञानिजोत्याचें, ज्ञानं
ज्ञानजेतें, आवृतं आच्छादिलें आहे, दुष्पूरेण बहुतां विषयें करूनही
पूर्ण नव्हे ऐसा, अनलेन अग्निरूप च किंवा काय, ॥ ३९ ॥

इंद्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥

एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ॥ ४० ॥

अस्य या कामास, इंद्रियाणि इंद्रियें जीतीं, मनः मनजेतें, बुद्धिः
बुद्धिजीती, अधिष्ठानं आश्रयस्थान, उच्यते बोलिजेतें, एषः हा का-
मजोतो, एतैः इंद्रियादिक जीतीं हि करून, ज्ञानं ज्ञानजेत्यातें, आवृत्य
आच्छादून, देहिनं देहीजोत्यातें, विमोहयति मोहातें पाववितो, ४०

तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ॥

पाप्मानंप्रजहित्येनंज्ञानविज्ञाननाशनम् ॥४१॥

हेभरतर्षभ अगाभरतवंशश्रेष्ठा, तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं तूं, आ-
दौ प्रथम, हि निश्चयेंकरून, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीत्यांतें, नियम्य
नियमून, ज्ञानविज्ञाननाशनं अपरोक्षापरोक्षज्ञानातेंनासणारऐसा,
एनंपाप्मानं हापापीजोयातें, प्रजहि टाकीं, ॥ ४१ ॥

इंद्रियाणिपराण्यादुरिंद्रियेभ्यःपरंमनः ॥

मनसस्तुपराबुद्धिर्योबुद्धेःपरतस्तुसः ॥ ४२ ॥

इंद्रियाणि ज्ञानेंद्रियेंजीत्यांतें, पराणि देहादिकाहूनश्रेष्ठऐशांतें, आ-
हुः बोलताहेत, इंद्रियेभ्यः इंद्रियेंजीत्याहून, मनः संकल्पविकल्पजे-
ते, परं श्रेष्ठहोय, मनसस्तु मनाहूनपरबुद्धीतेंबोलताहेत, यः जो, बु-
द्धेःपरतः बुद्धीहूनपर, सः तोतरीआत्माचहोय, ॥ ४२ ॥

एवंबुद्धेःपरंबुद्ध्यासंस्तभ्यात्मानमात्मना ॥

जहिशत्रुंमहाबाहोकामरूपंदुरासदं ॥ ४३ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, एवं पूर्वीक्तप्रकारेंकरून, बुद्धेः बुद्धीहून,
परं उत्कृष्टजोआत्मात्यातें, बुद्ध्या जाणोन, आत्मना शुद्धबुद्धिकरू-
न, आत्मानं मनातें, संस्तभ्य निश्चयकरून, कामरूपं कामचआहे-
रूपज्याचेंऐसा, दुरासदं दुःखेंकरूनसाधावयाअशक्यऐसा, शत्रुं
शत्रूतें, जहि मारीं, ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

हरिः ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि-
द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम
तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

चतुर्थाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वीउपेयोपायरूपज्ञानकर्मयोगदोनीसांगीत-
ले, फळऐक्यकरून त्यांतें स्तवितो, ॥

श्रीभगवानुवाच इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानह
मव्ययं ॥ विवस्वान्मनवे प्राह मनु रिक्वाकवेऽब्र
वीत् ॥ १ ॥

अहं मी, इमं हा, अव्ययं नाशरहित ऐसा, योगं योगातें, विवस्वते
सूर्याकारणें, प्रोक्तवान् बोलताझालों, विवस्वान् सूर्यजोतो, मनवे
मनूकारणें, प्राह बोलताझाला, मनुः मनुजोतो, इक्ष्वाकवे स्वपुत्र-
इक्ष्वाकुजोत्याकारणें, अब्रवीत् बोलताझाला, ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥

एवं परंपराप्राप्तमिमं राजर्षयो विदुः ॥

सकालेनेह महता योगो नष्टः परंतप ॥ २ ॥

राजर्षयः राजर्षीजेंते, एवं पूर्वोक्तप्रकारें, परंपराप्राप्तं पुत्रपौत्रादि-
परंपरेंकरून प्राप्त ऐसा, इमं हा योगजोत्यातें, विदुः जाणतेजाहले, हे-
परंतप अगाअर्जुना, इह यालोकीं, सः तो, योगः योगजोतो, मह-
ताकालेन मोठाकाळजोतेणेंकरून, नष्टः नाशतें पावला, ॥ २ ॥

स एवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः ॥

भक्तोसि मे सखा चेति रहस्यं त्येतदुत्तमं ॥ ३ ॥

स एवायं तोचहा, पुरातनः बहुजुना ऐसा, योगः योगजोतो, अद्य
आज, मया म्यां, ते तुजकारणें, प्रोक्तः सांगिजेला, यतः जाकार-
णास्तव, भक्तोसि भक्त आहेस ह्मणून, मे माझा, सखा चेति मित्र आ-
हेस, इति याकारणास्तव, एतत् हें, उत्तमं उत्तम ऐसें, रहस्यं गोप्य-
आहे ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अर्जुनउवाच अपरंभवतो जन्मपरं जन्मविवस्व
तः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥

भवतः तुझे, जन्म उपजणेंजेतें, अपरं आलीकडोल, विवस्वतः मूर्या-
चें, जन्म जननजेतें, परं पूर्वकाळीचेंऐसें असतां, त्वं तूं, आदौ पहिलें,
प्रोक्तवान् बोललास, इति हें, अहं मी, एतत् विरुद्धार्थजेंत्यातें, क-
थं कैसें, विजानीयां जाणोंशकेन, ॥ ४ ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव
चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ॥ ५ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, मे माझीं, तवच तुझींही, बहूनि बढतऐशीं,
जन्मानि जन्मेंजीतीं, व्यतीतानि अतिक्रमिलीं, हेपरंतप अगाअर्जु-
ना, अहं मी, तानिसर्वाणि तींसर्वजन्मेंजीत्यांतें, वेद जाणतो, त्वं तूं,
नवेत्थ नाहींजाणत, ॥ ५ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥
प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ॥ ६ ॥

अहं मी, अव्ययात्मा नाशरहितऐसा, अजोपिसन् जन्मनाहींऐसा-
होत्साताही, भूतानामीश्वरोपिसन् भूतेंजीत्यांचानियंताऐसाहोत्सा-
ताही, स्वांप्रकृति आपलीप्रकृतीजेशुद्धसत्वात्मिकामूर्तितीतें, अधि-
ष्ठाय अंगीकारकरून, आत्ममायया आत्ममायाजेतीणेंकरून, सं-
भवामि होतो, ॥ ६ ॥   ॥ ७ ॥

यदायदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं ॥ ७ ॥

हेपरंतप अगाअर्जुना, हि निश्चयेंकरून, धर्मस्य धर्मजोत्याची, य-
दायदा जाजासमर्या, ग्लानिः हानिजते, भवति होते, अधर्मस्य अ-

धर्मजोत्याचें, अभ्युत्थानं आधिक्यजेतें, भवति होतें, तदा तेव्हां,
अहं मीजोतो, आत्मानं आपणातें, सृजामि सृजितों, ॥ ७ ॥

**परित्राणायसाधूनांविनाशायचदुष्कृतां ॥
धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामियुगेयुगे ॥ ८ ॥**

अहं मीजोतो, साधूनां साधूजेत्यांच्या, परित्राणाय चहूंकडूनरक्षणा-
कारणें, दुष्कृतां दुरितकर्मेकरणारजेत्यांच्या, विनाशायच शिक्षाक-
रावयाकारणें, धर्मसंस्थापनार्थाय धर्माच्यास्थापनप्रयोजनाकारणें,
युगेयुगे युगायुगाचार्या, संभवामि अवतारधरितों, ॥ ८ ॥

**जन्मकर्मचमेदिव्यमेवंयोवेत्तितत्त्वतः ॥
त्यक्त्वादेहंपुनर्जन्मनैतिमामेतिसोऽर्जुन ॥ ९ ॥**

हेअर्जुन अगाअर्जुना, यः जो, मे माझें, दिव्यं प्रकाशात्मकऐसें,
जन्म जन्मजेंत्यातें, कर्मच कर्मजेंत्यातेंही, एवं पूर्वोक्तप्रकारें, तत्त्वतः
याथार्थ्येंकरून, वेत्ति जाणतो, सः तो, देहंत्यक्त्वा देहातेंटाकून, पुनः
मागुतेन, जन्म जन्मजेंत्याप्रति, नएति नाहींयेत, किंतु तरकाय,
मामेति मातेंपावतो, ॥ ९ ॥

॥ ९ ॥

**वीतरागभयक्रोधामन्मयामामुपाश्रिताः ॥
बहवोज्ञानतपसापूतामद्भावमागताः ॥ १० ॥**

वीतरागभयक्रोधाः गेलेआहेतभयक्रोधज्यांपासून, मन्मयाः मा-
झाठार्याएकनिष्ठऐसे, मामुपाश्रिताः मातेंचआश्रयकेलेऐसे, ज्ञानतप-
सापूताः ज्ञानरूपतपेंकरूनपवित्रऐसे, बहवः बहुत, मद्भावं माझ्यासा-
युज्यभावातें, आगताः येतेझाले, ॥ १० ॥

येयथामांप्रपद्यंतेतांस्तथैवभजाम्यहं ॥

ममवर्त्मानुवर्त्ततेमनुष्याःपार्थसर्वशः॥ ११ ॥

ये जे, मां मातें, यथा जैसे, प्रपद्यंते सकामअथवानिष्कामभजताहे-
त, अहं मी, तान् त्यातें, तथैव तदपेक्षितफलदेऊन, भजामि प्रतिपा-
ळितों, हेपार्थ अगाअर्जुना, यतः ज्याकारणास्तव, मनुष्याः मनुष्य-
जेते, सर्वशः सर्वप्रकारेंकरून, ममवर्त्म माझ्याभजनमार्गीतें, अनुव-
र्त्तते अनुसरताहेत, ॥ ११ ॥

कांक्षंतःकर्मणांसिद्धियजंतइहदेवताः॥

क्षिप्रंहिमानुषेलोकेसिद्धिर्भवतिकर्मजा॥ १२ ॥

इह यामनुष्यलोकाचाठायीं, कर्मणांसिद्धि कर्मैर्जीत्यांचीसिद्धिजे-
तीतें, कांक्षंतः फलापेक्षीतहोत्ताते, देवताः इंद्रादिदेवजेत्यातें यजंते
यजिताहेत, हि ज्याकारणास्तव, मनुष्यलोके मनुष्यलोकाचाठायीं,
कर्मजा कर्मजन्यऐशी, सिद्धिः सिद्धिजेते, क्षिप्रंभवति शीघ्रहोते, १२

चातुर्वर्ण्यमयासृष्टंगुणकर्मविभागशः॥

तस्यकर्तारमपिमांविद्व्यकर्तारमव्ययं॥ १३ ॥

मया म्यां, गुणकर्मविभागशः सत्त्वादिगुणकर्मैर्जीत्यांच्याविभागास्त-
व, चातुर्वर्ण्य ब्राह्मणादिचाह्मीवर्णजेते, सृष्टं सजिलें, तस्य त्याचा,
कर्तारमपि कर्ताऐसाही, मां मातें, अकर्तारं कर्तानव्हेऐशातें, अव्य-
यं नाशरहितऐशातें, विद्वि जाण, ॥ १३ ॥

नमांकर्माणिलिपंतिनमेकर्मफलेस्पृहा॥

इतिमांयोभिजानातिकर्मभिर्नसबद्ध्यते॥ १४ ॥

कर्माणि विश्वसृष्ट्यादिकर्मैर्जीतीं, मां मातें, नलिपंति लेपातेंपाववित-
नाहीत, मे मज, कर्मफले कर्मफलाचाठायीं, स्पृहा आसक्तिजेते, न-
नाही, इति याप्रकारें, यः जो, मां मातें, अभिजानाति जाणतो, क-

मभिः कर्मैर्जातीहीकरुन, सः तो, नवद्ध्यते नार्हीबंधातेंथावत ॥ १४ ॥

एवंज्ञात्वारुतंकर्मपूर्वरपिमुमुक्षुभिः ॥

कुरुकर्मैवतस्मात्त्वंपूर्वःपूर्वतरंरुतं ॥ १५ ॥

पूर्वः पहिलेऐसे, मुमुक्षुभिरपि मोक्षेच्छावंतजेतीही, एवंज्ञात्वा याप्र-
कारेंजाणोन, कर्म कर्मजेतें, रुतं केलें, तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं
तूं, पूर्वः पूर्वीलजेतीही, रुतं केलेंऐसें, पूर्वतरं अत्यंतपूर्वऐसें, कर्मैव
कर्मजेंत्यातेंच, कुरु कर, ॥ १५ ॥

किंकर्मकिमकर्मैतिकवयोऽप्यत्रमोहिताः ॥

तत्तेकर्मप्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वामोक्ष्यसेऽशुभात् ॥ १६ ॥

कवयोपि पंडितजेतेही, किंकर्म कैसेतेंकर्म, किमकर्म कैसेतेंअक-
र्मकरणें, इति ऐसें, अत्र येविषयीं, मोहिताः मोहातेंपावलेआहेत,
अहं मी, तत्कर्म त्याकर्मतिं, ते तुजकारणें, प्रवक्ष्यामि सांगेन, यत्
जें, ज्ञात्वा जाणोन, अशुभात् अशुभसंसारजोत्यापासून, मोक्ष्यसे
मुक्तहोशील, ॥ १६ ॥

॥ ७ ॥

कर्मणोत्यपिबोद्धव्यंबोद्धव्यंचविकर्मणः ॥

अकर्मणश्चबोद्धव्यंगहनाकर्मणोगतिः ॥ १७ ॥

हि निश्चयेंसी, कर्मणः विहितकर्मजेंत्याचें, तत्त्वं तत्त्वजेतें, बोद्धव्यं
जाणावयासयोग्यऐसें, अस्ति आहे, च ह्मणजे आणखीं, विकर्मणः
निषिद्धकर्मजेंत्याचें, तत्त्वं तत्त्वजेतें, बोद्धव्यं जाणावयासयोग्यआहे,
अकर्मणः तूष्णींभावजोत्याचें, तत्त्वं तत्त्वजेतें, बोद्धव्यं जाणावया-
सयोग्यऐसेंआहे, अतः याकारणास्तव, कर्मणः कर्मसामान्याची,
गतिः तत्त्वजेतें, गहना दुर्बोधऐशी, भवति होते, ॥ १७ ॥

कर्मण्यकर्मयःपश्येदकर्मणिचकर्मयः ॥

सबुद्धिमान्मनुष्येषुसयुक्तःकृत्स्नकर्मकृत् ॥ १८ ॥

कर्मणि आरोपितदेहेन्द्रियादिव्यापारी, अकर्म अकर्मात्मस्वरूपालोच-
नेकरूनकर्माभावातें, यः पश्येत् जो पाहतो, अकर्मणि उगेंच अशक्या-
चेठायीं, कर्म निवृत्त्याख्यप्रयत्नरूपव्यापारजोत्यातें, यः पश्येत् जो पा-
हतो, सः तो, मनुष्येषु मनुष्यजेल्यां मध्ये, बुद्धिमान् बुद्धिमंत, सः तो,
युक्तः युक्तहोत्साता, कृत्स्नकर्मकृत् सर्वकर्मकर्ता, ॥ १८ ॥

यस्यसर्वेसमारंभाःकामसंकल्पवर्जिताः ॥

ज्ञानाग्निदग्धकर्माणंतमाहुःपंडितंबुधाः ॥ १९ ॥

बुधाः पंडितजेते, यस्य ज्याचे, कामसंकल्पवर्जिताः कामनासंकल्पे-
करूनवर्जऐसे, सर्वेसमारंभाः सर्वहीकर्मैर्जातीं, ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं
ज्ञानरूपअग्नीकरूनजाळिलीं कर्मैर्जेणें, तं त्यातें, पंडितं ज्ञानिऐशातें,
आहुः बोलताहेत, ॥ १९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ॥

त्यक्त्वाकर्मफलासंगंनित्यतृप्तोनिराश्रयः ॥

कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपिनैवकिंचित्करोतिसः ॥ २० ॥

कर्मफलासंगं कर्तृत्वाभिमानभोगेच्छेतें, त्यक्त्वा टाकून, नित्यतृप्तः
निरंतरतृप्तऐसा, निराश्रयः देहादिअभिमानशून्यऐसा, कर्मणि क-
र्माचाठायीं, अभिप्रवृत्तोपि बरव्याप्रकारेंप्रवर्तलाजरी, सः तो, किं-
चित् काहीं, नैवकरोति नाहीचकरीत, ॥ २० ॥   ॥ ॥

निराशीर्यतचित्तात्मात्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥

शारीरंकेवलंकर्मकुर्वन्नाप्नोतिकिल्बिषं ॥ २१ ॥

निराशीः निष्कामऐसा, यतचित्तात्मा निर्मलआहेचित्तआणिआ-
त्माक्षणजेदेहज्याचाऐसा, त्यक्तसर्वपरिग्रहः टाकिलेआहेतभोगउप-
करणेंऐसाजोतो, केवलं कर्तृत्वाभिमानशून्यऐसें, शारीरं शरीरस्थि-

तिमात्रप्रयोजनऐसें, कर्म कर्मातिं, कुर्वन् लोकदृष्ट्याकरितहोत्साता,
किल्बिषं संसाराते, नामोति नार्हीपावत, ॥ २१ ॥ ॥ ॥

यदृच्छालाभसंतुष्टोद्वंदातीतोविमत्सरः ॥

समःसिद्धावसिद्धौचकृत्वाऽपिननिबध्यते ॥ २२ ॥

यदृच्छालाभसंतुष्टः अप्रार्थितलाभेकरूमसंतुष्ट, द्वंदातीतः शीतोष्णा-
दिकातेअतिक्रमूनवर्तलाऐसा, विमत्सरः मत्सररहितऐसा, सिद्धावसि-
द्धौच सिद्धिअसिद्धिविषयीं, समः हर्षविषादरहितऐसा, कृत्वापि क-
र्मातेकरूनही, ननिबध्यते नार्हीबंधातेपावत, ॥ २२ ॥ ॥ ॥

गतसंगस्यमुक्तस्यज्ञानावस्थितचेतसः ॥

यज्ञायाचरतःकर्मसमग्रंप्रविलीयते ॥ २३ ॥

गतसंगस्य विषयाभिलापरहितऐसा, ज्ञानावस्थितचेतसः अद्वैतज्ञा-
नाचाठार्यांस्थिरचित्तऐसा, यज्ञाय परमेश्वराकारणें, कर्म कर्मजेंत्यातें,
आचरतः आचरणारजोत्याचें, समग्रं वासनारहितकर्मजेंतें, प्रविली-
यते अकर्मत्वातेपावतें, ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मार्पणंब्रह्महविर्ब्रह्माग्नौब्रह्मणाहुतं ॥

ब्रह्मैवतेनगंतव्यंब्रह्मकर्मसमाधिना ॥ २४ ॥

अर्पणं सुकृसुवादिजेतें, ब्रह्म ब्रह्महोय, ब्रह्महविः घृतादिहोमद्रव्य-
जेतेंब्रह्महोय, ब्रह्माग्नौ ब्रह्मचअग्निजोत्याचाठार्यां, ब्रह्मणा ब्रह्मरूप-
जोकर्तातेणें, हुतं होमिलें, तेनब्रह्मकर्मसमाधिना ब्रह्मरूपकर्माचा-
ठार्यांएकाग्रचित्तजोतेणें, ब्रह्मैव ब्रह्मच, गंतव्यं पाविजेतें, ॥ २४ ॥

दैवमेवापरेयज्ञंयोगिनःपर्युपासते ॥

ब्रह्माग्नावपरेयज्ञंयज्ञेनैवोपजुह्वति ॥ २५ ॥

अपरे आणिक, योगिनः कर्मयोगीजेते, दैवमेव इंद्रादिकयजितजा-

चाठार्याऐसा, यज्ञं ज्योतिष्टोमादिकातें, पर्युपासते श्रद्धेकरून अनुष्ठिताहेत, अपरे ज्ञानयोगीजेते, ब्रह्माग्नौ निर्विशेषतत्पदार्थरूपजो अभित्याचाठार्या, यज्ञं प्रत्यगात्मात्वंपदार्थति, यज्ञेनैव तत्पदार्थअभेदेकरून, उपजुव्हति ऐक्यरूपजाणताहेत, ॥ २५ ॥ ॥ ॥

श्रोत्रादीनींद्रियाण्यन्येसंयमाग्निषुजुव्हति ॥

शब्दादीन्विषयानन्यइंद्रियाग्निषुजुव्हति ॥ २६ ॥

अन्ये आणिकनैष्ठिकादिकजेते, संयमाग्निषु इंद्रियनियमाग्निजो-
त्याचाठार्या, श्रोत्रादीनि श्रोत्रादिकऐशीं इंद्रियेंजीत्यातें, जुव्हति नि-
यमचप्रधानऐसेहोऊनराहताहेत, अन्ये गृहस्थादिकजेते, शब्दादी-
न् शब्दादिकऐसे, विषयान् विषयजेत्यातें, इंद्रियाग्निषु इंद्रियरूप-
अग्नीचाठार्या, जुव्हति विरुद्धविषयनाहींघेत, ॥ २६ ॥ ॥

सर्वाणींद्रियकर्माणिप्राणकर्माणिचापरे ॥

आत्मसंयमयोगाग्नौजुव्हतिज्ञानदीपिते ॥ २७ ॥

अपरे ध्याननिष्ठजेते, ज्ञानदीपिते ज्ञानेंकरूनसोज्वळऐसा, आत्मसं-
यमयोगाग्नौ चित्तैकाग्र्ययोगाग्नीचाठार्या, सर्वाणि सर्वही, इंद्रिय-
कर्माणि श्रोत्रादिइंद्रियांचीश्रवणादिकवचनादिककर्मेंजीत्यातें, प्रा-
णकर्माणिच प्राणादिपंचवायुव्यापारजेत्यातेंही, जुव्हति विलापन-
करिताहेत, ॥ २७ ॥

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञायोगयज्ञास्तथाऽपरे ॥

स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्चयतयःसंशितव्रताः ॥ २८ ॥

द्रव्ययज्ञाः द्रव्यत्यागरूपयज्ञनिष्ठजेते, तपोयज्ञाः तपस्वीजेते, योग-
यज्ञाः प्राणायामादिअष्टांगयोगनिष्ठजेते, तथापरे तसेचआणिक,
स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च वेदाध्ययनआणिज्ञानशास्त्रपरिज्ञानशीलजे-

एवं बहुविधायज्ञावितताब्रह्मणोमुखे ॥

कर्मजान्विद्वितान्सर्वानिवंज्ञात्वाविमोक्ष्यसे ॥ ३२ ॥

बहुविधाः बहुप्रकारकएसे, यज्ञाः यज्ञजेते, एवं याप्रकारें, ब्रह्मणः वेदजोत्याच्या, मुखे मुखाचाठार्यां, वितताः विस्तारले, तान्सर्वान् ते- सर्वयज्ञजेत्यांतें, कर्मजान् कर्मजन्यऐशांतें, विद्धि जाण, एवं याप्र- कारें, ज्ञात्वा ज्ञाननिष्ठहोत्साता, विमोक्ष्यसे संसारापासूनमुक्तहो- शील, ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परंतप ॥

सर्वकर्माखिलंपार्थज्ञानेपरिसमाप्यते ॥ ३३ ॥

हेपरंतप अगाअर्जुना, द्रव्यमयात् द्रव्यविकारीऐसा, यज्ञात् यज्ञ- जोत्याहून, ज्ञानयज्ञः ज्ञानयज्ञजोतो, श्रेयान् अत्यंतश्रेष्ठहोय, हेपार्थ अगापार्था, सर्वं सर्वऐसें, कर्म कर्मजेतें, अखिलं फलरहितहोत्सातें, ज्ञाने ज्ञानजेंत्याचाठार्यां, परिसमाप्यते अंतरंगीहोऊनसंपतें, ॥ ३३ ॥

तद्विद्धिप्रणिपातेनपरिप्रश्नेनसेवया ॥

उपदेक्ष्यंतितेज्ञानंज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ ३४ ॥

प्रणिपातेन दीर्घनमस्कारेंकरून, परिप्रश्नेन मीकोणमजबंधकांमुक्ति- कशीइत्यादिकप्रश्नेंकरून, सेवया शुश्रूषेंकरून, तत् तेंज्ञानजेंत्यातें, विद्धि जाण, तत्त्वदर्शिनः अपरोक्षसाक्षात्कारवंतएसे, ज्ञानिनः ज्ञा- नीजेते, उपदेक्ष्यंति उपदेशेंकरूनसंपादितील, ॥ ३४ ॥

यज्ज्ञात्वानपुनर्मोहमेवंयास्यसिपांडव ॥

येनभूतान्यशेषेणद्रक्ष्यस्यात्मन्यथोमयि ॥ ३५ ॥

हेपांडव अगाअर्जुना, यत् ज्याब्रह्मज्ञानांतें, ज्ञात्वा जाणोन, पुनः मागुर्ती, एवं पूर्वीक्तप्रकारें, मोहं मोहजोत्यातें, नयास्यसि नपावशी- ल, अथ यानंतर, येन याज्ञानेंकरून, भूतानि पुत्रपौत्रादिर्जीर्ती, अ

शेषेण ब्रह्मादिस्थावरांत, आत्मनि शुद्धत्वंपदार्थाचाठायीं, मयि शुद्धतत्पदार्थमीजोत्यामाझाठायीं, द्रक्ष्यसि पाहशील, ॥ ३५ ॥

अपिचेदसिपापेभ्यःसर्वेभ्यःपापकृत्तमः ॥

सर्वज्ञानप्लवेनैववृजिनंसंतरिष्यसि ॥ ३६ ॥

त्वं तूंजोतो, सर्वेभ्यःपापेभ्यः सर्वपापकारीजेत्यांहून, पापकृत्तमः अत्यंतपापकारीऐसा, चेदसि जरीआहेसतरी, सर्ववृजिनं संपूर्णपापातें, ज्ञानप्लवेनैव ज्ञानरूपताखूंजेतेणेंकरून, संतरिष्यसि बरातरशील, ॥ ३६ ॥

यथैधांसिसमिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ॥

ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथा ॥ ३७ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, तथा तैसा, समिद्धः देदीप्यमानऐसा, अग्निः अग्नि जोतो, यथा जसा, ऐधांसि काष्ठादिकांतें, भस्मसात् भस्मभूत-ऐशांतें, कुरुते करितो, तथा तसा, ज्ञानाग्निः ज्ञानरूपअग्निजोतो, सर्वकर्माणि सर्वकर्मेर्जीत्यांतें, भस्मसात् भस्मभूतऐशांतें, कुरुते करितो, ॥ ३७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

नहिज्ञानेनसदृशंपवित्रमिहविद्यते ॥

तत्स्वयंयोगसंसिद्धःकालेनात्मनिविंदति ॥ ३८ ॥

इह याजगाचाठायीं, ज्ञानेन ज्ञानजेतेणेंशीं, सदृशं सारिखें, पवित्रं पवित्रजेतें, नविद्यते नाहीच, योगसंसिद्धः योगेंकरूनबरव्यासिद्धी-प्रतपावलाहोत्साता, स्वयं आपण, तत् जात्या ज्ञानातें, कालेन कालेंकरून, आत्मनि आपुल्याठायीं, विंदति जाणतो, ॥ ३८ ॥

श्रद्धावान्लभतेज्ञानंतत्परःसंयतेंद्रियः ॥

ज्ञानंलब्ध्वापरांशांतिमचिरेणाधिगच्छति ॥ ३९ ॥

श्रद्धावान् गुरुशास्त्रवचनीं विश्वासी ऐसा, तत्परः तो परमात्माच उत्कृष्टज्यास ऐसा, संयतेंद्रियः बरव्याप्रकारेंद्रियेंनेमिलीं जेणेंतो, ज्ञानं ज्ञानजेंत्यातें, लभते पावतो, ज्ञानंलब्ध्वा ज्ञानातेंलाभून, अचिरेण शीघ्रच, परांशांति कैवल्यमोक्षपदाप्रति, अधिगच्छति पावतोहे, ॥ ३९ ॥

अज्ञश्चाश्रद्धानश्च संशयात्मा विनश्यति ॥

नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः ॥ ४० ॥

अज्ञः गुरुपदिष्टतत्त्वज्ञाननाहीं ज्यासतो, च त्यानंतर, अश्रद्धानः वेदांतगुरुवाक्यविश्वासरहित ऐसा, च त्यानंतर, संशयात्मा संशयरूपमनज्याचेंतो, विनश्यति स्वार्थापासूनचवतो, संशयात्मनः संशयात्माजोत्यास, अयं लोकः हा लोकजोतो, नास्ति नाही, परोपि परलोकही, न नाही, सुखंच सुखहीनाही, ॥ ४० ॥

योगसंन्यस्तकर्माणि ज्ञानसंछिन्नसंशयं ॥

आत्मवंतं न कर्माणि निबध्नन्ति धनं जय ॥ ४१ ॥

हे धनं जय अगाअर्जुना, कर्माणि लोकसंग्रहार्थस्वाभाविक ऐशीं कर्मैर्जीतीं, योगसंन्यस्तकर्माणि ईश्वराराधनें करून टाकिलीं कर्मैजेणें, ज्ञानसंछिन्नसंशयं अकर्त्रात्मिकबोधें करून गेला देहाभिमान ज्याचातो, आत्मवंतं प्रमादरहित बुद्धिज्याची असा जो त्यातें, न निबध्नन्ति नाही बांधीत, ॥ ४१ ॥

॥ ७ ॥

तस्मादज्ञानसंभूतं तदस्थं ज्ञानासिनात्मनः ॥

छित्त्वैनं संशयं योगमातिष्ठोत्तिष्ठ भारत ॥ ४२ ॥

हे भारत अगाअर्जुना, तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं तूं, आत्मनः आपुल्या, अज्ञानसंभूतं अज्ञानें करून उत्पन्न झाला ऐसा, तदस्थं बुद्धीचा-

ठार्यास्थिरऐसा, एनंसंशयं हासंशयजोयातें, ज्ञानासिना ज्ञानखड्गें-
करून, छित्वा छेदून, योगं कर्मयोगजोत्यातें, आतिष्ठ आश्रयकर
उत्तिष्ठ युद्धाकारणेंऊठ, ॥ ४२ ॥

ओंतत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानविज्ञानयो
गोनामचतुर्थोऽध्यायः ४

पंचमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ अज्ञानजन्यसंशयातेंज्ञानखड्गेछेदूनकर्मयोगक-
रीक्षणतांचयेथपूर्वपरविरोधमानीतहोत्साताअर्जुनआशंकाकरितो,॥

अर्जुनउवाच संन्यासंकर्मणां कृष्णपुनर्योगंच शं
ससि ॥ यच्छ्रेय एतयोरेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितं ॥ १ ॥

हेकृष्ण अगाकृष्णा, त्वं तूं, कर्मणां कर्मैर्जीत्यांचा, संन्यासं बरव्या-
प्रकारेंत्यागजोत्यातें, पुनः मागुतेन, योगंच कर्मयोगजोत्यातेंही, शं-
ससि सांगतोसपरंतु, एतयोः यांमध्ये, यच्छ्रेयः जेंप्रशस्तऐसें, एकं ए-
कजेंत्यातें, तत्तें, सुनिश्चितं निश्चयरूपऐशातें, मे मजकारणें, ब्रूहि
बोल, ॥ १ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

श्रीभगवानुवाच संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेय
सकरावुभौ ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात् कर्मयोगो वि
शिष्यते ॥ २ ॥

संन्यासः सर्वत्यागजोतो, कर्मयोगश्च कर्तृत्वफलापेक्षारहितकर्मयो-
गजोतो, उभौ दोन्हीही, निःश्रेयसकरौ अकल्याणकारकमोक्षहोय-
तोंपर्यंत, तयोः तेजेसंन्यासकर्मयोगत्यांमध्ये, कर्मसंन्यासात् कर्म-
त्यागापेक्षां, कर्मयोगः कर्मयोगजोतो, विशिष्यते श्रेष्ठहोय, ॥ २ ॥

ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न कांक्षति ॥

निर्द्वंद्वो हि महाबाहो सुखं बंधात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, यः जो, न द्वेष्टि नाहीद्वेषकरित, न कांक्ष-
ति नाहीइच्छित, सः तो, नित्यसंन्यासी सर्वदासंन्यासीऐसा, ज्ञेयः
जाणावा, हि ज्याकारणास्तव, निर्द्वंद्वः सुखदुःखादिकद्वंद्वातीतजोतो,

बंधात् बंधापासून, सुखं अनायासेंकरून, प्रमुच्यते मुक्तहोतो, ॥ ३ ॥

सांख्ययोगौ पृथग्बालाः प्रवदंति न पंडिताः ॥

एकमप्यास्थितः सम्यग्भयोर्विदते फलम् ॥ ४ ॥

बालाः अज्ञानीजेते, सांख्ययोगौ संन्यासआणिकर्मयोगयातें, पृथक् वेगळेऐशांतें, प्रवदंति बोलताहेत, पंडिताः ज्ञानीजेते, नवदंति नाहींबोलत, एकमपि दोमध्येंएकातेंही, सम्यक् बरव्याप्रकारें, आस्थितः आवरितहोत्साता, उभयोः दोहींचेही, फलंफलजेंत्यातें विदतेपावतो ॥ ४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥

एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ॥ ५ ॥

यत्स्थानं कैवल्यजेतें, सांख्यैः ज्ञाननिष्ठजेतीहीं, प्राप्यते पाविजेतें, योगैरपि कर्मयोगीजेतीहींही, तत् तेंकैवल्यजेतें, गम्यते चित्तशुद्धिद्वारापरंपरेंकरूनपाविजेतें, सांख्यं च ज्ञानजेंत्यातें, योगं च ईश्वरार्थकर्मजेंत्यातें, एकं फळरूपेंकरूनएकऐशातें, यः जो, पश्यति पाहतो, सः तो, पश्यति पाहतो, ॥ ५ ॥   ॥   ॥   ॥

संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्नुमयोगतः ॥

योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्म न चिरेणाधिगच्छति ॥ ६ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, संन्यासस्तु संन्यासजोतोतरी, अयोगतः कर्मयोगावांचून, आप्तुं पावावयाकारणें, दुःखं दुःखहोय, योगयुक्तः कर्मयोगेंकरूनयुक्तऐसा, मुनिः शुद्धांतःकरणसंन्यासीजोतो, नचिरेण शीघ्रच, ब्रह्म मोक्षपदाप्रति, अधिगच्छति पावतो, ॥ ६ ॥

योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेंद्रियः ॥

सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि न लिप्यते ॥ ७ ॥

योगयुक्तः योगेकंरूढनयुक्तऐसा, विशुद्धात्मा विशुद्धअंतःकरणऐसा, विजितात्मा स्ववशीकृतदेहऐसा, जितेंद्रियः जिंकिलींआहेतइंद्रियें-जेणेंतोऐसा, सर्वभूतात्मभूतात्मा जडाअजडातेंआत्मरूपपाहणारऐसा, कुर्वन्नपि परदृष्टीकरूनकरितोऐसादिसलाजरीतरी, नलिप्यते आपणलिप्तहोतनाहीं, ॥ ७ ॥

नैवकिंचित्करोमीतियुक्तोमन्येततत्त्ववित् ॥

पश्यन्शृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्भ्रमन्गच्छन्स्वपन्
श्वसन् ॥ ८ ॥

युक्तः कर्मयोगयुक्तहोत्साता, तत्त्ववित् कर्मैकरूनतत्त्वज्ञजोतो, पश्यन् पाहतहोत्साता, शृण्वन् ऐकतहोत्साता, स्पृशन् स्पर्शकरितहोत्साता, जिघ्रन् अवघ्राणकरितहोत्साता, भ्रमन् भक्षितहोत्साता, गच्छन् जाणारऐसा, स्वपन् निद्रितहोत्साता, श्वसन् श्वासटाकितोऐसा, ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

प्रलपन्विस्तृजन्गृह्णन्निमिषन्निमिषन्नपि ॥

इंद्रियाणींद्रियार्थेषुवर्ततइतिधारयन् ॥ ९ ॥

प्रलपन् बोलणारऐसा, विस्तृजन् मळमूत्रत्यागकरणारऐसा, गृह्णन् घेणारऐसा, उन्मिषन् पाहणारऐसा, निमिषन्नपि नेत्रआच्छादितहोत्साताही, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीत्यातें, इंद्रियार्थेषु स्वस्वविषयांचाठार्थी, वर्तते वर्तताहेत, इति असें, धारयन् निश्चयकरून, अहं मी, किंचित् काहीं, नैवकरोमि नाहींचकरीत, इति याप्रकारें, मन्यते मानितो, ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ७ ॥

ब्रह्मण्याधायकर्माणिसंगंत्यत्काकरोतियः ॥

लिप्यतेनसपापेनपद्मपत्रमिवांभसा ॥ १० ॥

ब्रह्मणि ईश्वरविषयी, आधाय समर्पून, संगं फलाभिलाषजोत्यातें, त्यक्त्वा टाकून, कर्माणि कर्मजेंत्यातें, करोति करितो, सः तो, अंभसा उदकेंकरून, नलिप्यते नाहींलिप्तहोतऐसें, पद्मपत्रमिव कमलपत्राचेपरी, पापेन पापेंकरूननाहींलिप्तहोत, ॥ १० ॥ ॥ ॥

कायेनमनसानुबुद्ध्याकेवलैरिन्द्रियैरपि ॥

योगिनःकर्मकुर्वतिसंगंत्यत्वात्मशुद्धये ॥ ११ ॥

योगिनः योगीजेते, संगंत्यत्वा फलाभिलाषातेंटाकून, कायेन शरीरेंकरून, मनसा ध्यानेंकरून, बुद्ध्या तत्त्वनिश्चयेंकरून, केवलैः कर्माभिनिवेशितनव्हेतऐशी, इंद्रियैरपि इंद्रियेंजांतीहीकरूनही, आत्मशुद्धये अंतःकरणशुद्धीकारणें, कर्म कर्मजेंत्यातें, कुर्वति करिताहेत, ॥ ११ ॥

युक्तःकर्मफलंत्यक्त्वाशांतिमाप्नोतिनैष्ठिकीं ॥

अयुक्तःकामकारेणफलेसक्तोनिबध्यते ॥ १२ ॥

युक्तः ईश्वरनिष्ठजोतो, कर्मफलं कर्मफलजेंत्यातें, त्यक्त्वा टाकूनकर्मकरितहोत्साता, नैष्ठिकी निष्ठेपासूनउत्पन्नऐशी, शांति मोक्षजोत्यातें, आप्नोति पावतो, अयुक्तः मूढजोतो, कामकारेण कामेंकरूनप्रवृत्तिनिवृत्तीकरून, फलेसक्तः फलाचाठार्याआसक्तहोत्साता, निबध्यते अत्यंतबंधातेंपावतो, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वकर्माणिमनसासंन्यस्यास्तेसुखंवशी ॥

नवद्वारेपुरेदेहीनैवकुर्वन्नकारयन् ॥ १३ ॥

वशी इंद्रियनिग्रहवान्जोतो, मनसा विवेकेंकरून, सर्वकर्माणि सर्वकर्मजेंत्यातें, संन्यस्य बरव्याप्रकारेंठेऊन, नवद्वारे नवआहेतद्वारेंज्या सऐसें, पुरे नगराचेपरीअहंभाववर्जितदेहजोत्याचाठार्या, देही देह-

धारीजोतो, नैवकुर्वन् नकरीतहोत्साता, नकारयन् नकरवितहोत्सा-
ता, सुखंसुखरूप, आस्ते राहतो, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नकर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ॥

न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥ १४ ॥

प्रभुः ईश्वरजोतो, लोकस्य जीवसमुदायास, कर्तृत्वं कर्तेष्वपणजेत्या-
ते, न सृजति नाहीं निर्मीत, कर्माणि कर्मजात्यांतें, न सृजति नाहीं घड-
वीत, कर्मफलसंयोगं कर्माच्या फळाची प्राप्तीतेंही, न सृजति नाहीं उ-
त्पादीत, किंतु तरकाय, स्वभावस्तु स्वभावक्षणजे अविद्याजेते, प्रवर्त-
ते करितो, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुंरुतं विभुः ॥

* अज्ञानेनादृतं ज्ञानं तेन मुह्यंति जंतवः ॥ १५ ॥

विभुः आत्मकामऐसा, अतएव यास्तवच, कस्यचित् कोणासही,
पापं पापजें त्यातें, न आदत्ते नाहीं दैत, च त्यानंतर, सुंरुतं, पुण्यजें-
त्यातें, नैव आदत्ते नाहीं घेत, अज्ञानेन अज्ञानें करून, ज्ञानं ज्ञानजेंतें,
आदृतं आच्छादिलें आहे, तेन तेणें ऐक्य करून, जंतवः प्राणीजेते, मु-
ह्यंति मोहाते पावतात ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ॥

तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परं ॥ १६ ॥

येषांतु ज्यांचेंतरी, तदज्ञानं तें अज्ञानजेंतें, आत्मनः परमात्माजो त्या-
च्या, ज्ञानेन ज्ञानजेंतेणें करून, नाशितं नाशातें पावलें, तेषां त्यांचें,
तत् तें, परं उक्लष्टऐसें, ज्ञानं ज्ञानजेंतें, आदित्यवत् सूर्याचे परी, प्रका-
शयति प्रकाशातें पावतें, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तद्बुद्ध्यस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः ॥

गच्छंत्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ॥ १७ ॥

तद्बुद्धयः त्यापरमेश्वरीं आहे बुद्धिज्यांची ऐसे, तदात्मानः त्याचा ठायीं-
मन आहे ज्यांचें ऐसे, तन्निष्ठाः त्याचा ठायीं निष्ठातात्पर्य ज्यांस ते ऐसे, त-
त्परायणाः तोचि आहे मोठा आश्रय ज्यांस ऐसे, ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः
ज्ञानें करून धुपोन निःशेष झालीं आहे तरागादिक पातकें ज्यांचीं ते, अ-
पुनरावृत्तिं शाश्वत मोक्षपदाप्रति, गच्छंति पावताहेत, ॥ १७ ॥

विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ॥

शुनि चैव श्वपाके च पंडिताः समदर्शिनः ॥ १८ ॥

पंडिताः ज्ञानी जे ते, विद्याविनयसंपन्ने विद्ये करून आणि नश्रते करून
संपन्न ऐसा, ब्राह्मणे ब्राह्मण जो त्याचा ठायीं, गवि गार्ड्याचा ठायीं, हस्ति
नि हस्तीचा ठायीं, शुनि चैव श्वानाचा ठायीं, श्वपाके च श्वपाचक जो-
त्याचा ठायीं, समदर्शिनः ब्रह्मरूप पाहणार ऐसे, भवंति होताहेत, १८

इहैव तैर्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थितं मनः ॥

निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणिते स्थिताः ॥ १९ ॥

येषां ज्यांचें, मनः मन जे ते, साम्ये समत्वाचा ठायीं, स्थितं राहिलें, तैः
तीहीं, इहैव जीवंत असतांच, सर्गः संसार जो तो, जितः जिंकिला, हि
ज्या कारणान्ताव, समं सम ऐसें, निर्दोषं दोषरहित ऐसें, ब्रह्म ब्रह्म जे ते,
तस्मात् त्या कारणान्ताव, ते समवृत्ति पुरुष जे ते, ब्रह्मणि ब्रह्म जें त्याचा-
ठायीं, स्थिताः राहिले आहेत, ॥ १९ ॥

न प्रलब्धे त्रियं प्राप्य नो द्विजेत्याप्यचाप्रियं ॥

स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥ २० ॥

यः जो, प्रियं प्रिय जें त्यातें, प्राप्य पावून, न प्रलब्धेत् हर्षातिन पावतो,

च तैसंच, अप्रियं अप्रियजेंत्यातें, प्राप्य पावून, नोद्विजेत् नार्हीउ-
द्वेगातेंपावत, स्थिरबुद्धिः स्थिरआहेबुद्धिज्याचीऐसा, असंमूढः बर-
व्याप्रकारेंमोहातेंनार्हीपावतऐसा, ब्रह्मवित् ब्रह्मवेत्ताजोतो, ब्रह्मणि
ब्रह्मजेंत्याचाठायी, स्थितः राहिला, ॥ २० ॥

वात्यस्पर्शेष्वसक्तात्माविंदत्यात्मनियत्सुखं ॥

सब्रह्मयोगयुक्तात्मासुखमक्षय्यमश्नुते ॥ २१ ॥

वाह्यस्पर्शेषु शब्दादिबाह्यविषयांचाठायी, असक्तात्मा नार्हीआसक्त-
मनज्याचेंतो, यत् जें, आत्मनि अंतःकरणाचाठायी, सुखं सुखजें-
त्यातें, विंदति पावतो, सः तो, ब्रह्मयोगयुक्तात्मा ब्रह्मसमाधियुक्तअं-
तःकरणज्याचेंतो, अक्षय्यं अविनाशिऐसें, सुखं सुखजेंत्यातें, अश्नुते
पावतो, ॥ २१ ॥

॥ ७ ॥

येहिसंस्पर्शजाभोगादुःखयोनयएवते ॥

आद्यंतवंतःकौंतेयनतेषुरमतेबुधः ॥ २२ ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, हि निश्चयेंकरून, ये जे, संस्पर्शजाः विषय-
जन्यऐसे, भोगाः भोगजेते, आद्यंतवंतः उत्पत्तिनाशवंतऐसे, तेदुःख-
योनयएव तेदुःखकारकचहोत, बुधः ज्ञानीजोतो, तेषु त्याविषयांचा-
ठायी, नरमते नार्हीक्रीडाकरीत, ॥ २२ ॥

शक्नोतीहैवयःसोढुंप्राक्शरीरविमोक्षणात् ॥

कामक्रोधोद्वेगंसयुक्तःससुखीनरः २३ ॥

यः जो, शरीरविमोक्षणात् मरणाहून, प्राक् पूर्वी, कामक्रोधोद्वेगं का-
मक्रोधापासूनउद्वेगलाऐसा, वेगं वेगजोत्यातें, इहैव वेगोद्वेगसमयीं
च, सोढुं साहाय्याकारणें, शक्नोति समर्थहोतो, सयुक्तः तोचयोग-
युक्तहोय, सनरः तोचपुरुषहोय, ससुखी तोसुखीहोय, ॥ २३ ॥

योंऽतःसुखोंऽतरारामस्तथांऽतज्योतिरेवयः॥

सयोगीब्रह्मनिर्वाणंब्रह्मभूतोऽधिगच्छति॥२४॥

यः जो, अंतःसुखः अंतरींसुखआहेज्यासऐसा, अंतरारामः अंतरी-
आहेविश्रांतिज्यासतोऐसा, तथा तैसाच, यः जो, अंतज्योतिरेव अं-
तरींचआहेविज्ञानज्यास, सः तो, योगी चित्तनिग्रहज्यासतो, ब्र-
ह्मभूतः ब्रह्मचहोत्साता, ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मरूपजेंत्याप्रति, अधिगच्छ-
ति पावतो, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

लभंतेब्रह्मनिर्वाणमृषयःक्षीणकल्मषाः॥

छिन्नद्वैधायतात्मानःसर्वभूतहितेरताः॥२५॥

क्षीणकल्मषाः निष्पापऐसे, छिन्नद्वैधाः निःसंशयऐसे, यतात्मानः
निग्रहीतमनऐसे, सर्वभूतहितेरताः प्राणिमात्रांचाठायींहितीरतऐसे,
ऋषयः ऋषिजेते, ब्रह्मनिर्वाणं मोक्षातें, लभंते पावताहेत, ॥ २५ ॥

कामक्रोधवियुक्तानांयतीनांयतचेतसाम्॥

अभितोब्रह्मनिर्वाणंवर्ततेविदितात्मनां॥२६॥

कामक्रोधवियुक्तानां कामक्रोधरहितऐसे, यतीनां संन्यासीऐसे, य-
तचेतसां जितचित्तऐसे, विदितात्मनां जाणिलाआहेआत्माजीर्ही-
त्यांस, अभितः जीवन्मुक्तिदेहमुक्तिकाळींही, ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मीली-
नताजेते, वर्तते होते, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥

स्पर्शान्कृत्वाबहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवांतरेभ्रुवोः॥

प्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यंतरचारिणौ॥२७॥

बाह्यान् बहिर्बाह्यऐसे, स्पर्शान् विषयजेत्यांतें, बहिः बाहेर, कृत्वा क-
रून, प्राणापानौ प्राणआणिअपानजेत्यांतें, नासाभ्यंतरचारिणौ ना-
सिकांतरीसंचरणारऐसे, समौ समऐशांतें, चक्षुश्चैव नेत्रजेत्यांतेंही,

भुवोःअंतरेभूमध्यभागाचाठार्था, कृत्वा करून, ॥ २७ ॥

यतेंद्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः॥

विगतेच्छाभयक्रोधोयःसदामुक्तएवसः॥ २८ ॥

यतेंद्रियमनोबुद्धिः नेमिलींआहेतइंद्रियेंमनबुद्धिजेणेंऐसा, मोक्षपरा-
यणः मोक्षचआहेपरमस्थानज्याचेंतोऐसा, विगतेच्छाभयक्रोधः गे-
लेआहेतइच्छाभयक्रोधज्यापासूनतोऐसा, यः जो, मुनिः मननशी
लऐसा, सः तो, सदा जिवंतअसतांही, मुक्तएव मुक्तचऐसाजा-
णावा, ॥ २८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

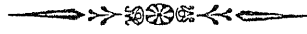
भोक्तारंयज्ञतपसांसर्वलोकमहेश्वरं॥

सुहृदंसर्वभूतानांज्ञात्वामांशांतिमृच्छति॥ २९ ॥

यज्ञतपसां यज्ञतपेंजीत्यांचा, भोक्तारं पाळिताऐसा, सर्वलोकमहेश्वरं
सर्वलोकांचामोठाईश्वरऐसा, सर्वभूतानां सकलप्राणिमात्रांचा, सु-
हृदं निरुपाधिकबंधुऐसा, मां मीजोब्रह्मरूपत्यामजप्रति, ज्ञात्वा जा-
णोन, शांति मोक्षातें, ऋच्छति पावतो, ॥ २९ ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्या
यांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेसंन्यासयोगोनाम
पंचमोऽध्यायः॥ ५ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

षष्ठाध्यायप्रारंभः

पूर्वाध्यायीयोगसंक्षेपेकरून श्लोकत्रयीबोलिला त्याच्या विस्तारार्थ-
पुढील अध्यायाचा आरंभ ॥

श्रीभगवानुवाच अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं क-
र्म करोति यः ॥ स संन्यासी च योगी च न निरग्निर्न
चाक्रियः ॥ १ ॥

यः जो, कर्मफलं कर्मफलातें, अनाश्रितः निरपेक्षित ऐसा, कार्यं वि-
हितकर्तव्य ऐसें, कर्म कर्मजें त्यातें, करोति करितो, स संन्यासी तो सं-
न्यासी होय, योगी च योगीही होय, न निरग्निः निरग्नि नव्हे, न चाक्रि-
यः अक्रियही नव्हे, ॥ १ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

यं संन्यासमिति प्रादुर्गंतं विद्धि पांडव ॥

न त्व्यसंन्यस्तसंकल्पो योगी भवति कश्चन ॥ २ ॥

हे पांडव अगा अर्जुना, यं ज्यातें, संन्यासमिति संन्यास ऐशातें, प्रादुः
बोलता हेत, त्वं तूं, तं त्यातें, योगं योग ऐशातें, विद्धि जाण, हि नि-
श्चयेसी, कश्चन कोणीही, असंन्यस्तसंकल्पः नाही चटाकिला संक-
ल्प जेणे ऐसा, योगी योगी जो तो, न भवति नाही होत, ॥ २ ॥

आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते ॥

योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥

योगं योग जो त्यातें, आरुरुक्षोः अभ्यास करणार ऐसा, मुनेः मनन-
शील जो त्यास, कर्म कर्म जेतें, कारणं चित्तशुद्धिकारण ऐसें, उच्यते
बोलि जेतें, योगारूढस्य योग प्राप्त ऐसा, तस्यैव त्यासच, शमः शां-
ति जेतें, कारणं साधन कारण जेतें, उच्यते बोलि जेतें, ॥ ३ ॥

यदाहिनेन्द्रियार्थेषु न कर्मस्वनुषज्जते ॥

सर्वसंकल्पसंन्यासी योगारूढस्तदोच्यते ॥ ४ ॥

हि निश्चयेसी, सर्वसंकल्पसंन्यासी सर्वसंकल्पातेंटाकणेंहाचआहेस्व-
भावज्याचाऐसाजोतो, यदा जेव्हां, इंद्रियार्थेषु शब्दादिविषयांचा-
ठार्या, नअनुषज्जते नाहींआसक्तहोत, तदा तेव्हां, योगारूढः योग-
पावलाऐसा, उच्यते बोलिजेतो, ॥ ४ ॥

उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत् ॥

आत्मैव त्वात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ ५ ॥

आत्मना विवेकयुक्तमनेंकरून, हि ज्याकारणास्तव, आत्मानं आप-
णजीवजोत्यातें, उद्धरेत् संसारापासूनउद्धरावें, आत्मानं आपणातें,
नअवसादयेत् अधोगतीस नन्यावें, हि ज्याकारणास्तव, आत्मनः-
आपणास, आत्मैव विवेकयुक्तआपणच, बंधुः उपकारीहोय, आत्मैव
अहंकारयुक्तआपणच, रिपुरात्मनः आपलारिपुत्क्षणजेशत्रुआपण-
चहोय, ॥ ५ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ५ ॥

बंधुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मैवात्मना जितः ॥

अनात्मनस्तु शत्रुत्वेव तैतात्मैव शत्रुवत् ॥ ६ ॥

येन जेणेंआत्मबुद्धिकरून, आत्मैव ज्ञानात्माजोतो, जितः संपादि-
ला, तस्य त्याचा, आत्मनः बुद्धीससाधनजीवात्माजोत्याचा, आ-
त्मा तद्रूपआत्माजोतो, बंधुः बंधुत्वेवर्ततो, अनात्मनः अज्ञानरूपजो-
त्याच्या, शत्रुत्वे वैरभावाचाठार्या, आत्मैव आपणच, शत्रुवत् शत्रू-
चेपरी, वर्तेत वर्ततो, ॥ ६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

जितात्मनः प्रशान्तस्य परमात्मा समाहितः ॥

शीतोष्णसुखदुःखेषु तथा मानापमानयोः ॥ ७ ॥

जितात्मनः जिंकिलेंआहेअंतःकरणजेणेंऐसा, प्रशांतस्य अत्यंतशां-
तजोल्यास, शीतोष्णसुखदुःखेषु शीतउष्णसुखदुःखेंजीत्यांचाठायीं,
तथा तसाच, मानापमानयोः मानअपमानजेनेअसतां, परमात्मा
स्वप्रकाशज्ञानस्वभावऐसा, समाहितः साक्षात्आत्मभावेवर्ततो, ॥ ७ ॥

ज्ञानविज्ञानतृमात्माकूटस्थोविजितेंद्रियः ॥

युक्तइत्युच्यतेयोगीसमलोष्टाश्मकांचनः ॥ ८ ॥

ज्ञानविज्ञानतृमात्मा शास्त्रजन्यआणिअनुभवज्ञानइहींकरूनतृमआ
हेअंतःकरणज्याचेंऐसा, कूटस्थः निर्विकारऐसा, विजितेंद्रियः विशे-
षेंकरूनजिंकिलीआहेतइंद्रियेंजेणेंतोऐसा, समलोष्टाश्मकांचनः स-
मआहेतढेकुळेंपाषाणसुवर्णज्यासतोऐसा, योगी योगीजोतो, युक्त-
इत्युच्यते योगारूढऐसाबोलिजेतो, ॥ ८ ॥

सुहृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु ॥

साधुष्वपिचपापेषुसमबुद्धिर्विशिष्यते ॥ ९ ॥

सुहृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु सुहृन्नामउपकारेंविणउपका-
रकर्ता मित्रनामस्नेहेंकरूनउपकारकर्ता अरिनामघातकर्ता उदासीन-
नामइच्छारहित मध्यस्थनामउभयहितकर्ता द्वेष्यनामद्वेषासकारण
बंधुनानामसंबंधीइत्यादिकाचाठायीं, अपिचसाधुषु शास्त्रानुसारीजे-
त्यांचाठायीं, पापेषु निषिद्धकारीजेत्यांचाठायीं, अपिच इतरांचा-
ठायीं, समबुद्धिः रागद्वेषशून्यबुद्धिज्याचीतोऐसा, विशिष्यते सर्वो-
त्कृष्टहोतो, ॥ ९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

योगीयुंजीतसततमात्मानंरहसिस्थितः ॥

एकाकीयतचित्तात्मानिराशीरपरिग्रहः ॥ १० ॥

एकाकी अद्वितीयऐसा, यतचित्तात्मा नेमिलेंआहेअंतःकरणआ-
णिशरीरजेणें, निराशीः नेमिलीआहेतृष्णाज्याचीतोऐसा, अपरिग्रहः

परिग्रहशून्यऐसा, रहसि गिरिगुहाचाठार्थी, स्थितः राहिलाहोत्साता,
योगी योगारूढजोतो, आत्मानं आपणातें, सततं निरंतर, युंजीत
एकाग्रकरो, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शुचौदेशेप्रतिष्ठाप्यस्थिरमासनमात्मनः ॥

नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरं ॥ ११ ॥

नात्युच्छ्रितं अत्यंतउंचनव्हेऐसें, नातिनीचं अत्यंतनीचनव्हेऐसें, चै-
लाजिनकुशोत्तरं कुशव्याघ्रांवरवरवस्त्रऐसें, स्थिरं निश्चलऐसें, आ-
त्मनः आपुलें, आसनं आसनजेंत्यातें, शुचौदेशे शुद्धभूमीचाठार्थी,
प्रतिष्ठाप्य ठेवून, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ॥

उपविश्यासने युंज्याद्योगमात्मविशुद्धये ॥ १२ ॥

तत्र आसने त्या आसनाचाठार्थी, उपविश्य बसोन, यतचित्तेन्द्रियक्रि-
यः मननेमिल्याआहेतचित्तइंद्रियांच्याक्रियाजेणेंऐसा, मनः मन-
जेंत्यातें, एकाग्रं रजंतमोदत्तिरहितसत्त्वाधिक्यऐशातें, कृत्वा करून,
आत्मविशुद्धये अंतःकरणाच्यानिर्मळतेकारणें, योगं समाधिजेतीतें,
युंज्यात् अभ्यासावें, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

समं कायशिरो ग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः ॥

संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् ॥ १३ ॥

कायशिरो ग्रीवं देहमध्यमस्तककंठयातें, समं अवक्रऐसें, अचलं नि-
श्चलऐसें, धारयन् धरितहोत्साता, स्थिरः स्थिरऐसा, स्वं आपुलें,
नासिकाग्रं नासिकाग्रजेंत्यातें, संप्रेक्ष्य पाहून, दिशश्च दिशाज्यात्यां-
तें, अनवलोकयन् नपाहातहोत्साता, ॥ १३ ॥

प्रशांतात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः ॥

मनःसंयम्यमच्चित्तोयुक्तआसीतमत्परः ॥ १४ ॥

प्रशांतात्मा अत्यंतशांतमनऐसा, विगतभीः निर्भयऐसा, ब्रह्मचारिव्र-
ते गुरुसेवाभिक्षान्नभोजनादिव्रताचाठार्थी, स्थितः राहिलाऐसा, मनः
मनोवृत्तिजीतीतें, संयम्य उपसंहारकरून, मच्चित्तः मीपरमेश्वरजो-
त्यामाझाठार्थीआहेचित्तज्याचेंतोऐसा, मत्परः मीउत्कृष्टज्यासऐसा,
युक्तः एकाग्रहोत्साता, आसीत बसो, ॥ १४ ॥

युंजन्नेवंसदात्मानंयोगीनियतमानसः ॥

शांतिनिर्वाणपरमांमत्संस्थामधिगच्छति ॥ १५ ॥

नियतमानसः नेमिलेंचित्तऐसा, योगी ध्यानयोगीजोतो, एवं पूर्वो-
क्तप्रकारें, आत्मानं अंतःकरणजेंत्यातें, सदा निरंतर, युंजन् समाधा-
न करून, निर्वाणपरमां मोक्षनिष्ठाआहेजीसऐशी, मत्संस्थां मदधी-
नऐशी, शांति उपरतीतें, अधिगच्छति पावतो, ॥ १५ ॥

नात्यश्रतस्तुयोगोऽस्तिनचैकांतमनश्चतः ॥

नचातिस्वप्नशीलस्यजाग्रतो नैव चार्जुन ॥ १६ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, अत्यश्रतस्तु आपुल्याआहाराहूनअधिक-
भक्षिणारजोत्यास, योगः योगजोतो, नास्ति नाही, एकांतं अत्यंत,
अनश्चतः निराहारीजोत्यासही, नच नाही, अतिस्वप्नशीलस्य अत्यं
तनिद्राशीलजोत्यास, नच नाही, जाग्रतः अत्यंतजागतोजोत्यास,
नचैव नाहीच, ॥ १६ ॥

युक्ताहारविहारस्ययुक्तचेष्टस्यकर्मसु ॥

युक्तस्वप्नावबोधस्ययोगोभवतिदुःखहा ॥ १७ ॥

युक्ताहारविहारस्य परिमितआहेभोजनआणिसंचारज्यासतोऐसां,

कर्मसु कर्माचाठार्यां, युक्तचेष्टस्य नियतकालआहेतचेष्टाज्यासऐसा,
युक्तस्वभावबोधस्य निद्राजागरणआहेपरिमितज्यासऐसात्यास, दुः-
खहा संसारदुःखनाशकऐसा, योगः योगजोतो, भवति होतो, ॥ १ ७ ॥

यदाविनियतंचित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ॥

निःस्पृहःसर्वकामेभ्योयुक्तइत्युच्यतेतदा ॥ १८ ॥

यदा ज्याकाळी, विनियतं अत्यंतएकाग्रतेप्रतिपावलेंऐसें, चित्तं चित्तजेतें, आत्मन्येवावतिष्ठते बाह्यचिंताटाकूनस्वरूपीचस्थितीतेंपावते, तदा तेकाळी, सर्वकामेभ्यः दृष्टादृष्टविषयांपासून, निःस्पृहः गेली-इच्छाज्याचीतोऐसा, युक्तः समाधिस्थऐसा, इति याप्रकारें, उच्यते बोलिजेतो, ॥ १८ ॥

यथादीपोनिवातस्थो नैंगते सोपमा स्मृता ॥

योगिनोयतचित्तस्ययुंजतोयोगमात्मनः॥१९॥

यथा जैसा, दीपः दीपजोतो, निवातस्थः वायुरहितस्यानींअसणा-
रऐसा, नेंगते चलनपावतनाहीं, यतचित्तस्य निरोधिल्याचित्तवृत्ति-
ज्याच्यातोऐसा, आत्मनः आपला, योगं समाधियोगजोल्यातें, युं-
जतः अभ्यासिताऐसा, योगिनः योगीजोल्यास, सा तीऐशी, उ-
पमा दृष्टांतेंकरूनउपमाजेते, स्मृता चिंतिली, ॥ १९ ॥ ॥

यत्रोपरमतेचित्तनिरुद्धंयोगसेवया ॥

यत्रचैवात्मनाऽत्मानं पश्यन्नात्मनितुष्यति ॥२०॥

योगसेवया योगाभ्यासेंकहन, निरुद्धं आवरिलेंहोस्तातें, यत्र जेथें,
चित्तं चित्तजेतें, उपरमते शांतहोतें, यत्रचैव जेथेंच, आत्मना अंतः-
करणवृत्तीकहन, आत्मानं प्रत्यगभिन्नपरमात्माजोल्यातें, आत्मनि-
आपुल्याठायीं, पश्यन् अनुभवीतहोस्ताता, तुष्यति संतोषातेंपा-
वतो, ॥ २० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सुखमात्यंतिकं यत्तद्विद्यात्समतीन्द्रियं ॥

वेत्तियत्र न चैवायं स्थितश्चलतितत्त्वतः ॥ २१ ॥

यत् जें, आत्यंतिकं सुखं अत्यंतसुखजेंतें, बुद्धिपाशं सात्विकअंतः
करणवृत्तीनें घेइ जेतें ऐसें, तत् तें, अतीन्द्रियं इन्द्रियांतें अगोचर ऐसें, य-
त्र चैव जेथेंच, स्थितः राहिला होत्साता, वेत्ति जाणतो, अयं हायो-
गी, तत्त्वतः स्वरूपापासून, न चलति नाहीं चळणपावत, ॥ २१ ॥

यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः ॥ य

स्मिन् स्थितो न दुःखेन गुरुणापि विचाल्यते ॥ २२ ॥

यं ज्यातें, लब्ध्वा आत्मलाभातें पाऊन, ततः त्यापेक्षां, अधिकं अधि-
क ऐसा, अपरं लाभं लाभांतरातें, न मन्यते नाहीं चिंतीत, यस्मिन् स्थि-
तः ज्यास्वरूपां राहिला ऐसा होत्साता, गुरुणा थोर ऐसें, दुःखेनापि श-
स्त्रनिष्पातादि दुःखें करूनही, न विचाल्यते नाहीं चळणपावत, ॥ २२ ॥

तं विद्याद्दुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितं ॥

स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा ॥ २३ ॥

तं तो, दुःखसंयोगवियोगं दुःखाचा संयोगवियोग नाहीं ज्याचा ठायीं-
ऐसा, योगसंज्ञितं योग ऐशी आहे संज्ञा ज्यास ऐशातें, विद्यात् जाणावें,
अनिर्विण्णचेतसा आलस्यरहितांतः करणवंत जो तेणें, सः योगः तो-
योग जो तो, निश्चयेन गुरुशास्त्रदृढाभ्यासें करून, योक्तव्यः अभ्या-
सावा, ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

संकल्पप्रभवान्कामांस्यत्का सर्वानशेषतः ॥

मनसैवेंद्रियग्रामं विनियम्य समंततः ॥ २४ ॥

किंच आणिक, संकल्पप्रभवान् संकल्पापासून जन्म आहे ज्यांस ऐसे,
सर्वान् सर्वही, कामान् इच्छाविशेष जेत्यांतें, अशेषतः निःशेष, त्य-

क्त्वा टाकून, मनसैव मनेकंरूनच, समंततः चहूंकडून, इंद्रियग्रामं
इंद्रियसमुदायजोत्यातें, विनियम्य बरानिग्रहकरून, ॥ २४ ॥ ॥

शनैःशनैरुपरमेद्बुद्ध्याधृतिगृहीतया ॥

आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिंचिदपिचिंतयेत् ॥ २५ ॥

धृतिगृहीतया धैर्ययुक्तऐशी, बुद्ध्या बुद्धिजेतीणें, शनैःशनैः हळुहळु,
उपरमेत् मनातेंनिरोधावें, मनः मनातें, आत्मसंस्थं स्वरूपींस्थिरऐशा-
तें, कृत्वा करून, किंचिदपि काहींही, नचिंतयेत् नचिंतावें, ॥ २५ ॥

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चंचलमस्थिरं ॥

ततस्तोनियम्यैतदात्मन्येववशंनयेत् ॥ २६ ॥

यतोयतः ज्याशब्दादिविषयास्तव, अस्थिरं स्थिरनव्हेऐसें, चंचलं
विक्षेपाग्निमुखऐसें, मनः मनजेतें, निश्चलति विषयाग्निमुखहोतें, त-
तस्ततः त्यात्याविषयांपासून, एतत् यामनातें, नियम्य विषयांपासू-
नफिरवून, आत्मन्येव स्वप्रकाशआत्म्याचेठायीं, वशंनयेत् निरो-
धकरो, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रशांतमनसंत्येनंयोगिनंसुखमुत्तमं ॥

उपैतिशांतरजसंब्रह्मभूतमकल्मषं ॥ २७ ॥

प्रशांतमनसं बरवेंशांतआहेमनज्याचेंऐसा, शांतरजसं क्षीणझालेमो-
हादिकज्याचेतोऐसा, ब्रह्मभूतं जीवन्मुक्तऐसा, अकल्मषं पापपुण्य-
रहितऐसा, एनंयोगिनं हायोगीजोयातें, सुखमुत्तमं उत्तमसुखजेतें,
उपैति पावतें, हि प्रसिद्धचर्का, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥

युंजन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ॥

सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते ॥ २८ ॥

विगतकल्मषः दोषरहितऐसा, योगी योगीजोतो, सदा सर्वकाळीं,

आत्मानं अंतःकरणजेंत्यातें, एवं यथोक्तकर्मकरून, युंजन् वशक-
रितहोत्ताता, सुखेन अनायासेंकरून, ब्रह्मसंस्पर्श आत्मसाक्षात्का-
ररूपऐसें, अत्यंत उत्कृष्टऐसें, सुखं सुखजेंत्यातें, अश्रुते अनुभ-
वितो, ॥ २८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥
ईक्षतेयोगयुक्तात्मासर्वत्रसमदर्शनः ॥ २९ ॥

योगयुक्तात्मा योगाभ्यासेंकरूनएकाग्रआहेचित्तज्याचेंऐसा, सर्वत्र
स्थावरजंगमभूतांचाठायीं, समदर्शनः निर्विशेषब्रह्मजेंत्यातेंचपाहणा-
रऐसातो, सर्वभूतस्थं सर्वभूतांचाठायींराहणारऐसा, आत्मानं कूट-
स्थआत्माआपणजोत्यातें, च तैसा, सर्वभूतानि सर्वभूतेंजीत्यातें, आ-
त्मनि आपुल्याठायीं, ईक्षते पाहतो, ॥ २९ ॥   ॥   ॥   ॥

योमांपश्यतिसर्वत्रसर्वंचमयिपश्यति ॥
तस्याहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणश्यति ॥ ३० ॥

यः जो, मां मातें, सर्वत्र सर्वभूतांचाठायीं, पश्यति पाहतो, सर्वंच
ब्रह्मादिकसर्वभूतेंजीत्यातें, मयि माझाठायीं, पश्यति पाहतो, तस्य
आत्मनिष्ठजोत्यास, अहं मीईश्वरजोतो, नप्रणश्यामि परोक्षनाहीं-
होत, सच तोही, मे मज, नप्रणश्यति परोक्षनाहींहोत, ॥ ३० ॥

सर्वभूतस्थितंयोमांभजत्येकत्वमास्थितः ॥
सर्वथावर्तमानोऽपिसयोगीमयिवर्तते ॥ ३१ ॥

एकत्वं एकात्मत्वजेंत्यातें, आस्थितः आश्रयीऐसा, यः जो, सर्वभूत-
स्थितं सर्वप्राणिस्थऐसा, मां मातें, भजति भजतो, सर्वथा आपुल्या-
प्राक्तनानुरूप, वर्तमानोपि वर्ततहोत्ताताही, सयोगी तोयोगीजोतो,
मयि मीजोनित्यमुक्तत्यामाझाठायीं, वर्तते राहतो, ॥ ३१ ॥   ॥

आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन ॥

सुखं वा यदि वा दुःखं स योगी परमो मतः ॥ ३२ ॥

हे अर्जुन अगा अर्जुना, आत्मौपम्येन आपल्यादृष्टांतें करून, सर्वत्र सर्वभूतांचा ठायीं, सुखं वा आपुल्या सुखाचे परी सुखातें, यदि वा दुःखं आपुल्या दुःखाचे परी दुःख जें त्यातें, यः जो, समं समान, पश्यति पाहतो, सः तो, योगी योगीजो तो, परमः उत्कृष्ट ऐसा, मतः संमत-ऐसा, ॥ ३२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अर्जुन उवाच योऽयं योगस्त्वया प्रोक्तः साम्येन
मधुसूदन ॥ एतस्याहं न पश्यामि चंचलत्वास्थि-
तिं स्थिरां ॥ ३३ ॥

हे मधुसूदन अगामधुसूदना, योयं जो हा सर्वत्र सम दृष्टिलक्षण ऐसा, योगः योगजो तो, साम्येन सम तें करून, त्वया तुवां, प्रोक्तः सांगितला, एतस्य या योगास, मनसः मनाच्या, चंचलत्वात् चंचलत्वास्तव, अहं मीजो तो, स्थिरां चिरकालानुवर्ती ऐशी, स्थितिं विद्यमानता जे तीतें, न पश्यामि नाही पाहात, ॥ ३३ ॥   ॥   ॥   •   ॥

चंचलं हि मनः कृष्ण प्रमाथि बलवद्दृढं ॥

तस्याहं निग्रहं मन्ये वा योरिव सुदुष्करं ॥ ३४ ॥

हे कृष्ण अगा भक्त पापनिवारका, मनः मनजे तें, चंचलं चंचल, हि प्र-सिद्ध चर्की, आणिकही, प्रमाथि शरीर इंद्रियांतें विक्षेपून परवशकर-णार ऐसें, बलवत् कोणाच्यानें ही निग्रह करावया अशक्य ऐसें, दृढं ना गपाशासारिखें अच्छेद्य, तस्य त्या मनाचा, अहं मीजो तो, निग्रहं नि-रोध जो त्यातें, वा योरिव वायूचे परी, सुदुष्करं करावया अशक्य ऐसें, मन्ये मानितों, ॥ ३४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच असंशयं महाबाहो मनो दुर्नि-
ग्रहं चलं ॥ अभ्यासेन तु कौंतेय वैराग्येण च गृह्य-
ते ॥ ३५ ॥

हे महाबाहो अगा अर्जुना, मनः मनजेतें, दुर्निग्रहं दुःखें करून निग्र-
हासयोग्य, चलं चपल, इति ऐसेंबोलणें जेतें, असंशयं स्वरेंच,
कौंतेय अर्जुना, किंतु कायतर, अभ्यासेन तु स्वस्वरूपींचित्तवृत्ति-
ठेवणें तेणें करून, वैराग्येण च विषयांचा ठायीं अतृष्णे करून ही, गृह्य-
ते घेइजेत, ॥ ३५ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

असंयताऽऽत्मना योगो दुष्प्राप इति मे मतिः ॥
वश्यात्मना तु यतता शक्यो वा सुमुपायतः ॥ ३६ ॥

असंयतात्मना वैराग्याभ्यासें करून नेमिलें नाहींचित्तजेणें ऐसा जो ते-
णें, योगः योगजो तो, दुष्प्रापः दुःखें करून पाविजेतो, इति ऐशी, मे-
मतिः माझी बुद्धि, यतता आणिक प्रयत्न करणार ऐसा, वश्यात्मना तु
वश्य झालें आहे मन ज्या चें तेणें, उपायतः बोलिल्या उपायास्तव, आतुं
पावावया कारणें, शक्यः समर्थ होय, ॥ ३६ ॥

अर्जुन उवाच अयतिः श्रद्धयोपेतो योगाच्च लि-
तमानसः ॥ अप्राप्य योगसंसिद्धिं कांगतिं कृणु-
गच्छति ॥ ३७ ॥

हे कृणु अगा कृणा, अयतिः अल्पप्रयत्नी ऐसा, श्रद्धयोपेतः गुरुवेदांत-
वाक्यविश्वास सहित ऐसा, योगाच्चलितमानसः तत्त्वसाक्षात्कारी न पा-
वे मन ज्या चें तो ऐसा, योगसंसिद्धिं अज्ञाननिवृत्तिजेतीतें, अप्राप्य न-
पावून, कांगति कोणगीतीतें गच्छति जातो, ॥ ३७ ॥

कच्चिन्मोक्षय विभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिव नश्यति ॥

अप्रतिष्ठोमहाबाहोविमूढोब्रह्मणःपथि ॥ ३८ ॥

हेमहाबाहो अगाकृष्णा, उभयविभष्टः ज्ञानकर्ममार्गापासूनचवला-
ऐसा, अप्रतिष्ठः आश्रयरहितऐसा, ब्रह्मणः ब्रह्मजेंत्याच्या, पथि उपा-
यमार्गी, विमूढः मूढहोत्साता, छिन्नाभमिव फुटल्यामेघाचेपरी, नो-
नश्यतिकच्चित् नार्हीनाशातेंपावतकाय, किंतु तरकाय, नश्यत्येव ना-
शातेंपावतोच, ॥ ३८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

एतन्मेसंशयरुणच्छेतुमर्हस्यशेषतः ॥

त्वदन्यःसंशयस्यास्यच्छेत्तानत्पुपपद्यते ॥ ३९ ॥

हेरुण अगाकृष्णा, त्वं तूंजोतो, एतत् हा, मे माझा, संशयं संशय-
जोत्यातें, अशेषतः समूळ, छेतुं परिहारकरावयाकारणें, अर्हसि
योग्यआहेस, त्वदन्यः तुजहूनिदुसरादेवाकिवाक्कषीजोतो, अस्य या-
संशयाचा, छेत्ता उपशमकरणारऐसा, हि निश्चयेंकरून, नउपपद्यते
नार्हीसंभवत, ॥ ३९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच पार्थनैवेहनामुत्रविनाशस्त
स्यविद्यते ॥ नहिकल्याणकृत्कश्चिदुर्गतिंतातग
च्छति ॥ ४० ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, तस्य तोउभयभष्टजोत्यास, इह यालोकाचा-
ठार्थी, विनाशः पातित्यजेतें, अमुत्र परलोकीं, विनाशः नरकप्राप्ति-
जेते नैवविद्यते नार्हीच, हेतात अगाबापाशिष्या, हि ज्याकार-
णास्तव, कल्याणकृत्शुभकर्ता, कश्चित् कोणीही, दुर्गति कुत्सितग-
तीतें, नगच्छति नार्हीपावत, ॥ ४० ॥   ॥   ॥   ॥

प्राप्यपुण्यकृतांल्लोकानुषित्वाशाश्वतीःसमाः ॥

शुचीनांश्रीमतांगेहेयोगभ्रष्टोऽभिजायते ॥ ४१ ॥

योगभट्टः योगापासूनचवलाऐसा, पुण्यकृतां अश्वमेधादिकयज्ञ करणाच्यांसंप्राप्यऐसे, लोकान् लोकजेत्यांतें, प्राप्य पावून, शाश्व-
तीः नित्यऐशा, समाः बहुतसंवत्सरजेत्यांतें, उषित्वा वासअनुभवून,
शुचीनां यथोक्ताचारऐसे, श्रीमतां संपत्तिवंतांच्या, गेहे घराचाठा-
र्यां, अभिजायते उत्पन्नहोतो, ॥ ४१ ॥ ॥ ॥ ॥

अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमतां॥

एतद्भिदुर्लभतरंलोकेजन्मयदीदृशम्॥ ४२ ॥

अथवा नाहीतरि, धीमतां बुद्धिमंतऐसे, योगिनामेव योगीजेत्यांच्या-
च, कुले कुळीं, भवति जन्मतो, ईदृशं याप्रकारचें, यत् जें, जन्म ज-
न्मजेतें, एतद्भि योगिकुळींजन्महेंतरी, लोके लोकाचाठार्यां, दुर्लभ-
तरं अत्यंतदुर्लभ, ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदेहिकं॥

यततेचततोभूयःसंसिद्धौकुरुनंदन॥ ४३ ॥

हेकुरुनंदन अगाकुरुकुळानंदकरा, तत्र त्यायोगियाचेकुळीं, पौर्व-
देहिकं पूर्वदेहींसंपादिलाऐसा, तंबुद्धिसंयोगं तोबुद्धियोगजोत्यांतें,
लभते पावतो, ततः त्यानंतर, भूयः मागुतींअत्यंत, संसिद्धौ मोक्षा-
चाठार्यां, यतते प्रयत्नकरितो, ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पूर्वाभ्यासेनतेनैवजिह्यतेत्यवशोऽपिसः॥

जिज्ञासुरपियोगस्यशब्दब्रह्मातिवर्तते॥ ४४ ॥

तेनपूर्वाभ्यासेनैव, तोजोपूर्वाभ्यासतेणेंकरून, अवशोपि अवशहो-
त्साताही, सः तोयोगीजोतो, जिह्यते अभ्यासीवर्ततो, हि निश्चयेंसी,
योगस्य योगजोत्याचा, जिज्ञासुरपि स्वरूपजाणावयाइच्छितहो-
त्साताही, शब्दब्रह्म वेदांतोक्तकर्मानुष्ठानजेंत्यांतें, अतिवर्तते उल्लंघून-
पुढेंजातो, ॥ ४४ ॥

प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः ॥

अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परांगतिं ॥ ४५ ॥

संशुद्धकिल्बिषः निर्धूतपापऐसा, प्रयत्नात् पुरुषप्रयत्नेंकरून, यतमानः प्रयत्नकरणारऐसा, अनेकजन्मसंसिद्धः बहुजन्मांचाठार्थीसंपादिलाजोयोगतेणेंकरूनबरवाज्ञानीहोत्साता, योगीतु योगीतोतर, ततः त्याहून, परांगतिं उत्कृष्टगतीतें, याति पावतो, ॥ ४५ ॥

तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोधिकः ॥

कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवार्जुन ॥ ४६ ॥

तपस्विभ्यः व्रतउपवासादिकरूनशरीरशोषकजेत्याहून, योगी योगी-जोतो, अधिकः अधिकहोय, ज्ञानिभ्योपि शास्त्रपांडित्यकर्तेजेत्यापेक्षांही, अधिकः थोरऐसा, मतः मान्यहोय, कर्मिभ्यश्च अग्निहोत्रादिकर्मनिष्ठजेत्यापेक्षांही, अधिकः श्रेष्ठहोय, तस्मात् त्याकारणास्तव, हेअर्जुन अगाअर्जुना, त्वं तूं, योगी ज्ञाननिष्ठऐसा, भव हो, ॥ ४६ ॥

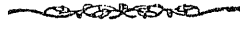
योगिनामपि सर्वेषां मद्भक्तेनांतरात्मना ॥

श्रद्धावान् भजते यो मां समेयुक्ततमो मतः ॥ ४७ ॥

सर्वेषां इतरदेवताभक्तसर्वऐसे, योगिनामपि योगीजेत्यांमध्येही, मद्भक्तेन माझेठार्थीविद्यमानऐसा, अंतरात्मना अंतःकरणेंकरून, श्रद्धावान् आस्तिक्यबुद्धिहोत्साता, यः जो, मां मातें, भजते सेवितो, सः तो, मे मज, युक्ततमः अतिशयेंकरूनयुक्तऐसा, मतः निश्चयेंहोय, ॥ ४७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ओं तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अभ्यासयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

सप्तमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ प्रथमषट्कैकरूपदलक्षणबोलिला आतांध्येय
प्रतिपादनमध्यषट्कैकरूपबोलतो, ॥

श्रीभगवानुवाच मय्यासक्तमनाःपार्थयोगंयुं
जन्मदाश्रयः ॥ असंशयंसमग्रंमांयथाज्ञास्यसि
तच्छृणु ॥ १ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, मयि माझाठार्या, आसक्तमनाः आसक्तमन-
ज्याचेंतोऐसा, मदाश्रयः माझाआहेआश्रयज्यासऐसा, योगं योग-
जोत्यातें, युंजन् करितहोत्साता, असंशयं निःसंशय, समग्रं सर्वविभू-
तिसहितऐसा, मां मातें, यथा ज्याप्रकारेंकरून, ज्ञास्यसि जाणाव-
यायोग्यहोशील, तत् त्यातें, शृणु वक्ष्यमाणवाक्यातेंऐक, ॥ १ ॥

ज्ञानंतेऽहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः ॥

यज्ज्ञात्वानेहभूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥

अहं मीजो, ते तुजकारणें, सविज्ञानं अपरोक्षसहित, इदंज्ञानं हेंज्ञा-
नजेंत्यातें, अशेषतः संपूर्णऐशातें, वक्ष्यामि सांगतो, यज्ज्ञात्वा जेंजा-
णिल्यावर, इह येथें, भूयः मागुतीं, अन्यत् दुसरें, ज्ञातव्यं जाणाव-
यायोग्यऐसें, नअवशिष्यते नाहीउरत, ॥ २ ॥

मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धये ॥

यततामपिसिद्धानांकश्चिन्मांवेत्तितत्त्वतः ॥ ३ ॥

मनुष्याणां मनुष्यजेत्यांच्या, सहस्रेषु सहस्रांमध्ये, कश्चित् एखादा,
सिद्धये सिद्धीकारणें, यतति यत्नकरितो, यततामपि यत्नकरणारांम-
ध्ये, सिद्धानां सिद्धजेत्यामध्येही, कश्चित् कोणीएक, तत्त्वतः जसा-

आहेतसा, मां मातें, वेत्ति जाणतो, ॥ ३ ॥

भूमिरापोऽनलोवायुःखंमनोबुद्धिरेवच ॥

अहंकारइतीयंमेभिन्नाप्रकृतिरष्टधा ॥ ४ ॥

भूमिः गंधतन्मात्रा, खं शब्दतन्मात्रा, आपः रसतन्मात्रा, अनलः रूप-
तन्मात्रा, वायुः स्पर्शतन्मात्रा, मनः मनजेतें, बुद्धिः महत्तत्त्वजेतें, अ-
हंकारएवच अहंकारतोही, इति हाबोलिलाप्रकार, इयं हेसाक्षिभा-
स्य, मेप्रकृतिः माझीमायात्रिगुणात्मकअनिर्वचनीयप्रकृतिजेते, अ-
ष्टधा आठप्रकारें, भिन्ना भेदातेंपावली, ॥ ४ ॥

अपरेयमितस्त्वन्यांप्रकृतिंविद्धिमेपरां ॥

जीवभूतांमहाबाहोययेदंधार्यतेजगत् ॥ ५ ॥

इयं हेअष्टधाप्रकृतिजेते, अपरा निकष्टहोय, इतस्तु इजहूनतरी,
अन्यां दुसरी, मे माझी, परां प्रकृष्टऐशी, जीवभूतां चैतन्यात्मकऐ-
शी, प्रकृतिं प्रकृतिजेतीतें, विद्धि जाण, हेमहाबाहो अगाअर्जुना,
यया ज्याचैतन्यप्रकृतीनें, इदंजगत् हेंजगजेतें, धार्यते धरिजेतें, ॥ ५ ॥

एतद्योनीनिभूतानिसर्वाणीत्युपधारय ॥

अहंकृत्स्नस्यजगतःप्रभवःप्रलयस्तथा ॥ ६ ॥

सर्वाणि सर्वऐशीं, भूतानि चराचरभूतेंजीतीं, एतद्योनीनि पूर्वोक्तप-
रापरप्रकृतिकारणआहेज्यांसऐशीं, इति याप्रकारें, उपधारय जाण,
अहं मायोपाधिकमीजोतो, कृत्स्नस्य संपूर्णऐसें, जगतः जगजेंत्यास,
प्रभवः उत्पत्तिस्थान, प्रलयः प्रलयस्थानजें, तथा तैसेंमीच, ॥ ६ ॥

मत्तःपरतरंनान्यत्किंचिदस्तिधनंजय ॥

मयिसर्वमिदंप्रोतंसूत्रेमणिगणाइव ॥ ७ ॥

हेधनंजय अगाअर्जुना, मत्तः मजहून, परतरं दुसरेंअधिक, अन्यत्

अपर, किंचित् कांहीं, नास्ति नाहीं, इदं सर्वं हें सर्वजगजेतें, मयि मीपरमात्माजो त्यामाझा ठायीं, सूत्रे सूत्राचा ठायीं, मणिगणाइव मणिसमुदायाचेपरी, प्रोक्तं वोंविलें आहे, ॥ ७ ॥

रसोऽहमप्सुकौंतेय प्रभाऽस्मिशशिसूर्ययोः ॥

प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः खेपौरुषं नृषु ॥ ८ ॥

हे कौंतेय अगाअर्जुना, अप्सु उदकांच्या ठायीं, रसः रसजो तो, अहं मी, अस्मि आहें, शशिसूर्ययोः चंद्रसूर्यांची, प्रभा कांति तेही, सर्ववेदेषु सर्ववेदांचा ठायीं, प्रणवः ओंकारप्रणवजो तो, खे आकाशाचा ठायीं, अहं मीजो तोच आहे, ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पुण्योगंधः पृथिव्यांच तेजश्चास्मि विभावसौ ॥

जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ॥ ९ ॥

पृथिव्यांच भूमीचा ठायीं, पुण्योगंधः सुगंधजो तो, विभावसौ अग्नीचा ठायीं, तेजश्च दीप्तिजे ते, अस्मि आहें, तथा तैसेंच, सर्वभूतेषु सकळ प्राणिमात्राचा ठायीं, जीवनं आयुष्यजेतें, तपस्विषु तपस्वीजेत्यांचा ठायीं, तपश्च द्वंद्वसहन रूपजे तपतेही, अस्मि आहें, ॥ ९ ॥

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनं ॥

बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहं ॥ १० ॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, सर्वभूतानां स्थावरजंगमभूतांचें, सनातनं नित्यऐसें, बीजं कारणऐसा, मां मातें, विद्धि जाण, बुद्धिमतां तत्त्वातत्त्वविकसनसमर्थजे त्यांची, बुद्धिः बुद्धिजे ते, अस्मि आहें, तेजस्विनां प्रगल्भपुरुषजे त्यांचें, तेजः स्वतेजानें पराभव होय जेणे ते तेजजेतें, अहं मी आहें, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बलं बलवतामस्मि कामरागविवर्जितं ॥

धर्माविरुद्धोभूतेषुकामोऽस्मिभरतर्षभ ॥ ११ ॥

हेभरतर्षभ अगाभरतश्रेष्ठा, बलवतां बलवंतजेत्यांचें, कामरागविवर्जितं कामक्रोधवर्जितऐसें, बलं बलजेतें, अहं मीच, भूतेषु प्राणिमात्राचाठार्या, धर्माविरुद्धः शास्त्रादिमतेजायादिअभिलाषऐसा, कामः इच्छारूपजोतो, अस्मि आहें ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥

येचैवसात्त्विकाभावाराजसास्तामसाश्रये ॥

मत्तएवेतितान्विद्धिनत्वहंतेषुतेमयि ॥ १२ ॥

किंच आणिक, येचैव जेकांहीं, सात्त्विकाः शमादिक, राजसाः हर्षादिकजेते, येतामसाश्च शोकमोहादिक, येभावाः पदार्थजेते, तान् तेभावजेत्यांतें, मत्तएव मजपासूनचझाले, इति याप्रकारें, विद्धि जाण, तेषु त्यापदार्थांचाठार्या, अहं मी, नतु त्यांचेआधीननाहीं, ते तेपदार्थजेते, मयि मदधीन, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिःसर्वमिदंजगत् ॥

मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययं ॥ १३ ॥

गुणमयैः सात्त्विकादिगुणविकारऐसे. त्रिभिः तीनऐसे, एभिर्भावैः हेजेभावपदार्थईहींकरून, इदं हें, सर्वं सर्वही, जगत् जगजेतें, मोहितं मोहातेंपावलेंहोत्सातें, एभ्यः हेत्रिप्रकारभावजेयांहून, परं वेगळा-ऐसा, अव्ययं नाशरहितऐसा, मां मातें, नअभिजानाति नाहींजाणत, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दैवीत्येषागुणमयीममायादुरत्यया ॥

मामेवयेप्रपद्यंतेमायामेतांतरंतिते ॥ १४ ॥

दैवी देवजोमीत्यामाझी, गुणमयी रागद्वेषमोहरूपऐशी, एषा हे, ममाया माझीमायाजेते, दुरत्यया दुःखेंकरूनअतिक्रमणजीचेंतीऐशी,

हि निश्चये, ये जेकोणी, मामेव मजप्रतीच, प्रपद्यंते भजताहेत, ते तेपुरुषजते, एतांमायां हेमायाजेईतें, तरंति तरताहेत, ॥ १४ ॥ ॥

नमांदुष्कृतिनोमूढाःप्रपद्यंतेनराधमाः ॥

माययापहृतज्ञानाआसुरंभावमाश्रिताः ॥ १५ ॥

मायया मायाजेतीणें, अपहृतज्ञानाः नाशपावलेज्ञानज्यांचेंतेऐसे, आसुरंभावं दैत्यसंबंधिभावजोत्यातें, आश्रिताः पावलेऐसे, दुष्कृतिनः कुकर्मेऐसे, मूढाः मंदमतिऐसे, नराधमाः मनुष्यांमध्येअधमऐसे, मां-मातें, नप्रपद्यंते नाहींपावत, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥

चतुर्विधाभजंतेमांजनाःसुकृतिनोऽर्जुन ॥

आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थीज्ञानीचभरतर्षभ ॥ १६ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, चतुर्विधाः चौंप्रकारचे, सुकृतिनः पुण्यकारीऐसे, जनाः जनजेते, मां मातें, भजंते सेविताहेत, तेके तेकोणते, हेभरतर्षभ अगाभरतकुळकीर्तिरक्षका, आर्तः दुःखनिवृत्तीतेंइच्छिणारजोतो, जिज्ञासुः आत्माज्ञानापेक्षक, अर्थार्थी द्रव्यअपेक्षिणार, ज्ञानी तत्त्ववेत्ताजोतोही, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

तेषांज्ञानीनित्ययुक्तएकभक्तिर्विशिष्यते ॥

प्रियोहिज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः ॥ १७ ॥

तेषां चौंप्रकारच्याभक्तांमध्ये, नित्ययुक्तः सर्वकाळमाझाठार्यांआहे-भजनज्यासतोऐसा, ज्ञानी तत्त्ववेत्ताजोतो, विशिष्यते अधिकहोतो, ज्ञानिनः ज्ञानीजोत्यास, अत्यर्थं अत्यंत, अहं मीजोतो, प्रियः प्रिय-होतों, सच तोही, मम मजप्रियहोतो, हि प्रसिद्ध, ॥ १७ ॥ ॥

उदाराःसर्वएवैतेज्ञानीत्वात्मैवमेमतं ॥

आस्थितःसहियुक्तात्मामामेवानुत्तमांगतिं ॥ १८ ॥

तेसर्वे पूर्वोक्ततिथेही, उदाराएव थोरच, ज्ञानीतु, ज्ञानीतरी, आत्मै-
व मजहूनभिन्ननाहीं, इति याप्रकारें, मेमतं माझानिश्चय, हि ज्या-
कारणास्तव, सः तोज्ञानीजोतो, युक्तात्मा मच्चित्तऐसा, मामेव मा-
तेंच, आस्थितः आश्रयिला, ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥

वासुदेवः सर्वमिति समहात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥

बहूनां बहुपुण्यदायकऐशीं, जन्मनां जन्मेंर्जात्याच्या, अंते शेवटीं,
सर्वं सर्वही, वासुदेवः वासुदेवच, इति याप्रकारें, ज्ञानवान् ज्ञानवंत-
जोतो, मां मातें, प्रपद्यते भजतो, सः तो, महात्मा सर्वोत्कृष्टऐसा,
सुदुर्लभः सहस्रामध्येहीदुःखेंकरूनपावावयाकारणेंशक्यनव्हेऐसा-
तो, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यंतेऽन्यदेवताः ॥

तंतं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥ २० ॥

तैस्तैः तेतेऐसे, कामैः पुत्रकीर्तिजायादिकामजेतींहीकरून, हृतज्ञानाः
अपहरिलाआहेविवेकज्यांचाऐसे, तंतं नियमं त्यात्याउपवासादिनि-
यमातें, आस्थाय आश्रयून, स्वया आपुल्या, प्रकृत्या प्रकृतीजेतीणें,
नियताः वशीकृतहोत्साते, अन्यदेवताः भूतप्रेतयक्षादिक्षुद्रदेवताज्या-
त्यातें, प्रपद्यंते भजताहेत, ॥ २० ॥

यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धया चित्तुमिच्छति ॥

तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहं ॥ २१ ॥

योयः जोजोकामी, यांयां ज्याज्या, तनुं देवताशरीरातें, भक्तःसन्
भक्तहोत्साता, श्रद्धया भक्तीनें, अर्चितुं पूजाकरावयाकारणें, इ-
च्छति इच्छितो, तस्य तस्य त्यात्याकामीपुरुषास, अचलां स्थिरऐ-

शी, तामेवश्रद्धां तेचभक्तीजेतीतें, अहं मीजोतो, विदधामि स्थिरक-
रितों, ॥ २१ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सतयाश्रद्धयायुक्तस्तस्याराधनमीहते ॥

लभतेचततःकामान्मयैवविहितान्हितान्॥२२॥

सः तोपुरुषजोतो, तयाश्रद्धया म्यांप्रेरिलीश्रद्धाजेतीणें, युक्तः युक्त-
होत्साता, तस्य त्यादेवताशरीराचें, आराधनं आराधनजेंत्यातें, ईहते
इच्छितो, ततः तेआराधिलीदेवताजेतीपासून, हि निश्चयेंकरून, मयै
व म्यांच, विहितान् निर्मिलेऐसे, तान्कामान् तेइच्छाविशेषजेंत्यातें,
लभतेच पावतोच, ॥ २२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अंतवत्तुफलंतेषांतद्भवत्यल्पमेधसां ॥

देवान्देवयजोयांतिमद्भक्तायांतिमामपि ॥२३॥

अल्पमेधसां परिच्छिन्नदृष्टीआहेज्यांसतेऐसे, तेषां त्यांस, तत्फलं म्या-
दिधलेंहीऐसेफलजेतें, अंतवत् विनाशवंतऐसें, भवति होतें, देवयजः दे
वयाजीजेते, देवान् क्षुद्रदेवताज्यात्यातें, यांति पावताहेत, मद्भक्ताः
माझेभक्तजेते, मामपि मीपरमानंदजोत्यामातेंही, यांति पावता
हेत, ॥ २३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अव्यक्तंव्यक्तिमापन्नंमन्यंतेमामबुद्धयः ॥

परंभावमजानंतोममाव्ययमनुत्तमं ॥ २४ ॥

परं उत्कृष्टऐसा, अव्ययं नाशरहितऐसा, अनुत्तमं अत्यंतउत्तमऐसा,
मम माझा, भावं आत्मरूपजेंत्यातें, अजानंतः नजाणतहोत्साते, अ-
बुद्धयः अविवेकीजेते, अव्यक्तं प्रगटनव्हेऐसा, मां मातें, व्यक्ति प्रग
टताजेतीतें, आपन्नं पावलोंऐशातें, मन्यंते मानिताहेत, ॥ २४ ॥

नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायासमावृतः॥

मूढोयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययं ॥ २५ ॥

योगमायासमावृतः माझीअघटितमायाजेतीणेंआवरिलाऐसा, सर्वस्य सर्वास, अहं मीजोतो, नप्रकाशः प्रकटनव्हेऐसा, मूढः मूढऐसा, अयंलोकः हाजनजोतो, अजं जन्मरहितऐसा, अव्ययं नाशरहितऐसा, मां मातें, नाभिजानाति नाहींवरवेंजाणत, ॥ २५ ॥

वेदाहंसमतीतानिवर्तमानानि चार्जुन ॥

भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥ २६ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, अहं सर्वज्ञऐसाजोमीतो, समतीतानि मागेगेलींऐशीं, वर्तमानानिच वर्तमानआहेतऐशींही, भविष्याणिच पुढेंहोणारऐशींही, भूतानि स्थावरजंगमादिभूतेंजीत्यांतें, वेद जाणतों, कश्चन कोणतरी, मां तु अतिप्रबुद्धऐसाजोमीत्यामातेंतरी, नवेद नाहींजाणत, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वंद्वमोहेन भारत ॥

सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यांति परंतप ॥ २७ ॥

सर्गे स्थूलदेहोत्पत्तिहीअसतां, इच्छाद्वेषसमुत्थेन अनुकूलवस्तूची-इच्छाप्रतिकूलाचाद्वेषतीहींकरूनउत्पन्नऐसा, द्वंद्वमोहेन सुखदुःखादिविवेकनाहींऐसामोहजोतेणें, हेभारत अगाअर्जुना, सर्वभूतानि सकळप्राणिमात्रजेतेही, संमोहं मीसुखीदुःखीऐशामोहातें, यांति पावताहेत, हेपरंतप अगापरमतपस्वीअर्जुना, ॥ २७ ॥

येषां त्वंतगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणां ॥

ते द्वंद्वमोहनिर्मुक्ता भजंते मां दृढव्रताः ॥ २८ ॥

येषां तु ज्याकोणाचेंतरी, पुण्यकर्मणां पुण्याचरणशीलऐसे, जनानां

जनजेत्यांचें, पापं पापजेतें, अंतगतं नाशपावलें, ते तेजेते, द्वंद्वमोह-
निर्मुक्ताः सुखदुःखमोहापासून सुटलेऐसे, दृढव्रताः एकनिष्ठभक्त-
ऐसे, मां मातें, भजते भजताहेत, ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥

जरामरणमोक्षायमामाश्रित्ययतंतिये ॥

तेब्रह्मतद्विदुःकृत्स्नमध्यात्मंकर्मचाखिलं ॥ २९ ॥

जरामरणमोक्षाय वार्धकमृत्युपरिहाराकारणें, मां मातें, आश्रित्य मच्चि-
त्तहोऊन, ये जेकोणी, यतंति यत्नकरिताहेत, ते तेपुरुषजेते, तद्वत्स तेंपर-
ब्रह्मजेंत्यातें, विदुः जाणताहेत, कृत्स्नंअध्यात्मं संपूर्णत्वंपदलक्ष्यजेंत्या-
तें, अखिलं समग्र, कर्मच कर्मजेंत्यातेंही, विदुः जाणताहेत, ॥ २९ ॥

साधिभूताधिदैवंमांसाधियज्ञंचयेविदुः ॥

प्रयाणकालेऽपिचमांतेविदुर्युक्तचेतसः ॥ ३० ॥

साधिभूतादिदैवं अधिभूतअधिदैवतसहितऐसा, साधियज्ञंच अ-
धियज्ञसहितऐसाही, मां मातें, ये जे, विदुः जाणताहेत, प्रयाणका-
लेच मरणसमयाचाठायीही, युक्तचेतसः निगृहीतचित्तहोत्साते, ते ते
जेपुरुषजेते, मां मीजोपरमात्मात्यामातें, विदुः जाणताहेत, ॥ ३० ॥

**ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्या
यांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेज्ञानयोगो
नामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥**

नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायासमावृतः ॥

मूढोयंनाभिजानातिलोकोमामजमव्ययं ॥ २५ ॥

योगमायासमावृतः माझीअघटितमायाजेतीणेंआवरिलाऐसा, सर्वस्य सर्वास, अहं मीजोतो, नप्रकाशः प्रकटनव्हेऐसा, मूढः मूढऐसा, अयंलोकः हाजनजोतो, अजं जन्मरहितऐसा, अव्ययं नाशरहितऐसा, मां मातें, नाभिजानाति नाहीबरवेंजाणत, ॥ २५ ॥

वेदाहंसमतीतानिवर्तमानानिचार्जुन ॥

भविष्याणिचभूतानिमांतुवेदनकश्चन ॥ २६ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, अहं सर्वज्ञऐसाजोमीतो, समतीतानि मागेंगेलींऐशीं, वर्तमानानिच वर्तमानआहेतऐशींही, भविष्याणिच पुढेंहोणारऐशींही, भूतानि स्थावरजंगमादिभूतेंजीत्यांतें, वेद जाणतों, कश्चन कोणतरी, मांतु अतिप्रबुद्धऐसाजोमीत्यामातेंतरी, नवेद नाहीजाणत, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

इच्छाद्वेषसमुत्थेनद्वंद्वमोहेनभारत ॥

सर्वभूतानिसंमोहंसर्गेयांतिपरंतप ॥ २७ ॥

सर्गे स्थूलदेहोत्पत्तिहीअसतां, इच्छाद्वेषसमुत्थेन अनुकूलवस्तूची-इच्छाप्रतिकूलाचाद्वेषतीहींकरूनउत्पन्नऐसा, द्वंद्वमोहेन सुखदुःखादिविवेकनाहींऐसामोहजोतेणें, हेभारत अगाअर्जुना, सर्वभूतानि सकळप्राणिमात्रजेतेही, संमोहं मीसुखीदुःखीऐशामोहातें, यांति पावताहेत, हेपरंतप अगापरमतपस्वीअर्जुना, ॥ २७ ॥

येषांत्वंतगतंपापंजनानांपुण्यकर्मणां ॥

तेद्वंद्वमोहनिर्मुक्ताभजंतेमांदृढव्रताः ॥ २८ ॥

येषांतु ज्याकोणाचेंतरी, पुण्यकर्मणां पुण्याचरणशीलऐसे, जनानां

जनजेत्यांचें, पापं पापजेतें, अंतगतं नाशपावलें, ते तेजेतें, द्वंद्वमोह-
निर्मुक्ताः सुखदुःखमोहापासून सुटलेऐसे, दृढव्रताः एकनिष्ठभक्त-
ऐसे, मां मातें, भजते भजताहेत, ॥ २८ ॥   ॥   ॥

जरामरणमोक्षायमामाश्रित्ययतंतिये ॥

तेब्रह्मतद्विदुःकृत्स्नमध्यात्मं कर्मचाखिलं ॥ २९ ॥

जरामरणमोक्षाय वार्धकमृत्युपरिहाराकारणें, मां मातें, आश्रित्य मच्चि-
त्तहोऊन, ये जेकोणी, यतंति यत्नकरिताहेत, ते तेपुरुषजेते, तद्वत्स तेंपर-
ब्रह्मजेंत्यातें, विदुः जाणताहेत, कृत्स्नं अध्यात्मं संपूर्णत्वं पदलक्ष्यजेंत्या-
तें, अखिलं समग्र, कर्मच कर्मजेंत्यातेंही, विदुः जाणताहेत, ॥ २९ ॥

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञंच ये विदुः ॥

प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ॥ ३० ॥

साधिभूताधिदैवं अधिभूतअधिदैवतसहितऐसा, साधियज्ञंच अ-
धियज्ञसहितऐसाही, मां मातें, ये जे, विदुः जाणताहेत, प्रयाणका-
लेच मरणसमयाचाठार्थीही, युक्तचेतसः निगृहीतचित्तहोत्साते, ते ते
जेपुरुषजेते, मां मीजोपरमात्मात्यामातें, विदुः जाणताहेत, ॥ ३० ॥

**ओं तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्या
यां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानयोगो
नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥   ॥ ७३ ॥   ॥**

अष्टमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायाचाठायीतत्पदार्थज्ञेयत्वेकरून भगवं-
तबोलिलेतत्पत्युत्तररूपप्रश्नप्रतिवचनअष्टमारंभ ॥

अर्जुनउवाच किंतद्ब्रह्मकिमध्यात्मंकिंकर्मपुरुषो
त्तम॥अधिभूतंचकिंप्रोक्तमधिदैवंकिमुच्यते ॥ १ ॥

हेपुरुषोत्तम अगापुरुषोत्तमा, तद्ब्रह्म तेब्रह्मजेते, किं सोपाधिककींनि
रुपाधिक, अध्यात्मं किं देहीकींइंद्रियसमूहकींआत्माकीं, कर्मकिं
यज्ञरूपकीं दुसरें, अधिभूतंचकिं भौतिकजेतेंसमस्तकिंवाअल्प प्रो-
क्तं बोलिलें, च सर्वप्रश्नसमुच्चयार्थ, अधिदैवं देवताविषयध्यान,
किमुच्यते देवताविषयबोलिजेतेंकिंवाचैतन्य, ॥ १ ॥

अधियज्ञःकथंकोऽत्रदेहेस्मिन्मधुसूदन॥
प्रयाणकालेचकथंज्ञेयोऽसिनियतात्मभिः ॥ २ ॥

हेमधुसूदन अगामधुसूदना, अस्मिन्देहे याशरीराचाठायीं, अधियज्ञः
यज्ञअधिष्ठातादेवतात्मा, किं परब्रह्म कोण्याप्रकारेंचितावें, अत्र या
देहाचाठायींबुध्यादिकत्यावेगळा, प्रयाणकाले मरणकालाचाठायीं,
नियतात्मभिः जितेंद्रियजेतेहीं, कथं कोण्याप्रकारें, ज्ञेयोसि जाणा-
वयायोग्यआहेस, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच अक्षरंब्रह्मपरमंस्वभावोऽध्यात्ममु-
च्यते ॥ भूतभावोद्भवकरोविसर्गःकर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥

अक्षरं नाशरहितऐसें, परमं सर्वोत्कृष्टऐसें, ब्रह्म ब्रह्महोय, स्वभावः
त्यासचप्रतिदेहीप्रत्यगात्मस्वरूपअसणें, अध्यात्मं देहाचाठायींवस्तु-
त्वेकरूनजेंआहेतेंस्वभावज्ञणोन, उच्यते बोलिजेतें, भूतभावोद्भवक-

रः प्राणियांचा उत्पत्तिकारक, विसर्गः देवता उद्देशेन्द्रव्यत्याग, कर्मसं-
ज्ञितः कर्मशब्देकरून बोलिजेतो, ॥ ३ ॥

अधिभूतं क्षरोभावः पुरुषश्चाधिदैवतं ॥

अधियज्ञो ह मेवात्र देहे देहभृतां वर ॥ ४ ॥

क्षरोभावः नाशवंतपदार्थजो तो, अधिभूतं प्राणिमात्रांस अनुसरोनि-
आहे, अधिदैवतं हिरण्यगर्भजो तो, पुरुषः पुरुष होय, अधियज्ञः स-
र्वयज्ञाभिमानी विष्णुनामं मीच होय, अत्र देहे या देहाचा ठायीं, देहभृ-
तां वर अगा देहधारियां मध्ये श्रेष्ठ अर्जुना, ॥ ४ ॥

अंतकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरं ॥

यः प्रयातिसमद्भावं याति नास्य त्रसंशयः ॥ ५ ॥

अंतकाले मरणकालाचा ठायीं, मामेव परमात्मा जो मी त्यामातें, स्मर-
न् स्मरण करित होत्साता, यः जो, कलेवरं शरीर जें त्यातें, मुक्त्वा टाकू-
न, प्रयाति जातो, सः तो, मद्भावं माझें यथार्थरूप जें त्यातें, याति पा-
वतो, अत्र या विषयीं, संशयः संशय जो तो, नास्ति नाहीं, ॥ ५ ॥

यं यं वाऽपि स्मरन् भावं त्यजत्यंतं कलेवरं ॥

तंतमेवेति कौंतेय सदा तद्भावभावितः ॥ ६ ॥

हे कौंतेय अगा अर्जुना, यं यं वाऽपि स्मरन् भावं ज्या ज्या देवता विशेषा-
तें ही स्मरत होत्साता, अंतं प्राणवियोगकाळीं, कलेवरं शरीर जें त्यातें,
त्यजति टाकितो, सदा निरंतर, तद्भावभावितः चिंतिल्या भावे करून-
अभ्यस्तही होत्साता, तंतमेव त्या त्या देवता विशेषातें, एति पावतो, ॥ ६ ॥

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मरयुद्ध्य च ॥

मय्यर्पितमनो बुद्धिर्मा मे वैष्यस्य संशयः ॥ ७ ॥

तस्मात् त्या कारणास्तव, सर्वेषु कालेषु सर्वकालाचा ठायीं, मां सगु-

णईश्वरजोमीत्यामाते, अनुस्मर चितनकरी, युद्धच तदनुकूलस्व-
धर्मरूपयुद्धजेंत्यातेकरी, मयि मीवासुदेवजोत्यामाइयाठायी, अर्पि-
तमनोबुद्धिः ठेविलीसंकल्पनिश्चयवृत्तीजेणेऐसाहोत्साता, मामेव मा-
तेच, एष्यसि पावशील, असंशयं येथेंसंशयनाही, ॥ ७ ॥ ॥

अभ्यासयोगयुक्तेनचेतसानान्यगामिना ॥

परमंपुरुषंदिव्यंयातिपार्थानुचिंतयन् ॥ ८ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अभ्यासयोगयुक्तेन वृत्तिमागेंवृत्तितेचिसमा-
धितेणेंसीयुक्तऐसें, चेतसा चित्तजेंतेणेंकरून, नान्यगामिना अन्य-
त्रठिकाणींवृत्तिनाहीजातऐसें, परमं निरतिशयऐसा, पुरुषं पूर्णऐसा,
दिव्यं सूर्यमंडळींआहेप्रकाशज्याचाऐशामाते, अनुचिंतयन् शास्त्रा-
नुरूपचिंतनकरितहोत्साता, याति यापुरुषातेंपावतो, ॥ ८ ॥ ॥३॥

कविंपुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्म
रेद्यः ॥ सर्वस्यधातारमचित्यरूपमादित्यवर्णतम
सःपरस्तात् ॥ ९ ॥

कविं सर्वज्ञऐसा, पुराणं अनादिऐसा, अनुशासितारं सर्वजगाचाशि-
क्षकऐसा, अणोरणीयांसं सूक्ष्मापेक्षांतिसूक्ष्मऐसा, सर्वस्य सर्वकर्म
फलाचा, धातारं तदनुरूपप्राणियांतेंफळदेणारऐसा, अचित्यरूपं चिं-
तावयायोग्यनाहीरूपज्याचेंऐसा, आदित्यवर्णं सूर्याचेपरीप्रकाशक-
ऐसा, तमसःपरस्तात् अज्ञानविरोधीऐशातें, यः जोकोणी, अनुस्म-
रेत् चितनकरील, ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रयाणकालेमनसाऽचलेनभक्त्यायुक्तोयोगबले
नचैव ॥ भ्रुवोर्मध्येप्राणमावेश्यसम्यक्सतंपरंपु
रुषमुपैतिदिव्यं ॥ १० ॥

प्रयाणकाले मरणसमयीं, अचलेन चलनरहितऐसें, मनसा मनैकरून,
भक्त्यायुक्तः प्रेमेंकरूनयुक्तऐसाहोत्साता, योगबलेनचैव चित्तस्थैर्य-
रूपयोगाच्याबळेंकरूनहृदयस्थजोत्यातें, भ्रुवोर्मध्ये अग्निचक्राचा-
ठायीं, प्राणं प्राणजोत्यातें, सम्यक् सावधऐसा, आवेश्य ठेवून, सः
तोयोगीजोतो, तंपरंपुरुषं तोपरपुरुषऐसा, दिव्यं प्रकाशात्मकरूप-
जोत्यातें, उपैति पावतो, ॥ १० ॥   ॥   ॥   ॥

यदक्षरं वेदविदो वदंति विशंति यद्यतयो वीतरागाः ॥

यदिच्छंतो ब्रह्मचर्यं चरंति तत्ते पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥

यदक्षरं नाशरहितऐसेंजेंत्यातें, वेदविदः श्रुतिपारंगतजेते, वदंति प्रति-
पादिताहेत, वीतरागाः रागादिरहितऐसे, यतयः संन्यासीजेते, यत्
उयास्वरूपातें, विशंति ऐक्यत्वेजाणताहेत, यदिच्छंतः ज्यातेंइच्छित-
होत्साते, ब्रह्मचर्यं नैष्ठिकब्रह्मचर्यतिं, चरंति आचरताहेत, तत्पदं तेंप
दजेंत्यातें, ते तुजकारणें, संग्रहेण संक्षेपेंकरून, प्रवक्ष्ये सांगेन, ॥ ११ ॥

सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुद्ध्य च ॥

मूर्ध्नि आध्यात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणां ॥ १२ ॥

पुढेंअध्यायांतयोगसहितउपासनासांगतो, सर्वद्वाराणि सर्वइंद्रियेंजीं
त्यातें, संयम्य नियमून, मनः मनातें, हृदि हृदयाचाठायीं, निरुद्ध्य-
च विषयचिंतारहितकरूनही, आत्मनः आपला, प्राणं प्राणजोत्यातें,
मूर्ध्निआधाय स्थिरकरून, योगधारणां समाधियोगजोत्यातें, आ-
स्थितः प्रवर्तला, ॥ १२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ॥

यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिं ॥ १३ ॥

ॐमिति ॐक्षणोन, एकाक्षरं एकाक्षरात्मकऐसें, ब्रह्म ब्रह्मजें-

त्यातें, व्याहरन् उच्चारितहोत्साता, मां मातें, अनुस्मरन् स्मरतहोत्सा-
ता, यः जो, देहं देहजोत्यातें, त्यजन् टाकून, प्रयाति मूर्ध्निनाडीनेंजा-
तो, सः तो, परमां उत्कृष्टऐशी, गतिं गतिजीतीतें, याति पावतो, ॥ १३

अनन्यचेताःसततंयोमांस्मरतिनित्यशः॥

तस्याहंसुलभःपार्थनित्ययुक्तस्ययोगिनः॥ १४॥

अनन्यचेताः अन्यत्रनाहींचित्तज्याचेंऐसा, यः जो, मां मातें, सततं
निरंतर, नित्यशः प्रतिदिनीं, स्मरति चिंतितो, हेपार्थ अगाअर्जुना,
नित्ययुक्तस्य सर्वदाएकाग्रचित्तऐसा, तस्ययोगिनः समाधिस्थतोयो-
गीजोत्यास, अहं मीपरमात्माजोतो, सुलभः सुखेंकरूनपावावया-
योग्यआहें, ॥ १४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मामुपेत्यपुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतं॥

नाप्नुवंतिमहात्मानःसंसिद्धिपरमांगताः॥ १५॥

परमां उत्कृष्टऐशी, संसिद्धि मोक्षनामकसिद्धिजेतीतें, गताः पावले-
ऐसे, महात्मानः रजतमोमलरहितचित्तऐसे, मामुपेत्य मातेंपावलेऐ-
सेहोत्साते, अशाश्वतं स्थिरनव्हेऐसें, दुःखालयं दुःखाचेगृहातें, पुन-
र्जन्म मागुतींउत्पन्नहोणेंजेंत्यातें, नाप्नुवंति नाहींपावत ॥ १५ ॥

आब्रह्मभुवनाल्लोकाःपुनरावर्तिनोर्जुन॥

मामुपेत्यतुर्कौंतेयपुनर्जन्मनविद्यते॥ १६॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, आब्रह्मभुवनात् आब्रह्मलोकापासून, लो-
काः इतरलोकजेते, पुनरावर्तिनः पुनःउत्पत्तिस्वभाववंतऐसे, मां मी-
परमात्माजोत्यामातें, उपेत्यतु पाऊनतरी, पुनर्जन्म मागुतींजन्मजेतें,
नविद्यते नाहीं, ॥ १६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सहस्रयुगपर्यंतमहर्षद्वह्मणोविदुः॥

रात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविदोजनाः ॥ १७ ॥

यत् जें, सहस्रयुगपर्यंतं सहस्रयुगपर्यंत, ब्रह्मणः ब्रह्माजोत्पाचें, अ-
हः दिवसजोत्पातें, विदुः जाणताहेत, युगसहस्रां सहस्रयुगऐशी, तां-
रात्रि तेरात्रजीतीतें, विदुः जाणताहेत, तेजनाः तेजनजेते, अहोरात्र-
विदः दिवसरात्रजाणणारऐसेजाणावे, ॥ १७ ॥

अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥

रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥ १८ ॥

अव्यक्तात् ब्रह्माचीनिद्रावस्थाजेतीपासून, सर्वाः व्यक्तयः सर्वही-
स्थावरजंगमादिकव्यक्तिज्यात्या, अहरागमे ब्रह्माचादिवसयेतांच,
प्रभवन्ति प्रगटहोताहेत, रात्र्यागमे रात्रीच्या आगमनकाळीं, अव्यक्त-
संज्ञके पूर्वोक्तअव्यक्तजें, तत्रैव त्याचाठायींच, प्रलीयन्ते लीनहो-
ताहेत, ॥ १८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥

रात्र्यागमे वशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे ॥ १९ ॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, स एव पूर्वसंकल्पहोताऐसा, भूतग्रामः भूतग्रा-
मजोतो, अयं हा, भूत्वा भूत्वा पुनः पुनः होऊन, रात्र्यागमे रात्रीच्या-
आगमनकाळीं, प्रलीयते प्रलयातें पावतो, अहरागमे दिवसयेतांच,
अवशः परवशहोत्साता, प्रभवति उत्पन्नहोतो, ॥ १९ ॥   ॥

परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ॥

यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ २० ॥

तस्मात् अव्यक्तात् पूर्वीबोलिलें जें अव्यक्त त्यापासून, परः अन्यऐसा,
भावस्तु स्वभावजोतो, अन्यः वेगळा, अव्यक्तः प्रगटनव्हेऐसा, सना-

तनः चिरंतनऐसा, यः जौ, सः तो, सर्वेषुभूतेषु सर्वभूतेंजीतीं, नश्यत्सु
नाशपावतअसतांही, नविनश्यति नाहीनाशातेंपावत, ॥ २० ॥

अव्यक्तोऽक्षरइत्युक्तस्तमाहुःपरमांगतिं ॥

यंप्राप्यननिवर्त्ततेतद्धामपरममम ॥ २१ ॥

अव्यक्तः प्रगटनव्हेऐसा, अक्षरः नाशरहितऐसा, इति पूर्वीलशब्दे-
करून, उक्तः बोलिजेला, तं त्यातें, परमां उत्कृष्टऐशी, गतिं प्राप्यरू-
पजेतीतें, आहुः बोलताहेत, यं ज्यास्वभावातें, प्राप्य पावून, ननि-
वर्त्तते नाहीजन्मासयेत, तत् तें, मम माझें, परमं उत्कृष्टऐसें, धाम
स्थान, ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पुरुषःसपरःपार्थभक्त्यालभ्यस्त्वनन्यया ॥

यस्यांतस्थानिभूतानियेनसर्वमिदंततं ॥ २२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यस्य ज्यापुरुषाच्या, भूतानि स्थावरजंगमादि-
भूतेंजीतीं, अंतस्थानि मध्येंअंतरींआहेत, येन जेणें, इदंसर्वं हेंसर्वही,
ततं व्यापिलें, सः तो, परः उत्कृष्टऐसा, पुरुषः पूर्णजोतो, अनन्यया
एकाग्रऐशी, भक्त्यातु भक्तीजेतीणेंकरून, लभ्यः पावावयाकारणें-
योग्यहोय, ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यत्रकालेत्वनावृत्तिमावृत्तिंचैवयोगिनः ॥

प्रयातायांतितंकालंवक्ष्यामिभरतर्षभ ॥ २३ ॥

हेभरतर्षभ अगाभरतश्रेष्ठा, प्रयाताः मरणपावलेऐसे, योगिनः योगी-
जेते, यत्रकालेतु ज्याकालाचाठायींतरी, अनावृत्ति आवृत्तिरहिता-
तें, आवृत्तिंचैव पुनर्जन्मातेंही, यांति पावताहेत, तंकालं तोकालजो-
त्यातें, वक्ष्यामि सांगतां, ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अग्निज्योतिरहःशुक्लःषण्मासाउत्तरायणं ॥

तत्रप्रयातागच्छंतिब्रह्मब्रह्मविदोजनाः ॥ २४ ॥

अग्निः अग्निदेवताजेते, ज्योतिरहः दिवसाभिमानीसूर्यदेवताजेते, शु-
क्लः शुक्लपक्षाभिमानीडेवताजेते, षण्मासाः साहामासजेते, उत्तरायणं
उत्तरायणाभिमानीडेवताजेते, तत्र त्यामार्गाचाठार्थी, प्रयाताः मृतऐ-
से, ब्रह्मविदः ब्रह्मोपासकऐसे, जनाः जनजेते, ब्रह्म ब्रह्मपदमुक्तिलो-
कजोत्यातें, गच्छंति पावताहेत, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥

धूमोरात्रिस्तथाकृष्णःषण्मासादक्षिणायनं ॥

तत्रचांद्रमसंज्योतिर्योगीप्राप्यनिवर्तते ॥ २५ ॥

धूमः धूमाभिमानीडेवताजेते, रात्रिः रात्र्यभिमानीडेवताजेते, तथा-
तसेंच, कृष्णः कृष्णपक्षाभिमानीडेवताजेते, षण्मासाः साहामहिने-
जेते, दक्षिणायनं दक्षिणायनजेतें, तत्र त्याप्रयाणमार्गाचाठार्थी,
योगी कर्मयोगीजोतो, चांद्रमसं चंद्रमाचेठार्थीउत्पन्नऐसें, ज्योतिः
ज्योतिरूपफळजेंत्यातें, प्राप्य पावून, निवर्तते फिरतो, ॥ २५ ॥ ॥

शुक्लकृष्णोगतीत्येतेजगतःशाश्वतेमते ॥

एकयायात्यनावृत्तिमन्ययावर्ततेपुनः ॥ २६ ॥

एतेशुक्लकृष्णे हेशुक्लकृष्णजेते, हि निश्चयेंकरून, जगतः अधिकारी-
जनजेत्यांस, गती गमनेंजीतीं, शाश्वते नित्यऐशीं, मते मान्य, एकया
शुक्लगतीजेतीणेंकरून, अनावृत्तियाति पुनरावृत्तियेतनाहीं, अन्यया
कृष्णगतीजेतीणेंकरून, पुनः मागुतीं, आवर्तते फिरतो, ॥ २६ ॥

नैतेस्तृतीपार्थजानन्योगीमुत्थतिकश्चन ॥

तस्मात्सर्वेषुकालेषुयोगयुक्तोभवार्जुन ॥ २७ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, एतेस्तृती हेपूर्वींक्तमार्गजेत्यातें, जाननू जाणत-
होत्साता, कश्चन कोणीयोगीजोतो, नमुसति नाहीमोहातेंपावत, हे-

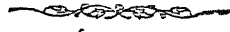
अर्जुना अगाअर्जुना, तस्मात् त्याकारणास्तव, सर्वेषुकालेषु सर्वका-
लाचाठार्थी, योगयुक्तः एकाग्रचित्तऐसा, भव होय, ॥ २७ ॥

वेदेषु यज्ञेषु तपस्सु चैव दानेषु पुण्यफलं प्रदिष्टं ॥
अत्येतितत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपै-
ति चाद्यं ॥ २८ ॥

वेदेषु वेदांचाठार्थी, यज्ञेषु यज्ञांचाठार्थी, तपस्सु चैव तपांचाठार्थी,
दानेषु त्यागांचाठार्थीही, पुण्यफलं पुण्याचें फळ, यत् जें, प्रदिष्टं
बोलिजेतें, योगी योगीजो तो, तदिदं सर्वं तें हें सर्वही, विदित्वा जाणो-
न, अत्येति सर्वफळांतें उल्लंघून जातो, आद्यं मुख्य, परं उत्कृष्टऐसें,
स्थानं स्थानजें त्यातें, उपैति पावतो, ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥

ओं तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्या
यां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अक्षरब्रह्मयोगो ना-
माष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

नवमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायीब्रह्मरंध्रद्वारंप्राणत्यजिलेजीहीत्यांप्र-
तिब्रह्मावरोवरमुक्तीसांगीतली क्लेशरहितज्ञानमार्गैकरून
मोक्षउपायभगवंतसांगतो ॥

श्रीभगवानुवाच इदंतुतेगुह्यतमंप्रवक्ष्याम्यन
सूयवे ॥ ज्ञानंविज्ञानसहितंयज्ज्ञात्वामोक्ष्यसेशु
भात् ॥ १ ॥

इदंतु उच्यमानआणिवक्ष्यमाणऐसें, गुह्यतमं बहुतरहस्यऐसें, विज्ञान-
नसहितं अनुभवयुक्तऐसें, ज्ञानं ज्ञानजेतें, अनसूयवे दोषादृष्टीकर-
णेंनाहींऐसाजो, ते तुजकारणें, वक्ष्यामि सांगतों, यज्ज्ञात्वा ज्यातें-
जाणून, अशुभात् अशुभसंसारापासून, मोक्ष्यसे मुक्तहोशील ॥ १ ॥

राजविद्याराजगुह्यंपवित्रमिदमुत्तमं ॥
प्रत्यक्षावगमंधर्म्यसुसुखंकर्तुमव्ययं ॥ २ ॥

राजविद्या विद्यांचाराजाऐसें, राजगुह्यं गुह्यांचाराजाऐसें, पवित्रं पवि-
त्रऐसें, इदमुत्तमं हेंउत्तमऐसें, प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षदिसतेंफळज्याचेंतें-
ऐसें, धर्म्यं अधर्मरहितऐसें, कर्तुं संपादावयाकारणें, सुसुखं सुलभ-
ऐसें, अव्ययं नाशरहितऐसें, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अश्रद्धानाःपुरुषाधर्मस्यास्यपरंतप ॥
अप्राप्यमांनिवर्ततेमृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥

हेपरंतप अगाअर्जुना, अस्यधर्मस्य हाजोधर्मयाच्यास्वरूपादिका-
चाठार्या, अश्रद्धानाः विश्वासरहितऐसे, पुरुषाः पुरुषजेते, मां मी-
जोपरमेश्वरत्यामातें, अप्राप्य नपावोन, मृत्युसंसारवर्त्मनि मृत्युरूपाव

रकडपश्वादिरूपयोनिप्रापकसंसारमार्गाचाठार्या, निवर्तते फिरता-
हेत, ॥ ३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मयाततमिदंसर्वजगदव्यक्तमूर्तिना ॥

मत्स्थानिसर्वभूतानिनचाहंतेष्ववस्थितः ॥ ४ ॥

अव्यक्तमूर्तिना इंद्रियांसनव्हेगोचरस्वरूपऐसाजोमी, मया म्यां, इ
दंसर्वजगत् हेंसारेजगत, ततं व्यापिलें, सर्वभूतानि सर्वभूतेंजीतीं, म-
त्स्थानिमजपाशींआहेत, अहं मीजोतो, तेषु त्याभूतांचाठार्या, नच-
अवस्थितः नाहींराहिलोंऐसा, ॥ ४ ॥   ॥   ॥   ॥

नचमत्स्थानिभूतानिपश्यमेयोगमैश्वरं ॥

भूतभृन्नचभूतस्थोममात्माभूतभावनः ॥ ५ ॥

मत्स्थानि माझाठार्याअसणारऐशीं, भूतानिब्रह्मादिरूपभूतेंजीतीं, न-
च नाहीं, मे माझा, ऐश्वरं ईश्वरसंबंधीऐसा, योगं यथात्मस्वरूपयो-
गजोत्यातें, पश्य पाहें, भूतभृत् भूतांतेंधरणार, भूतस्थः भूतांचाठार्या-
असणार, नच नव्हे, ममात्मा माझेंरूपजेतें, भूतभावनः प्राण्यांचा
उत्पादकहोय, ॥ ५ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

यथाकाशस्थितोनित्यंवायुःसर्वत्रगोमहान् ॥

तथासर्वाणिभूतानिमत्स्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥

यथा जैसा, नित्यं निरंतर, आकाशस्थितः आकाशीअसणार, सर्वत्र
गः सर्वत्रआहेगमनऐसा, महान् मोठाऐसा, वायुः वायुजोतो, तथा
तैसेंच, सर्वभूतानि सर्वभूतेंजीतीं, मत्स्थानि माझाठार्या, उपधारय
आहेतऐशींजाण, ॥ ६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सर्वभूतानिकौंतेयप्रकृतियांतिमामिकां ॥

कल्पक्षयेपुनस्तानिकल्पादौविसृजाम्यहं ॥ ७ ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, सर्वभूतानि सर्वभूतेर्जीर्ती, कल्पक्षये ब्रह्मप्र-
लयकाळी, मामिकां माझीऐशी, प्रकृति गुणात्मिकाप्रकृतीजेतीतें,
यांति पावताहेत, पुनः मागुती, तानि त्याभूतांतें, कल्पादौ उत्पत्ति-
काळी, अहं मी, विसृजामि उत्पादनकरितों, ॥ ७ ॥

प्रकृतिंस्वामवष्टभ्यविसृजामिपुनःपुनः ॥

भूतग्राममिमंरुत्नमवशंप्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥

स्वांप्रकृति आपलीमायाजीतीतें, अवष्टभ्य अवलंबून, इमं हाजो,
अवशं परवशऐसा, रुत्नं समयऐसा, भूतग्रामं भूतसमुदायजोत्या-
तें, प्रकृतेर्वशात् प्राचीनकर्मबळास्तव, पुनःपुनः मागुतीमागुती, वि-
सृजामि उत्पादनकरितों, ॥ ८ ॥ ॥ . ॥ ॥

नचमांतानिकर्माणिनिवध्नंतिधनंजय ॥

उदासीनवदासीनमसक्तंतेषुकर्मसु ॥ ९ ॥

हेधनंजय अगाअर्जुना, तेषुकर्मसु त्याकर्मांचाठार्थी, असक्तः आ-
शारहितऐसा, उदासीनवत् उपेक्षकाचेपरी, आसीनं असणारऐसा,
मांमातें, तानिकर्माणि सृष्टिस्थितिआदिकर्मैर्जीर्ती, नचवध्नंति ना-
हींबांधीत, ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मयाऽध्यक्षेणप्रकृतिःसूयतेसचराचरं ॥

हेतुनानेनकौंतेयजगद्विपरिवर्तते ॥ १० ॥

अध्यक्षेण नियंताऐसा, मया मीजोपरमात्मातेणेंभासलीऐशी, प्रकृ-
तिः सत्वादिगुणत्रयात्मकऐशी, चराचरं स्थावरजंगमात्मकातें, सूय-
ते उत्पादिते, हेकौंतेय अगाअर्जुना, अनेनहेतुना याकारणेंकरून,
जगत् जगजेतें, विपरिवर्तते पुनःपुनःउपजतें, ॥ १० ॥ ॥ १३ ॥

अवजानंतिमामूढामानुषींतनुमाश्रितं ॥

परंभावमजानंतोममभूतमहेश्वरं ॥ ११ ॥

मम माझा, परंभावं उत्कृष्टभावजोल्यातें, अजानंतः नार्हीजाणतऐसे, मूढाः मूर्खजेते, भूतमहेश्वरं सकळभूतांचाईश्वरऐसा, मानुषी माणसाची, तनुं कायाजेतीतें, आश्रितं आश्रयिलाऐसा, मां मीजोईश्वरत्यामातें, अवजानंति नजाणोनतिरस्कारकरिताहेत, ॥ ११ ॥

मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥

राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिमोहिनींश्रिताः ॥ १२ ॥

मोघाशाः वृथाआशावंतऐसे, मोघकर्माणः व्यर्थकर्मकरणारऐसे, मोघज्ञानाः निष्फळज्ञानवंतऐसे, विचेतसः विवेकरहितऐसे, राक्षसीं राक्षससंबंधीऐशी, मोहिनीं मोहकरणारऐशी, प्रकृतिंचैव प्रकृतिजेतीतेंच, आश्रिताः आश्रयिलेऐसे, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

महात्मानस्तुमांपार्थदैवींप्रकृतिमाश्रिताः ॥

भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययं ॥ १३ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अनन्यमनसः मजवेगळेंदुसरेजागीनार्हीमनज्यांचेतेऐसे, दैवीं देवसंबंधी, प्रकृति सात्विकप्रकृतीजेतीतें, आश्रिताः आश्रयिलेऐसे, महात्मानस्तु अक्षुद्रअंतःकरणऐसे, अव्ययं नाशरहितऐसा, भूतादिं सर्वजगाचेंकारणऐसा, मां मातें, ज्ञात्वा जाणोन, भजंति सेविताहेत, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सततंकीर्तयंतोमांयतंतश्चदृढव्रताः ॥

नमस्यंतश्चमांभक्त्यानित्ययुक्ताउपासते ॥ १४ ॥

सततं निरंतर, मां मातें, कीर्तयंतः प्रणवउपनिषदादिपाठकरणारऐसे, दृढव्रताः स्थिरवृत्तिऐसे, भक्त्या भक्तीनें, नमस्यंतश्च त्रिप्रकरणेंकलनवंदनकरणारऐसे, नित्ययुक्ताः सर्वदाएकाग्रचित्तहोत्साते, मां मातें, उपासते भजताहेत, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्येयजंतोमामुपासते ॥

एकत्वेनपृथक्त्वेनबहुधाविश्वतोमुखं ॥ १५ ॥

अन्ये इतरकोणी, ज्ञानयज्ञेनचापि ज्ञानयज्ञजोतेणेकरूनही, यजंतः यज्ञकरणारऐसे, एकत्वेन अभेदेकरून, पृथक्त्वेन भेदबुद्धीकरून, विश्वतोमुखं विश्वरूपऐसा, मां मातें, बहुधा ब्रह्मरुद्रादिरूपभेदेकरून, उपासते सेविताहेत, ॥ १५ ॥

अहंक्रतुरहंयज्ञःस्वधाहमहमौषधं ॥

मंत्रोहमहमेवाज्यमहमग्निरहंद्रुतं ॥ १६ ॥

अहं मीजो, क्रतुः ज्योतिष्टोमादिएसा, अहं मीजो, यज्ञः स्मार्तवैश्व-
देवादिकऐसा, अहं मीजो, स्वधा पितरांसदिव्यान्नऐसा, अहं मी-
जो, औषधं अन्नअथवाऔषध, अहं मीजो, मंत्रः यज्ञादिकर्माचा-
कारणजोवेदमंत्रऐसा, अहमेव मीचजोतो, आज्यं सर्वहविरूपआ-
ज्यऐसा, अहं मीजो, अग्निः आहवनीयादिअग्नि, द्रुतं हवनऐसा, १६

पिताहमस्यजगतोमाताधातापितामहः ॥

वेद्यंपवित्रमोँकारऋक्सामयजुरेवच ॥ १७ ॥

अस्यजगतः याजगाचा, पिता जनकजोतो, अहं मीहोय, माता ज-
ननी, धाता पोषकमी, पितामहः आजामी, वेद्यं जाणावयायोग्य-
जेंतेमी, पवित्रं निर्दोषमी, ओँकारः ओँकारवाचकमीप्रणव, ऋक्साम
यजुरेवच ऋक्सामयजुर्वेदतोहीमीच, ॥ १७ ॥

गतिर्भर्ताप्रभुःसाक्षीनिवासःशरणंसुहृत् ॥

प्रभवःप्रलयःस्थानंनिधानंबीजमव्ययं ॥ १८ ॥

गतिः पावावयाचेंस्थान, भर्ता पोषक, प्रभुः स्वामी, साक्षी केल्याक-

र्माचाद्रष्टा, निवासः भोगस्थान, शरणं रक्षक, सुहृत् उपकारेवीणउप-
कारकरणार, प्रभवः उत्पत्तिस्थान, प्रलयः प्रलयस्थान, स्थानं स्थिति-
स्थान, निधानं निक्षेपस्थान, अव्ययं नाशरहितऐसें, बीजं बीजजे-
तेमी, ॥ १८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तपाम्यहमहंवर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च ॥

अमृतंचैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥ १९ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, अहं मीजोतो, तपामि सूर्यरूपेंतप्यमानजो-
तो, अहं मीजो, वर्षं पर्जन्यजोत्यातें, उत्सृजामि सोडितों, निगृह्ण-
मिच आटोपितों, अमृतंचैव देवांचेंअमृतजेंतेही, मृत्युश्च मनुष्याचें-
मरणतेंही, सत् सत्कार्यस्वरूपजगजेंतें, असच्च कारणस्वरूपमायाते-
हीआहेमी, ॥ १९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

त्रैविद्यामांसोमपाः पूतपापायज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गं ति प्रा-
र्थयन्ते ॥ ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्या-
न् दिवि देवभोगान् ॥ २० ॥

त्रैविद्याः वेदत्रयीवेत्ते, सोमपाः यज्ञकरूनसोमपिणारऐसे, पूतपा-
पाः कित्बिषरहितऐसे, यज्ञैः ज्योतिष्टोमादियागजेंतीहीकरून, मां
वसुरुद्रादित्यरूपजोमीत्यामातें, इष्ट्वा यजनकरून, स्वर्गं ति स्वर्गाग-
मनातें, प्रार्थयन्ते इच्छिताहेत, ते जेपूर्वोक्तते, पुण्यं पुण्यफलजें-
त्यातें, आसाद्य पावोन, सुरेन्द्रलोकं इंद्राचेंस्थानजेंत्यातें, अश्नन्ति
भोगिताहेत, दिवि स्वर्गलोकाचार्या, दिव्यान् देवयोग्यऐसे, देव-
भोगान् अप्सरादिभोगातें, अश्नन्ति अनुभविताहेत, ॥ २० ॥

ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं
विशन्ति ॥ एवं त्रयीधर्ममनुप्रपन्ना गतागतं काम-
कामालभन्ते ॥ २१ ॥

ते मीमांसकजेते, विशालं विस्तीर्णऐसा, तंस्वर्गलोकं त्यादेवलोकातें,
भुक्ता भोगून, क्षीणेपुण्ये पुण्याचाक्षयजाहलाअसतां, मर्त्यलोकं म-
र्त्यलोकजोत्याप्रत, विशंति प्रवेशकरिताहेत, एवं याप्रकारें, त्रयीधर्म
केवलवैदिकमार्गजोत्यातें, अनुप्रपन्नाः आश्रयकरितहोत्साते, का-
मकामाः फलेच्छाधरणारजेते, गतागतं जन्ममृत्युरूपगमनागमनातें,
लभंते पावताहेत, ॥ २१ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अनन्याश्चितयंतोमांयेजनाःपर्युपासते ॥

तेषांनित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहं ॥ २२ ॥

अनन्याः मजवेगळेंदुसरेठार्यांअंतःकरणनाहींज्यांचेंतेऐसें, मां मातें,
चितयंतः अभेदध्यानकरणारऐसे, येजनाः जेलोक, पर्युपासते पूज-
नादिसेवनकरिताहेत, नित्याभियुक्तानां निरंतरध्याननिष्ठऐसे, तेषां
त्यांचा, योगक्षेमं अप्रार्थितस्वीकारत्याचेंपरिपालनजेंत्यातें, अहं मी-
जोतो, वहामि पावबितों, ॥ २२ ॥

येप्यन्यदेवताभक्तायजंतेश्रद्धयान्विताः ॥

तेपिमामेवकौंतेययजंत्यविधिपूर्वकम् ॥ २३ ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, येपि जेकोणीही, अन्यदेवताभक्ताः वस्त्वा-
दिकांचेभक्तहोत्साते, श्रद्धयान्विताः भक्तियुक्तहोत्सातें, यजंतै पूजि-
ताहेत, तेपि तेही, मामेव मातेंच, अविधिपूर्वकं अविधिपूर्वकजैसैंहो-
यतैसैं, यजंति उपासिताहेत, ॥ २३ ॥   ॥   ॥   ॥

अहंहिसर्वयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेवच ॥

नतुमामभिजानंतितत्त्वेनातश्च्यवंतिते ॥ २४ ॥

अहं मीजो, सर्वयज्ञानां सकळयज्ञांचा, भोक्ताच भोक्ताहीहोय,
प्रभुरेवच स्वामीफलदाताहीहोय, मां ऐशामातें, तत्त्वेन भोक्ताफळ-
दाताहणून, नतुअभिजानंति वरेंनाहींजाणत, अतः याकारणास्तव,

ते कर्मनिष्ठजेते, घ्यवंति पुनःमनुष्यलोकीयेताहेत, ॥ २४ ॥

यांतिदेवव्रतादेवान्पितृन्यांतिपितृव्रताः ॥ भूता
नियांतिभूतेज्यायांतिमद्याजिनोपिमाम् ॥ २५ ॥

देवव्रताः देवव्रतजेते, देवान् देवांप्रति, यांति पावताहेत, पितृव्रताः
पितृव्रतजेते, पितृन्यांति पितृलोकातेंपावताहेत, भूतेज्याः मा-
तृगणादिपूजकजेते, भूतानियांति मातृगणातेंपावताहेत, मद्याजिनो-
पि माझेभक्तजेअनन्यते, मां मातें, यांति पावताहेत, ॥ २५ ॥

पत्रंपुष्पफलंतोयंयोमेभक्त्याप्रयच्छति ॥

तदहंभक्त्युपहृतमश्रामिप्रयतात्मनः ॥ २६ ॥

पत्रं पान, पुष्पं फुल, तोयं उदक, फलं फळ, यः जोकोणी, भक्त्या
अतिप्रीतीनें, मे मज, प्रयच्छति अर्पितो, प्रयतात्मनः शुद्धांतःकर-
णाचें, भक्त्युपहृतं भक्तीनेंअर्पिलेंऐसें, तत् त्यापत्रपुष्पफलादिकातें,
अहं मीभोक्ताप्रियजोतो, अश्रामि अन्नासारिखेंप्रीतीनेंस्वीकारून-
तृप्तातेंपावतो, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यत्करोषियदश्रासियज्जुहोषिददासियत् ॥

यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणं ॥ २७ ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, यत्करोषि शास्त्रोक्तस्वाभाविकजेंकरिशील,
यदश्रासि जेंभक्षिसी, यज्जुहोषि जेंहोमिसी, यद्वदासि जेंकाहीदेसी,
यत्तपस्यसि जेंतपआचरसी, तत् ते, मदर्पणं मजपावणेंऐसें, कुरु-
ष्व करी, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शुभाशुभफलैरेवंमोक्ष्यसेकर्मबंधनैः ॥

संन्यासयोगयुक्तात्माविमुक्तोमामुपैष्यसि ॥ २८ ॥

एवं ऐसेंकरीतअसतां, शुभाशुभफलैः स्वर्गनरकफलदेणारऐशीं, कर्म-
बंधनैः बंधनरूपकर्मैजीतीहीकरून, मोक्ष्यसे कर्मरहितहोशील, सं-

न्यासयोगयुक्तात्मा सर्वकर्मेभ्यः सर्ववर्ती अर्पणरूपयोगएकाग्रमनतोऽसा,
विमुक्तः जीवन्मुक्तोऽसा, मां माते, उपैष्यसि पावशील, ॥ २८ ॥

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ॥

ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहं ॥ २९ ॥

अहं मीजो, सर्वभूतेषु सर्वभूतांचा ठायीं, समः अस्ति भातिप्रिय अंत-
र्यामिरूपेण हीसमान, मे मज, द्वेष्यः द्वेषासकारण जो तोही, न नाही,
न प्रियः नाही प्रीतिविषयही, ये जेतरी, मां माते, भक्त्या भक्तीनें, भ-
जन्ति भजताहेत, मयि माझे स्वरूपी, ते ते भक्त जेते, अहं मीजो तो,
तेषु चापि त्या भक्तांचा ठायीं दर्पणप्रतिबिंबन्यायेन शुद्धांतः करणी मी प्र-
तिफळतो, ॥ २९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥

साधुरेव समंतव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ३० ॥

सुदुराचारोऽपि चेत् अत्यंतदुराचारी जो, मां माते, अनन्यभाक् अभे-
दबुद्धीनें, भजते सेवितो, सः तो, साधुरेव साधूचोऽसा, मंतव्यः बर-
व्याप्रकारें मानावा, हि ज्या कारणास्तव, सः तो, सम्यग्व्यवसितः उ-
त्तमनिश्चयवंत, ॥ ३० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ॥

कौंतेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥

हे कौंतेय - अगा अर्जुना, क्षिप्रं लवकरमाझा भक्त जो तो, धर्मात्मा
स्वधर्मचित्तोऽसा, भवति होतो, शश्वत् निरंतर, शान्तिं विषयभोगरहित-
ता जे तीतें, निगच्छति निश्चित पावतो, मे भक्तः माझा भक्त जो तो, न प्र-
णश्यति नाही नाशातें पावतो ऐसें, प्रतिजानीहि शपथ करी, ॥ ३१ ॥

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य ये पिरस्युः पापयोनयः ॥

स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिं ॥ ३२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, हि निश्चयेकरून, मां मातें, व्यपाश्रित्य सेव-
कभावेआश्रयून, पापयोनयः चांडालादिक, येपिस्युः जेकोणीहो-
त, स्त्रियः बायका, वैश्याः वाणीजेते, तथाशूद्राः तसेशूद्रजेते, तेपि
पहिलेचांडालादिकसर्वही, परांगति उत्कृष्टगतीजेतीतें, यांति पाव-
ताहेत, ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

किंपुनर्ब्राह्मणाःपुण्याभक्तराजर्षयस्तथा ॥

अनित्यमसुखंलोकमिमंप्राप्यभजस्वमां ॥ ३३ ॥

पुण्याः पुण्यशीलऐसे, ब्राह्मणाः ब्राह्मणजेते, भक्ताः संतः भक्तहोत्साते,
तथा तसेच, राजर्षयः ब्रह्मनिष्ठराजेजेते, किंपुनः पूर्वीलश्लोकींचां-
डालादिशूद्रांतगतीतेंपावताहेतहेंसांगितलें प्रस्तुतब्राह्मणादिकपावती-
लहेंसांगणेंकायमागुती, अनित्यं क्षणिकऐसा, असुखं सुखरहितऐ-
सा, इमंलोकं यामनुष्यदेहातें, प्राप्य पावोन, मां मातें भजस्व सेव-
नकर, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमांनमस्कुरु ॥

मामेवैष्यसियुक्तैवमात्मानंमत्परायणः ॥ ३४ ॥

मन्मनाभव माझाठायींमनदृढवंतऐसाहोई, मद्भक्तः माझासेवक, म-
द्याजी माझ्यायजनींतत्पर, मांनमस्कुरु मजलानमस्कारकर, मत्परा-
यणः मीचएकआश्रयज्यासऐसाहोऊन, आत्मानं अंतःकरणातें, ए-
वं याप्रकारें, युक्ता माझाठायींजोडून, मामेव मातेंच, एष्यसि पा-
वशील, ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि-
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृण्णार्जुनसंवादेराजविद्यारा-
जयोगोनामनवमोध्यायः ॥ १ ॥ श्रीकृण्णार्पण०

दशमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ सप्तमादिअध्यायींविभूतिसंक्षेपेंबोलिल्या
तेंजाणावयाअशक्यत्तणोनविस्तारेंकरूनविभूति
सांगावयासदशमाचाप्रारंभ, ॥

श्रीभगवानुवाच भूयएवमहाबाहोशृणुमेपर
मंवचः ॥ यत्तेहंप्रीयमाणायवक्ष्यामिहितकाम्य
या ॥ १ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, भूयएव मागुर्ती, मे माझें, परमं उक्लष्टऐ-
सें, वचः वाक्यजेंत्यातें, शृणु ऐक, अहं मीजोतो, प्रीयमाणाय सं-
तोषपावणारऐसा, ते तुजकारणें, हितकाम्यया हितेच्छाजेतीकरून,
यत् जें, वक्ष्यामि सांगतों, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नमेविदुःसुरगणाःप्रभवंनमहर्षयः ॥

अहमादिर्हिदेवानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ २ ॥

सुरगणाः देवसमूहजेते, मे माझा, प्रभवं महिमाजोत्यातें, नविदुः ना-
हींजाणत, महर्षयः शृग्वादिमहर्षिजेते, न नाहीजाणत, अहं मीजो-
तो, देवानां देवजेत्यांचा, सर्वशः सर्वही, महर्षीणांच महर्षीजेत्यांस-
ही, हि निश्चयेंकरून, आदिः कारणहोय, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

योमामजमनादिंचवेत्तिलोकमहेश्वरं ॥

असंमूढःसमर्त्येषुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३ ॥

लोकमहेश्वरं लोकांचामहाईश्वरऐसा, अनादिंच आदिरहितऐसा,
अजं जन्मरहितऐसा, मां मातें, यः जो, वेत्ति जाणतो, असंमूढः सं-

मोहरहितऐसा, सः तो, सर्वपापैः बुद्धिअबुद्धिकृतऐशीं पापें जीतीहीं-
करून, मर्त्येषु मनुष्यांमध्ये, प्रमुच्यते मुक्तहोतो, ॥ ३ ॥

बुद्धिज्ञानमसंमोहः क्षमासत्यदमः शमः ॥

सुखंदुःखं भवोभावो भयं चाभयमेव च ॥ ४ ॥

बुद्धिः सूक्ष्मअर्थजाणणें, ज्ञानं आत्मानात्मविवेक, असंमोहः विवेक-
प्रवृत्ति, क्षमा मारिल्यानें हीनिर्विकारचित्तता, सत्यं सत्यबोलणें, दमः
बाह्यइंद्रियनिग्रह, शमः अंतरिंद्रियनिग्रह, सुखं आल्हाद, दुःखं चि-
त्तसंक्षोभ, भवः उत्पत्ति, अभावः नाश, भयं च त्रासही, अभयं नि-
र्भयता, एवं च नाहीं सांगीतलें ही, ॥ ४ ॥

अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशो यशः ॥

भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ॥ ५ ॥

अहिंसा प्राणिपीडानकरणें, समता रागद्वेषरहितचित्तअसणें, तुष्टिः
प्राप्तलाभें संतुष्टहोणें, तपः स्वधर्मरूपेकायाशोषणें, दानं सत्पात्राय-
थाशक्तिदेणें यशः धर्मनिमित्तकीर्ति, अयशः अधर्मकें करून अपकी-
र्ति, पृथग्विधाः वेगळे वेगळे बहुविध ऐसे, भावाः पूर्वोक्तपदार्थजेते, भू-
तानां प्राणीजेत्यांस, मत्त एव मजपासून च, भवन्ति अनेक प्रकारें करू-
न होता हेत, ॥ ५ ॥

महर्षयः सप्तपूर्वे च त्वारो मनवस्तथा ॥

मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ॥ ६ ॥

सप्त सातजण, पूर्वे पहिले, महर्षयः ऋग्वेदिकजेते, ऋगु मरीचि अत्रि
पुलह ऋतु वसिष्ठ पुलस्त्य, तथैव च तसेच, चत्वारः सनकादिक, स-
नक सनंदन सनातन सनत्सुजात, मनवः स्वायंभुवादिसावर्ण्यादिक-
चतुर्दशमनु, मद्भावाः माझे ठायीं निष्ठावंत ऐसे, मानसाः अयोनिज-
ऐसे, जाताः हिरण्यगर्भजो त्यापासून झाले ऐसे, लोके लोकाच्या ठा-

ददामिबुद्धियोगंतयेनमामुपयांतिते ॥ १० ॥

सततयुक्तानां निरंतरएकाग्रचित्तऐसे, प्रीतिपूर्वकं स्नेहपूर्वकऐसे, भजतां भजणारऐसे, तेषां त्यांस, तंबुद्धियोगं तेंबरवेशास्त्रविषयज्ञाना-
तें, ददामि देतों, येन ज्याज्ञानेंकरून, ते तेभक्तजेते, मां मातें, उपायां-
ति पावताहेत, ॥ १० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तेषामेवानुकंपार्थमहमज्ञानजंतमः ॥

नाशयाम्यात्मभावस्थोज्ञानदीपेनभास्वता ॥ ११ ॥

तेषामेव त्यांचेच, अनुकंपार्थं दयेकारणें, आत्मभावस्थः हृदयस्थ-
होऊन, अहं मीजोतो, भास्वता प्रकाशयुक्तऐसा, ज्ञानदीपेन विवे-
कानुभवदीपजोतेणेंकरून, अज्ञानजं अज्ञानजनितऐसें, तमः अंध-
कारजोत्यातें, नाशयामि नाशकरितों, ॥ ११ ॥

अर्जुनउवाच परंब्रह्मपरंधामपवित्रंपरमंभवा

न ॥ पुरुषंशाश्वतंदिव्यमादिदेवमजंविभुं ॥ १२ ॥

परंब्रह्म परब्रह्मऐसा, परंधाम मुक्तीचेंघरऐसा, भवान् तूंजोतो, परमं
उत्कृष्टऐसा, पवित्रं पावनऐसा, पुरुषं सर्वशरीरात्मा, शाश्वतं निरंत-
र, दिव्यं प्रकाशकऐसा, आदिदेवं देवांचाआदिऐसा, अजं जन्मरहि-
तऐसा, विभुं व्यापकऐसा, ॥ १२ ॥   ॥   ॥   ॥

आहुस्त्वानृषयःसर्वेदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥

असितोदेवलोव्यासःस्वयंचैवब्रवीषिमे ॥ १३ ॥

त्वां तूतें, सर्वे सर्वही, ऋषयः ऋषिजेते, आहुः सांगताहेत, तथा तसें-
च, देवर्षिः देवर्षिऐसा, नारदः नारदजोतो, असितः असितनामाजो
तो, देवलः धौम्याचावडीलबंधुजोतो, व्यासः व्यासजोतो, स्वयंचै-
व तूंही, मे मजकारणें, ब्रवीषि सांगतोस, ॥ १३ ॥

सर्वमेतदृतं मन्येयन्मांवदसिकेशव ॥

नहिते भगवन्व्यक्तिविदुर्देवानदानवाः ॥ १४ ॥

हेकेशव अगाकेशवा, यत् जें, मां मातें, वदसि बोलतोस, एतत् हेंसर्व, कृतं सत्यऐसें, मन्ये मानितों, हेभगवन् अगाभगवंता, ते तुझी, व्यक्ति प्रगटताजेतीतें, देवाः देवजेते, नविदुः नाहींजाणत, दानवाः दैत्यजेते, न नाहींजाणत, ॥ १४ ॥

स्वयमेवात्मनाऽत्मानं वेत्थ त्वंपुरुषोत्तम ॥

भूतभावनभूतेशदेवदेवजगत्पते ॥ १५ ॥

हेभूतभावन अगाप्राणिजनका, हेभूतेश अगाभूतांच्यानियंत्या, हेदेवदेव अगादेवांच्यादेवा, हेजगत्पते अगाजगाच्यास्वामी, हेपुरुषोत्तम अगापुरुषश्रेष्ठा, त्वं तूंजोतो, स्वयमेव आपणच, आत्मना अंतःकरणेंकरून, आत्मानं आपणातें, वेत्थ जाणतोस, ॥ १५ ॥

वक्तुमर्हस्यशेषेण दिव्यात्मात्मविभूतयः ॥

याभिर्विभूतिभिर्ह्येकानिमांस्त्वं व्याप्य तिष्ठसि १६

याभिर्विभूतिभिः ज्याविभूतींकरून, इमान् लोकान् यालोकांतें, व्याप्य व्यापून, तिष्ठसि राहतोस, ताः त्या, दिव्याः दिव्यऐशा, हि निश्चयेंकरून, आत्मविभूतयः आपुल्याविभूतीज्यात्यांतें, अशेषेण संपूर्ण, वक्तुं सांगावयाकारणें, अर्हसि योग्यआहेस, ॥ १६ ॥

कथं विद्यामहं योगिंस्त्वांसदा परिचिंतयन् ॥

केषु केषु च भावेषु चित्योसि भगवन्मया ॥ १७ ॥

हेयोगिन् अगाऐश्वर्यवंता, अहं मीजोतो, त्वां तूतें, सदा निरंतर, परिचिंतयन् ध्यानकरितहोत्साता, कथं कोण्याप्रकारें, विद्यां जाणेन, हेभगवन् अगाषड्गुणऐश्वर्यसंपन्ना, केषु केषु च भावेषु कोणेकोणेप-

दार्थाचाठार्या, मया मीजोयेणें, चित्योसि ध्यानकरावयायोग्यआ
हेस, ॥ १७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

विस्तरेणात्मनोयोगंविभूतिंचजनार्दन ॥

भूयःकथयतृप्तिर्हिशृण्वतोनास्तिमेऽमृतं ॥ १८ ॥

हेजनार्दन अगाइहपरवांचितप्रदा, विस्तरेण विस्तारेंकरून, आत्मनः
आपला, योगं सर्वज्ञत्वादिऐश्वर्यातिशयातें, विभूतिंच ध्यानयोगा-
तेंही, भूयः मागुतीं, कथय सांग, हि ज्याकारणास्तव, अमृतं अमृ-
तवाक्यजेंत्यातें, शृण्वतः आधिकताऐसा, मे मज, तृप्तिः पुरेऐशीबु-
द्धिजेते, नास्ति नाही, ॥ १८ ॥   ॥   ॥   ॥

**श्रीभगवानुवाच हंततेकथयिष्यामिदिव्यात्मा
त्मविभूतयः ॥ प्राधान्यतःकुरुश्रेष्ठनास्यंतोविस्त
रस्यमे ॥ १९ ॥**

हंत अगालाडक्या, ते तुजकारणें, दिव्याः उत्कृष्टऐशा, आत्मविभू-
तयः आपुल्याविभूतिजात्या, प्राधान्यतः मुख्यत्वेकरून, कथयिष्या-
मि सांगतो, हेकुरुश्रेष्ठ अगाकुरुकुलावतंसा, हि निश्चयेंकरून, मे
माझ्या, विस्तरस्य विस्ताराचा, अंतः पारजोतो, नास्ति नाही, ॥ १९ ॥

अहमात्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितः ॥

अहमादिश्वमध्यंचभूतानामंतएवच ॥ २० ॥

हेगुडाकेश अगाजितनिद्रा, सर्वभूताशयस्थितः समस्तप्राणिमात्रांच्या
प्रत्यगंतरींआहेऐसा, आत्मां परमात्माजोतो, अहं मीहोय, भूतानां
प्राणीजेत्यांचा, आदिश्व उत्पत्तीही, मध्यंच स्थितीही, अंतएवच
शेवटजोतोही, अहं मीहोय, ॥ २० ॥

आदित्यानामहंविष्णुर्ज्योतिषारविरंशुमान् ॥

मरीचिर्मरुतामस्मिनक्षत्राणामहंशशी ॥ २१ ॥

आदित्यानां वाराआदित्यांमध्ये, विष्णुः विष्णुनामाचाजोतोमी, ज्योतिषां ज्योतींमध्ये, अंशुमान् तेजरूपऐसा, रविः सूर्यजोतोमी, मरुतां वायूमध्ये, मरीचिः मरीचिनामावारामी, नक्षत्राणां नक्षत्रांमध्ये, शशी चंद्रजोतो, अहं मी, ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥

वेदानां सामवेदोस्मि देवानामस्मि वासवः ॥

इंद्रियाणां मनश्चास्मि भूतानामस्मि चेतना ॥ २२ ॥

वेदानां वेदांमध्ये, सामवेदः सामवेदजोतो, अस्मि आहें, देवानां देवांमध्ये, वासवः इंद्रजोतो, अस्मि आहें, इंद्रियाणां इंद्रियांमध्ये, मनः मनजेतें, अस्मि आहें, भूतानां शरीरेंजीत्यांमध्ये, चेतना बुद्धिप्रवृत्तिजीती, अस्मि आहें, ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रुद्राणां शंकरश्चास्मि वित्तेशो यक्षरक्षसां ॥

वसूनां पावकश्चास्मि मेरुः शिखरिणामहं ॥ २३ ॥

रुद्राणां एकादशरुद्रांमध्ये, शंकरश्च शंकरजोतो, अस्मि आहें, यक्षरक्षसां यक्षराक्षसांमध्ये, वित्तेशः धनाचा स्वामी कुबेरजोतोमी, वसूनां अष्टवसूंमध्ये, पावकश्च पावकनामा जोतो, अस्मि आहें, शिखरिणां उंचपर्वतांमध्ये, मेरुः मेरुजोतो, अहं मी, ॥ २३ ॥ ॥ ॥

पुरोधसांच मुख्यं मां विद्धि पार्थ बृहस्पति ॥

सेनानीनामहं स्कंदः सरसामस्मि सागरः ॥ २४ ॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, पुरोधसांच पुरोहितांमध्ये, मुख्यं श्रेष्ठऐसा, बृहस्पति बृहस्पतीजोत्यातें, मां मीऐशातें, विद्धि जाण, सेनानीनां सेनापतीजेत्यांमध्ये, स्कंदः स्वामिकांतिकजोतो, अहं मीहोय, सरसां सरोवरांमध्ये, सागरः समुद्रजोतो, अस्मि आहें, ॥ २४ ॥ ॥

महर्षीणां भृगुरहंगिरामस्येकमक्षरं ॥

यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि स्थावराणां हिमालयः ॥ २५ ॥

महर्षीणां महर्षीजेत्यांमध्ये, भृगुः शुक्रजोतो, अहं मी, गिरां वाक्या-
मध्ये, एकं अक्षरं प्रणवजोतो, अस्मि आहें, यज्ञानां यज्ञांमध्ये, ज-
पयज्ञोऽस्मि जपरूपयज्ञजोतोमी आहें, स्थावराणां पर्वतांमध्ये, हि-
मालयः हिमाचलजोतो, ॥ २५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ॥

गंधर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः ॥ २६ ॥

सर्ववृक्षाणां सर्ववृक्षांमध्ये, अश्वत्थः पिपळजोतोमी, देवर्षीणां देव-
र्षींमध्ये, नारदः नारदजोतोमी, गंधर्वाणां गंधर्वजेत्यांमध्ये, चित्ररथः
चित्ररथमी, सिद्धानां सिद्धांमध्ये, कपिलो मुनिः कपिलमुनीजो-
तोमी, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उच्चैः श्रवसमश्वानां विद्धि माममृतोद्भवं ॥

ऐरावतं गजेंद्राणां नराणां च नराधिपं ॥ २७ ॥

अश्वानां अश्वांमध्ये, अमृतोद्भवं अमृतमथनी उत्पन्नझाला ऐसा, उ-
च्चैः श्रवसं उच्चैः श्रवनामाचा घोडा जो त्यातें, मां विद्धि मातें जाण, गजें-
द्राणां हस्तिश्रेष्ठजेत्यांमध्ये, ऐरावतं चतुर्दंतहस्तिजो त्यातें, मां विद्धि
मातें जाण, नराणां च पुरुषांमध्ये, नराधिपं राजा जो त्यातें, मां विद्धि
मातें जाण, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आयुधानां महं वज्रं धेनूनां मस्मि कामधुक् ॥

प्रजनश्चास्मि कंदर्पः सर्पाणां मस्मि वासुकिः ॥ २८ ॥

आयुधानां शस्त्रांमध्ये, वज्रं वज्र आयुध जेतें, अहमस्मि मी आहें, धे-
नूनां दुग्धत्यागाई ज्या त्यांमध्ये, कामधुक् इच्छितपदार्थ देती कामधेनु-

नावाचीगाईमी, प्रजनश्च प्रजोत्पत्तिकर्ताऐसा, कंदर्पः मन्मथजो-
तो, अस्मि आहें, सर्पाणां सर्पामध्ये, वासुकिः वासुकीजोतो, अ-
स्मि आहें, ॥ २८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अनंतश्चास्मिनागानांवरुणोयादसामहं॥

पितृणामर्यमाचास्मियमःसंयमतामहं॥ २९ ॥

नागानां नागगणांमध्ये, अनंतश्च राजाशेषजोतोमी, यादसां जल-
चरांमध्ये, वरुणः वरुणजोतो, अहं मी, पितृणां पितृगणांमध्ये, अ-
र्यमाच अर्यमानामाचापितरांचाराजाजोतो, अहमस्मि मीआहें, सं-
यमतां नियमनकरणारांमध्ये, यमः यमजोतोमी, ॥ २९ ॥

प्रज्ञादश्चास्मिदैत्यानांकालःकलयतामहं॥

मृगाणांचमृगेंद्रोहंवैनतेयश्चपक्षिणां॥ ३० ॥

दैत्यानां दैत्यांमध्ये, प्रज्ञादश्च परमसंतोषदायकप्रज्ञादजोतोमी, अ-
स्मि आहें, कलयतां संख्याकरणारांमध्ये, कालः अहं कालजोतो-
मी, मृगाणां अरण्यपशूंमध्ये, मृगेंद्रः सिंहजोतो, अहं मी, पक्षिणां
पक्षियांमध्ये, वैनतेयश्च गरुडजोतोमी, ॥ ३० ॥   ॥   ॥

पवनःपवतामस्मिरामःशस्त्रभृतामहं॥

झषाणांमकरश्चास्मिस्रोतसामस्मिजान्हवी॥ ३१ ॥

पवतां सवेगपळणारजेत्यांमध्ये, पवनः वायुजोतो, अस्मि आहें, श-
स्त्रभृतां शस्त्रधारीजेत्यांमध्ये, रामः दाशरथीरामजोतो, अहं मीहोय,
झषाणां मत्स्यजातीमध्ये, मकरः मगरजोतो, अस्मि आहें, स्रोत-
सां प्रवाहरूपनद्याज्यात्यांमध्ये, जान्हवी भागीरथीजीती, अस्मि
आहें, ॥ ३१ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सर्गाणामादिरंतश्चमध्यंचैवाहमर्जुन॥

अध्यात्मविद्याविद्यानांवादःप्रवदतामहं ॥३२॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, सर्गाणां अचेतनसृष्टिआकाशादिकांचा, आदिरंतश्चमध्यंचैव आदिअंतमध्यतोही, अहं मी, विद्यानां संपूर्ण-विद्यांमध्ये, आत्मविद्या ब्रह्मविद्याजेतेमी, प्रवदतां वादजल्पवितंड-बोलणारांमध्ये, वादः अर्थनिर्णयकरणारमुख्यवादजोतो, अहं मी-आहें, ॥ ३२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अक्षराणामकारोस्मिद्वंद्वःसामासिकस्यच ॥

अहमेवाक्षयःकालोधाताहंविश्वतोमुखः ॥३३॥

अक्षराणां सर्ववर्णामध्ये, अकारः अकारवर्णजोतो, अस्मि आहें, सामासिकस्यच बहुसमासांमध्येही, द्वंद्वः उभयपदप्रधानजोतोमी, अक्षयः नाशरहितऐसा, कालः कालनामंप्रसिद्धजोतो, अहमेव मी-च, विश्वतोमुखः सर्वतोमुखऐसा, धाता सर्वफलदाताईश्वरजो-तोमी, ॥ ३३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मृत्युःसर्वहरश्चाहमुद्भवश्चभविष्यतां ॥

कीर्तिःश्रीर्वाक्नारीणांस्मृतिर्मेधाधृतिःक्षमा ॥३४॥

भविष्यतां उत्पन्नहोणारजेत्यांचा, सर्वहरः सर्वहरणकरणारऐसा, मृत्युः मृत्युजोतो, उद्भवश्च उत्कर्षजोतोही, अहं मी, नारीणां स्त्रियां मध्ये कीर्तिः ख्यातिजीती, श्रीः शोभाजीती, वाक् वाणीजीतीही, स्मृतिःअनुभूतार्थस्मरणशक्ती, मेधा ग्रंथार्थधारणाशक्ती, धृतिः उच्छृं-खलतावर्जन, क्षमा हर्षविषादांचेठार्यानिर्विकारचित्तता, ऐशाधर्म-स्त्रियाज्यात्यामीच, ॥ ३४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

बृहत्सामतथासाम्नांगायत्रीछंदसामहं ॥

मासानांमार्गशीर्षोऽहमृतूनांकुसुमाकरः ॥३५॥

नथा तैसेच, साम्नां रथंतरादिषट्सामांमध्ये, बृहत्साम बृहत्अशीआ-
हेसंज्ञाज्यासतेसामभी, छंदसां त्रिष्टुभादिसप्तछंदांमध्ये, गायत्री गाय-
त्रीछंदजोतोमी, मासानां वारामहिन्यांमध्ये, मार्गशीर्षः नूतनधान्या-
चारद्विकरमार्गशीर्षनामाचामहिनाजोतो, अहं मी, ऋतूनां ग्रीष्मा-
दिषट्ऋतूंमध्ये, कुसुमाकरः वसंतऋतूजोतोमी, ॥ ३५ ॥

द्यूतं छलयतामस्मितेजस्तेजस्विनामहं ॥

जयोऽस्मि व्यवसायोस्मि सत्त्वं सत्ववतामहं ॥ ३६ ॥

छलयतां परवंचनाकरत्यामध्ये, द्यूतं फांशाचेंद्यूतजेतें, अहमस्मि
मीआहें, तेजस्विनां तेजवंतांमध्ये, तेजः तेजजेतें, अहं मी, जयोस्मि
जयजोतोमी, व्यवसायोस्मि लाभोन्मुखउद्यमजोतोमी, सत्ववतां
सात्विकामध्ये, सत्त्वं धर्मज्ञानऐश्वर्यलक्षणसत्वकार्यजेतें, अहं मी, ३६

वृष्णीनां वासुदेवोस्मि पांडवानां धनंजयः ॥

मुनीनामप्यहं व्यासः कवीनामुशनाकविः ॥ ३७ ॥

वृष्णीनां यादवांमध्ये, वासुदेवः वसुदेवपुत्रजोतो, अस्मि आहें, पां-
डवानां पांडवांमध्ये, धनंजयः अर्जुनजोतोमी, मुनीनां मननशीलां-
मध्ये, व्यासः वेदव्यासजोतोमी, कवीनां सूक्ष्मार्थजाणतेजेल्यांम-
ध्ये, उशनाकविः शुक्रजोतोमी, ॥ ३७ ॥

दंडोदमयतामस्मिनीतिरस्मि जिगीषतां ॥

मौनंचैवास्मि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहं ॥ ३८ ॥

दमयतां निग्रहकरणारांसंबंधी, दंडः ताडनरूपजोतो, अस्मि आहें,
जिगीषतां जिंकावयासइच्छिणारांसंबंधी, नीतिः सामाद्युपायरूपनी-
ति, अस्मि आहें, गुह्यानां गोप्यांमध्ये, मौनंच गोपनाचेंकारणनबो-

लणेतेंही, अस्मि आहें, ज्ञानवतां ज्ञानवंतांचें, ज्ञानं अपरोक्षज्ञानजें-
तें, अहं मी, ॥ ३८ ॥   ॥   ॥   ॥

यच्चापिसर्वभूतानां बीजंतदहमर्जुन ॥

नतदस्ति विनायस्यान्मया भूतं चराचरं ॥ ३९ ॥

हे अर्जुन अगा अर्जुना, यच्चापि जेंही, सर्वभूतानां समस्त प्राण्यांचें,
बीजं मायोपाधिकचैतन्यजेतें, तदहं तें मी, यत् जें, चराचरं स्थावर-
जंगम ऐसें, भूतं प्राणिमात्रजेतें, अस्ति आहे, तत् तें, मया विना म-
जवांचून, न स्यात् नाहीं होत, ॥ ३९ ॥

नांतोस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप ॥

एषतु द्वेशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ॥ ४० ॥

हे परंतप अगा शत्रुतापना, मम माझ्या, दिव्यानां दिव्य ऐशा, विभूती-
नां विभूती ज्या त्यांचा, अंतः पारजोतो, नास्ति नाहीं, मया म्यां, विभू-
तेः विभूतीचा, विस्तरः विस्तारजोतो, एषतु हातरी, उद्देशतः एकदे-
शें करून, प्रोक्तः बोलिजेला, ॥ ४० ॥

यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ॥

तत्तदेवावगच्छत्वं मम तेजोऽशसंभवम् ॥ ४१ ॥

यद्यत् जें जें, विभूतिमत् ऐश्वर्ययुक्त ऐसें तेंही, श्रीमत् शोभावंत ऐसें,
ऊर्जितमेव वा बळादिआधिक्यें करून युक्त ऐसें, सत्त्वं सत्वगुणप्रधान-
प्राणिमात्रजेतें, तत्तदेव तें तेंही, मम माझ्या, तेजोऽशसंभवं प्रभावाच्या
अंशें करून उत्पन्न ऐशा तें, त्वं तूं, अवगच्छ जाण, ॥ ४१ ॥

अथवा बहु नैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन ॥

विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् ॥ ४२ ॥

हे अर्जुन अगा अर्जुना, अथवा पक्षांतरे, एतेन बहुना ज्ञातेन हें बहु प्रका-

रेंजाणणेंजेंतैणेंकरून, तव तुज, किं कायहोय, अहं मीजोतो, इदं क-
त्तं हेंसंपूर्णजगत्जेंत्यातें, एकांशेन एकअंशेंकरून, विष्टभ्य व्यापून,
स्थितः राहिलोंआहें, ॥ ४२ ॥

ओंतत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि-
द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विभूतियो-
गोनाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकादशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायांतीं विश्वात्मक आपुलें रूपविभूतिमय-
क्षणो न श्रीभगवान्बोलिले ते ऐको न त्यांच्या दर्शनी उत्कंठित
होत्साता अर्जुन श्रीभगवंता प्रतिविनंति करितो ॥

अर्जुन उवाच मदनुग्रहाय परमंगुल्यमध्यात्मसं-
ज्ञितं ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहो यं विगतो मम ॥ १ ॥

मदनुग्रहाय परमं माझ्या अनुग्रहा कारणें उत्कट ऐसें, गुह्यं गोप्य ऐसें, अ-
ध्यात्मसंज्ञितं अध्यात्मसंज्ञा आहे ज्यास ऐसें, यत् जें, त्वया सर्वज्ञ जोतू-
तेणें, उक्तं बोलिलें, वचः वाक्य जेतें, तेन त्या वाक्यें करून, मम माझा,
अयं मोहः मीमारिता हे मरणार इत्यादिक मोह जोतो, विगतः नासो न-
गेला, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया ॥

त्वत्तः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाव्ययं ॥ २ ॥

हे कमलपत्राक्ष अगा कमललोचना, भूतानां प्राण्यांचे, भवाप्ययौ-
हि जन्ममरणें जीर्तीही, त्वत्तः तुजपासून, विस्तरशः विस्तारें करून, मया
म्यां, श्रुतौ ऐकिले, अपिच आणिक, अव्ययं नाशरहित, माहात्म्यं
सगुणनिर्गुणरूपथोरीव तेही, श्रुतं ऐकिलें, ॥ २ ॥

एवमेतद्यथा त्वमात्मानं परमेश्वर ॥

द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥

हे परमेश्वर अगा परमेश्वरा, त्वं तूं जोतो, यथा ज्याप्रकारें, आत्मानं-
आपणातें, आत्थ सांगतोस, एतत् हें वचन जेतें, एवं तैसेंच, हे पुरुषो-
त्तम अगा पुरुषोत्तमा, ऐश्वरं ज्ञानैश्वर्यादियुक्त, ते रूपं तुझे रूपातें, द्रष्टुं
पहावया कारणें, इच्छामि इच्छितों, ॥ ३ ॥

मन्यसेयदितच्छक्यंमयाद्रष्टुमितिप्रभो ॥
योगेश्वरततोमेत्वंदर्शयात्मानमव्ययं ॥ ४ ॥

हेप्रभो अगाधन्या, तत् तुझेऐश्वररूपजेतें, मया म्यां, द्रष्टुं पहावया कारणें, शक्यमिति सामर्थ्यआहेऐसें, यदिमन्यसे जरीमानितोस, हे-योगेश्वर अगायोगियांचाराजा, ततः तुझ्याइच्छावशेंकरून, त्वं तूं-जो, अव्ययं नाशरहितऐसा, आत्मानं आपणातें, दर्शय दाखवीं, ॥ ४ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ पश्यमेपार्थरूपाणिशतशोथ
सहस्रशः ॥ नानाविधानिदिव्यानिनानावर्णाकृ
तीनिच ॥ ५ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अथ यानंतर, नानाविधानि नानाप्रकारचीं, शतशःअसंख्यातऐशीं, सहस्रशःअपरिमितऐशीं, मे माझीं, दिव्यानि अद्भुतऐशीं, नानावर्णाकृतीनिच नानाप्रकारचेनीलपीतादिवर्णकर-चरणादिआकृतीज्यांसऐशीं, रूपाणि रूपेंजीत्यांतें, पश्य पाहें, ॥ ५ ॥

पश्यादित्यान्वसूनुरुद्रानश्विनौमरुतस्तथा ॥
बहून्यदृष्टपूर्वाणिपश्याश्चर्याणिभारत ॥ ६ ॥

हेभारत अगाअर्जुना आदित्यान् बारासूर्यजेत्यांतें, वसून् अष्टवसूजे-त्यांतें, रुद्रान् अकरारुद्रजेत्यांतें, अश्विनौ दोघेअश्विनीकुमारजेत्यां-तें, तथामरुतः एकुणपन्नासमरुद्धणजेत्यांतें, तसेंच अदृष्टपूर्वाणि ना-हींपूर्वीकोणीदेखिलींऐशीं, बहूनि फारऐशीं, आश्चर्याणि नवलाव-ऐशींजीत्यांतें, पश्य पाहें, ॥ ६ ॥   ॥   ॥   ॥

इहैकस्थंजगत्कृत्स्नंपश्याद्यसचराचरं ॥

ममदेहेगुडाकेशयच्चान्यद्रष्टुमिच्छसि ॥ ७ ॥

हेगुडाकेश अगानिद्राजिता, इहममदेहे यामाझ्यादेहाचाठार्यां, ए-

कस्थं एकावयवीराहिलेंऐसें, सचराचरं स्थावरजंगमसहितऐसें,
 कृत्स्नं संपूर्ण, जगत् जगातें, अद्य आतांच, पश्य पाहीं, यच्चान्यत्
 आणिकजयपराजययातेंही, द्रष्टुं पहांवयाकारणें, इच्छसि इच्छि-
 तोसतेंपाहीं, ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नतुमांशक्यसेद्रष्टुमनेनैवस्वचक्षुषा ॥

दिव्यंददामितेचक्षुःपश्यमेयोगमैश्वरं ॥ ८ ॥

अनेनैव हेजेयांणीं, स्वचक्षुषा आपुल्याडोळ्यांनीं, मां मीजोविश्व-
 रूपधारीत्यामातें, द्रष्टुं पहावयाकारणें, नतुशक्यसे शकतनाहींस,
 ते तुज, दिव्यं अप्राकृतऐसें, चक्षुः नेत्रातें, ददामि देतो, मे माझा,
 योगं सामर्थ्यादिकजेंत्यातें, ऐश्वरं साधारणऐसें, पश्य पाहीं, ॥ ८ ॥

संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वाततोराजन्महायोगेश्व
 रोहरिः ॥ दर्शयामासपार्थायपरमंरूपमैश्वरं ॥ ९ ॥

संजयधृतराष्ट्राप्रतिसांगतो हेराजन् अगाहेराजा, एवमुक्त्वा ऐसेंबो-
 लोन, ततः त्यानंतर, महायोगेश्वरः मोठायोगीऐसा, हरिः वासुदेव-
 जोतो, पार्थाय अर्जुनाकारणें, परमं उत्कृष्टऐसें, ऐश्वरं विश्वरूपसं-
 बंधीऐसें, रूपं रूपजेंत्यातें, दर्शयामास दाखविताझाला, ॥ ९ ॥

अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्भुतदर्शनं ॥

अनेकदिव्याभरणंदिव्यानेकोद्यतायुधं ॥ १० ॥

अनेकवक्त्रनयनं असंख्यआहेततोडेंडोळेज्यास, अनेकाद्भुतदर्शनं ब-
 द्धुतविस्मयकारकआहेदर्शनज्याचें, अनेकदिव्याभरणं बद्धुतआहेतदि-
 व्यालंकारज्याचेठायीं, दिव्यानेकोद्यतायुधं दिव्यबद्धुतउगारिलीं-
 आहेतहातेरेंजेथेंतें, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दिव्यमाल्यांबरधरंदिव्यगंधानुलेपनं ॥

सर्वाश्चर्यमयंदेवमनंतंविश्वतोमुखं ॥ ११ ॥

दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यफुलेंआणिवस्त्रेंधरिलींआहेतजेणें, दिव्यगंधा-
नुलेपनं दिव्यगंधाचीउंटीज्यास, सर्वाश्चर्यमयं सर्वाश्चर्ययुक्तऐसा, दे-
वं प्रकाशरूपऐसा, अनंतं अंतनाहीज्यासऐसा, विश्वतोमुखं चहूंकडे-
आहेततोडेंज्यासऐसा, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दिविसूर्यसहस्रस्यभवेद्युगपदुत्थिता ॥

यदिभाःसदृशीसास्याद्भासस्तस्यमहात्मनः ॥ १२ ॥

दिवि आकाशाचाठायीं, सूर्यसहस्रस्य सहस्रसूर्यांची, युगपत् एके-
वेळेच, उत्थिता उठलीऐशी, भाः प्रभाजेंते, यदि जरी, भवेत् होई-
ल, महात्मनः विश्वरूपधारीऐसा, तस्य त्याभगवंताच्या, भासः कां-
तिजेतीस, सदृशी सारिखी, स्यात् होय, ॥ १२ ॥ ॥ ॥

तत्रैकस्थंजगत्कृत्स्नंप्रविभक्तमनेकधा ॥

अपश्यद्देवदेवस्यशरीरेपांडवस्तदा ॥ १३ ॥

तदा तेकाळीं, देवदेवस्य देवाधिदेवजोत्याचा, तत्र त्या, शरीरे विश्व-
रूपशरीराचाठायीं, अनेकधा अनेकप्रकारें, प्रविभक्तं देवपितरमाण-
सेवेगळेवेगळेऐसें, एकस्थं एकीकडे, कृत्स्नंजंगत् संपूर्णजगजेंत्यातें,
पांडवः पंडुपुत्रजोतो, अपश्यत् पाहताझाला, ॥ १३ ॥ ॥ ॥

ततःसविस्मयाविष्टोहृष्टरोमाधनंजयः ॥

प्रणम्यशिरसादेवंकृतांजलिरभाषत ॥ १४ ॥

ततः त्यानंतर, विस्मयाविष्टः आश्चर्ययुक्तहोत्साता, हृष्टरोमा रोमां-
चयुक्तऐसा, सः तो, धनंजयः अर्जुनजोतो, देवं प्रकाशमानभगवं-
तातें, शिरसा मस्तकभूमीलालावून, प्रणम्य नमस्कारकरून, कृतां-
जलिः दोनीकरजोडून, अभाषत बोलताझाला, ॥ १४ ॥ ॥

अर्जुनउवाच पश्यामिदेवांस्तवदेवदेहेसर्वास्त
थाभूतविशेषसंघान् ॥ ब्रह्माणमीशंकमलासन
स्थमृषींश्चसर्वानुरगांश्चदिव्यान् ॥ १५ ॥

हेदेव अगादेवा, तवदेहे तुझ्याविश्वरूपाचाठायीं, सर्वान्देवान् सक-
लदेवांतें, तथा तैसेंच, भूतविशेषसंघान् स्थावरजंगमश्रेष्ठनानासमूह-
जेत्यांतें, कमलासनस्थं नाभिकमळींअसणारऐसा, ब्रह्माणं ब्रह्मा-
जोत्यांतें, ईशं देवादिकांचानियंताजोत्यांतें, सर्वान्ऋषींश्च वसिष्ठा-
दिसर्वऋषीजेत्यांतें, दिव्यान् देवलोकींचेऐसे, उरगान् वासुकिआदि-
करूनसर्पजेत्यांतें, पश्यामि पहातों, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥

अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रंपश्यामित्वांसर्वतोऽनंतरू
पं ॥ नांतंनमध्यंनपुनस्तवादिंपश्यामिविश्वेश्वर
विश्वरूपं ॥ १६ ॥

हेविश्वेश्वर अगाविश्वाच्यानियंत्या, अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रं बहुतआ-
हेतभुजापोटेंतोंडेंडोळेज्यासऐसा, सर्वतः चहूंकडे, अनंतरूपं अनेक-
आहेतरूपेंज्यासऐसा, त्वां तूतें, पश्यामि पहातों, तव तुझें, विश्वरूपं
विश्वरूपजेत्यांतें, नांतं शेवटनाहींऐशातें, नमध्यं नाहींमध्यभागऐ-
शातें, पुनस्तवादिं मूळस्थानआदिजेत्यांतेंही, नपश्यामि नाहींपा-
हात, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

किरीटिनंगदिनंचक्रिणंचतेजोराशिसर्वतोदीप्ति
मंतं ॥ पश्यामित्वांदुर्निरीक्ष्यंसमंताद्दीप्तानला
कधुतिमप्रमेयं ॥ १७ ॥

किरीटिनं मुगुटवंतऐसा, गदिनं गदावंत, चक्रिणंच चक्रधारीऐसा,
तेजोराशि तेजःपुंजऐसा, सर्वतः अवघियांकडे, दीप्तिमंतं प्रकाशवं-

तऐसा, दुर्निरीक्ष्यं पाहण्यासअशक्यऐसा, समंतात् आसपास, दीप्ता-
नलार्कद्युति पेटलाअग्निआणिसूर्यासारिखीआहेप्रभाज्याचीतोऐ-
सा, अप्रमेयं अपरिमितऐसा, त्वां तूतें, पश्यामि पाहतों, ॥ १७ ॥

त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधा-
नं ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरु-
षो मतो मे ॥ १८ ॥

त्वं तूं, अक्षरं नाशरहितऐसा, परमं परब्रह्मऐसा, वेदितव्यं मुमुक्षुजे-
तीर्हीजाणावयायोग्य, त्वं तूं, अस्य विश्वस्य या विश्वाचा, परं
उल्लष्टऐसें, निधानं आश्रयऐसा, त्वं तूं, अव्ययः अवेंचऐसा, शा-
श्वतधर्मगोप्ता निरंतरधर्मरक्षिणारऐसा, त्वं तूं, सनातनः जुनाटऐसा,
पुरुषः पुरुषऐसा, मे मज्ज, मतः संमतऐसा, ॥ १८ ॥ ॥ ॥

अनादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुं शशिसूर्यने
त्रं ॥ पश्यामि त्वां दीप्तद्भुताशवक्रं स्वतेजसा विश्व-
मिदं तपंतं ॥ १९ ॥

अनादिमध्यांतं आदिमध्यअंतरहितऐसा, अनंतवीर्यं अपरिमितप-
राक्रमीऐसा, अनंतबाहुं असंख्यआहेतहातज्यासऐसा, शशिसूर्यनेत्रं
चंद्रसूर्यनेत्रींआहेतज्याचेतोऐसा, दीप्तद्भुताशवक्रं प्रज्वलितअग्निमुख-
ज्याचेतोऐसा, स्वतेजसा आपुल्यातेजेंकहून, इदं विश्वं या विश्वातें,
तपंतं तापकरणारअसा, त्वां तूतें, पश्यामि पाहतों, ॥ १९ ॥

द्यावापृथिव्योरिदमंतरंहिव्यामं त्वयैकेन दिशश्च स-
र्वाः ॥ दृष्ट्वाऽद्भुतरूपमुग्रंतवेदं लोकत्रयं प्रव्यथितं
महात्मनू ॥ २० ॥

हेमहात्मन् अगाअक्षुद्रस्वभावा, द्यावापृथिव्योः आकाशभूमीयांचें,
इदं हें, अंतरं अंतरिक्षजेतें, हि निश्चयेंकरून, एकेनत्वया एकतूजो-
तेणें, व्याप्तं व्यापिलें, सर्वाः सर्वही, दिशश्च दिशाज्यात्याहीव्यापि-
ल्या, अद्भुतं आश्चर्यऐसें, उग्रं भयंकरऐसें, तवइदंरूपं तुझ्याया-
पातें, दृष्ट्वा पाहून, लोकत्रयं तिन्हीलोकजेते, प्रव्यथितं व्यथेतें-
पावलें, ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अमीहित्वांसुरसंघाविशंतिकेचिद्धीताःप्रांजल
योगृणंति ॥ स्वस्तीत्युक्तामहर्षिसिद्धसंघाःस्तुवंति
त्वांस्तुतिभिःपुष्कलाभिः ॥ २१ ॥

अमीहिसुरसंघाः हेदेवांचेसमुदायजेते, त्वां तूतें, विशंति प्रवेशक-
रिताहेत, केचित् कोणी, भीताः भयपावलेऐसे, प्रांजलयः हातजो-
डून, गृणंति स्तविताहेत, अन्ये दुसरे, मर्हीषिसिद्धसंघाः नारदादिऋ-
षिकपिलादिसिद्धयांचेसमुदायजेते, स्वस्ति जगासकल्याणअसोऐ-
सें, उक्त्वा बोलून, पुष्कलाभिः बहुतऐशा, स्तुतिभिः स्तवनेंजींतीही-
करून त्वां तूतें, स्तुवंति स्तविताहेत, ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रुद्रादित्यावसवोयेचसाध्याविश्वेश्विनौमरुतश्चो
ष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघावीक्षंतेत्वांवि
स्मिताश्चैवसर्वे ॥ २२ ॥

रुद्रादित्यावसवः अकरारुद्रबारासूर्यअष्टवसुजेते, येचसाध्याः साध्य-
नामकदेवगणजेते, विश्वे देवांचेगणविशेष, अश्विनौ अश्विनीकुमार-
जेते, मरुतश्च मरुद्गणजेतेही, उष्मपाश्च पितरजेतेही, गंधर्वयक्षासुर-
सिद्धसंघाः विश्वावसुआदिगंधर्वकुबेरादियक्षविरोचनादिअसुरकपि-
लादिसिद्धयांचेसमुदायजेते, सर्वे अवघेहि, विस्मिताश्च आश्चर्यपा-
वतहोत्सातेही, त्वां तूतें, वीक्षंते पाहताहेत, ॥ २२ ॥ ॥ ॥

रूपं महत्ते बहुवक्रनेत्रं महाबाहो बहुबाहूरुपादं ॥ बहु
दरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाहं ॥ २३ ॥

हे महाबाहो अगा आजानुबाहो, बहुवक्रनेत्रं बहुतोडेंडोळे ज्यास तें ऐ-
सें, बहुबाहूरुपादं अनेक हात मांड्या पाय ज्यास ऐसें, बहुदरं बहुपोटे-
ज्यास ऐसें, बहुदंष्ट्राकरालं बहुदाढा विक्राळ ऐसें, ते तुझे, महत्, मोठे,
रूपं रूप जें त्यातें, दृष्ट्वा देखोन, लोकाः लोक जे ते, प्रव्यथिताः अत्यं-
त व्यथा पावते झाले, तथा तसाच, अहं मीजो तो, ॥ २३ ॥

नभः स्पृशं दीप्तमनेकवर्णं व्यात्ताननं दीप्तविशालं
नेत्रं ॥ दृष्ट्वा हित्वां प्रव्यथितां तं रात्मा धृतिं न विंदामि
शमंच विष्णो ॥ २४ ॥

हे विष्णो अगा व्यापका, नभः स्पृशं आकाशास शिवला ऐसा, दीप्तं ल-
खलखित, अनेकवर्णं नाना प्रकारचे रंग ज्याचे ठार्या तो ऐसा, व्यात्ता-
ननं विस्तीर्ण आहे मुख ज्याचे तो ऐसा, दीप्तविशालनेत्रं लखलखित-
थोरनेत्र जाचे ऐसा, त्वां तूतें, दृष्ट्वा देखोन, प्रव्यथितां तं रात्मा बहुत व्य-
थावंत मन ज्याचे तो ऐसा मीजो, हि निश्चयें करून, धृतिं धैर्यातें, न विं-
दामि नाही पावत, शमंच मनसंतुष्टी जे तीतेंही, ॥ २४ ॥

दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव कालानलसंनि-
भानि ॥ दिशोन जानेनलभे च शर्म प्रसीद देवेश
जगन्निवास ॥ २५ ॥

हे जगन्निवास अगा जगाश्रया, हे देवेश अगा देवांच्या धन्या, दंष्ट्राकरा-
लानि दाढा विक्राळ ऐशीं, कालानलसंनिभानि प्रलय काळींच्या अ-
ग्नीसारिखीं, ते मुखानि तुझीं तोडें जीं त्यातें, दृष्ट्वैव देखोनच, दिशोन-
जाने दिशांची वोळख कळत नाही, नलभे च शर्म सुखातें पावत नाही-
मी, प्रसीद प्रसन्न होयी, ॥ २५ ॥

अमीचत्वांधृतराष्ट्रस्यपुत्राःसर्वेसहैवावनिपाल
संधैः॥ भीष्मोद्रोणःसूतपुत्रस्तथासौसहास्मदीयै
रपियोधमुख्यैः॥ २६॥

अमीच हेही, सर्वेधृतराष्ट्रस्यपुत्राः अवघेधृतराष्ट्रपुत्रजेते, अवनिपाल-
संधैः राजांचेसमुदायजेत्यांसी, सहैव सकळमिळून, भीष्मः भीष्मजो-
तो, द्रोणः द्रोणाचार्यजोतो, तथा तसाच, असौसूतपुत्रः हाजोसूता-
चालेंककर्णतो, आणिक अस्मदीयैः आमचेजे, योधमुख्यैः यु-
द्धीमुख्यऐसेजेतेंहीं, सह समागमेंमिळून, त्वां तूतें, विशंति प्रवेशक-
रिताहेत, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

वक्राणितेत्वरमाणाविशंतिदंष्ट्राकरालानिभयान
कानि॥ केचिद्विलग्नादशनांतरेषुसदृश्यंतंचूर्णितै
रुत्तमांगैः॥ २७॥

दंष्ट्राकरालानि दाढाविक्राळऐशीं, भयानकानि भ्यासुरऐशीं, तेवक्रा-
णि तुझींमुखेंजीत्यांआंतपाहिलेजेआपलेकौरवांचेसमुदायसांगीत-
लेते, त्वरमाणाः तांतडीनें, विशंति प्रवेशताहेत, केचित् कोणी, चूर्णि-
तैरुत्तमांगैः चुराडाजाहलाआहेशिरांचाज्यांच्याते, दशनांतरेषु दां-
तांमध्ये विलग्नाः अडकलेऐसे, सदृश्यंतें दिसताहेत, ॥ २७ ॥

यथानदीनांबहवोबुवेगाःसमुद्रमेवाभिमुखाद्र
वंति॥ तथातवामीनरलोकवीराविशंतिवक्रा
ण्यभिविज्वलंति॥ २८॥

यथा जैसें, नदीनां नद्यांचे, बहवः बहुतऐसे, अंबुवेगाः पाण्यांचेओघ-
जेते, समुद्रमेव समुद्रातेंच, अभिमुखाः संमुखहोत्साते, द्रवंति प्रवेश-
करितहोत्साते, वाहताहेत, तथा तैसेच, अमीनरलोकवीराः हेजेमनु-

प्यलोकींचेवीर, अभिविज्वलंति प्रकाशमानऐशीं, तववक्त्राणि तुझीं-
तोंडेंजीत्यांतें, विशंति प्रवेशताहेत ॥ २८ ॥

यथाप्रदीमंज्वलनंपतंगाविशंतिनाशायसमृद्ध
वेगाः ॥ तथैवनाशायविशंतिलोकास्तवापिव
क्त्राणिसमृद्धवेगाः ॥ २९ ॥

यथा जैसें, प्रदीमंज्वलनं पेटलाअग्नीजोत्यातें, समृद्धवेगाः फारतांत-
डीनें, पतंगाः पतंगजेते, नाशाय मरणाकारणें, विशंति शिरताहेत,
तथैव तसेच, समृद्धवेगाः फारतांतडीनें, लोकाः लोकजेते, तवापिव-
क्त्राणि तुझींवक्त्रेंजीत्यांतेंही, नाशाय मरावयास, विशंति शिरताहे-
त, ॥ २९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

लेलित्यसेग्रसमानःसमंताल्लोकान्समग्रान्वद
नैर्ज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रंभासस्त
वोग्राःप्रतपंतिविष्णो ॥ ३० ॥

हेविष्णो अगाव्यापका, समग्रान्लोकान् अवधियालोकांतें, ज्वल-
द्भिः जळजळीतऐशीं, वदनैः तोंडेंजीतीहीकरून, आपूर्य भरून, स-
मंतात् आसपासचहूंकडून, ग्रसमानःसन् ग्रासकरितहोत्साता, लेलि-
त्यसे आस्वादनकरितोस, समग्रंजगत् सर्वजगजेंत्यातें, तेजोभिः तेजें
जीतीहीकरून, आपूर्य भरून, तव तुझ्या, भासः प्रभाजात्या, उग्राः
तीक्ष्णऐशा, प्रतपंति संतापकरिताहेत, ॥ ३० ॥

आख्याहिमेकोभवानुग्रूपोनमोस्तुतेदेववरप्रसी
द ॥ विज्ञातुमिच्छामिभवंतमाद्यंनहिप्रजानामि
तवप्रवृत्तिं ॥ ३१ ॥

उग्ररूपः उद्दामऐसा, कोभवान् कोणतूं, मेआख्याहि मजसांग, हेदे-

ववर अगादेवश्रेष्ठा, प्रसीद प्रसन्नहोई, नमोस्तुते तुजनमस्कारअसा,
आद्यं सर्वाचाकारणऐसा, भवंतं तूंजोल्यातें, विज्ञातुं जाणावयाकार-
णें, इच्छामि इच्छितों, तव तुझी, प्रवृत्ति चेष्टाजेतीतें, नहिप्रजाना-
मि नार्हीजाणत, ॥ ३१ ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच कालोस्मिलोकक्षयकृत्प्रवृद्धो
लोकान्समाहर्तुमिहप्रवृत्तः ॥ ऋतेपित्वांनभवि
ष्यंतिसर्वेयेवस्थिताःप्रत्यनीकेषुयोधाः ॥ ३२ ॥

लोकक्षयकृत् लोकांचाक्षयकर्ता, प्रवृद्धः कष्टवृद्धीतेंपावलाऐसा, का-
लः कालजोतो, अस्मि आहें, लोकान् लोकजेत्यातें, समाहर्तुं नाश-
करावयाकारणें, इह यालोकाचाठार्या, प्रवृत्तः प्रवर्तलोंआहें, प्रत्य-
नीकेषु प्रतिसैन्याचेठार्या, अवस्थिताः राहिलेऐसे, येसर्वेयोधाः जे
सर्वहीयुद्धकरणारते, ऋतेपित्वां तुझ्यावांचून, नभविष्यंति नार्हीं
जिवंतराहात, ॥ ३२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठयशोलभस्वजित्वाशत्रून्भुंक्ष्वरा
ज्यंसमृद्धं ॥ मयैवैतेनिहताःपूर्वमेवनिमित्तमात्रं
भवसव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥

तस्मात्, त्याकारणास्तव त्वं तूंजोतो, उत्तिष्ठ ऊठ, शत्रून् वैरीजेत्यातें,
जित्वा जिंकून, यशोलभस्व कीर्तीतेंमिळीव, समृद्धं अवघें, राज्यं
राज्यजेत्यातें, भुंक्ष्व अनुभवीं, एते हेजेते, पूर्वमेव पहिलेच, मयैव
मीजोतेणेंच, निहताएव मारिलेआहेतच, हेसव्यसाचिन् अगादो-
र्हीहार्तीबाणसोडणारा, निमित्तमात्रं निमित्तमात्रऐसा, भव होई-
तूं, ॥ ३३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

द्रोणंचभीष्मंचजयद्रथंचकर्णतथान्यानपियोध

वीरान् ॥ मयाहतांस्त्वंजहिमाव्यथिष्ठायुद्धस्वजे
तासिरणेसपत्नान् ॥ ३४ ॥

द्रोणं च द्रोणजो त्यातेंही, भीष्मं च भीष्मातेंही, जयद्रथं च जयद्रथजो-
त्यातेंही, कर्णं च कर्णजो त्यातेंही, तथा तसेच, अन्यान् आणिक यो-
धवीरान् युद्धीमुख्यजेत्यातेंही, मयाहतान् म्यांमारिलेऐशांतें, त्वं तूं,
जहि मारीं, माव्यथिष्ठाः नकोभिऊं, युद्धस्व युद्धकरीं, रणे रणा-
च्याठायीं, सपत्नान् वैरीजेत्यांतें, जेतासि जिंकिशील, ॥ ३४ ॥

संजयउवाच एतच्छ्रुत्वावचनं केशवस्य कृतां
जलिर्वेपमानः किरीटी ॥ नमस्कृत्वा भूय एवाह कृ-
ष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ॥ ३५ ॥

केशवस्य केशवाचें, एतद्वचनं यावचनातें, श्रुत्वा ऐकून, कृतांजलिः
हातजोडून, वेपमानः कांपताहेऐसा, किरीटी अर्जुनजोतो, नमस्कृ-
त्वा नमस्कारकरून, सगद्गदं कंठदाटलाऐसाहोत्साता, प्रणम्य नम्र-
होऊन, भूयएव मागुतीं, कृष्णं कृष्णाप्रत, भीतभीतःसन् अत्यंतभ-
यभीत होत्साता, आह वचनबोलताझाला, ॥ ३५ ॥

अर्जुनउवाच स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जग-
त्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ॥ रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवं-
ति सर्वे नमस्यंति च सिद्धसंघाः ॥ ३६ ॥

हे हृषीकेश अगाडं द्रियांचा स्वामी, तव तुझ्या, प्रकीर्त्या कीर्तनें करून,
जगत् जगजेतें, प्रहृष्यति हर्षतिं पावतें, अनुरज्यते च प्रीति तें पावतें, र-
क्षांसि राक्षसजेते, भीतानि भ्यालेहोत्साते, दिशः दिशाज्या त्यां प्रति,
द्रवंति पळताहेत, सर्वे सिद्धसंघाः सर्वही सिद्धांचे समुदायजेते, नम-
स्यंति नमस्कारकरिताहेत, एतत् हें, स्थाने युक्तहोय, ॥ ३६ ॥

कस्माच्च तेन न मेरन्महात्मन् गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादि
कर्त्रे ॥ अनंतदेवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्त-
त्परं यत् ॥ ३७ ॥

हे अनंत अगाअपारा, हे देवेश अगादेवांचा स्वामी, हे जगन्निवास
अगाजंगाच्या आश्रया, ब्रह्मणोऽपि ब्रह्माजो त्याचाही, आदिकर्त्रे ज-
नकऐसा, गरीयसे श्रेष्ठऐसा, ते तुज, कस्माच्च कोणाकारणास्तव,
ननमेरन् नाहीं नमस्कार करतील, हे महात्मन् अगाउदारचित्ता, यत् जें,
अक्षरं नाशरहित ऐसें, सत् व्यक्त ऐसें असत् अव्यक्त अप्रगट ऐसें,
तत्परं यादोहीच्या पलीकडील ऐसा, त्वं तूं, ॥ ३७ ॥ ॥ ॥

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराणं त्वमस्य विश्वस्य परं निधा-
नं ॥ वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्वमनं
तरूपं ॥ ३८ ॥

त्वं आदिदेवः तूं जगाचा कारणदेव, पुराणपुरुषः पुरातनपुरुष, त्वं तूं,
अस्य विश्वस्य याजगाचा, परं निधानं उत्कृष्टलयस्थान ऐसा, वे-
त्तासि जाणता आहेस, वेद्यं च जाणावया योग्य जेते, परं च धाम उत्कृ-
ष्टसच्चिदानंदपदतूं, त्वया त्वां, इदं विश्वं हें विश्व जेते, ततं व्यापिलें, हे-
अनंतरूप अगाअपरिच्छिन्नरूपा, ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥

वायुर्यमोग्निर्वरुणः शशांकः प्रजापतिस्त्वं प्रपि-
तामहश्च ॥ नमोनमस्तेस्तु सहस्रकृत्वः पुनस्तुभूयो
पिनमोनमस्ते ॥ ३९ ॥

वायुः वाराजो तो, यमः यमजो तो, अग्निः अग्निजो तो, वरुणः वरुण-
जो तो, शशांकः चंद्रजो तो, प्रजापतिः ब्रह्माजो तो, प्रपितामहश्च
ब्रह्मयाचा बापजो तो, त्वं तूं, अतः याकारणास्तव, ते तुज, नमोनमः

अस्तु, नमस्कारनमस्कारअसो, सहस्रकृत्वः सहस्रवेळकरून, पुन-
श्च मागुतेंही, भूयोपि झालेतेंहीआणिकही, ते तुज, नमोनमः नम-
स्कारअसोनमस्कारअसो, ॥ ३९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

नमःपुरस्ताद्यथपृष्ठतस्तेनमोस्तुतेसर्वतएवसर्व॥
अनंतवीर्यामितविक्रमस्त्वंसर्वसमाप्नोषिततो
सिसर्वः॥ ४० ॥

पुरस्तात् पुढिलेकडे, ते तुज, नमः नमस्कार, अथ यानंतर, पृष्ठतः
पाठीकडेही, सर्वतएव अवधियाकडे, ते तुज, नमः अस्तु नमस्कार-
असो, हेसर्व अगासर्वरूपा, त्वं तूं, अनंतवीर्यामितविक्रमः अपा-
रसामर्थ्यवान्फारफारपराक्रमीऐसा, सर्व समस्तजगजेंत्यातें, समा-
प्नोषी बरेंएकरूपव्यापितोस, ततः त्याकारणास्तव, सर्वः सर्वरूपए-
साआहेस, ॥ ४० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सखेतिमत्वाप्रसभंयदुक्तंहेरुणहेयादवहेसखेति॥ अ
जानतामहिमानंतवेदंमयाप्रसादाप्रणयेनवापि ४१

सखेति समानवयाचाऐसा, मत्वा मानून, प्रसभं बलात्कारेंकरून, हे-
रुण अगाकृष्णा, हेयादव अगायदुकुळींच्या, हेसखेति अगागडिया-
ऐसें, तव तुझा, महिमानं सामर्थ्यजेत्यातें, इदं हेंविश्वरूपजेंत्यातेंही,
अजानता नेणतहोत्साता, मया म्यां, प्रमादात् असावधानतेस्तव, प्र-
णयेनवापि स्नेहनिमित्तविश्वासेंकरून, यदुक्तं जेंबोलिलों, ॥ ४१ ॥

यच्चावहासार्थमसत्कृतोसिविहारशय्यासनभो
जनेषु॥ एकोथवाप्यच्युततत्समक्षंतक्षामयेत्वा
महमप्रमेयं॥ ४२ ॥

यच्च आणिकही, हेअच्युत अगानिर्विकारा, अवहासार्थं विनोदा-
कारणें, विहारशय्यासनभोजनेषु खेळतांनिजतांबसतांजेवणाचेठा-
र्यां, एकः एकच, अथवा नाहींतरीं, तत्समक्षं त्यागडियांच्यासमोर,
असक्ततोसि अवमानिलाआहेस, तत् तेखेळणेंहांसणेंविनोदया-
अन्यायांतें, अप्रमेयं अचित्यप्रभावऐसा, त्वां तूतें, अहं मीजोतो,
क्षामये प्रार्थितों, ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पितासिलोकस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्चगुरुर्ग-
रीयान्॥ नत्वत्समोस्यभ्यधिकःकुतोन्योलोकत्र-
येप्यप्रतिमप्रभावः॥ ४३ ॥

चराचरस्य स्थावरजंगमात्मकऐसा, अस्यलोकस्य यालोकाचा,
पितासि बापआहेस, पूज्यश्च पूजेयोग्यही, गुरुः गुरुजोतो, गरीयान्
श्रेष्ठजोतो, त्वं तूंआहेस, अप्रतिमप्रभावः अनुपमआहेमहिमाज्या-
चातोऐसाआहेस, लोकत्रयेपि तिहींलोकींही, त्वत्समोनास्ति तुजस-
माननाहीं, अधिकः तुजपेक्षांसमर्थजोतो, अन्यः दुसरा, कुतः कोठें-
असेल, ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस्मात्प्रणम्यप्रणिधायकायंप्रसादयेत्वामहमीश-
मीड्यं॥ पितेवपुत्रस्यसखेवसख्युःप्रियःप्रियाया-
र्हसिदेवसोढुं॥ ४४ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, कायं शरीरातें, प्रणिधाय दंडवतपसरून, प्र-
णम्य नमस्कारकरून, ईशं नियंताऐसा, ईड्यं स्तुतियोग्यऐसा, त्वां-
तूतें, अहं मीजोतो, प्रसादये प्रार्थितों, हेदेव अगास्वामी, पुत्रस्य लें-
काचाअपराधजोत्यातें, पितेव बापाचेपरी, सख्युः सखाजोत्याचा,
सखेव सख्याचेपरीमाझाअन्यायजोत्यातें, सोढुं सहनकरावयाका-
रणें, अर्हसि योग्यआहेस, प्रियायाः स्त्रीजेतीचाअपराधजोत्यातें,
प्रियः भर्ताजोत्याचेपरी, ॥ ४४ ॥

अदृष्टपूर्वंलृषितोस्मिदृष्ट्वाभयेनचप्रव्यथितंमनो
मे ॥ तदेवमेदर्शयदेवरूपंप्रसीददेवेशजगन्निवा
स ॥ ४५ ॥

हेदेव अगादेवा, अदृष्टपूर्वं नाहींजेंपूर्वीदेखिलेंतें, दृष्ट्वा पाहोंन, लृषि-
तोस्मि हर्षयुक्तआहें, हेदेवेश अगादेवांच्याधन्या मे माझें, मनः मन-
जेतें, भयेनच भयजेतेणेंकरूनही, प्रव्यथितं व्यथेतेंपावलें, हेजगन्नि-
वास हेजगाच्याराहत्याजाग्या, तदेव रूपं तेंरूपजेंत्यातें, मे मज, द-
र्शय दाखवीं, प्रसीद प्रसन्नहोई, ॥ ४५ ॥

किरीटिनंगदिनंचक्रहस्तमिच्छामित्वांद्रष्टुमहंत
थैव ॥ तेनैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्रबाहोभववि
श्वमूर्ते ॥ ४६ ॥

हेविश्वमूर्ते अगाविश्वाकारा, किरीटिनं किरीटवंतऐसा, गदिनं गदा-
वंतऐसा चक्रहस्तं, हस्ताचाठायींचक्रज्याच्याऐसा, त्वां तूतें, अहं
मीजोतो, तथैव पहिल्यासारखें, द्रष्टुं पाहावयाकारणें, इच्छामि
इच्छितों, सहस्रबाहो अगाहजारहस्तांच्या, चतुर्भुजेन चारभुजा-
ज्यासऐशा, तेनैवरूपेण तेंपहिलेंस्वरूपजेंतेणेंकरून, भव प्रकट-
होई, ॥ ४६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच मयाप्रसन्नेनतवार्जुनेदंरूपंप
रंदर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजोमयंविश्वमनंतमा
द्यंयन्मेत्वदन्येननदृष्टपूर्वं ॥ ४७ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, त्वदन्येन तुजवेगळ्यादुसरियानें, नदृष्टपूर्वं
नाहींदेखिलेंपूर्वीऐसें, तेजोमयं तेजःपुंजऐसें, विश्वं समस्तऐसें, अनंतं
अंतनाहींऐसें, आद्यं पुरातनऐसें, यत् जें, मे माझें, इदं हें, परंरूपं उ-

कृष्टरूपजेंतें, प्रसन्नेन प्रसन्नजाहलोंऐसा, मया म्यां, आत्मयो
गात् आपल्यासामर्थ्यकहन, तव तुज, दर्शितं दाखविलें, ॥ ४७ ॥

नवेदयज्ञाध्ययनैर्नदानैर्नचक्रियाभिर्नतपोभिरुग्रैः ॥

एवंरूपःशक्यअहंनृलोकेद्रष्टुंत्वदन्येनकुरुप्रवीर॥४८॥

वेदयज्ञाध्ययनैः वेदपठणयज्ञकर्मअर्थज्ञानईहींकहन, नशक्यः ना-
हींसुलभ, दानैः तुलापुरुषादिदानेंकहन, न नाही, क्रियाभिः श्रौ-
तादिकर्मकहन, न नाही, उग्रैः उग्रऐशीं, तपोभिः कच्छूचांद्रायणा-
दिशरीरशोषकतपेंजांतीहींकहन, न नाही, हेकुरुप्रवीर हेकुरुकुळ-
शूरा, त्वदन्येन तुजवेगळेंदुसरियानें, नृलोके मनुष्यलोकाचार्यां,
एवंरूपः विश्वरूपऐसा, अहं मीजोतो, द्रष्टुं पहावयाकारणें, नश-
क्यः नाहीसुलभ ॥ ४८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मातेव्यथामाचविमूढभावोदृष्ट्वारूपंधोरमीदृक्प्रमेदं ॥

व्यपेतभीःप्रीतमनाःपुनस्त्वंतदेवमेरूपमिदंप्रपश्य ४९

ईदृक् ऐसेजें, घोरं भयंकरऐसें, मम माझें, इदंरूपं हेंविश्वरूपजेंत्या-
तें, दृष्ट्वा देखोन, ते तुज, व्यथा भीतिजेंते, मास्तु नसो, विमूढभाव-
श्च बुद्धिभ्रंशजोतोही, मा नसो, व्यपेतभीः भयरहितऐसा, प्रीतम-
नाः प्रसन्नचित्तहोत्साता, पुनः मागुतीं, त्वं तूंजोतो, तदेव पहिलेंजेंते-
च, मे माझें, इदंरूपं हेंरूपजेंत्यातें, प्रपश्य बरेंपाही, ॥ ४९ ॥

संजयउवाच इत्यर्जुनंवासुदेवस्तथोक्त्वास्वकरूपंदर्श

यामासभूयः ॥ आश्वासयामासचभीतमेनंभूत्वापुनः

सौम्यवपुर्महात्मा ॥ ५० ॥

वासुदेवः कृष्णजोतो, अर्जुनं अर्जुनाप्रति, इति याप्रकारें, तथोक्त्वा-
पूर्वस्वरूपपाहेंक्षणून, स्वकरूपं आपलेंस्वरूपजेंत्यातें, भूयः मागुतीं,

दर्शयामास दाखविताझाला, भीतंएनं भयपावलाअशाअर्जुनातें,
पुनः मागुतीं, सौम्यवपुः शांतमूर्तिऐसा, भूत्वा होऊन, महात्मा पर-
मात्माजोतो, आश्वासयामासच समाधानातेंपावविताझाला, ॥ ५० ॥

अर्जुनउवाच दृष्ट्वेदंमानुषंरूपंतवसौम्यंजनार्दन॥
इदानीमस्मिसंवृत्तःसचेताःप्रकृतिंगतः ॥ ५१ ॥

हेजनार्दन अगाभगवंता, इदं हें, मानुषं मनुष्यसंबंधीऐसें, तव तुझे,
सौम्यं सौम्यऐसें, रूपं रूपजेंत्यातें, दृष्ट्वा देखोन, इदानीं आतां,
सचेताः प्रसन्नचित्तऐसा, संवृत्तोस्मि झालोंआहें, प्रकृतिंगतः स्वस्थ-
ताजेतीतें पावलोंऐसाही, अस्मि आहें, ॥ ५१ ॥

श्रीभगवानुवाच सुदुर्दर्शमिदंरूपंदृष्ट्वानसियन्मम॥
देवाअप्यस्यरूपस्यनित्यंदर्शनकांक्षिणः ॥ ५२ ॥

त्वं तूं, यत् जें, सुदुर्दर्शं दुःखेंकरूनपाहावयायोग्यऐसें, ममइदंरूपं
माझेहेंरूपजेंत्यातें, दृष्ट्वानसि देखिलेंआहेस, देवाअपि देवहीजेते,
अस्यरूपस्य यारूपपाचें, नित्यं सदा, दर्शनकांक्षिणः दर्शनइच्छावंत-
आहेत, ॥ ५२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

नाहंवैदर्नतपसानदानेननचेज्यया ॥

शक्यएवंविधोद्रष्टुंदृष्ट्वानसिमांयथा ॥ ५३ ॥

यथा ज्याप्रकारेंकरून, मां मातें, दृष्ट्वानसि पाहताझालास, एवं-
विधः याप्रकारचा अहं मीजोतो, वैदैः ऋगादिवेदत्रयजेंतेणेंकरून,
द्रष्टुं पाहावयाकारणें, नशक्यः शक्यनव्हे, तपसा कच्छ्रादितपाचर-
णेंकरून, न नाही, दानेन अनेकप्रकारच्यादानेंकरून, न नाही,
इज्यया यज्ञपूजादिकेंकरूनही, नशक्यः शक्यनव्हे, ॥ ५३ ॥

भक्त्यात्वनन्यथाशक्यअहमेवंविधोर्जुन ॥

ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परंतप ॥ ५४ ॥

हे अर्जुन अगा अर्जुना, एवंविधः विश्वरूप ऐसा, अहं मीजोतो, अनन्यया भक्त्या तु एक रूप भक्तीनेंतर, तत्त्वेन अध्यात्मज्ञान जेतोणे करून, ज्ञातुं जाणावया कारणें, द्रष्टुं देखावया कारणें, शक्यः शक्य-
आहे, प्रवेष्टुं च मोक्षासपावावया कारणे ही शक्य होय, हे परंतप अगा-
शत्रुतापना, ॥ ५४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्भक्तः संगवर्जितः ॥

निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समामेति पांडव ॥ ५५ ॥

मत्कर्मकृत् मंजप्रीत्यर्थं कर्मकरणार ऐसा, मत्परमः मीचपरम गती ज्या-
स ऐसा, मद्भक्तः माझा भक्त ऐसा, संगवर्जितः धनपुत्रादिसंगरहित ऐ-
सा, सर्वभूतेषु शत्रुमित्रादिसकळांचा ठायीं, निर्वैरः द्वेषादि भावरहित-
ऐसा, यः जो, सः तो, मां मातें, एति पावतो, हे पांडव अगा पां-
डवा, ॥ ५५ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योग-
शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्शनं नाम एका-
दशोऽध्यायः ॥ ११ ॥   ॥ ७३ ॥   ॥ ७३ ॥

द्वादशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ सगुणोपासकआणिनिर्गुणोपासकयादोषां
मध्येकोणश्रेष्ठयाअर्थीअर्जुनजोतोप्रश्रकरितो, ॥

अर्जुनउवाच एवंसततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपा
सते ॥ येचाप्यक्षरमव्यक्तंतेषांकेयोगवित्तमाः ॥ १

एवं याप्रकारें, सततयुक्ताः निरंतरयुक्तक्षणजेत्वन्निष्ठहोत्साते, ये-
भक्ताः जेभक्त, त्वां सर्वज्ञगुणऐशातें, येचापि इतरकोणीजे, अक्षरं
अविनाशीऐसें, अव्यक्तं इंद्रियांसदृश्यनव्हेऐसेंब्रह्मजेंत्यातें, पर्युपा-
सते ध्याताहेत, तेषां त्यादोषांमध्ये, केयोगवित्तमाः कोणयोगवि-
त्तमजाणतेश्रेष्ठ, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच मय्यावेश्यमनोयेमांनित्ययुक्ताउ
पासते ॥ श्रद्धयापरयोपेतास्तेमेयुक्ततमामताः ॥ २ ॥

ये जे, मयि माझाठार्यां, मनः मनातें, आवेश्य घालून, नित्ययुक्ताः
अखंडजडलेऐसे, परयाश्रद्धयाउपेताः उल्लूकआस्तिक्यबुद्धीनेयुक्त-
होत्साते, मां मातें, उपासते भजताहेत, ते तेभक्तजेते, मे मज, युक्त-
तमाः अत्यंतयोग्य, मताः मानले, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तंपर्युपासते ॥

सर्वत्रगमर्चित्यंचकूटस्थमचलंध्रुवं ॥ ३ ॥

येतु जेतर, अक्षरं अवेच, सर्वत्रगं सर्वव्यापिऐसें, अर्चित्यंच कल्पने-
योग्यनव्हेऐसें, कूटस्थं मायातत्कार्यअधिष्ठानऐसें, अचलं हालतना-
हींऐसें, ध्रुवं नित्यऐसें, पर्युपासते उपासिताहेत, ॥ ३ ॥ ॥

संनियम्येंद्रियग्रामंसर्वत्रसमबुद्धयः ॥

तेप्राप्नुवंतिमामेवसर्वभूतहितेरताः ॥ ४ ॥

इंद्रियग्रामं इंद्रियसमुदायातें, संनियन्य बरेंनियमनकरून, सर्वत्र सर्वाविषयीं, समबुद्धयः समानबुद्धिऐसे, सर्वभूतहितेरताः सकळभू-
तांच्याहितीरतऐसे, ते ज्ञानीजेते, मामेव मातेंच, प्राप्नुवंति पावताहेत, ४

क्लेशोधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसां ॥

अव्यक्ताहिगतिर्दुःखंदेहवद्भिरवाप्यते ॥ ५ ॥

अव्यक्तासक्तचेतसां निर्गुणीआसक्तचित्तज्यांचेंतेऐसे, तेषां त्यांस,
क्लेशः आयासजोतो, अधिकतरः बहुतबहुत, हि निश्चयेंसी, अव्य-
क्ता प्रगटनव्हेऐशाविषयीं, गतिः निष्ठाजेते, देहवद्भिः देहधारीजेतीही
दुःखं क्लेशेंकरूनजैसेतैसें, अवाप्यते पाविजेते, ॥ ५ ॥

येतुसर्वाणिकर्माणिमयिसंन्यस्यमत्पराः ॥

अनन्येनैवयोगेनमांध्यायंतउपासते ॥ ६ ॥

येतु जेतर, मयि माझाठायीं, सर्वाणिकर्माणि सर्वकर्मैजीत्यातें, संन्य
स्य समर्पून, मत्पराः मीचउत्कृष्टज्यांसऐसे, अनन्येनैव मजवेगळा-
दुसराअवलंबनाहीऐसा, योगेन योगजोतेणेंकरून, मां मातें, ध्या-
यंतः ध्यानकरितहोत्साते, उपासते भजताहेत, ॥ ६ ॥

तेषामहंसमुद्धर्तानृत्युसंसारसागरात् ॥

भवामिनचिरात्पार्थमय्यावेशितचेतसां ॥ ७ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुनां, मय्यावेशितचेतसां माझेंरूपीघातलेंचित्तज्या-
णींतेऐसे, तेषां त्यांस, नृत्युसंसारसागरात् नृत्युलक्षणसंसारसागरापा-
सून, अहं मीजोतो, समुद्धर्ता उद्धारकरणार, नचिरात् लवकरच, भ-
वामि होतो, ॥ ७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मय्येवमनआधत्स्वमयिवुद्धिनिवेशय ॥

निवसिष्यसिमय्येव अत ऊर्ध्वं न संशयः ॥ ८ ॥

मय्येव मज्जविश्वरूपाचार्या, मनः मनज्जेत्यातें, आधत्स्व ठेवी, म-
यि माझाठार्या, बुद्धि बुद्धिजेतीतें, निवेशय एकाग्रकर, अत ऊर्ध्वं
याउपरांत, मय्येव माझ्यास्वरूपांच, निवसिष्यसि राहशील, न संश-
यः संशयनाही, ॥ ८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरं ॥

अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छा भुंधनं जय ॥ ९ ॥

हे धनंजय अगाधनंजया, अथ यानंतर, मयि माझाठार्या, चित्तं
मनज्जेत्यातें, स्थिरं स्थिरऐसें, समाधातुं ठेवावयाकारणें, न शक्नोषि
शकत नाहीस, ततः तरी, अभ्यासयोगेन अभ्यासयोगजोतेणें करून,
मां मातें, आभुं मेळवावयाकारणें, इच्छ यत्नकर, ॥ ९ ॥

अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव ॥

मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन् सिद्धिं मवाप्स्यसि ॥ १० ॥

अभ्यासेपि अभ्यासाचार्याही, असमर्थोऽसि समर्थ न व्हेस तरी, म-
त्कर्मपरमः माझ्याप्रीत्यर्थ व्रतादिकर्माचार्या आदरवंत ऐसा, भव हो-
र्या, मदर्थमपि मज्जकारणेंही, कर्माणि कर्मेज्जीत्यातें, कुर्वन् करित हो-
त्साता, सिद्धि चित्तशुद्धिद्वारा ज्ञानातें, अवाप्स्यसि पावशील, ॥ १० ॥

अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः ॥

सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ॥ ११ ॥

अथ यानंतर, एतत् हें पूर्वोक्तकर्म जे त्यातें, कर्तुं करावयाकारणें, अश-
क्तोऽसि अशक्त आहेस, ततः त्यानंतर, मद्योगमपि मदर्थकर्मकरणें ऐ-
सा योगजो त्यातें, आश्रितः आश्रयिला होत्साता, यतात्मवान् जित-

चित्तऐसा, सर्वकर्मफलत्यागं सकळकर्मफलांचा त्यागजो त्यातें, कुरु
करीं, ॥ ११ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रेयोहिज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाध्यानंविशिष्यते ॥

ध्यानात्कर्मफलत्यागस्यागाच्छान्तिरनंतरं ॥ १२ ॥

अभ्यासात् अविवेकेंकर्मफलत्यागापेक्षां, ज्ञानं जाणोनकरणेंजेतें,
श्रेयः पुण्यप्रधानहोय, हि निश्चयें, ज्ञानात् जाणिवेपेक्षां, ध्यानं ध्या-
नजेतें, विशिष्यते अधिकहोय, ध्यानात् ध्यानाहून, कर्मफलत्यागः
कर्मफलत्यागजो तो अधिक, त्यागात् त्यागाहून, अनंतरं सर्वेच, शां-
तिः शांतिजेते अधिक, ॥ १२ ॥   ॥   ॥   ॥

अद्वेष्टासर्वभूतानांमैत्रःकरुणएवच ॥

निर्ममोनिरहंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ १३ ॥

सर्वभूतानां सर्वप्राणीजेत्यांचा, अद्वेष्टा उत्तमांचा ठार्यां द्वेषशून्यऐ-
सा, मैत्रः समांचा ठार्यां मित्रत्वेकरून वर्तणार, करुणः एवच हीनांचा-
ठार्यां दयालु, निर्ममः ममताशून्य, निरहंकारः अहंकाररहितऐसा,
समदुःखसुखः सुखदुःखेंसमानज्यासऐसा, क्षमी परापराधीं विकार-
शून्यऐसा, ॥ १३ ॥

संतुष्टःसततंयोगीयतात्मादृढनिश्चयः ॥

मय्यर्पितमनोबुद्धिर्योमद्भक्तःसमेप्रियः ॥ १४ ॥

सततं निरंतर, संतुष्टः लाभालाभीसमानबुद्धिऐसा, योगी वशीकृत-
चित्तऐसा, यतात्मा निग्रहस्वभावज्याचा तो ऐसा, दृढनिश्चयः भववि-
षय असत्यज्ञणून दृढनिश्चयवंतऐसा, मय्यर्पितमनोबुद्धिः माझे ठार्यां-
मनबुद्धिअर्पिलीं जेणेंऐसा, यः जो, मद्भक्तः माझा भक्त, सः तो, मे-
प्रियः मज्जअत्यंत आवडता, ॥ १४ ॥

यस्मान्नोद्विजतेलोकोलोकान्नोद्विजतेचयः ॥

हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तोयःसचमेप्रियः ॥ १५ ॥

यस्मात् ज्यापासून, लोकः लोकजोतो, नोद्विजते क्षोभातेपावतना-
हीं, लोकात् लोकापासून, यः जो, नोद्विजतेच संतापातेपावतनाहीं,
हर्षामर्षभयोद्वेगैः प्रियलाभीहर्षपरोत्कर्षीअसहनताव्याघ्रादिदर्शने-
चासचित्तक्षोभईहींकरून, मुक्तः सुटला, यः जो, सचमेप्रियः तो
चमजअत्यंतप्रियहोय, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ७ ॥

अनपेक्षःशुचिर्दक्षउदासीनोगतव्यथः ॥

सर्वारंभपरित्यागीयोमद्रक्तःसमेप्रियः ॥ १६ ॥

अनपेक्षः भोगसामग्रीअनायासेंप्राप्तअसतांचाडनाहींज्यासऐसा,
शुचिः बाह्याभ्यंतरशौचसंपन्नऐसा, दक्षः आलस्यशून्यऐसा, उदासी-
नः कौणाचापक्षपातीनव्हेऐसा, गतव्यथः आधिशून्यऐसा, सर्वारं-
भपरित्यागी दृष्टादृष्टांचाउद्यमटाकणारऐसा, यःमद्रक्तः ऐसामाझा-
जोभक्त, समेप्रियः तोमजअत्यंतआवडता, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

योनस्तप्यतिनद्वेष्टिनशोचतिनकांक्षति ॥

शुभाशुभपरित्यागीभक्तिमान्यःसमेप्रियः ॥ १७ ॥

यः जो, नस्तप्यति इष्टप्राप्तीनेंसंतोषनाहींज्यासऐसा, नद्वेष्टि अनि-
ष्टप्राप्तीचाद्वेषकरीतनाहींऐसा, नशोचति गेलेवस्तूचाशोककरणेना-
हींज्यासतो, नकांक्षति अप्राप्ताचीइच्छाधरीतनाहींऐसा, शुभाशुभप-
रित्यागी बरेवाईटयांचात्यागस्वभावज्याचा, भक्तिमान् भजनशील-
ऐसा, यः जो, सःमेप्रियः तोमजप्रिय, ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥

समःशत्रौचमित्रेचतथामानापमानयोः ॥

शीतोष्णसुखदुःखेषुसमःसंगविवर्जितः ॥ १८ ॥

शत्रौचमित्रेच वैरियाचेआणिमित्राचेठार्या, समः एकरूपऐसा, तथा
तैसाच, मानापमानयोः मानअपमानयांचेठार्याही, शीतोष्णसु-
खदुःखेषु शीतोष्णसुखदुःखअशाद्वंद्वांचाठार्याही, समः एकरूपच,
संगविवर्जितः कोठेहीआसक्तनार्हीऐसा, ॥ १८ ॥ ॥ ॥

तुल्यनिंदास्तुतिमौनीसंतुष्टोयेनकेनचित् ॥

अनिकेतःस्थिरमतिर्भक्तिमान्मेप्रियोनरः ॥ १९ ॥

तुल्यनिंदास्तुतिः समानआहेतनिंदास्तुतिज्यासतोऐसा, मौनी अपृष्ट-
परिभाषीनव्हेऐसा, येनकेनचित् शरीरस्थितीजेणेंकरूनहोईलतेव-
ढ्यानेंच, संतुष्टः संतोषीऐसा, अनिकेतः नियतस्थाननार्हीज्यासऐ-
सा, भक्तिमान् भक्तिवंत, नरः पुरुषजोतो, मेप्रियः मजआवडताहो
य, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

येतुधर्माभूतमिदंयथोक्तंपर्युपासते ॥

श्रद्धधानामत्परमाभक्तास्तेतीवमेप्रियाः ॥ २० ॥

येतु जेकोणी, इदंधर्माभूतं हेंधर्मरूपअभूतऐसें, यथोक्तं पूर्वोक्तजें-
अद्वैष्टत्वादिप्रकारयुक्त, पर्युपासते सेविताहेत, श्रद्धधानाः आस्ति-
क्यबुद्धिमंतऐसे, मत्परमाः मीपरमात्माज्यांसप्रियऐसे, ते भक्ताः तेभ-
क्तजेते, अतीवमेप्रियाः मजबद्धतआवडतेहोत, ॥ २० ॥ ॥

ओंतत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि-
द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे भक्तियोगो-
नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥

त्रयोदशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ प्रथमषट्कीत्वंपदार्थमध्यमषट्कीतत्पदार्थबोलिले उत्तरषट्कंकरूनवाक्यार्थनिष्ठासम्यक्ज्ञानबुद्धिप्रधानआरंभिजेते ॥

श्रीभगवानुवाच इदंशरीरंकौतेयक्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्योवेत्तितंप्राहुःक्षेत्रज्ञमितितद्विदः १

हेकौतेय अगाकुंतीपुत्रा, इदंशरीरंहेदेहेन्द्रियअंतःकरणसहितभोगायतनशरीरजेतें, क्षेत्रंइति कृषीचेपरीफलोत्पत्तिसाधनह्मणोनक्षेत्र-ऐसें, अभिधीयते बोलिजेतें, एतत् याक्षेत्रातें, योवेत्ति मीमांझेंह्मणोनजाणतो, तं त्यातें, तद्विदः तत्त्ववेत्तेजेते, क्षेत्रज्ञमिति कृषीवलाचेपरीफळभोक्ताह्मणोन, प्राहुः बोलताहेत, ॥ १ ॥ ॥ ॥

क्षेत्रज्ञंचापिमांविद्विसर्वक्षेत्रेषुभारत ॥

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानंयत्तज्ज्ञानंमतंमम ॥ २ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, सर्वक्षेत्रेषु सर्वक्षेत्रांचाठार्या, क्षेत्रज्ञंचापि क्षेत्रज्ञजोत्यातेंही, मां मीजोपरमात्मात्यामातें, विद्वि जाण, यत् जें क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः शरीरआणिजाणतायांचें, ज्ञानं ज्ञानजेतें, तत्ज्ञानं तेंशरीरजीवांचेंज्ञानजेतें, मममतं मजसंमत, ॥ २ ॥

तत्क्षेत्रंयच्चयादृक्कयद्विकारियतश्चयत् ॥

सचयोयत्प्रभावश्चतत्समासेनमेशृणु ॥ ३ ॥

तत्क्षेत्रं तेंक्षेत्रह्मणूनबोलिलें, यच्च हेजें, यादृक् ज्याप्रकारचें, यद्विकारि कोणविकारात्मकहोय, यतश्च ज्यापासून, यत् जेंऐसें, सच तोक्षेत्रज्ञजोतो, यः कोणजो, यत्प्रभावश्च कोणसामर्थ्यवंत, तत् तें, समासेन संक्षेपेंकरून, मेशृणु माझ्यावचनेंकरूनऐक, ॥ ३ ॥

ऋषिभिर्बहुधागीतं छंदोभिर्विविधैः पृथक् ॥

ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ॥ ४ ॥

ऋषिभिः व्यासादिऋषीजेत्यांणीं, बहुधा बहुप्रकारेण, गीतं बोलिजे-
लें, विविधैः नानाप्रकारचेऐसे, छंदोभिः ऋग्वेदादिकरून, पृथक् वे-
गळें, हेतुमद्भिः युक्तिवंतऐसीं, विनिश्चितैः निःसंशयेंकरून अर्थप्रति-
पादकऐसीं, ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव, व्याससूत्रपदैंकरूनही बोलिजेलें, ॥ ४ ॥

महाभूतान्यहंकारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ॥

इंद्रियाणि दशैकं च पंचचेंद्रियगोचराः ॥ ५ ॥

महाभूतानि भूम्यादिमहाभूतें, अहंकारः विषादाचा कारणऐसा, बु-
द्धिः ज्ञानात्मक, अव्यक्तमेव च मायाजीती, इंद्रियाणि दश इंद्रियें-
दाहा, एकं च मन इंद्रिय एकजेतें, पंच च पांच, इंद्रियगोचराः शब्दा-
दिविषयजेते, ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं संघातश्चेतना धृतिः ॥

एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम् ॥ ६ ॥

इच्छा अपेक्षा, द्वेषः विरोध, सुखं अनुकूलवेदनीयऐसें, दुःखं प्रति-
कूलवेदनीयऐसें, संघातः पूर्वाक्तपदार्थांचा समुदाय, चेतना ज्ञाना-
त्मिकामनोवृत्ति, धृतिः धैर्यशक्ति, एतत्क्षेत्रं हें क्षेत्रजेतें, सविकारं इं-
द्रियादिकविकारसहित, समासेन संक्षेपेंकरून, उदाहृतं बोलिजे-
लें, ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अमानित्वमदंभित्वमहिंसा क्षांतिरार्जवं ॥

आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः ॥ ७ ॥

अमानित्वं मानापेक्षानधरणें, अदंभित्वं स्वधर्मगोपन, अहिंसा का-
यवाङ्मनोपरपीडानकरणें, क्षांतिः परापराधसहनकरणें, आर्जवं सर्व-

भूती अवक्रता, आचार्योपासनं श्रीगुरुसेवा, शौचं बाह्यांतरशुचित्व, स्थैर्यं सन्मार्गीस्थिरता, आत्मविनिग्रहः शरीरनियमन, ॥ ७ ॥

इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनहंकारएवच ॥

जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनं ॥ ८ ॥

इन्द्रियार्थेषु दृश्यशब्दादिविषयश्रुतस्वर्गादिभोगादिकांचेठार्थी, वैराग्यं इच्छारहितचित्तवृत्तीजे, अनहंकारएवच गर्वरहितवर्तणें, जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनं उत्पत्तिनाशवार्धक्यरोगइत्यादिकांचेठार्थीदुःखरूपदोषाचेंवारंवारपाहणें, ॥ ८ ॥

असक्तिरनभिष्वंगः पुत्रदारगृहादिषु ॥

नित्यंच समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ ९ ॥

पुत्रदारगृहादिषु पुत्रआणिस्त्रियाआणिगृहादिविषयांचाठार्थी, असक्तिः असंसक्ततावृत्तिजेते, आणि अनभिष्वंगः वासनारहितताजेती, च आणि, इष्टानिष्टोपपत्तिषु सुखदुःखात्मकभोगप्राप्तीचाठार्थी नित्यंसर्वकाळ, समचित्तत्वं हर्षविषादराहित्यरूपअंतःकरणवृत्तिजेते, ॥ ९ ॥

मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी ॥

विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि ॥ १० ॥

मयिच माझाठार्थी, अनन्ययोगेन मजवांचून अन्यत्रगमनस्वभावनाही ऐशीवृत्तिजीतिणें, भक्तिः भक्तिजीती, विविक्तदेशसेवित्वं एकांतजागेचें राहणें, जनसंसदि ज्ञानविमुखसभेचाठार्थी, अरतिः प्रीतिरहितता, ॥ १० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनं ॥

एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानं यदतोऽन्यथा ॥ ११ ॥

अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं जीवेश्वरैक्यज्ञाननिष्ठता, तत्त्वज्ञानार्थदर्शनं

अध्यात्मज्ञानफलदुःखनिवृत्तिआनंदावामिरूपमोक्षातेंसर्वोत्कृष्टत्वे-
कहनपाहणें, एतत् हींविशतिलक्षणें, ज्ञानमिति ज्ञानसाधनक्षणून,
प्रोक्तं क्षणिजेले, यत् जें, अतःयाहून, अन्यथामानित्वादिवर्धे,
अज्ञानं अज्ञानजेतेंत्यागायोग्य, ॥ ११ ॥ ॥ ॥

ज्ञेयंयत्तत्प्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥

अनादिमत्परंब्रह्मनसत्तन्मासदुच्यते ॥ १२ ॥

ज्ञेयं जाणावयायोग्य, यत् मार्गेंसांगितलेजें, तत् तेंब्रह्मजेंत्यातें, प्रवक्ष्या-
मि सांगतों, यत् जें, ज्ञात्वा जाणितल्यावरी, अमृतं मोक्षजोत्यातें,
अश्नुते अनुभवितोत्याचज्ञेयातेंविस्तारितो, अनादिमत् आदिनाही-
ऐसें, परंब्रह्म उत्कृष्टब्रह्मजेतें, नसत् दृश्यपदार्थनव्हेऐसें नअसत् अदृ-
श्यनव्हेऐसें, उच्यते बोलिजेतें, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं ॥

सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्त्यतिष्ठति ॥ १३ ॥

तत् तेंब्रह्म, सर्वतःपाणिपादं सर्वत्रहातपायज्याचेतें, सर्वतोक्षिशिरोमु-
खं सर्वत्रनेत्रशिरमुखआहेज्यासतेंऐसें, सर्वतःश्रुतिमत् सर्वत्रश्रवण-
इंद्रियेंकरूनयुक्त, लोके यालोकाचाठायीं, सर्वं सर्वातें आवृत्त्यव्या-
पून, तिष्ठति राहिलेंआहे, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वेन्द्रियगुणाभासंसर्वेन्द्रियविवर्जितं ॥

असक्तंसर्वभृच्चैवनिर्गुणंगुणभोक्तृच ॥ १४ ॥

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियांचेगुणविषयादिआकारेंभाजनज्याचेतेंऐसें,
सर्वेन्द्रियविवर्जितं सर्वेन्द्रियव्यापाररहितऐसें, असक्तं संगशून्यऐसें,
सर्वभृच्चैव सर्वातेंआधारभूतऐसें, निर्गुणं सत्त्वादिगुणरहितऐसें, गुण-
भोक्तृच गुणांचेंपालकऐसें, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बहिरंतश्चभूतानामचरंचरमेवच ॥

सूक्ष्मत्वात्तद्विज्ञेयंदूरस्थंचांतिकेचतत् ॥ १५ ॥

भूतानां चराचरप्राण्यांच्या, बहिः बाहेर, अंतश्च आंतही, अचरं स्थावरजेतेंही, चरमेवच जंगमभूतजेतेंही, सूक्ष्मत्वात् बहुतबारीकक्षणोन, तत् तेंब्रह्मजेतें, अविज्ञेयं जाणावयायोग्यनव्हेऐसें, दूरस्थंच अज्ञान्यसदूरऐसें, तत् तेंच, अंतिकेच ज्ञानियांससंनिधच, ॥ १५ ॥

अविभक्तंचभूतेषुविभक्तमिवचस्थितं ॥

भूतभर्तृचतज्ज्ञेयं प्रसिष्णुप्रभविष्णुच ॥ १६ ॥

भूतेषु प्राण्यांचाठायीं, अविभक्तंच वेगळेंनाहींऐसें, विभक्तमिवच वेगळेंऐशापरी, स्थितं राहिलेंऐसें, तत्पूर्वोक्तऐसें, ज्ञेयं तेंजाणावें, भूतभर्तृच प्राण्यांचेंपोषकहोय, प्रसिष्णु नाशकहीहोय, प्रभविष्णुच उत्पादकहीहोय, ॥ १६ ॥   ॥   ॥   ॥

ज्योतिषामपितज्ज्योतिस्तमसःपरमुच्यते ॥

ज्ञानंज्ञेयंज्ञानगम्यं तद्वदिसर्वस्यधिष्ठितं ॥ १७ ॥

तत् तेंज्ञेयब्रह्मजेतें, ज्योतिषामपि आदित्यादिप्रकाशकांचेंही, ज्योतिः प्रकाशकहोय, तमसः अज्ञानाहून, परं वेगळेंऐसें, उच्यते बोलिजेतें, ज्ञानं बुद्धिवृत्तीचाठायींजाणीवजेते, ज्ञेयं तेंचिरूपादिआकारेंपरिणामविषय, ज्ञानगम्यं अमानित्वादिसाधनेंकरूनपावावयायोग्य, सर्वस्य प्राणिमात्रांच्या, तद्वद्वदयाचाठायीं, अधिष्ठितं राहिलेंऐसें, ॥ १७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

इतिक्षेत्रंतथाज्ञानंज्ञेयंचोक्तंसमासतः ॥

मद्भक्तएतद्विज्ञायमद्भावायोपपद्यते ॥ १८ ॥

इति याप्रकारे, क्षेत्रं महाभूतादिधृत्यंत, तथा तैसेंच, ज्ञानं अमानि-
त्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतर्जे, ज्ञेयंच अनादिमतइत्यादित्वादिसर्वस्य-
धिष्ठितमित्येतत्पर्यंतं, उक्तं बोलिजेले, समासतः संक्षेपेकरून, मद्भ-
क्तः माझाभक्तजोतो, एतत् याज्ञानांतें, विज्ञाय जाणोन, मद्भावाय
मोक्षाकारणें, उपपद्यते योग्यहोतो, ॥ १८ ॥

प्रकृतिंपुरुषंचैवविद्वानादीउभावपि ॥

विकारांश्चगुणांश्चैवविद्विप्रकृतिसंभवान् ॥१९॥

प्रकृति मायाजेतीतें, पुरुषंचैव जीवजोत्यातेंही, उभावपि यादोहीतें,
अनादी अनादीऐशीं, विद्वि जाण, विकारांश्च देहेंद्रियविकारजे-
त्यांतें, गुणांश्चैव सुखदुःखमोहादिगुणजेत्यांतेंही, प्रकृतिसंभवान् प्र-
कृतीपासूनउपजलेऐशांतें, विद्वि जाण, ॥ १९ ॥

कार्यकारणकर्तृत्वेहेतुःप्रकृतिरुच्यते ॥

पुरुषःसुखदुःखानांभोक्तृत्वेहेतुरुच्यते ॥ २० ॥

कार्यकारणकर्तृत्वे शरीरइंद्रियांच्याकर्तृत्वाचाठार्थी, प्रकृतिः माया-
जीती, हेतुः कारणऐसें, उच्यते बोलिजेतें, पुरुषः जीवजोतो, सुख-
दुःखानां मायारूतसुखदुःखांच्या, भोक्तृत्वे भोक्तेपणाविषयीं, हेतुः
कारणजोतो, उच्यते बोलिजेतो, ॥ २० ॥ ॥ ॥

पुरुषःप्रकृतिस्थोहिभुंक्तेप्रकृतिजान्गुणान् ॥

कारणंगुणसंगोऽस्यसदसद्योनिजन्मसु ॥ २१ ॥

पुरुषः पुरुषजोतो, प्रकृतिस्थः अविद्यालक्षणप्रकृतीचाठार्थीतादा-
त्म्येराहिलाऐसा, हि ज्याकारणास्तव, प्रकृतिजान् प्रकृतीपासूनज-
न्मलेऐसे, गुणान् सुखदुःखमोहाकारेण्यक्तऐशियांतें, भुंक्ते अनुभव-
तो, सदसद्योनिजन्मसु देवतिर्यगादियोनिजन्मांचाठार्थी, अस्य या-

पुरुषास, गुणसंगः सुखदुःखांचाठार्यातादात्म्याध्यासजोतो, कारणं
कारणहोय, ॥ २१ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

उपद्रष्टाऽनुमंताचभर्ताभोक्तामहेश्वरः॥

परमात्मेतिचाप्युक्तोदेहेस्मिन्पुरुषःपरः॥ २२ ॥

उपद्रष्टा जवळूनपहाणारऐसा, अनुमंताच सन्निधानमात्रेंअनुग्रहा-
चाहीकर्ता, भर्ता धारणपोषणकर्ता, भोक्ता सुखदुःखांचाअनुभवि-
ता, महेश्वरः मोठाईश्वरऐसा, परमात्मेतिच अंतर्यामीऐसाही, उक्तः
बोलिजेला, अस्मिन्देहे यादेहाचाठार्या, परः उत्कृष्टऐसा, पुरुषः प-
रमात्माजोतो, ॥ २२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

यएवंवेत्तिपुरुषंप्रकृतिंचगुणैःसह॥

सर्वथावर्तमानोपिनसभूयोभिजायते॥ २३ ॥

यः जो, एवं बोलिल्याप्रकारें, पुरुषं जीवजोत्यातें, वेत्ति मीआत्मा-
ह्मणोनजाणतो, गुणैःसह विकारांसहित, प्रकृतिंच अविद्याजीतीतें,
वेत्ति आत्मविद्येनेंमिथ्याभूतबोधिलीऐशीतेंजाणतो, सः तो, सर्वथा
वर्तमानोपि विधिअतिक्रमूनवर्तमानअसतांही, भूयः मागुती, नअ-
भिजायते जन्मासयेतनाहीं, ॥ २३ ॥   ॥   ॥   ॥

ध्यानेनात्मनिपश्यंतिकेचिदात्मानमात्मना॥

अन्येसांख्येनयोगेनकर्मयोगेनचापरे॥ २४ ॥

केचित् कोणी, ध्यानेन श्रवणमनननिदिध्यासशुद्धांतःकरणेंकरून,
आत्मनि आपुल्याबुद्धीचाठार्या, आत्मना मनेंकरून, आत्मानं पर-
मात्माजोत्यातें, पश्यंति योगद्वारापाहताहेत, अन्ये भेदवादीयो-
गीजेते, आत्मनिबुद्धीचाठार्या, आत्मानं परमात्माजोत्यातें, सांख्ये-
नयोगेन ज्ञानयोगेंकरून, पश्यंति पाहताहेत, अपरे इतरकोणी, क-

मयोगेन कर्तृत्वफलापेक्षारहितईश्वरार्पितविहितकर्मैककून, पश्यन्ति
पाहताहेत, ॥ २४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वान्येभ्यउपासते ॥

तेपिचातितरंत्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः ॥ २५ ॥

अन्येतु आणिकतरी, एवं यापूर्वोक्तप्रकारें, अजानंतः नार्हीजाणत-
ऐसे, अन्येभ्यः अन्यगुरुजेत्यांपासून, श्रुत्वा ऐकून, उपासते भज-
ताहेत, श्रुतिपरायणाः श्रवणीं परमआदरज्यांसतेऐसे, तेपिच तेही,
मृत्युं संसारातें, अतितरंत्येव अतिक्रमिताहेत, ॥ २५ ॥

यावत्संजायतेकिंचित्सत्त्वंस्थावरजंगमं ॥

क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धिभरतर्षभ ॥ २६ ॥

हेभरतर्षभ अगाभरतश्रेष्ठा, यावत् यत्किंचित्जेंकांहीं, स्थावरजंगमं
स्थावरजंगमऐसें, सत्त्वं वस्तु, संजायते उपजतें, तत् तेंसर्वही, क्षेत्रक्षे-
त्रज्ञसंयोगात् क्षेत्रआणिक्षेत्रज्ञाच्यासंयोगास्तवऐसें, विद्धि जा-
ण, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठंतंपरमेश्वरं ॥

विनश्यत्स्वविनश्यंतंयःपश्यतिसपश्यति ॥ २७ ॥

सर्वेषुभूतेषु सकळभूतांचाठायीं, समं समानऐसा, तिष्ठंतं राहणारऐ-
सा, परमेश्वरं परमेश्वरजोत्यातें, यःपश्यति जोपाहतो, सः तोच, वि-
नश्यत्सु नाशाप्रतपावतअसतांही, अविनश्यंतं नाशनार्हीहोतऐशातें
पहाणारऐसाजाणावा, ॥ २७ ॥   ॥   ॥   ॥

समंपश्यन्हिसर्वत्रसमवस्थितमीश्वरं ॥

नहिनस्यात्मनात्मानंततोयातिपरांगतिं ॥ २८ ॥

समं समानऐसा, सर्वत्र सर्वजगाचाठायीं, समवस्थितं व्यापकत्वेसा-

हिलाऐसा, ईश्वरं, ईश्वरजोत्यातें, पश्यन् पाहतहोत्साता, आत्मना आत्मपणाजोतेणेंकडून, आत्मानं आपणातें, नहिनस्ति नाहींनाशा-
तेंपाववीत, ततः त्यानंतर, परां उत्कृष्टऐशी, गतिं गतीजेतीतें, याति
पावतो, मुक्तोभवतीत्यर्थः मुक्तहोतोअसाअर्थ, हि निश्चयेंकरून, २८

प्रकृत्यैवचकर्माणिक्रियमाणानिसर्वशः॥

यःपश्यतितथात्मानमकर्तारंसपश्यति॥ २९॥

च आणखी, प्रकृत्यैव प्रकृतिमायाजेतीणेंच, क्रियमाणानि करिजे-
ताहेतऐशीं, सर्वशः सर्वऐशीं, कर्माणि कर्मैजीत्यातें, तथा तसेंच, आ-
त्मानं आत्माजोत्यातें, अकर्तारं कर्तानव्हेऐशातें, यः जोज्ञातापुरुष,
पश्यति पाहतो, सः पश्यति तोपुरुषचपाहणारऐसाज्ञणावा, ॥ २९॥

यदाभूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति॥

ततएवचविस्तारंब्रह्मसंपद्यतेतदा॥ ३०॥

यदा जेव्हां, भूतपृथक्भावं स्थावरजंगमभूतांचापृथक्वेगळाभाव-
जोत्यातें, एकस्थं एकात्म्याचाठायीं, अनुपश्यति शास्त्राचार्योपदेशें-
बरवेंपाहतो, ततएवच त्यास्तवच, तदा तेकाळींअभेदातेंपाहातहो-
त्साता, विस्तारं परिपूर्णऐसें, ब्रह्म ब्रह्मरूपऐसा, संपद्यते संपन्नहो-
तोक्षणजेब्रह्मचहोतो, ॥ ३०॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः॥

शरीरस्थोपिकौंतेयनकरोतिनलिप्यते॥ ३१॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, अनादित्वात् आदिनाहींह्मणून, निर्गुणत्वा-
त् गुणरहितह्मणून, अयंपरमात्मा हाप्रत्यक्चैतन्यपरमात्माजोतो, अ-
व्ययः नाशरहितऐसा, शरीरस्थोपि शरीरीउपलभ्यमानऐसाहोत्सा-
ताही, नकरोति नाहींकरीत, नलिप्यते नाहींलेपातेंपावत, ॥ ३१॥

यथासर्वगतंसौक्ष्म्यादाकाशंनोपलिप्यते ॥

सर्वत्रावस्थितोदेहेतथात्मानोपलिप्यते ॥ ३२ ॥

यथा ज्याप्रकारें, सौक्ष्म्यात् असंग्रहभावास्तव, सर्वगतं सर्वत्रव्याप-
कंऐसें, आकाशं आकाशजेंतें, नोपलिप्यते लेपातेंपावतनाहीं, तथा-
तसाच, देहे देहाचाठायां, सर्वत्रावस्थितः सर्वत्रराहिलाऐसा, आत्मा
प्रत्यगभिन्नआत्माजोतो, नोपलिप्यते नाहींलेपातेंपावत, ॥ ३२ ॥

यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नंलोकमिमंरविः ॥

क्षेत्रक्षेत्रीतथाकृत्स्नंप्रकाशयतिभारत ॥ ३३ ॥

यथा ज्याप्रकारें, एकः एकला, रविः सूर्यजोतो, इमंकृत्स्नंलोकं या-
समस्तलोकातें, प्रकाशयति उजळितो, तथा तसाच, क्षेत्री क्षेत्रज्ञ-
जोतो, कृत्स्नं सर्वही, क्षेत्रं शरीरजेंत्यातें, प्रकाशयति प्रकाशितो, हे-
भारत अगाभरतवंशजा, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमंतरंज्ञानचक्षुषा ॥

भूतप्रकृतिमोक्षंचयेविदुर्यांतितेपरं ॥ ३४ ॥

एवं याप्रकारें, क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः शरीरआणिआत्मायादोहोंचें, अंतरं-
भेदजोत्यातें, ज्ञानचक्षुषा ज्ञानदृष्टीनें, येविदुः जाणताहेत, भूतप्रकृ-
तिमोक्षंच भूतप्रकृतिमोक्षजोत्यातेंजाणताहेत, ते तेज्ञानीजेते, परं
मोक्षजोत्यातें, यांति पावताहेत, ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि-
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेक्षेत्रक्षेत्रज्ञ-
योगोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥७३॥

चतुर्दशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायीप्रकृतिपुरुषांचेयोगेंकरूनव्यवहार-
बोलिला आतांसांख्योक्तरीत्यापुरुषआणिप्रकृतीसखतंत्रतावास्तू
नसत्वादिगुणकृतवैचित्र्यानेंप्रपंचदाखवावयाचतुर्दशारंभ ॥

श्रीभगवानुवाच परंभूयःप्रवक्ष्यामिज्ञानानां
ज्ञानमुत्तमं ॥ यज्ज्ञात्वामुनयःसर्वेपरांसिद्धिमि
तो गताः ॥ १ ॥

परं उत्कृष्टऐसें, ज्ञानानां ज्ञानांमध्ये, उत्तमं थोरऐसें, ज्ञानं ज्ञानजें-
त्यातें, भूयः मागुतीं, प्रवक्ष्यामि सांगतो, यत् यातें, ज्ञात्वा जाणून,
सर्वेमुनयः सर्वहीमननशीलजेते, इतः यादेहबंधनापासून, परांसि-
द्धि मोक्षातें, गताः गेले, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥

सर्गेपिनोपजायंतेप्रलयेनव्यथंतिच ॥ २ ॥

इदंज्ञानं याज्ञानातें, उपाश्रित्य अनुष्ठून, मम माझें, साधर्म्यं मद्रूप-
ताजेतीतें, आगताः आलेहोत्साते, सर्गेपि हिरण्यगर्भोत्पत्तिकाळींही,
नोपजायंते उपजतनाहीत, प्रलये ब्रह्माचेनाशकाळींही, नव्यथंति-
च नाहीकष्टपावत, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ममयोनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन्गर्भं दधाम्यहं ॥

संभवःसर्वभूतानांततोभवतिभारत ॥ ३ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, ममयोनिः माझेंगर्भाधानस्थानजें, महद्ब्र-
ह्म त्रिगुणात्मकमायारूपजें, तस्मिन् त्याचाठायीं, अहं मीपरमात्मा-
जोतो, गर्भं संकल्परूपबीजजेंत्यातें, दधामि ठेवितों, ततः त्यास्तव,

सर्वभूतानां हिरण्यगर्भादिसर्वभूतांचा, संभवः उपजजोतो, भवति
होतो, ॥ ३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

सर्वयोनिषुकौतेयमूर्तयःसंभवंतियाः॥

तासांब्रह्ममहद्योनिरहंबीजप्रदःपिता ॥ ४ ॥

हेकौतेय अगाकुंतीपुत्रा, सर्वयोनिषु देवपितरमनुष्यादियोनींचाठार्थी, याःमूर्तयः जारजादिमूर्तीज्यात्या, संभवन्ति उत्पत्तीतेंपावताहेत, तासां त्यामूर्तीला, महद्ब्रह्म त्रिगुणात्मकमायारूपजेतें, योनिः मातृ-स्थानापन्नहोय, अहं मी, बीजप्रदः ईक्षणशक्त्यागर्भाधानकर्ता, पिता बापहोय, ॥ ४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

सत्वरजस्तमइतिगुणाःप्रकृतिसंभवाः॥

निबध्नन्तिमहाबाहोदेहेदेहिनमव्ययं ॥ ५ ॥

सत्वरजस्तमः सत्वरजतमऐसे, इतिगुणाः यानावेंगुणजेते, प्रकृतिसंभवाः प्रकृतीपांसूनसंभवलेऐसे, देहिनं देहधारीजीवजोत्यातें, अव्ययं नाशरहितातें, देहे देहाचाठार्थी, निबध्नन्ति बांधिताहेत, हेमहाबाहो अगापराक्रमशीलहस्ता, ॥ ५ ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

तत्रसत्त्वंनिर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयं॥

सुखसंगेनबध्नातिज्ञानसंगेनचानघ ॥ ६ ॥

हेअनघ अगापापरहिता, तत्र त्यासत्त्वादिगुणामध्ये, सत्त्वं सत्वगुणजोतो, निर्मलत्वात् स्फटिकाचेपरीनिर्मलत्वास्तव, प्रकाशकं दाखविताहोय, अनामयं निर्मलहोय, सुखसंगेन आत्मसुखसंगेंकरून, बध्नाति बांधितो, ज्ञानसंगेनच जाणिवेच्यासंगेंकरूनही, ॥ ६ ॥

रजोरागात्मकंविद्धितृष्णासंगसमुद्भवं॥

तन्निबध्नातिकौतेयकर्मसंगेनदेहिनं ॥ ७ ॥

हेकौतैय अगाकुंतीपुत्रा, रजः रजोगुणजोत्यातें, रागात्मकं विषयीप्री-
तिउत्पादकऐशातें, विद्धि जाण, तूष्णासंगसमुद्भवं अप्राप्ताचाअभि-
लाषआणिप्राप्ताविषयीअतिप्रीतियांचेंउत्पादकऐसें, तत् तें, कर्म-
संगेन दृष्टादृष्टार्थकर्मयोगेंकरून, देहिनं जीवजोत्यातें, निबध्नाति
बांधितें, ॥ ७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तमस्त्वज्ञानजंविद्धिमोहनंसर्वदेहिनां ॥

प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नातिभारत ॥ ८ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, तमस्तु तमोगुणतरी, अज्ञानजं आवरण-
शक्तीपासूनझालेंऐशातें, सर्वदेहिनां सर्वप्राणियांस, मोहनं अविवे-
कजनकभ्रमजनकऐशातें, विद्धि जाण, तत् तोतमोगुणजोतो, प्रमा-
दालस्यनिद्राभिः असावधानताआलस्यनिद्राईहींकरून, निबध्ना-
ति बांधितो, ॥ ८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

सत्वंसुखेसंजयतिरजःकर्मणिभारत ॥

ज्ञानमावृच्यतुतमःप्रमादेसंजयत्युत ॥ ९ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, सत्वं सत्वजेतें, सुखे सुखाचाठायीं, संज-
यति मेळवितें, रजः रजजेतें, कर्मणि कर्माचाठायीं, तमस्तु तमोगु-
णतरी, ज्ञानं ज्ञानातें आवृच्य आवरून, प्रमादे असावधानतेचाठ-
ायीं, संजयत्युत मेळवितचआहेकीं, ॥ ९ ॥   ॥   ॥ ७ ॥

रजस्तमश्चाभिभूयसत्वंभवतिभारत ॥

रजःसत्वंतमश्चैवतमःसत्वंरजस्तथा ॥ १० ॥

हेभारत अगाभारता, सत्वं सत्वजेतें, रजः रजातें, तमश्च तमातेंही,
अभिभूय तिरस्कारकरून, भवति होतें, तमः तमजेतें, तथा तैसेंच,

जोतौ, प्रलयं मरणातें, याति पावतो, तदा तेव्हां, उत्तमविदा बरेजा-
णत्यांच्या, अमलान् प्रकाशमयऐसे, लोकान् लोकजेत्यातें, प्रतिप-
द्यते पावतो, ॥ १४.॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

रजसिप्रलयंगत्वाकर्मसंगिषुजायते॥

तथाप्रलीनस्तमसिमूढयोनिषुजायते॥ १५॥

रजसि रजोगुणवृद्धिकाळीं, प्रलयंगत्वा मरणपावून, कर्मसंगिषु कर्म-
सक्तांच्यावंशीं, जायते उपजतो, तथा तसाच, तमसि तमोगुणवृ-
द्धिकाळीं, प्रलीनः मरणपावलाऐसा, मूढयोनिषु पश्यादियोनींचा-
ठायीं, जायते उपजतो, ॥ १५ ॥

कर्मणःसुकृतस्याद्दुःसात्विकंनिर्मलंफलं॥

रजसस्तुफलंदुःखमज्ञानंतमसःफलं॥ १६॥

सुकृतस्यकर्मणः सत्कर्माचें, सात्विकं सत्वप्रधानऐसें, निर्मलंफलं
रजतमरहितफलातें, आद्दुः कपिलादिबोलताहेत, रजसस्तु रजोगुणा-
चेंतरी, दुःखंफलं दुःखरूपफलजेंत्यातें, तमसः तमाचें, अज्ञानंफलं
अज्ञानरूपफलातेंबोलताहेत, ॥ १६ ॥   ॥   ॥   ॥

सत्वात्संजायतेज्ञानंरजसोलोभएवच॥

प्रमादमोहौतमसोभवतोज्ञानमेवच॥ १७॥

सत्वात् सत्वापासून, ज्ञानं ज्ञानजेंतें, संजायते उत्पन्नहोतें, रजसः
रजापासून, लोभएवच विषयाभिलाषजोतोहोतो, तमसः तमापासू-
न, प्रमादमोहौ असावधानताभांतिज्यात्या, भवतः होताहेत, अज्ञा-
नमेवच अज्ञानजेंतेंहीहोतें, ॥ १७ ॥   ॥   ॥   ॥

ऊर्ध्वगच्छंतिसत्वस्थामध्येतिष्ठंतिराजसाः॥

जघन्यगुणवृत्तिस्थाअधोगच्छंतितामसाः॥ १८॥

सत्वस्थाः सात्विकस्वभाववंतजेंते, ऊर्ध्वं देवलोकाप्रति, गच्छंति जा-

ताहेत, राजसाः रजोवृत्तिवन्तजैते, मध्ये मनुष्यलोकाचार्या, तिष्ठन्ति
राहताहेत, जघन्यगुणवृत्तिस्थाः निरुद्धगुणस्वभाववन्तजैते, तामसाः
तमोवृत्तिवन्तजैते, अधोगच्छन्ति पश्वादियोर्नीचाचार्या जाताहेत, ॥ १८

नान्यंगुणेभ्यःकर्त्तारिं यदा द्रष्टानुपश्यति ॥

गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोधि गच्छति ॥ १९ ॥

यदा जेकाळीं, द्रष्टा विवेकीजोतो, गुणेभ्यः गुणां हून, अन्यंकर्त्तारिं
अन्यकर्त्ताजोत्यातें, नानुपश्यति नाहींचपाहात, गुणेभ्यश्च गुणां-
हून, परं उल्लूकआत्माजोत्यातें, वेत्ति जाणतो, सः तो, मद्भावं मा-
झ्यारूपातें, अधिगच्छति पावतो, ॥ १९ ॥

गुणानेतानतीत्यत्रीनूदेहीदेहसमुद्भवान् ॥

जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते ॥ २० ॥

देही साधकजोतो, देहसमुद्भवान् देहापासून जन्मज्यांसते ऐसे, एतान्
हेजे, त्रीन्गुणान् तीनगुणजेत्यातें, अतीत्य उल्लंघून, जन्ममृत्युजरादुः-
खैः उत्पत्तिमरणवार्धक्यदुःखैकस्मिन्, विमुक्तः यांपासून सुटला ऐ-
सा, अमृतं मोक्षजोत्यातें, अश्नुते अनुभवितो, ॥ २० ॥

अर्जुन उवाच कैर्लिङ्गैस्त्रीन्गुणानेतानतीतो भवति

प्रभो ॥ किमाचारः कथंचैतांस्त्रीन्गुणानतिवर्तते ॥ २१

हेप्रभो अगास्वामी, कैर्लिङ्गैः कोण्याचिन्हेंकरून, एतांस्त्रीन्गुणान्
यातिहींगुणांतें, अतीतः अतिक्रमूनवर्तलाऐसा, भवति होतोहे, कि-
माचारः कोणता आचारकरणारा, एतान् त्रीन्गुणान् यातिहींगुणांतें,
कथंचतिवर्तते कसा अतिक्रमूनवर्ततो, ॥ २१ ॥

श्रीभगवानुवाच प्रकाशंच प्रवृत्तिंच मोहमेव च पां

डव ॥ न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि कांक्षति ॥ २२ ॥

हेपांडव अगापंडुपुत्रा, प्रकाशंच सत्वगुणकार्यजेंत्यातें, प्रवृत्तिच र-
जोगुणकार्यातें, मोहमेवच तमोगुणकार्यातेंही, संप्रवृत्तानि आपण-
प्राप्तझालींअसतां, यः जो, नद्वेष्टि नाहींद्वेषकरीत, निवृत्तानि गेलि-
यातेंही, नकांक्षति नाहींइच्छीत, ॥ २२ ॥

उदासीनवदासीनोगुणैर्योनविचाल्यते ॥

गुणावर्ततइत्येवयोवतिष्ठतिनेंगते ॥ २३ ॥

उदासीनवत् उदासीनाचेपरी, आसीनः राहातहोत्साता, गुणैःसुखा-
दिकगुणकार्येंकरून, यः जो, नविचाल्यते स्वरूपापासूननाहींचा-
ळवत, गुणाएव गुणजेतेच, वर्तते वर्तताहेत, इति याप्रकारें, यः जो,
अवतिष्ठति राहातो, सःनेंगते चळतनाहीं, ॥ २३ ॥

समदुःखसुखःस्वस्थःसमलोष्टाश्मकांचनः ॥

तुल्यप्रियाप्रियोधीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ २४ ॥

समदुःखसुखः समानआहेतसुखदुःखेंज्यासतोऐसा, तुल्यप्रियाप्रियः
समानबरेंवाईटज्यासऐसा, धीरः धैर्यवान्ऐसा, स्वस्थः आत्मस्वरूपां-
स्वस्थऐसा, समलोष्टाश्मकांचनः समानआहेतमातीचेंढेंकूळपाषा-
णसोनेंज्यास, तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः समानआहेतआपुलीनिंदावस्तुती
ज्यासऐसा, ॥ २४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्योमित्रारिपक्षयोः ॥

सर्वारंभपरित्यागीगुणातीतःसउच्यते ॥ २५ ॥

मानापमानयोस्तुल्यः बहुमानअपमानाचाठायींसमानऐसा, मित्रा-
रिपक्षयोः मित्रशत्रूंंच्यापक्षींही, तुल्यः समानऐसा, सर्वारंभपरित्यागी
देहधारणव्यतिरिक्तसर्वकर्मांचात्यागीऐसा, सः तो, गुणातीतः गुणां-
पासूनवेगळाऐसा, उच्यते बोलिजेतो, ॥ २५ ॥

मांचयोव्यभिचारेणभक्तियोगेनसेवते॥

सगुणान्समतीत्यैतान्ब्रह्मभूयायकल्पते॥२६॥

यः जो, मांच मातेंच, अव्यभिचारेण अनन्यऐंसा, भक्तियोगेन भ-
क्त्यादरातिशयेंकरून, सेवते सेवितो, सः तो, एतान्गुणान् इतुक्या-
गुणांतें, समतीत्य अतिक्रमून, ब्रह्मभूयाय मोक्षाकारणें, कल्पते सम-
र्थहोतो, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   .   ॥

ब्रह्मणोहिप्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्यच॥

शाश्वतस्यचधर्मस्यसुखस्यैकांतिकस्यच॥२७॥

हि ज्याकारणास्तव, अमृतस्य नाशरहितऐसें, अव्ययस्य, परिणामर-
हितऐसें, शाश्वतस्य अक्षयऐसें, धर्मस्य ज्ञानयोगकर्मेंकरूनप्राप्तऐसें,
ऐकांतिकस्य अखंडितऐसे, सुखस्यच सुखजेंत्याचीही, ब्रह्मणः तत्प-
दवाच्यब्रह्मजेंत्याची, प्रतिष्ठा लक्ष्यसच्चिदानंदात्मकब्रह्मजेंतें, अहं
मी, ॥ २७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्या
यांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेगुणत्रयविभागयो
गोनामचतुर्दशोऽध्यायः॥१४॥   ॥७३॥   ॥

पंचदशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायांतीमीसर्वाधिष्ठातात्मणोनबोलिले
तेऐकोनअर्जुनस्तब्धराहिला त्याचाआशयजाणोनउत्तर ॥

श्रीभगवानुवाच ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं
प्रादुरव्ययं ॥ छंदांसियस्यपर्णानियस्तंवेदसवेद
वित् ॥ १ ॥

ऊर्ध्वमूलं मायावीब्रह्मचिमूलज्याचेंतोऐसा, अधःशाखं महदहंकारा-
दिशाखाज्यासऐसा, अश्वत्थं प्रातःकालपर्यंतउभाराहीलऐसानिश्व-
यनार्हाज्याचा, अव्ययं नाशरहितऐशातें, प्राहुः बोलताहेत, यस्य
ज्यावक्षास, छंदांसि वेदजेते, पर्णानि पानेंजीतीं, स्युः होत, यस्तं
वेद जोअशावक्षातेंजाणतो, सवेदवित् तोचिवेदांतजाणता, १ ॥

अधश्चोर्ध्वप्रसृतास्तस्यशाखागुणप्रवृद्धाविषय
प्रवालाः ॥ अधश्चमूलान्यनुसंततानिकर्मानुबंधी
निमनुष्यलोके ॥ २ ॥

अधश्च खालीमनुष्यादिस्थावरांत, ऊर्ध्वच वरतींहिरण्यगर्भादि, प्र-
सृताः पसरल्याऐशा, तस्य त्यावक्षाच्या, शाखाः खांदियाज्यात्या,
गुणप्रवृद्धाः, गुणेंकरूनवाढल्याऐशा, विषयप्रवालाः शब्दादिविषय-
तेचपल्लवज्यांचेऐशा, अधश्चमूलानि खालतींमूलेंजीतीं, अनुसंतता-
नि अखंडितप्रवेशलींऐशीं, कर्मानुबंधीनि कर्मफलेंबांधिलींऐशीं,
मनुष्यलोके यामनुष्यलोकाचार्यां, ॥ २ ॥

नरूपमस्येहतथोपलभ्यतेनांतोनचादिर्नचसंप्र

तिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलमसंगशस्त्रेण दृढेन छित्वा ॥ ३ ॥

अस्य यावत्क्षास, रूपं रूपजेतें, इह यासंसारचाठार्या, तथा त-
सेवर्णिल्यापरी, नोपलभ्यते नाहीदिसत, नांतः शेवटनाही, नचादिः
मूलनाही, नचसंप्रतिष्ठा स्थितीहीनाही, सुविरूढमूलं बरवीवाढलीं
मूळेंज्याचींऐसा, एनंअश्वत्थं पूर्वोक्तअश्वत्थातें, दृढेन विवेकबळक-
टऐसेजें, असंगशस्त्रेण ईषणात्रयत्यागजोशस्त्रत्याशस्त्रेंकरून, छित्वा
तोडून, ॥ ३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ततः पदं तत्परि मार्गितव्यं यस्मिन् गताननिवर्तति
भूयः ॥ तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येतः प्रवृत्तिः प्रसू-
तापुराणी ॥ ४ ॥

यतः ज्यापासून, पुराणी जुनीऐशी, प्रवृत्तिः मायाजीती, प्रसूता वि-
स्तारलीऐशी, तमेवच त्यातेंच, आद्यं पुरुषं जुनापुरुषऐशातें, प्रपद्ये
शरणरिघतों, ततः त्यानंतर, यस्मिन् ज्यापदाचाठार्या, गताः पावले-
ऐसे, भूयः मागुतीं, ननिवर्तति नाहींफिरत, तत्पदं तेंपदजेतें, परिमा-
र्गितव्यं गवेषणकरावें, ॥ ४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

निर्मानमोहाजितसंगदोषा अध्यात्मनित्या विनि-
वृत्तकामाः ॥ द्वंद्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैर्गच्छंत्य
मूढाः पदमव्ययं तत् ॥ ५ ॥

निर्मानमोहाः मानमोहगेलेज्यांपासूनऐसे, जितसंगदोषाः स्त्रीपुत्रा-
दिसंगदोषजिकिलाजीहींऐसे, अध्यात्मनित्याः परमात्मस्वरूपाचें-
नित्यआलोचनज्यांसऐसे, विनिवृत्तकामाः निःशेषकामनारहितऐ-
से, सुखदुःखसंज्ञैः सुखदुःखआहेसंज्ञाज्यांसऐशीं, द्वंद्वैः शीतोष्णादि

द्वेद्वेर्जातीर्हीकहून, विमुक्ताः सुटलेऐसे, अमूढाः अविद्यारहितऐसे,
अव्ययं नाशरहितऐसें, तत्पदं त्यास्थानातें, गच्छंति पावताहेत, ॥ ५ ॥

नतद्भासयतेसूर्योनशशांकोनपावकः ॥

यद्भूत्वाननिवर्ततेतद्धामपरमंमम ॥ ६ ॥

तत् त्यापदातें, सूर्यः सूर्यजोतो, नभासयते नाहींप्रकाशवीत, नश-
शांकः नाहींचंद्रप्रकाशवीत, नपावकः अग्निहीनाहींप्रकाशवीत, य-
द्भूत्वा जेथेंगेल्यावर, ननिवर्तते नाहींफिरोनजन्मासयेत, तत् तें, मम
माझें, परमं उत्कृष्टऐसें, धाम स्थानजेतें, ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

ममैवांशोजीवलोकेजीवभूतःसनातनः ॥

मनःषष्ठानींद्रियाणिप्रकृतिस्थानिकर्षति ॥ ७ ॥

ममैव माझाच, अंशः अवयवजोतो, जीवलोके याजीवलोकाचा-
ठायीं, जीवभूतः प्राणधारणकर्ताऐसा, सनातनः प्रसिद्धऐसा, मनः-
षष्ठानि मनादिकसाहीऐशीं, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीत्यातें, प्रकृतिस्था-
नि श्रोत्रादिकस्थानींअसताहेतऐशातें, कर्षति वोढितो, ॥ ७ ॥ ॥

शरीरंयदवाप्नोतियच्चाप्युक्तामतीश्वरः ॥

गृहीत्वैतानिसंयातिवायुर्गंधानिवाशयात् ॥ ८ ॥

ईश्वरः देहेंद्रियस्वामीजोतो, यच्चापि ज्याशरीरातें, उक्तामति टाकून-
बाहेरनिघतो, यत्शरीरं ज्याशरीरातें, अवाप्नोति पावतो, तदा तेका-
ळीं, एतानि मनादिकसाहीइंद्रियातें, गृहीत्वा घेऊन, वायुः वारा-
जोतो, गंधानिवाशयात् पुष्पापासूनपरागनेतोल्यापरी, संयाति शरी-
रांतरींप्रवेशकरितो, ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रोत्रंचक्षुःस्पर्शनंचरसनंघ्राणमेवच ॥

अधिष्ठायमनश्चायंविषयानुपसेवते ॥ ९ ॥

श्रोत्रं कान, चक्षुः नेत्र, स्पर्शनं त्वचा, रसनं जिह्वा, घ्राणमेवच ना-
सिक, मनश्च मन, अधिष्ठाय याश्रोत्रादिकांतें आश्रयून, अयं हा-
जीवजोतो, विषयान् शब्दादिविषयांतें, उपसेवते सेवितो, ॥ ९ ॥

उक्तामंतंस्थितंवापिभुंजानंवागुणान्वितं ॥

विमूढानानुपश्यंतियस्यंतिज्ञानचक्षुषः ॥ १० ॥

उक्तामंतं देहांतरीजाणारऐशातें, स्थितंवापि देहींचआहेऐशातें, गु-
णान्वितं सुखदुःखमोहेंकरूनयुक्तऐशातें, भुंजानंवा शब्दादिविषयां-
तेंभोगितोऐशातें, विमूढाः आत्मानात्मविचाररहितऐसे, नानुपश्यंति
नाहींपाहत, ज्ञानचक्षुषः ज्ञानदृष्टीजेते, पश्यंतिपाहताहेत, ॥ १० ॥

यतंतोयोगिनश्चैनंपश्यंत्यात्मन्यवस्थितं ॥

यतंतोप्यकृतात्मानोनैनंपश्यंत्यचेतसः ॥ ११ ॥

यतंतः यत्नकरणारऐसे, योगिनश्च योगीजेते, आत्मनि स्वांतःकरणा-
चाठार्या, अवस्थितं राहतोऐसा, एनं याआत्म्यातें, पश्यंति पाह-
ताहेत, यतंतोपि यत्नकरणारऐसेही, अकृतात्मानः अशुद्धचित्तऐसे,
अचेतसः विवेकशून्यऐसे, एनं याआत्म्यातें, नपश्यंति नाहींपा-
हात, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यदादित्यगतंतेजोजगद्भासयतेखिलम् ॥

यच्चंद्रमसियच्चाग्नौतत्तेजोविद्धिमामकम् ॥ १२ ॥

यत् जें, आदित्यगतंतेजः सूर्याचेठार्याजेंतेज, अखिलंजगत् सम-
स्तजगातें, भासयते भासवितें, यत् जें, चंद्रमसि चंद्राचेठार्या, यच्च
जें, अग्नी अग्नीचाठार्या, तत्तेजः तेंतेजजेंत्यातें, मामकं माझेंचऐशातें,
विद्धि जाण, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गामाविश्यचभूतानिधारयाम्यहमोजसा ॥

पुष्णामिचौषधीःसर्वाःसोमोभूत्वारसात्मकः १३ ॥

गां भूमीतें, आविश्यं प्रवेशकरून, अहं मीजोतो, भूतानि प्राणीजे-
त्यातें, ओजसा तेजानें, धारयामि धरितों, रसात्मकः रसस्वभावऐसा,
सोमः चंद्रजोतो, भूत्वा होऊन, सर्वाः अवघ्या, औषधीः साळीआ-
दिकरूनयातें, पुष्णामिच रसस्वादयुक्तकरितों, ॥ १३ ॥

अहंवैश्वानरोभूत्वाप्राणिनांदेहमाश्रितः ॥

प्राणापानसमायुक्तःपचाम्यन्नंचतुर्विधं ॥१४ ॥

अहं मीजोतो, वैश्वानरः जठराग्निऐसा, भूत्वा होऊन, प्राणिनां दे-
हधारीजेत्यांचा, देहं देहजोत्यातें, आश्रितः आश्रयिलाहोत्साता, प्रा-
णापानसमायुक्तः प्राणापानवायूकरूनप्रदीप्तऐसा, चतुर्विधं लेद्या-
दिचहूप्रकारचें, अन्नं अन्नजेंत्यातें, पचामि पचवितों, ॥ १४ ॥

सर्वस्यचाहंत्वादिसन्निविष्टोमत्तःस्मृतिर्ज्ञानमपो

हनंच ॥ वेदैश्चसर्वैरहमेववेद्योवेदांतरुद्देदविदेव

चाहम् ॥ १५ ॥

अहं मीपरमात्माजोतो, सर्वस्यसर्वचराचरांच्या, त्वादित्वादयाचाठायीं,
संनिविष्टः प्रवेशलाऐसा, मत्तः मजपासून, स्मृतिः अनुभूताचेंस्मर-
णजेतें, ज्ञानं ज्ञानजेतें, अपोहनं ज्ञानाचाविसरजोतो, वेदैश्चसर्वैःसर्व-
वेदजेतीहींकरून, अहमेव मीजोतो, वेद्यः जाणावयायोग्य, वेदांतरु-
त् वेदांताचासंप्रदायकर्ता, वेदविदेवच वेदवेत्ताजोतोही, अहं मीच, १५

द्वाविमौपुरुषौलोकेक्षरश्चाक्षरएवच ॥

क्षरःसर्वाणिभूतानिकूटस्थोक्षरउच्यते ॥ १६ ॥

लोके व्यवहारदशेचाठायीं, इमौ हे, द्वौ दोघे, पुरुषौ पुरुषजेतेप्रसि-

द्धआहेत, कोणते, क्षरश्च नाशवंतऐसा, अक्षरएवच नाशरहितऐसा, त्यांमध्ये, क्षरःसर्वाणिभूतानि सकळाभूर्तीजोनाशवंतऐसा, अक्षर-
एवच नाशरहितऐसा, कूटस्थः भगवान्मायाशक्तिस्वरूपऐसा, उ-
च्यते बोलिजेतो, ॥ १६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः ॥

योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः ॥ १७ ॥

उत्तमः उत्कृष्टतमऐसा, अन्यः यादोघांहूनवेगळाऐसा, पुरुषः मुख्य-
पुरुषजोतो, परमात्मेति परमात्मायानावे, उदाहृतः बोलिजेला,
अव्ययः नाशरहितऐसा, ईश्वरः सर्वज्ञऐसा, लोकत्रयं तिर्हीलोकां-
तें, आविश्य प्रवेशोन, विभर्ति धारणपोषणकरितो ॥ १७ ॥

यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपिचोत्तमः ॥

अतोस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमः ॥ १८ ॥

यस्मात् ज्याकारणास्तव, अहं मीजोतो, क्षरं नाशवंतअश्वत्थनामा-
जोत्यातें, अतीतः वेगळाऐसा, अक्षरादपिच मायारूपबीजजेंत्या-
पासूनही, उत्तमः उत्कृष्ट वेगळाऐसा, अतः याकारणास्तव, अस्मि-
न्लोके, यालोकाचाठार्या, वेदेच श्रुतीचाठार्या, पुरुषोत्तमः पुरुषो-
त्तमयानामें, प्रथितः प्रख्यातऐसा, ॥ १८ ॥   ॥   ॥

योमामेवमसंमूढोजानातिपुरुषोत्तमं ॥

ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत ॥ १९ ॥

असंमूढः मोहरहितऐसा, यः जो, पुरुषोत्तमं सच्चिदानंदरूपऐसा,
मां मीपरमात्माजोत्यातें, एवं यापूर्वोक्तप्रकारें, जानाति प्रत्यगभिन्न-
रूपेंजाणतो, सः तो, सर्ववित् सर्वजाणताहोय, सर्वभावेनमां सर्वत्रै-
कआत्मभावेकरूनमातें, भजति भजतो, हेभारत अगाभरतवंशो-
द्भवा, ॥ १९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

इतिगुत्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंमयाऽनघ ॥

एतद्बुध्वाबुद्धिमानूस्यात्कृतकृत्यश्चभारत ॥ २० ॥

इति याप्रकारें, गुह्यतमं अत्यंतरहस्यऐसें, शास्त्रं शास्त्रजेतें, इदं हैं, हे अनघ अगाव्यसनरहिता, मया म्यां, उक्तं बोलिजेले, एतद्बुध्वा हैंअ-
तिरहस्यशास्त्रजाणोन, बुद्धिमान् ज्ञानवंतऐसा, स्यात् होय, कृतकृत्य-
श्च नार्हीकरणेंउरलेंज्यासऐसाहोय, भारत अगाभरतवंशजा, ॥ २० ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेपुरुषोत्तम
योगोनामपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

षोडशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायांती एतदुध्वायावचने जाणोन बुद्धि-
वंतहोय ऐसें बोलिलें तें जाणावया अधिकार बोलण्यास्तव दैवीसं-
पत्ति निरूपण करण्याकरितां उत्तराध्यायारंभः ॥

श्रीभगवानुवाच अभयं सत्वसंशुद्धिज्ञानयोग-
व्यवस्थितिः ॥ दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप-
आर्जवं ॥ १ ॥

अभयं निर्भयता, सत्वसंशुद्धिः अंतःकरणनिर्मळराहणें, ज्ञानयोग-
व्यवस्थितिः ज्ञानयोगविचारण, दानं स्वान्नामध्ये यथाशक्ति देणें, द-
मः इंद्रियनियमनकरणें, यज्ञश्च यथाधिकारें श्रौतादिकरणें, स्वाध्या-
यः अध्ययन, तपः वक्ष्यमाणसतरावे अध्यायी सांगेल तें, आर्जवं
अवक्रता, ॥ १ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनं ॥
दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं क्रीरचापलं ॥ २ ॥

अहिंसा परपीडानकरणें, सत्यं अप्रिय अचूतरहित खरें बोलणें, अक्रो-
धः क्रोधरहितता, त्यागः संन्यास, शान्तिः मनाचा उपशम, अपैशुनं ए-
काचें छिद्र दुसऱ्यापुढें प्रकटनकरणें, भूतेषु दया प्राणिमात्रीं कृपा, अ-
लोलुप्त्वं इंद्रियांशी विषयाची उपेक्षा, मार्दवं सौम्यता, ज्हीः अकार्य-
लज्जा, अचापलं मनीषकायता, ॥ २ ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता ॥
भवंति संपदं दैवीमभिजातस्य भारत ॥ ३ ॥

तेजः प्रगल्भता, क्षमा परापराधसहन, धृतिः इंद्रियवृत्तीस अचलता,

शौचं बाह्याभ्यंतरशुचिता, अद्रोहः द्वेषनसणें, नातिमानिता थोर-
पणाचाअभाव, हेभारत अगाभारता, दैवी देवांची, संपदं संपदा-
जेतीतें, अभिजातस्य योग्यजोत्यास, भवंति पूर्वोक्तअवव्याहो-
ताहेत, ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दंभोदर्पोभिमानश्चक्रोधःपारुष्यमेवच ॥

अज्ञानंचाभिजातस्यपार्थसंपदमासुरीं ॥ ४ ॥

दंभः धर्मध्वजता, दर्पः दर्पजोतो, अभिमानः धनादिबळेंउन्मत्तहो-
णें, क्रोधः रागजोतो, पारुष्यमेवच निष्ठुरभाषणजेंतेंही, अज्ञानंच
अज्ञानजेतेंही, हेपार्थ अगाअर्जुना, आसुरी असुराची, संपदं संप-
दाजीतीतें, अभिजातस्य लाधलाजोत्यास, भवंति होताहेत, ॥ ४ ॥

दैवीसंपद्विमोक्षायनिबंधायासुरीमता ॥

माशुचःसंपदंदैवीमभिजातोऽसिपांडव ॥ ५ ॥

विमोक्षाय मोक्षाकारणें, दैवीसंपत् देवांचीसंपदाजीती, मता मलामा-
न्य, निबंधाय अत्यंतबंधनाकारणें, असुरी दैत्यसंपत्ति, यादोंमध्ये-
कोणश्रेष्ठ, हेपांडव अगाअर्जुना, माशुचः शोकातेंपावूनको, दैवीसं-
पदं दैवीसंपदाजीतीतें, अभिजातोसि पावलाआहेस, ॥ ५ ॥

द्वौभूतसर्गौलोकेस्मिन्दैवआसुरएवच ॥

दैवोविस्तरशःप्रोक्तआसुरंपार्थमेशृणु ॥ ६ ॥

अस्मिन्लोके यालोकाचार्या, दैवः देवसंबंधीऐसा, आसुरएवच
असुरसंबंधीऐसा, द्वौभूतसर्गौ दोंप्रकारचीभूतसृष्टि, दैवः देवसंबंधी-
जोतो, विस्तरशः विस्तारें, प्रोक्तः बोलिजेला, हेपार्थ अगाअर्जुना,
आसुरं असुरजोत्यातें, मे मजपासून, शृणु आईक, ॥ ६ ॥ ॥

प्रवृत्तिंचनिवृत्तिंचजनानविदुरासुराः ॥

नशौचंनापिचाचारोनसत्यंतेषुविद्यते ॥ ७ ॥

आसुराःजनाः असुरलोकजेंते, प्रवृत्तिष्व धर्मप्रवृत्तिजीतीतेंही, निवृत्तिच अधर्मापासूननिवृत्तिजीतीतेंही, नविदुः नाहीजाणत, नशौचं शुचितानांही, नापिचाचारः आचारजोतोहीनाही, तेषु त्यांचाठायीं, सत्यं यथार्थभाषणजेंतें, नविद्यते नाहीअसत, ॥ ७ ॥ ॥ ॥

असत्यमप्रतिष्ठंतेजगदादुरनीश्वरं ॥

अपरस्परसंभूतंकिमन्यत्कामहैतुकम् ॥ ८ ॥

ते आसुरीसंपत्तिवंतजेंते, अनीश्वरं ईश्वररहितऐसें, आसत्यं लटिकें-ऐसें, अप्रतिष्ठं धर्माधिकाररहितऐसें, अपरस्परसंभूतं स्त्रीपुरुषसंगकारणऐसें, जगत् जगजेंत्यातें, आदुः बोलताहेत, कामहैतुकं कामचकारणऐसें, किमन्यत् आणिककायकारणअसेल, ॥ ८ ॥ ॥ ॥

एतांदृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोत्पबुद्धयः ॥

प्रभवंत्युग्रकर्माणःक्षयायजगतोहिताः ॥ ९ ॥

एतांदृष्टि आसुरदृष्टीतें, अवष्टभ्य आश्रयून, नष्टात्मानः परलोकसाधनींअनासक्तऐसे, अत्यल्पबुद्धयः विषयासक्तबुद्धिऐसे, उग्रकर्माणः कठिणकर्मकरणार, जगतोहिताः जगाचेवैरीऐसे, जगतः जगाच्या, क्षयाय नाशाकारणें, प्रभवन्ति होताहेत, ॥ ९ ॥ ॥ ॥

काममाश्रित्यदुष्पूरंदंभमानमदान्विताः ॥

मोहाद्गृहीत्वासद्ग्राहान्प्रवर्तंतेशुचिव्रताः ॥ १० ॥

दुष्पूरं पूर्णनव्हेचऐसा, कामं कामातें, आश्रित्य आश्रयून, दंभमानमदान्विताः दांभिकपणगर्वमानयुक्तऐसे, अशुचिव्रताः शुचीनाहीत-वर्तेंज्यांचींतेऐसे, मोहात् अविवेकास्तव, असद्ग्राहान् अशुभनिश्चय-जेंत्यातें, गृहीत्वा घेऊन, प्रवर्तंतें प्रवर्तताहेत, ॥ १० ॥

चिंतामपरिमेयांचप्रलयांतामुपाश्रिताः ॥

कामोपभोगपरमाएतावदितिनिश्चिताः ॥ ११ ॥

अपरिमेयां अपरिमितऐसी, प्रलयांतां मरणांतऐसी, चिंतां चिंताजी-
तीतें, उपाश्रिताः धरूनराहिलेऐसे, कामोपभोगपरमाः विषयभोग-
चगोडज्यांसतेऐसे, एतावदिति हाचपुरुषार्थऐसे, निश्चिताः निश्चय-
वंतऐसे॥ ११ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

आशापाशशतैर्बद्धाःकामक्रोधपरायणाः ॥

ईहंतेकामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् ॥ १२ ॥

आशापाशशतैः आशास्वरूपबहुतजेपाशतीहींकरून, बद्धाः बांधलेऐसे,
कामक्रोधपरायणाः कामआणिक्रोधआवडलेज्यांसऐसे, अन्यायेन
अन्यायेंकरून, अर्थसंचयान् द्रव्यसंग्रहजेत्यांते, कामभोगार्थं विष-
यभोगाकारणें, ईहंते इच्छिताहेत, ॥ १२ ॥

इदमद्यमयालब्धमिमंप्राप्त्येमनोरथं ॥

इदमस्तीदमपिमेभविष्यतिपुनर्द्धनं ॥ १३ ॥

अद्य आज, इदं हें, मया म्यां, लब्धं संपादिलें, इमं हाऐसा, मनोरथं
मनाच्यासंतोषांतें, प्राप्त्ये पावेन, इदंधनं हेंधनजेतें, अस्ति आहे,
इदमपि हेंही, मे मज, पुनः मागुतीं, भविष्यति होईल, ॥ १३ ॥

असौमयाहतःशत्रुर्हनिष्येचापरानपि ॥

ईश्वरोहमहंभोगीसिद्धोहंबलवान्सुखी ॥ १४ ॥

मया म्यां, असौशत्रुः हावैरीजोतो, हतः मारिला, अपरानपि आण-
खींशत्रूजेत्यांतेही, हनिष्ये मारीनच, अहं मी, ईश्वरः थोर, अहं मी,
भोगी सकळभोगसंपन्न, अहं मीजोतो, सिद्धः पुत्रादिपरंपरायुक्त,

बलवान् बलवंत, सुखी कृतकृत्य, ॥ १४ ॥ ॥ ॥

आढ्योभिजनवानस्मिकोऽस्योस्तिसदृशोमया ॥

यक्ष्येदास्यामिमोदिष्यइत्यज्ञानविमोहिताः ॥ १५ ॥

आढ्यः धनादिसंपन्न, अभिजनवानस्मि कुलीनऐसाआहे, मया-
सदृशः मजसारिखा, कोऽन्योस्ति कोणआणीकआहे, यक्ष्ये यज्ञक-
रूनसर्वदीक्षितांपेक्षामोठाहोईन, दास्यामि स्तुतिकरणान्यांसदानदेई-
न, मोदिष्ये हर्षातिंपावेन, इति याप्रकारें, अज्ञानविमोहिताः अज्ञानें-
करूनमोहिलेऐसे, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनेकचित्तविभ्रांतामोहजालसमावृताः ॥

प्रसक्ताः कामभोगेषु पतंतिनरकेऽशुचौ ॥ १६ ॥

अनेकचित्तविभ्रांताः अनेकमनोरथांचाठार्यां प्रवृत्तझालेल्याचित्ता-
मुळें अमलेऐसे, मोहजालसमावृताः अविवेकजाळेंकरूनआवरिले-
ऐसे, कामभोगेषु विषयभोगांचाठार्यां, प्रसक्ताः आसक्तऐसे, अशुचौ
वैतरण्यादिरूपअपवित्रऐसा, नरके नरकामध्ये, पतंति पडताहेत, १६

आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः ॥

यजंते नामयज्ञैस्ते दंभेनाविधिपूर्वकं ॥ १७ ॥

आत्मसंभाविताः आपणासआपणमानवलेऐसे, स्तब्धाः नाहींलव-
लेऐसे, धनमानमदान्विताः धननिमित्तउन्मत्तऐसे, ते जेपुरुषजेते,
नामयज्ञैः नाममात्रयज्ञजेतीहींकरून, दंभेन धर्मध्वजेंकरून, अविधि
पूर्वकं सांगनव्हेऐसें, यजंते यजिताहेत, ॥ १७ ॥ ॥ ॥

अहंकारंबलंदर्पकामंक्रोधंचसंश्रिताः ॥

मामात्मपरदेहेषुप्रद्विषंतोभ्यसूयकाः ॥ १८ ॥

अहंकारं मीथोरअशाअभिमानातें, बलं पराचापराभवकरण्याच्या-

सामर्थ्याति, दर्पं धर्मातिक्रमरूपजोत्यातें, कामं विषयइच्छाजीतीते,
क्रोधंच अनिष्टविषयजोत्यातेंही, संश्रिताः आश्रयिलेऐसे, मां मातें,
आत्मपरदेहेषु आपल्याआणिपरक्याहीदेहीं, प्रद्विषंतः माझीआज्ञा-
उलंघनकर्ते, अभ्यसूयकाः द्वेषबुद्धिऐसे, ॥ १८ ॥ ॥ ॥

तानहं द्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान् ॥

क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु ॥ १९ ॥

द्विषतः साधुद्वेषीऐसे, क्रूरान् भयानकऐसे, नराधमान् मनुष्याम-
ध्येअधमऐसे, अशुभान् पापीऐसे, तान् त्यातें, अहं मीजोतो, संसा-
रेषु जन्ममरणमार्गाचाठायी, आसुरीष्वेव सर्पादियोनींचाठायी,
अजस्रं निरंतर, क्षिपामि घालितों, ॥ १९ ॥ ॥ ॥

आसुरीं योनिमापन्नामूढा जन्मनि जन्मनि ॥

मामप्राप्यैव कौंतेय ततो यांत्यधमां गतिं ॥ २० ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, आसुरीं योनिं क्रूरयोनीतें, आपन्नाः पावले-
ऐसे, मूढाः अविवेकीजेते, जन्मनि जन्मनि जन्मोजन्मी, मां मातें, अ-
प्राप्यैव नपावोनच, ततः त्यानंतर, अधमां गतिं निकृष्टगतीतें, यांति
पावताहेत, ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥

कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतन्नयं त्यजेत् ॥ २१ ॥

इदं हें, त्रिविधं तीनप्रकारचें, नरकस्य नरकाचें, द्वारं द्वारभूतऐसें,
आत्मनः आपणास, नाशनं नाशकऐसें, तेकायतर, कामः कामजो-
तो, क्रोधः क्रोधजोतो, तथा तसाच, लोभः तृष्णाजीती, तस्मात्
त्याकारणास्तव, एतन्नयं यातिहीतें, त्यजेत् टाकावें, ॥ २१ ॥

एतैर्विमुक्तः कौंतेय तमो द्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥

आचरत्यात्मनःश्रेयस्ततोयातिपरांगतिं ॥ २२ ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, तमोद्वारैः नरकाचीं द्वारें ऐशीं, एतैस्त्रिभिः या कामादितिहीं करून, विमुक्तः सुटलाऐसा, नरः मनुष्यजो तो, आत्मनः आपुलें, श्रेयः हितजें त्यातें, आचरति आचरतो, ततः त्यास्तव, परांगतिं उक्लृष्टगतीतें, याति पावतो, ॥ २२ ॥

यःशास्त्रविधिमुत्सृज्यवर्ततेकामकारतः ॥

नससिद्धिमवाप्नोतिनसुखंनपरांगतिं ॥ २३ ॥

यः जो, शास्त्रविधि शास्त्रवचनातें, उत्सृज्य टाकून, कामकारतः कामाधीन होत्सातांयथेच्छ, वर्तते वर्ततो, सः तो, सिद्धि पुरुषार्थातिं, न-अवाप्नोति नाहीं पावत, नसुखं सुखातेंही नाहीं, नपरांगतिं मोक्षतेंही नाहीं, ॥ २३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तस्माच्छास्त्रप्रमाणंतेकार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥

ज्ञात्वाशास्त्रविधानोक्तंकर्मकर्तुमिहार्हसि ॥ २४ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, ते तुज, कार्याकार्यव्यवस्थितौ करावें न करावें ऐशासंदेहाचार्यां, शास्त्रप्रमाणं शास्त्रचप्रमाण, इह यामनुष्यलोकीं, शास्त्रविधानोक्तं शास्त्रविधानाचार्यांबोलिलें ऐशातें, ज्ञात्वा जाणोन, कर्म कर्मजें त्यातें, कर्तुं करावयाकारणें, अर्हसि योग्य आहेस, ॥ २४ ॥

ओंतत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि

द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे दैवासुरसंप

द्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥   ॥ ७३ ॥

सप्तदशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायींशास्त्रसोढूनवर्तणारांसगतीनार्ही
ह्मणूनबोलिलें त्यांचीगतीकायह्मणोनप्रश्न ॥

अर्जुनउवाच येशास्त्रविधिमुत्सृज्ययजंतेश्रद्धया
न्विताः ॥ तेषांनिष्ठातुकाकृष्णसत्वमाहोरजस्तमः ॥ १ ॥

हेकृष्ण अगाकृष्णा, ये जे, शास्त्रविधि शास्त्रविधीतें, उत्सृज्य नपा-
हातांटाकून, श्रद्धयान्विताः श्रद्धावंतहोत्साते, यजंते पूजिताहेत, ते-
षांतु त्यांचीतर, कानिष्ठा कोणनिष्ठा, सत्वं सात्विकी, अहो अथवा
रजः राजसी, तमः तामसीकी, ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच त्रिविधाभवतिश्रद्धादेहिनांसास्त्र
भावजा ॥ सात्विकीराजसीचैवतामसीचेतितांशृणु २

साश्रद्धा तीश्रद्धाजीती, त्रिविधा तीनप्रकारची, भवति होते, दे-
हिनां देहधारीजेत्यांची, स्वभावजा संस्कारापासूनझालीऐशी, सा-
त्विकीराजसीचैवतामसीच सात्विकराजसतामसनावेंर्जाती, तां ती-
तें, शृणु ऐक, ॥ २ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सत्वानुरूपासर्वस्यश्रद्धाभवतिभारत ॥

श्रद्धामयोयंपुरुषोयोयच्छ्रद्धःसएवसः ॥ ३ ॥

हेभारत अगाभारता, सर्वस्य अवय्वांसही, सत्वानुरूपा संस्कारासा-
रिखी, श्रद्धा श्रद्धाजीती, भवति होते, अयंपुरुषः हाव्यवहारीपुरुष-
जोतो, श्रद्धामयः श्रद्धामयऐसा, योयच्छ्रद्धः जोजीवज्याप्रकारेंश्र-
द्धावंत, सएवसः तोत्याप्रकारच्याश्रद्धेनेंयुक्तचहोतो, ॥ ३ ॥

यजंतेसात्विकादेवान्यक्षरक्षांसिराजसाः ॥

प्रेतान्भूतगणांश्चान्येयजंतेतामसाजनाः ॥ ४ ॥

सात्विकाः सत्वस्वभाववन्तजेते, देवान् वस्त्रादिदेवजैत्यातें, यजंते पू-
जिताहेत, राजसाः रजोगुणीजेते, यक्षरक्षांसि यक्षराक्षसांतें यजंते
पूजिताहेत, अन्येतामसाजनाः अन्यतमोगुणीजनजेते, प्रेतान्भूत-
गणांश्च पिशाचमातृकादिगणांतें, यजंते आराधिताहेत, ॥ ४ ॥

अशास्त्रविहितंघोरंतप्यंतेयेतपोजनाः ॥

दंभाहंकारसंयुक्ताःकामरागबलान्विताः ॥ ५ ॥

दंभाहंकारसंयुक्ताः दंभाहंकारयेणेंशीयुक्तऐसे, कामरागबलान्विताः
इच्छाआसक्तिआणिआग्रहईहींकरूनयुक्तऐसे, येजनाः जेजनजेते,
अशास्त्रविहितं शास्त्रीबोलिलेंनाहींऐसें, घोरं आपणासपरकीयास-
पीडाकरणारऐसें, तपःतपजेंत्यातें, तप्यंते आचरताहेत, ॥ ५ ॥

कर्षयंतःशरीरस्थंभूतग्राममचेतसः ॥

मांचैवांतःशरीरस्थंतान्विद्ध्यासुरनिश्चयान् ॥ ६ ॥

शरीरस्थं देहींअसणारऐसा, भूतग्रामं भूतसमुदायातें, कर्षयंतः शु-
ष्ककरिताहेतऐसे, अचेतसः अविवेकीजेते, अंतःशरीरस्थं अंतःकर-
णींअसणारऐसा, मांचैव मातेंही, कर्षयंतः क्लृप्तकरिताहेतऐसे, तान्
त्यातें, आसुरनिश्चयान् अतिकूरनिश्चयवंतऐशांतें, विद्धि जाण, ॥ ६ ॥

आहारस्त्वपिसर्वस्यत्रिविधोभवतिप्रियः ॥

यज्ञस्तपस्तथादानंतेषांभेदमिमंशृणु ॥ ७ ॥

आहारस्त्वपि आहारजोतोही, सर्वस्य सर्वांचाही, त्रिविधः तिहींप्र-
कारचा, प्रियः आवडता, भवति होतो, यज्ञस्तपस्तथादानं यागत-
पतसेंदान, तेषांइमंभेदं त्यांचाहीहाभेदजोत्यातें, सांगतों, शृणु आ-
ईक, ॥ ७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

आयुःसत्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ॥

रस्याःस्निग्धाःस्थिराहृद्याआहाराःसात्विकप्रियाः ॥८॥

आयुः आयुष्य उत्साहशक्तिरोगरहितताचित्तप्रसादअभिरुचियांचे-
वृद्धिकारकऐसे, रस्याः सरसऐसे, स्निग्धाः मृदुस्नेहयुक्तऐसे, स्थिराः
चिरकालराहणारऐसे, हृद्याः पाहतांचसंतोषकरणारऐसे, आहाराः
भक्ष्यभोज्यादिकजेते, सात्विकप्रियाः सात्विकांसआवडते, ॥ ८ ॥

कटुम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ॥

आहाराराजसस्येष्टादुःखशोकामयप्रदाः ॥ ९ ॥

कटुम्ल निब चिच मीठ उष्णमिरीआदि कांगकोट्टुइत्यादि मोह-
रियादिऐसे, आहाराः भक्ष्यादिजेते, राजसस्येष्टाः राजसप्रकृतिजे-
पुरुषत्यांसअतिप्रिय, दुःखशोकामयप्रदाः दुःखशोकरोगदातेऐसे, ॥ ९ ॥

यातयामंगतरसंपूतिपर्युषितंचयत् ॥

उच्छिष्टमपिचामेध्यंभोजनंतामसप्रियं ॥ १० ॥

यातयामं प्रहरानंतरनीरसऐसें, पूति दुर्गंध, पर्युषितं शिळें, उच्छिष्टं
अन्यभुक्तशेष, अमेध्यमपिच लसुणादिपदार्थ, यत् जें, भोजनं तें
भोजनजेतें, तामसप्रियं तामसांसआवडतें, ॥ १० ॥ ॥ ॥

अफलाकांक्षिभिर्यज्ञोविधिदृष्टोयइज्यते ॥

यष्टव्यमेवेतिमनःसमाधायससात्विकः ॥ ११ ॥

अफलाकांक्षिभिः फलकांक्षारहितजेतीहीं, विधिदृष्टः शास्त्रीदाख-
विलाऐसा, यःयज्ञः जोयज्ञजोतो, इज्यते करिजेतो, यष्टव्यमेव क-
सातरी यज्ञकरावाच, इति याप्रकारें, मनः मनातें, समाधाय एकाग्र-
करून, सः तोयज्ञजोतो, सात्विकः सात्विकहोय, ॥ ११ ॥ ॥

अभिसंधायतुफलंदंभार्थमपिचैवयत् ॥

इज्यतेभरतश्रेष्ठतंयज्ञंविद्धिराजसम् ॥ १२ ॥

फलं स्वर्गादिफलजेंत्यातें, अभिसंधायतु मनींअनुसंधानधरून, दं-
भार्थमपिच महृचवप्रगटावयाकारणें, यत् जें, इज्यते यज्ञकरिजेतो,
हेंभरतश्रेष्ठ अगाभरतश्रेष्ठा, तंयज्ञं त्यायज्ञातें, राजसं राजसऐशातें,
विद्धि वोळख, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विधिहीनमसृष्टान्नंमंत्रहीनमदक्षिणं ॥

श्रद्धाविरहितंयज्ञंतामसंपरिचक्षते ॥ १३ ॥

विधिहीनं विधिशून्य, असृष्टान्नं अदत्तान्न, मंत्रहीनं मंत्रांवेगळा,
अदक्षिणं दक्षिणाहीन, श्रद्धाविरहितं श्रद्धेवेगळा, यज्ञं याप्रकार-
चायज्ञजोत्यातें, तामसं तामससंज्ञणोन, परिचक्षते बोलताहेत, ॥ १३ ॥

देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनंशौचमार्जवं ॥

ब्रह्मकर्ममहिंसाचशारीरंतपउच्यते ॥ १४ ॥

देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं देवब्राह्मणगुरुआचार्यपितरादिपूजनें, शौचं
बास्नाभ्यंतरशुचिता, आर्जवं अवक्रता, ब्रह्मचर्यं शास्त्रवचनाप्रमा-
णेश्त्रीसंग, अहिंसाच परपीडानकरणें, शारीरं शरीरापामूनहोणारे-
ऐसें, तपउच्यते तपबोलिजेतें, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥

अनुद्वेगकरंवाक्यंसत्यंप्रियहितंचयत् ॥

स्वाध्यायाभ्यसनंचैववाङ्मयंतपउच्यते ॥ १५ ॥

यत् जें, अनुद्वेगकरंवाक्यं भयनउपजवीऐसेंवाक्यजेतें, सत्यं स्वरें,
प्रियहितंच आवडतें, आणि ऐकणारासपरिणामींमुखऐसें, स्वा-
ध्यायाभ्यसनं वेदाभ्यासींव्यसन, वाङ्मयं इतकेंवाचेकरूननिर्वाह्य
ऐसें, तपः तपजेतें, उच्यते बोलिजेतें, ॥ १५ ॥ ॥ ॥

मनःप्रसादःसौम्यत्वंमौनमात्मविनिग्रहः ॥

भावसंशुद्धिरित्येतत्तपोमानसमुच्यते ॥ १६ ॥

मनःप्रसादः चित्तस्वस्थता, सौम्यत्वं अक्रूरता, मौनं मनन, आत्म-
विनियहः विषयांपांसूनमानसफिरवणें, भावसंशुद्धिः व्यवहारनि-
ष्कपटता, इत्येतत्तपः इतुकेहेंतपजेतें, मानसं मनैसाध्यऐसें, उच्यते
बोलिजेतें, ॥ १६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रद्धयापरयातप्तं तपस्तत्रिविधं नरैः ॥

अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥ १७ ॥

अफलाकांक्षिभिः फलेच्छारहितऐसे, युक्तैः एकाग्रचित्तऐसे, नरैः
पुरुषजेतीहीं, परया उत्कृष्टऐसी, श्रद्धया श्रद्धेकरून, त्रिविधं पूर्वोक्त
कायिकवाचिकमानसिकतीनप्रकारिचें, तप्तं तपिजेलेऐसें, तत्तपः तें-
तपजेंत्यातें, सात्त्विकं सात्त्विकल्लणोन, परिचक्षते बोलताहेत, ॥ १७ ॥

सत्कारमानपूजार्थं तपोदंभेन चैव यत् ॥

क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसंचलमध्रुवं ॥ १८ ॥

सत्कारमानपूजार्थं थोरल्लणवूनमानपूजाव्यावयानिमित्त, दंभेन चैव-
यत् दांभिकपणेंकरूनहीजें, तपःक्रियते तपकरिजेतें, तदिह तेंइहलो-
कींच, चलं चंचलऐसें, अध्रुवं क्षणिकऐसें, राजसं राजसल्लणून, प्रो-
क्तं बोलिजेले, ॥ १८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मूढग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः ॥

परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतं ॥ १९ ॥

मूढग्राहेण दुराग्रहेंकरून, आत्मनः आपल्यादेहेंद्रियांच्या, पीडया
पीडेकरून, यत्तपः जेंतप, क्रियते करिजेतें, परस्योत्सादनार्थं वा दु-

सरियां च्याविनाशाकारणेंही, तत्तपः तेंतपजेतें, तामसंतामससत्त्वणून,
उदात्तं कथिजेलें, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दातव्यमिति यद्दानं दीयते नुपकारिणे ॥

देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतं ॥ २० ॥

दातव्यमिति यावेंचऐसें, अनुपकारिणे फिरोन उपकारन व्हेजेणें अ-
शाकारणें, देशे कुरुक्षेत्रादिकाचा ठायीं, कालेच ग्रहणादिकाळीं,
पात्रेच सत्पात्राचा ठायीं, यद्दानं तुलापुरुषादिदानजें, दीयते देइजे-
तें, तद्दानं तेंदानजेंतें, सात्त्विकं सात्त्विकसत्त्वणून, स्मृतं कथिजेलें, ॥ २० ॥

यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः ॥

दीयते च परिक्लिष्टं तद्राजसमुदात्तं ॥ २१ ॥

प्रत्युपकारार्थं फिरोन उपकाराचेइच्छेनें, फलमुद्दिश्य वा स्वर्गादिफला-
पेक्षेनेवा, यत्तु दीयतेच जेंदेइजेतें, तत् तेंदानजेंतें, परिक्लिष्टं पुनः फिरो-
न बहुतवेंचलें ऐशाक्षेशें, राजसं राजसऐसें, उदात्तं वर्णिलें, ॥ २१ ॥

अदेशकाले यद्दानं पात्रेभ्यश्च दीयते ॥

असत्कृतं मवज्ञातं तत्तामसमुदात्तं ॥ २२ ॥

अदेशकाले अशुभस्थान आणि अशुभकाळीं, अपात्रेभ्यश्च नटादि-
कांतें, दीयते देइजेतें, असत्कृतं अवमानपूर्वक, अवज्ञातं तिरस्कार-
युक्त, यद्दानं असेंदानजें, तत् तें, तामसं तामससत्त्वणून, उदात्तं दा-
खविलें, ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ओं तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ॥

ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥ २३ ॥

ओं तत्सदिति ॐ तत्सत्ऐसा, ब्रह्मणः परब्रह्मस्वरूपाचा, निर्देशः नाम-
व्यवहारजोतो, त्रिविधः तीनप्रकारचा, स्मृतः शिष्टांनीं बोलिला, तेन

त्यात्रिविधनामैकरून, ब्राह्मणाः ब्राह्मणादिकर्जेते, वेदाश्च वेदजेते,
यज्ञाश्च यज्ञजेते, पुरा पूर्वी, विहिताः बोलिजेले, ॥ २३ ॥

तस्मादोमित्युदाहृत्ययज्ञदानतपःक्रियाः ॥

प्रवर्ततेविधानोक्ताःसततंब्रह्मवादिनां ॥ २४ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, ॐमित्युदाहृत्य प्रणवउच्चारकरून, ब्रह्मवा-
दिनां ब्रह्मवादिकेत्यांच्या, विधानोक्ताः विधीनेंउक्तऐशा, यज्ञदानत-
पःक्रियाः यज्ञदानतपक्रियाज्यात्या, सततं निरंतर, प्रवर्तते प्रवर्तता-
हेत, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तदित्यनभिसंधायफलंयज्ञतपःक्रियाः ॥

दानक्रियाश्चविविधाःक्रियंतेमोक्षकांक्षिभिः २५

तदिति तत्पद्धातेउच्चारून, फलं फलजेंत्यातें, अनभिसंधाय इच्छान-
धरून, यज्ञदानतपःक्रियाः यज्ञादिक्रियाज्यात्या, विविधाः नानाप्र-
कारच्या, दानक्रियाश्च भूहिरण्यादिदानक्रियाज्यात्या, मोक्षकांक्षि-
भिः मोक्षइच्छावंतजेतीही, क्रियंते करिजेताहेत, ॥ २५ ॥ ॥१॥

सद्भावेसाधुभावेचसदित्येतत्प्रयुज्यते ॥

प्रशस्तेकर्मणितथासच्छब्दःपार्थयुज्यते ॥ २६ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, सद्भावे सद्भावाचाठायी, साधुभावेच साधुभा-
वाचाठायी, एतत्सदिति हासच्छब्दजोतो, प्रयुज्यते योजिजेतो, त-
था तसेंच, प्रशस्ते शुभऐसें, कर्मणि विवाहादिकर्माचाठायी, स-
च्छब्दः हासत्शब्दजोतो, युज्यते संगतहोतो, ॥ २६ ॥ ॥ ॥

यज्ञेतपसिदानेचस्थितिःसदितिचोच्यते ॥

कर्मचैवतदर्थीयंसदित्येवाभिधीयते ॥ २७ ॥

यज्ञे यज्ञाचाठायी, तपसि तपाचाठायी, दानेच दानाचाठायी, स्थि-

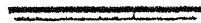
तिः तात्पर्यैकरूपनअस्तित्वजेतें, सदिति सत्याप्रकारैकरूपन, उच्यते
बोलिजेतें, तदर्थीयं हेनामत्रयज्याचेंतद्विषयीं, कर्मचैव पूजादिकर्म-
जेतेंही, सदित्येव सतचंक्षणोन, अभिधीयते बोलिजेतें, ॥ २७ ॥

अश्रद्धयाद्रुतंदत्तंतपस्तमं कृतंचयत् ॥

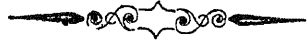
असदित्युच्यते पार्थ न च तस्येत्यनो इह ॥ २८ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अश्रद्धया अभक्तीनें, रुतं होमिलेंजें, दत्तं दि-
लेंजें, तपस्तमं तपआचरलेंजें, कृतंचयत् केलेंकाहींजें, असत् याप्र-
कारैकरूपन, उच्यते बोलिजेतें, तत् तें, इह यालोकीं, नच नाहीं, प्रे-
त्यनो परलोकींहीनाहीं, ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ओं तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि-
द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेश्चन्द्रात्रयवि-
भागयोगो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥

अष्टादशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायीश्रद्धात्रिविधत्यामध्ये राजसताम-
सत्यागार्थेकोनत्यागआणिसंन्यासपुसावयाकारणंप्रश्न ॥

अर्जुनउवाच संन्यासस्यमहाबाहोतत्त्वमिच्छामि
वेदितुं ॥ त्यागस्यचत्त्वषीकेशपृथक्केशिनिषूदन ॥ १ ॥

हेमहाबाहो अगापराक्रमशीलहस्ता, संन्यासस्य संन्यासजोत्याचें,
तत्त्वं तात्पर्यजेंत्यातें, वेदितुं जाणावयाकारणें, इच्छामि इच्छितों,
त्यागस्यचत्यागाचेंही तत्त्वंतत्त्वातें, हेत्त्वषीकेश अगाज्ञानेंद्रियस्वामि-
नू, पृथक् वेगळें, हेकेशिनिषूदन अगाकेशिहंत्या, ॥ १ ॥ ॥

श्रीभमवानुवाच काम्यानांकर्मणान्यासंसंन्यासंक
वयोविदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागंप्राहुस्त्यागंविचक्ष
णाः ॥ २ ॥

काम्यानांकर्मणां काम्यकर्मेर्जीत्यांचा, न्यासं त्यागजोत्यातें, संन्यासं
संन्यासऐशातें, कवयः पंडितजेते, विदुः जाणताहेत, सर्वकर्मफल-
त्यागं नित्यनैमित्तिककर्मांचाफलत्यागजोत्यातें, विचक्षणाः पंडित-
जेते, त्यागं त्यागनामकऐशातें, प्राहुः सांगताहेत, ॥ २ ॥ ॥ ॥

त्याज्यंदोषवदित्येकेकर्मप्राहुर्मनीषिणः ॥

यज्ञदानतपःकर्मनत्याज्यमितिचापरे ॥ ३ ॥

एके कोणीएक, मनीषिणः सांख्यवादीजेते, कर्म ज्योतिष्टोमादिकर्म-
जेतें, दोषवत् हिंसादोषयुक्तक्षणून, त्याज्यं टाकावें, इति याप्रकारें,
प्राहुः बोलताहेत, अपरे आणिकर्मीमासकजेते, यज्ञदानतपःकर्मन-
त्याज्यं टाकूनयेक्षणून प्राहुः बोलताहेत, ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम ॥

त्यागो हि पुरुषव्याघ्रत्रिविधः संप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥

हे भरतसत्तम अगा भरतश्रेष्ठा, तत्र त्यागे त्याग्यागां विषयी, मे माझा, निश्चयं निश्चययुक्तविचारजो त्यागें, शृणु ऐक, हे पुरुषव्याघ्र अगा-पुरुषश्रेष्ठा, त्यागो हि संन्यासशब्दे बोलिला त्यागजो तो, त्रिविधः तीनप्रकारचा, संप्रकीर्तितः शास्त्रें बोलिलेला, ॥ ४ ॥

यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ॥

यज्ञोदानंतपश्चैव पावनानि मनीषिणां ॥ ५ ॥

यज्ञदानतपःकर्म यज्ञादिकजेतें, न त्याज्यं टाकून ये, तत् तें यज्ञादिकजेतें, कार्यमेवच करावेंच, यज्ञोदानंतपश्चैव यज्ञदानतपें जीती, मनीषिणां मननशीलांस, पावनानि चित्तशुद्धिकारक होत, ॥ ५ ॥

एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य क्त्वा फलानि च ॥

कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमं ॥ ६ ॥

हे पार्थ अगा कुंतीपुत्रा, एतान्यपि तु हीं यज्ञदानादिकेंतरी, कर्माणि कर्में जीती, संगंत्य क्त्वा मीकर्ता हा अजिमान टाकून, फलानि च फलापेक्षा टाकून, कर्तव्यानि करावी, इति याप्रकारें, मे माझें, निश्चितं मतं निश्चितमत, उत्तमं थोरसंमत, ॥ ६ ॥

नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥

मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ॥ ७ ॥

नियतस्य तु नित्यऐसें, कर्मणः कर्मजें त्याचा, संन्यासः त्यागजो तो, नोपपद्यते नाही घडत, मोहात् अज्ञानास्तव, तस्य त्याकर्माचा, परित्यागः त्यागजो तो, तामसः तामसहणून, परिकीर्तितः बोलिलेला, ७

दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयात्त्यजेत् ॥

सरुत्वारजसंत्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ॥ ८ ॥

यत्कर्म जैकर्म, दुःखमेव च दुःखच होय ऐसें, इति या प्रकारें, काय छे-
श भयात् शरीराच्छ्रां आयास भयें कहून, त्यजेत् त्यजितो जरि, सः तो
जो तो, राजसंत्यागं रजोगुणात्मक त्याग जो त्यातें, कृत्वा कहून, त्या-
गफलं संन्यासफल मोक्ष जो त्यातें, नैवलभेत् नाही पावत, ॥ ८ ॥

कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियते र्जुन ॥

संगंत्य क्त्वा फलं चैव सत्यागः सात्त्विको मतः ॥ ९ ॥

हे अर्जुन अगापार्था, संगंत्य क्त्वा कर्तृत्वाभिमान टाकून, फलं चैव
फलापेक्षा टाकून, कार्यमित्येव करावें च ऐसें जें, नियतं श्रौतस्मार्तादि-
नियम युक्त, यत्कर्म जैकर्म, क्रियते करिजेतें, सत्यागः तो त्याग जो तो,
सात्त्विकः सात्त्विक ऐसा, मतः संमत होय, ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥

न द्वेष्ट्य कुशलं कर्म कुशलेनानुषज्जते ॥

त्यागी सत्त्व समाविष्टो मेधावी छिन्न संशयः ॥ १० ॥

मेधावी स्थिरबुद्धि ऐसा, छिन्न संशयः निरभिमानि ऐसा, सत्त्व समा-
विष्टः सत्त्वगुण युक्त ऐसा, त्यागी त्यागवंत जो तो, अकुशलं कर्म दुःख-
दायक कर्माति, न द्वेष्टि नाही द्वेष करीत, कुशले सुखदायक कर्माचे ठा-
र्या, न अनुषज्जते नाही गुंतत, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥

यस्तु कर्मफल त्यागी सत्यागीत्यभिधीयते ॥ ११ ॥

देहभृता देहधारी जो तेणें, अशेषतः सर्वही, कर्माणि कर्माति, त्यक्तुं
टाकावया कारणें, न हि शक्यं शक्य नव्हे, यस्तु जो तरि, कर्मफल त्या-
गी कर्मफल इच्छारहित जो, सः तो, त्यागीति त्यागी लक्षणून, अभिधी-
यते बोलिजेतो, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनिष्टमिष्टमिश्रंचत्रिविधंकर्मणःफलं ॥

भवत्यत्यागिनांप्रेत्यनतुसंन्यासिनांकचित् ॥१२॥

अनिष्टं क्रूरयोनिजन्मप्रद, इष्टं देवयोनिप्रद, मिश्रंच मनुष्यजन्मदे-
णारऐसें, कर्मणःफलं कर्माचेंफलजेतें, त्रिविधं तीनप्रकारचें, अत्या-
गिनां सकामजेत्यांस, प्रेत्य मरणानंतर, भवति होतें, कचित् कदाचि-
दपिही, संन्यासिनां कर्मफलत्यागीसंन्यासीजेत्यांस, नतु नाहींच, १२

पंचैतानिमहाबाहोकारणानिनिबोधमे ॥

सांख्येकृतांतेप्रोक्तानिसिद्धयेसर्वकर्मणां ॥१३॥

हेमहाबाहो अगापराक्रमशीलहस्ता, सर्वकर्मणां सकळकर्मांच्या,
सिद्धये सिद्धीकारणें, सांख्ये योगशास्त्री, कृतांते वेदांतशास्त्राचाठायीं,
एतानि पुढेंसांगितलेलीं, पंच पांच, कारणानि कारणेंजीत्यांतें मे
मजपासून, निबोध जाण, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

अधिष्ठानंतथाकर्त्ताकरणंचपृथग्विधं ॥

विविधाश्चपृथक्चेष्टादैवंचैवात्रपंचमं ॥१४॥

अधिष्ठानं शरीरजेतें, तथा तसाच, कर्त्ता अहंकारजोतो, पृथग्विधं
भिन्नभिन्नऐशीं, करणंच अकराइंद्रियेंजीतीं, विविधाश्च वेगळ्यावे-
गळ्याऐशा, पृथक्चेष्टाः प्राणादिवायूचेव्यापारजेते, दैवंचैव तत्तद-
भिमानीदेवजेतेही, अत्र यासंख्येमध्यें, पंचमं पांचवें, ॥ १४ ॥ ॥

शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्मप्रारभतेनरः ॥

न्याय्यंवाविपरीतंवापंचैतेतस्यहेतवः ॥१५॥

नरः मनुष्यजोतो, शरीरवाङ्मनोभिः कायावाचामानसैकस्मिन्, न्या-
य्यंवा सत्कर्महो, विपरीतंवा असत्कर्महो, यत्कर्म जेंकर्म, प्रारभते क-
रितो, तस्य त्याकर्मास, पंचएते मार्गेंबोलिजेलींतींपांच, हेतवः का-
रणहोत, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्रैवंसतिकर्तारमात्मानंकेवलंतुयः ॥

पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्नसपश्यतिदुर्मतिः ॥ १६ ॥

तत्र त्यासकळकमींचाठायीं, एवंसति ऐसेपांचकर्तेअसतां, केवलं निरुपाधिकऐसा, आत्मानं आपणातें, कर्तारंतु कर्तात्तणूनतरी, यः पश्यति जोपाहतो, सदुर्मतिः तोदुर्बुद्धिजोतो, अकृतबुद्धित्वात् शास्त्राचारशिक्षितबुद्धिरहितयास्तव, नपश्यति नाहींवरवेंपाहात, ॥ १६ ॥

यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ॥

हत्वापिसइमांलोकान्नहंतिननिबध्यते ॥ १७ ॥

यस्य ज्यास, अहंकृतोभावः मीकर्ता, असाभावजोतो, ननाहीं, यस्य ज्याची, बुद्धिः बुद्धीजेते, नलिप्यते इष्टानिष्टादिकीं गुंतत-नाहीं, सः तो, इमान् लोकान् यालोकांतें, हत्वापि लोकदृष्ट्या मारूनही, नहंति स्वदृष्टीनें नाहीं मारीत, ननिबध्यते त्याफळें बद्ध होत-नाहीं, ॥ १७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ॥

करणं कर्मकर्तेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः ॥ १८ ॥

ज्ञानं इष्टसाधनाची जाणीवजे, ज्ञेयं दृष्टसाधनकर्मजें, परिज्ञाता या-दोहींचा सोपाधिक आश्रयजो, एवंयाप्रकारें, कर्मचोदना कर्मप्रवृत्ती सकारण, त्रिविधा तीनप्रकारची, करणं श्रोत्रादि इंद्रिजे जीर्ती, कर्म कर्त्याचें इच्छितजें, कर्ता क्रियेचा करणार, इति याप्रकारें, कर्मसंग्रहः कर्मव्यवहारजोतो, त्रिविधः तीनप्रकारचा, ॥ १८ ॥

ज्ञानं कर्मचकर्ताच त्रिधैव गुणभेदतः ॥

प्रोच्यते गुणसंख्याने यथावच्छृणुता न्यपि ॥ १९ ॥

ज्ञानं जाणीवजे, कर्मच क्रियाजेतिही, कर्ताच कर्ताजोतो, गुणभे-
दतः सात्विकादिगुणभेदेकरून, त्रिधैव तीनप्रकारचें, गुणसंख्याने
कपिलशस्त्राचेठायीं, प्रोच्यते बोलिजेतें, तान्यपि त्यांतेंही, यथाव-
त् जैसींआहेततैसीं, शृणु ऐक, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ॥

अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकं ॥ २० ॥

विभक्तेषु वेगळींवेगळींआहेतऐसीं, सर्वभूतेषु सर्वभूतांचाठायीं, येन
ज्याज्ञानेंकरून, अविभक्तं नाहींवेगळाऐसा, अव्ययं नाशरहितऐ-
सा, एकंभावं एकभावजोल्यातें, ईक्षते पाहतो, तज्ज्ञानं तेंज्ञानजेंत्या-
तें, सात्त्विकं सात्विकऐशातें, विद्धि जाण, ॥ २० ॥ ॥ ॥

पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान् पृथग्विधान् ॥

वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसं ॥ २१ ॥

सर्वेषुभूतेषु समस्तभूतांचाठायीं पृथक्त्वेन वेगळेंकरूनतरी, नानाभा-
वान् वेगळालेजीवजेत्यांतें, पृथक्विधान् वेगळ्याप्रकारें, वेत्ति जा-
णतो, इति याप्रकारें यज्ज्ञानं जेंज्ञान, तज्ज्ञानं तेंज्ञानजेंत्यांतें, रा-
जसं राजसऐशातें, विद्धि जाण, ॥ २१ ॥ ॥ ॥

यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकं ॥

अतत्त्वार्थवदल्पंच तत्तामसमुदाहृतं ॥ २२ ॥

कृत्स्नवत् सर्वासारिखें, एकस्मिन्कार्ये एकदेहप्रतिमादिकाचाठायीं,
सक्तं लागोनराहिलेंऐसें, अहैतुकं युक्तिरहितऐसें, अतत्त्वार्थवत् ख-
राअर्थनाहींजेथेंतेंऐसें, अल्पंच अल्पविषयऐसें, यत्तु जेंज्ञान, तत्
तें, तामसं तामससहणून, उदाहृतं दाखविलें, ॥ २२ ॥ ॥ ॥

नियतंसंगरहितमरागद्वेषतः कृतं ॥

अफलप्रेप्सुनाकर्मयत्तत्सात्विकमुच्यते ॥ २३ ॥

नियतं नित्यविहितऐसें, संगरहितं फलापेक्षारहितऐसें, अरागद्वेषतः रागद्वेषरहित, कृतं केलेंजें, अफलप्रेप्सुना निष्कामकर्ताजोतेणें, यत्कर्म जेंकर्म, तत् तें, सात्विकं सत्वगुणयुक्तऐसें, उच्यते बोलिजेतें, ॥ २३ ॥

यत्तुकामेप्सुनाकर्मसाहंकारेणवापुनः ॥

क्रियतेबहुलायासंतद्राजसमुदाहृतं ॥ २४ ॥

कामेप्सुना फलइच्छावंतजोतेणें, वाअथवा साहंकारेण, अहंकारयुक्तजोतेणें, यत्तु जेंतरी, पुनः मागुतीं, बहुलायासं अतिक्लेशयुक्तऐसें, यत्कर्म असेंजेंकर्म, क्रियते करिजेतें, तत् तें, कर्मजेंतें, राजसं राजसत्त्वणून, उदाहृतं बोलिजेलें, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥

अनुबंधंक्षयंहिसामनवेक्ष्यचपौरुषं ॥

मोहादारभ्यतेकर्मतत्तामसमुदाहृतं ॥ २५ ॥

अनुबंधं सकलकर्माचें, पश्चाद्वाविशुभाशुभफलजेंत्यातें क्षयं वित्तव्ययातें, हिंसां परपीडेंतें, पौरुषं आपुल्यासामर्थ्यातें, अनवेक्ष्य नविचारून, मोहात् अविवेकास्तव, यत्कर्म जेंकर्म, आरभ्यते करिजेतें, तत् तेंकर्म, तामसं तामसत्त्वणून, उदाहृतं, बोलिजेलें, ॥ २५ ॥ ॥

मुक्तसंगोऽनहंवादीधृत्युत्साहसमन्वितः ॥

सिद्धसिद्धोर्निर्विकारःकर्तासात्विकउच्यते ॥ २६ ॥

मुक्तसंगः संगरहितऐसा, अनहंवादी गर्वोक्तिरहितऐसा, धृत्युत्साहसमन्वितः धैर्यहर्षयुक्तऐसा, सिद्धसिद्धोः सिद्धिसिद्धींचाठायीं, निर्विकारः विषादरहितऐसा, कर्ता कर्ताजोतो, सात्विकः सात्विकऐसा, उच्यते बोलिजेतो, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रागीकर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धोहिंसात्मकोशुचिः ॥

हर्षशोकान्वितःकर्त्ताराजसःपरिकीर्तितः॥ २७॥

रागी पुत्रादिस्नेहवंत, कर्मफलप्रेप्सुः कर्मफलकामीऐसा, लुब्धः पर-
धनापेक्षीऐसा, हिंसात्मकः परपीडात्मकऐसा, अशुचिः शौचशून्य-
ऐसा, हर्षशोकान्वितः लाभालाभहर्षशोकान्वितऐसा, कर्ता कर्ताजो
तो, राजसः रजोगुणात्मकसत्त्वणून, परिकीर्तितः सांगिजेला, ॥ २७. ॥

अयुक्तःप्राकृतःस्तब्धःशठोनैष्कृतिकोलसः॥

विषादीदीर्घसूत्रीचकर्त्तातामसउच्यते॥ २८॥

अयुक्तः असावधानऐसा, प्राकृतः विवेकरहितऐसा, स्तब्धः मूर्खऐसा,
शठः स्वसामर्थ्यवंचकऐसा, नैष्कृतिकः परावमानीऐसा, अलसः उ-
द्योगरहितऐसा, विषादी रडकास्वभावऐसा, दीर्घसूत्रीच आजकराव-
याचेंतेंमहिन्यानंतरकरीऐसा, कर्ता कर्ताजोतो, तामसउच्यते ताम-
ससत्त्वणिजेतो, ॥ २८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

बुद्धेर्भेदंघृतेश्चैवगुणतस्त्रिविधंशृणु ॥

प्रोच्यमानमशेषेणपृथक्तेनधनंजय ॥ २९ ॥

हेधनंजय अगाधनंजया, बुद्धेः बुद्धीचा, घृतेश्चैव धैर्यजेंत्याचाही,
गुणतः गुणास्तव, त्रिविधं तीनप्रकारचा, अशेषेण संपूर्णही, पृथक्ते-
न वेगळेपणेंकरून, प्रोच्यमानं सांगिजेतोऐसा, भेदं भेदजोत्यातें, शृ-
णु ऐक, ॥ २९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

प्रवृत्तिंचनिवृत्तिंचकार्याकार्येभयाभये ॥

बंधंमोक्षंचयावेत्तिबुद्धिःसापार्थसात्विकी ॥ ३० ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, प्रवृत्तिंच कर्ममार्गजोत्यातें, निवृत्तिंच संन्या-
समार्गजोत्यातेंही, कार्याकार्ये करणेंनकरणेंजेंत्यातें, भयाभये कर्म-
मार्गाभय संन्यासमार्गाभययातें, बंधं मिथ्याज्ञानकृतबंधजोत्यातें,

मोक्षं च ज्ञानमार्गीमोक्षजोत्यातें, यावेत्ति जीबुद्धिजाणते, साबुद्धिः
तीबुद्धिजीती, सात्विकी सत्त्वस्वभावहोय, ॥ ३० ॥ ॥ ॥

ययाधर्ममधर्मंचकार्यंचकार्यमेवच ॥

अयथावत्प्रजानातिबुद्धिः सापार्थराजसी ॥ ३१ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यया ज्याबुद्धीनें, धर्म धर्मातें, अधर्मच शास्त्री-
निषिद्धजोत्यातें, कार्यंच विहितकार्यातें, अकार्यमेवच नकरावेतें-
ही, अयथावत् लटक्यासारिखें, प्रजानाति बहुतजाणते, साबुद्धिः
तीबुद्धिजीती, राजसी रजोगुणस्वभाववंत, ॥ ३१ ॥ ॥ ॥

अधर्मधर्ममितियामन्यते तमसावृता ॥

सर्वार्थान्विपरीतांश्च बुद्धिः सापार्थतामसी ॥ ३२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अधर्म ख्यात्यर्थदेणेंजेंत्यातें, धर्ममिति धर्मस्म-
रणून, तमसावृता तमोगुणयुक्त, या जीबुद्धि, मन्यते मानिते, सर्वा-
र्थान् दृष्टादृष्टप्रयोजनातेंही, विपरीतांश्च विपरीतऐशातें, मन्यते मा-
नितें, साबुद्धिः तीबुद्धिजीती, तामसी तमस्वभाववंत, ॥ ३२ ॥ ॥ ॥

धृत्या ययाधारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः ॥

योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिः सापार्थसात्विकी ॥ ३३ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अव्यभिचारिण्या स्वरूपीं एकाग्रऐशी, योगेन
चित्तैकाग्र्यकरून, ययाधृत्या ज्याधृतीकरून, मनःप्राणेंद्रियक्रियाः
मनप्राणेंद्रियांच्याक्रियाज्यात्यातें, धारयते एकाग्रकरितो, साधृतिः
तीधृतिजीती, सात्विकी सात्विकस्वभाववंत, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥

ययातुधर्मकामार्थान्धृत्याधारयतेर्जुन ॥

प्रसंगेन फलाकांक्षीधृतिः सापार्थराजसी ॥ ३४ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, ययातुधृत्या ज्याधृतीकरून, धर्मकामार्थान्

धर्मअर्थकामयातिहींतें, धारयते धरितो, प्रसंगेन भीकर्तायाअभि-
मानवशेंकरून, फलाकांक्षी फलातेंअपेक्षितो, हेपार्थ अगाअर्जु-
ना, साधृतिः तीधृतीजीती, राजसी रजोगुणात्मक, ॥ ३४ ॥ ॥

ययास्वप्नंभयंशोकंविषादंमदमेवच ॥

नविमुंचतिदुर्मैधाधृतिःसापार्थतामसी ॥ ३५ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यया ज्याधृतीकरून, स्वप्नं स्वमातें, भयं आसातें,
शोकं शोकातें, विषादं विषादातें, मदमेवच उन्मत्तताजेतीतें, दुर्मै-
धाः विवेकरहितपुरुषजोतो, नविमुंचति नाहीसोडीत, साधृतिः ती-
धृतीजीती, तामसी तमोगुणवंतहोय, ॥ ३५ ॥ ॥ ॥

सुखंत्विदानींत्रिविधंशृणुमेभरतर्षभ ॥

अभ्यासाद्रमतेयत्रदुःखांतंचनिगच्छति ॥ ३६ ॥

हेभरतर्षभ अगाभरतश्रेष्ठा, इदानीं आतां, त्रिविधं तिहींप्रकारचें,
सुखंतु सुखजेंत्यातें, मे मज्जासून, शृणु ऐक, यत्र ज्यासुखाचाठा-
र्यां, अभ्यासात् अतिपरिचयजोतेणेंकरून, रमते तल्लीनहोतो, दुःखां-
तंच सर्वदुःखांच्यानाशातेंही, निगच्छति बरेंपावतो, ॥ ३६ ॥ ॥

यत्तदग्रेविषमिवपरिणामेऽमृतोपमं ॥

तत्सुखंसात्त्विकंप्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजं ॥ ३७ ॥

यत्तत् तेंजें, अग्रे आरंभीं, विषमिव विषासारिखें, परिणामे शेवटीं,
अमृतोपमं आत्माकारवृत्तिअमृतासारिखें, आत्मबुद्धिप्रसादजं आ-
पल्याबुद्धीतेंसाध्यऐसें, तत्सुखं तेंसुखजेतें, सात्त्विकं सत्वप्रधानऐसें,
प्रोक्तं बोलिजेलें, ॥ ३७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विषयेंद्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमं ॥

परिणामेविषमिवतत्सुखंराजसंस्मृतं ॥ ३८ ॥

विषयेंद्रियसंयोगात् विषयआणिइंद्रियेंयांच्यासंयोगापासून, यत्तत् जेंप्रसिद्ध, अये आरंभी, अमृतोपमं स्त्रीसुखादिअमृतासारिखें, परिणामे शेवटीं, विषमिव विषासारिखें, तत्सुखं तेंसुखजेतें, राजसं रजप्रधानऐसें, स्मृतं बोलिजेलें, ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥

यदपेचानुबंधेचसुखंमोहनमात्मनः॥

•निद्रालस्यप्रमादोत्थंततामसमुदाहृतं॥ ३९॥

यदपेच जेंआरंभीच, अनुबंधेच अंती, आत्मनः आपणास, मोहनं मोहकारणऐसें, निद्रालस्यप्रमादोत्थं निद्राआळसअसावधानतेपासून, तत्सुखं तेंसुखजेतें, तामसमुदाहृतं तामसहणूनबोलिजेलें, ३९॥

नतदस्तिपृथिव्यांवादिविदेवेषुवापुनः॥

सत्त्वंप्रकृतिजैर्मुक्तंयदेभिःस्यान्निभिर्गुणैः॥ ४०॥

प्रकृतिजैः प्रकृतीपासूनझालेऐसे, एभिस्त्रिभिर्गुणैः यातिहीगुणांनीं, मुक्तं सोडिलेंऐसें, सत्त्वं स्थावरजंगमात्मकसर्वही, यत्स्यात् जेंहोय, तत् तें, पृथिव्यांवा पृथिवीचाठायींही, दिवि स्वर्गाचाठायीं, देवेषु देवांचाठायीं, आणिकनाही अवघात्रिगुणमायिकमिथ्याभाव, ॥ ४० ॥

ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणांचपरंतप॥

कर्माणिप्रविभक्तानिस्वभावप्रभवैर्गुणैः॥ ४१॥

मोक्षकशानेंअसावाअसेंह्मणशीलतर स्वधर्मद्वाराभगवत्आराधनानें आणितत्पसादेंकळूनमोक्षहोतोह्यागीतासारसंग्रहाच्याप्रदर्शनार्थभगवंतबोलतो, ॥ हेपरंतप अगाशत्रुतापना, ब्राह्मणक्षत्रियविशां ब्राह्मणक्षत्रियवैश्ययांस, शूद्राणांच शूद्रजेत्यांसही, स्वभावप्रभवैः सत्त्वप्रधानब्राह्मण, सत्वोपसर्जनरजःप्रधानक्षत्रिय, तमोपसर्जनरजः प्रधानवैश्य, रजोपसर्जनतमःप्रधानशूद्रऐसे, गुणैः गुणजेतीहींकरून, कर्माणि कर्मंजीतीं, प्रविभक्तानि वेगळालींकेलींऐशीं, ॥ ४१ ॥

शमोदमस्तपःशौचंक्षांतिरार्जवमेवच॥

ज्ञानंविज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्मस्वभावजं॥४२॥

शमः चित्तोपरम, दमः बाह्यइन्द्रियनिग्रह, तपः पूर्वोक्तशारीरादि, शौचं शुचिता, क्षांतिः क्षमा, आर्जवमेवच कौटिल्यरहिततातेही, ज्ञानं तेरावेअध्यार्थीसांगीतलेंजें, विज्ञानं कर्मकांडकौशल्य ब्रह्मकांडअनुभव, आस्तिक्यं सात्विकभक्तीजीती, स्वभावजं सत्वस्वभावसाध्य, ब्रह्मकर्म, ब्राह्मणाचेंकर्मजेंनवविधतें, ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥

शौर्यंतेजोधृतिर्दाक्ष्यंयुद्धेचाप्यपलायनं॥

दानमीश्वरभावश्चक्षात्रं कर्मस्वभावजं॥४३॥

शौर्यं पराक्रमजोतो, तेजः शत्रुनिवारणसामर्थ्य, धृतिः धैर्यजेतें, दाक्ष्यं दक्षभावजोतो, युद्धेचाप्यपलायनं युद्धाचाठार्थीपाठमोरेंहोऊननपळणें, दानं मुक्तहस्तता, ईश्वरभावश्च प्रजारक्षणींसामर्थ्यप्रगटकरणें, क्षात्रं कर्म क्षत्रियांचेंकर्मजेतें, स्वभावजं रजोगुणस्वभावजन्यऐसें, ४३

कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यंवैश्यकर्मस्वभावजं॥

परिचर्यात्मकंकर्मशूद्रस्यापिस्वभावजं॥४४॥

कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यं शेतकरणेंगाईराखणेंपदार्थघेणेंविकणें, स्वभावजं स्वगुणासारिखें, वैश्यकर्म वैश्याचेंकर्म, परिचर्यात्मकं वर्णत्रयांचीसेवाकरणें, शूद्रस्यापि शूद्राचेंही, स्वभावजंकर्म गुणानुरूपक्रिया, ॥ ४४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्वेस्वेकर्मण्यभिरतःसंसिद्धिलभतेनरः॥

स्वकर्मनिरतःसिद्धियथाविंदतितच्छृणु॥४५॥

स्वेस्वेकर्मणि आपुल्याआपुल्याअधिकारकर्मांचाठार्थी, अभिरतः रतलाऐसा, नरः मनुष्यजोतो, संसिद्धि ज्ञानाधिकारातें, लभते पा-

वतो, स्वकर्मनिरतः आपुल्यास्वकर्मीरतऐसा, सिद्धि ज्ञानाधिकारातें, विंदति जसापावतो, तच्छृणु तेंऐक, ॥ ४५ ॥ ॥ ॥ ॥

यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततं ॥

स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ॥ ४६ ॥

यतः ज्याअंतरात्म्यापासून, भूतानां प्राण्यांची, प्रवृत्तिः प्रवर्ततीक्रिया, येन ज्याअंतरात्म्यानें, इदंसर्वं हेंसर्वविश्वजेतें, ततं व्यापिलेंआहे, स्वकर्मणा स्ववर्णाश्रमधर्मेकरून, तं त्याअंतरात्म्यातें, अभ्यर्च्य आराधितां, मानवः मनुष्यजोतो, सिद्धि मोक्षाधिकारातें, विंदति पावतो, ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥

स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषं ॥ ४७ ॥

स्वनुष्ठितात् बरव्याप्रकारें अनुष्ठिलाऐसा, परधर्मात् परधर्मापेक्षां, स्वधर्मः आपुलाधर्मजोतो, विगुणः न्यूनगुणही, श्रेयान् फलदायक-होय, स्वभावनियतं स्वभावनिर्मितऐसें, कर्म पूर्वोक्तप्रकारें क्षत्रियांसउक्तयुद्धादिकर्मातें, कुर्वन् गोत्रवधादिकरितअसतांही, किल्बिषं कल्मषातें, नाप्नोति नाहींपावत, ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ ॥

सहजं कर्म कौंतेय सदोषमपि न त्यजेत् ॥

सर्वारंभा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ॥ ४८ ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, सहजं कर्म आपलें स्वधर्मकर्म जें त्यातें, सदोषमपि दोषयुक्तऐशातेंही, न त्यजेत् टाकूनये, हि ज्याकारणास्तव, सर्वारंभाः दृष्टादृष्टकर्मारंभजेते, धूमेन धुरेंकरून, अग्निरिव अग्नीच्यापरी, दोषेण दोषेंकरून, आवृताः व्याप्तआहेत, ॥ ४८ ॥ ॥ ॥

असक्तबुद्धिःसर्वत्रजितात्माविगतस्पृहः ॥

नैष्कर्म्यसिद्धिपरमांसंन्यासेनाधिगच्छति ॥४९॥

सर्वत्र सर्वांठारी, असक्तबुद्धिः इच्छारहितबुद्धिज्याची ऐसा, जितात्मा निरहंकार ऐसा, विगतस्पृहः फलापेक्षारहित ऐसा, संन्यासेन संन्यास-योगजो तेणें करून, परमां उत्कृष्ट ऐशी, नैष्कर्म्यसिद्धि चित्तशुद्धिद्वारा मोक्षाधिकारातें, अधिगच्छति पावतो, ॥ ४९ ॥ . ॥

सिद्धिप्राप्तोयथाब्रह्मतथाप्नोतिनिबोधमे ॥

समासेनैवकौंतेयनिष्ठाज्ञानस्ययापरा ॥ ५० ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, सिद्धिप्राप्तः नैष्कर्म्यसिद्धीतें पावला ऐसा, यथा ज्याप्रकारें, ब्रह्मप्राप्नोति ब्रह्मातें पावतो, तथा त्याप्रकारें, मे मा-झ्यावचनें करून, समासेनैव संक्षेपें करूनच, ज्ञानस्य ज्ञानाची, या जी, परानिष्ठा परमसीमाजी, तां तीतें, निबोध जाण, ॥ ५० ॥

बुद्ध्याविशुद्धयायुक्तोद्धृत्यात्मानंनियम्यच ॥

शब्दादीन्विषयांस्यत्कारागद्वेषौव्युदस्यच ॥५१॥

विशुद्धया शुद्ध ऐशी, बुद्ध्या बुद्धिजीतीणें करून, युक्तः युक्त होलाता, धृत्या पूर्वोक्तसात्विकधृतीजेतीणें करून, आत्मानं अंतःकरणातें, निय-म्यच निश्चल करून, शब्दादीन्विषयान् शब्दादिविषयजेत्यांतें, त्यक्ता टाकून, रागद्वेषौ रागद्वेषजेत्यांतें, व्युदस्यच टाकून, ॥ ५१ ॥

विविक्तसेवीलध्वाशीयतवाक्कायमानसः ॥

ध्यानयोगपरोनित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ॥ ५२ ॥

विविक्तसेवी एकांतीरमता, लध्वाशी मितभोजी, यतवाक्कायमानसः नियमिलीं आहेतवाचाकायामनजेणें, नित्यं निरंतर, ध्यानयोगपरः ध्यानयोगीतत्पर ऐसा, वैराग्यं विषयत्यागबुद्धिजीतीतें, समुपाश्रितः बरव्याप्रकारें आश्रयिला ऐसा, ॥ ५२ ॥ . ॥ . ॥

अहंकारंबलंदर्पकामंक्रोधंपरिग्रहं ॥

विमुच्यनिर्ममःशांतोब्रह्मभूयायकल्पते ॥ ५३ ॥

अहंकारं मीपणातें, बलं दुराग्रहातें, दर्पं दुर्मार्गातें, कामं विषयाभि-
लाषातें, क्रोधं रागातें, परिग्रहं संग्रहातें, विमुच्य टाकून, निर्ममः म-
मतारहितऐसा, शांतः परमनिवृत्तिवंत पुरुषजोतो, ब्रह्मभूयाय मीब्र-
ह्मयानिश्चयाकारणें, कल्पते योग्यहोतो, ॥ ५३ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मभूतःप्रसन्नात्मानशोचतिनकांक्षति ॥

समःसर्वेषुभूतेषुमद्भक्तिंलभतेपरां ॥ ५४ ॥

ब्रह्मभूतः ब्रह्मभावीनिश्चयवंतऐसा, प्रसन्नात्मा स्वस्थचित्तऐसा, नशो-
चतिनकांक्षति गेल्यापदार्थाचाशोकअप्राप्तीचीइच्छानाहींकरीत, स-
र्वेषुभूतेषु सकलभूतांचाठायीं, समः समानभावऐसा, परां उत्कृष्टऐ-
शी, मद्भक्तिं माझ्याभक्तीतें, लभते पावतो, ॥ ५४ ॥ ॥ ॥

भक्त्यामामभिजानातियावान्यश्चास्मितत्त्वतः॥

ततोमांतत्त्वतोज्ञात्वाविशतेतदनंतरं ॥ ५५ ॥

भक्त्या परमभक्तीनें, यावान् जितका, यश्चास्मि जोआहेंमी, मां त्या-
मातें, अभिजानाति जाणतो, ततः त्यानंतर, मां मातें, इति याप्रका-
रें, तत्त्वतः श्रुत्युक्तअनुभवपूर्वकतत्त्वज्ञानानें, ज्ञात्वा जाणून, तदनंत-
रं त्यानंतर, मां मजप्रति, विशते ऐक्यभावेमिळतो, ॥ ५५ ॥

सर्वकर्माण्यपिसदाकुर्वाणोमद्व्यपाश्रयः ॥

मत्प्रसादादवाप्नोतिशाश्वतंपदमव्ययम् ॥ ५६ ॥

सर्वकर्माण्यपि नित्यनैमित्तिकादिसर्व कर्मातेंही, सदा निरंतर, कुर्वा-
णः करणारऐसा, मद्व्यपाश्रयः चित्तानेंमाझ्यासंगधरिलाज्याणेंऐसा,
मत्प्रसादात्, माझ्याप्रसादास्तव, शाश्वतं अढळऐसें, अव्ययं अवेच-

ऐसे, पदं सर्वोत्कृष्टस्थानातें, आम्होति पावतो, ॥ ५६ ॥

चेतसासर्वकर्माणिमयिसंन्यस्यमत्परः॥

बुद्धियोगमुपाश्रित्यमच्चित्तःसततंभव ॥ ५७ ॥

चेतसा चित्तेंकरून सर्वकर्माणि सर्वकर्मैर्जात्यातें, मयि माझाठार्या, संन्यस्य अर्पणकरून, मत्परः मीचआहेंपरह्मणजेप्राप्यपुरुषार्थज्या-सऐसा, बुद्धियोगं बुद्धियोगजोत्यातें, आश्रित्य आश्रयून, सततं नि-रंतर, मच्चित्तोभव माझाठार्याचआहेचित्तज्याचेंऐसाहो, ॥ ५७ ॥

मच्चित्तःसर्वदुर्गाणिमत्प्रसादात्तरिष्यसि॥

अथचेत्त्वमहंकारान्नश्रोष्यसिविनंद्यसि ॥ ५८ ॥

मच्चित्तः माझाठार्याचमनज्याचेंऐसाजोतूंतो, मत्प्रसादात् माझ्याप्रस-न्नतेस्तव, सर्वदुर्गाणि सर्वदुर्गरूपदुःखेंजात्यातें, तरिष्यसि तरसील, अथचेत् अथवा, त्वं तूं अहंकारात् अहंकारास्तव, नश्रोष्यसि ना-हींऐकशीलतरी, विनंद्यसि नाशातेंपावशील, ॥ ५८ ॥

यदहंकारमाश्रित्यनयोत्स्यइतिमन्यसे॥

मिथ्यैषव्यवसायस्तेप्रकृतिस्त्वांनियोक्ष्यति॥ ५९ ॥

यत् ज्याकारणास्तव, अहंकारं अहंकारजोत्यातें, आश्रित्य अवलं-बून, नयोत्स्ये युद्धनकरी, इति ऐसें, मन्यसे मानितोस, ते तुझा, ए-षः हाजोतो, व्यवसायः निश्चयजोतो, मिथ्यैव लटकाच, प्रकृतिः रजो गुणस्वभावऐशीजीती, त्वां तूतें, नियोक्ष्यति युद्धीप्रवर्तविलच॥ ५९ ॥

स्वभावजेनकौंतेयनिबद्धःस्वेनकर्मणा॥

कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितत्॥ ६० ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, स्वभावजेन संस्कारापासूनउत्पन्नऐसें, स्वेन-कर्मणा आपुल्याकर्मेंकरून, निबद्धः बांधलाआहेस, मोहात् अज्ञा-

नास्तव, यत् जें कर्तुं करावयाकारणें, नेच्छसि नाहींइच्छित, अवशो-
पि कर्मपरतंत्रहोत्साता, तत् युद्धादिकर्मजेंत्यातें, करिष्यसि करशी-
लच, ॥ ६० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ईश्वरःसर्वभूतानांल्लदेशेऽर्जुनतिष्ठति ॥

भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥६१॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, सर्वभूतानां समस्तप्राणियांच्या, ल्लदेशे ल्लदय-
स्थानीं, ईश्वरः अंतर्यामीजोतो, तिष्ठति राहतो, किंकुर्वन् यंत्रारू-
ढानि शरीररूपयंत्रावरवैसर्लीआहेतऐशीं, सर्वभूतानि समस्तप्राणि-
जेत्यातें, मायया मायेनें, भ्रामयन् फिरवितअसतां, ॥ ६१ ॥

तमेवशरणंगच्छसर्वभावेनभारत ॥

तत्प्रसादात्परांशांतिस्थानंप्राप्स्यसिशाश्वतं ॥६२॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, सर्वभावेन सर्वभावेंकरून, तमेव त्याईश्व-
रातेंच, शरणंगच्छ शरणजा, तत्प्रसादात् त्याच्याप्रसादास्तव, परां-
शांति उत्कृष्टशांतीजीतीतें, शाश्वतंस्थानं अचलधामातें, प्राप्स्यसि
पावशील, ॥ ६२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

इतितेज्ञानमाख्यातंगुह्याद्गुह्यतरंमया ॥

विमृश्यैतदशेषेणयथेच्छसितयाकुरु ॥ ६३ ॥

मया म्यां, ते तुज, इति याप्रकारें, गुह्याद्गुह्यतरं अत्यंतगोप्यऐसें, ज्ञा-
नं ज्ञानजेतें, आख्यातं उपदेशिलें, एतत् यातें, अशेषेण पूर्वापरवरवें,
विमृश्य विचारून, यथेच्छसि जैशीइच्छाअसेल, तयाकुरु तैसेंक-
रीं, ॥ ६३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सर्वगुह्यतमंभूयःशृणुमेपरमंवचः ॥

इष्टोसिमेदृढमितिततोवक्ष्यामितेहितं ॥ ६४ ॥

भूयः मागुतीं, सर्वगुह्यतमं सर्वगुह्यापेक्षांहीअत्यंतगुप्तऐसें, परमं उत्कृष्टऐसें, मेवचः माझेवचनजेंत्यातें, शृणु- आईक, कांतरी, मे मज, दृढं अत्यंत, इष्टःअसि आवडताआहेस, इति ऐसेंमानून, ततः त्याइ-ष्टत्वास्तव, ते तुज, हितं हितजेंत्यातें, वक्ष्यामि सांगतो, ॥ ६४ ॥

मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमांनमस्कुरु ॥

मामेवैष्यसिसत्यंतेप्रतिजानेप्रियोऽसिमे ॥६५॥

मन्मनाभव माझेठाईचमनज्याचेंऐसाहोई, मद्भक्तः माझाभक्तऐसा, मद्याजी माझेपूजनशीलऐसा, मांनमस्कुरु मातेंनमस्कारकर, मामेव मातेंच, एष्यसि ऐक्यत्वासयेशील, सत्यं खरें, मे मज, प्रियोसि आवडता आहेस, ते तुज, प्रतिजाने प्रतिज्ञाकरितों, ॥ ६५ ॥ ॥

सर्वधर्मान्परित्यज्यमामेकंशरणंव्रज ॥

अहंत्वासर्वपापेभ्योमोक्षयिष्यामिमाशुचः॥६६॥

सर्वधर्मान् सर्वधर्मांतें, परित्यज्य टाकून, मामेकं मजएकातें, शरणं-व्रज शरणागतहोई, अहं मीजोतो, त्वां तूतें, सर्वपापेभ्यः सकलकर्मरूपपापापासून, मोक्षयिष्यामि मुक्तकरीन, त्वं तूं, माशुचः गोत्रवधादिशोकातेंकरूनको, ॥ ६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इदंतेनातपस्कायनाभक्तायकदाचन ॥

नचाशुश्रूषवेवाच्यंनचमांयोऽभ्यसूयति ॥६७॥

इदं हेंगीताशास्त्रजेतें, अतपस्काय तपस्विधर्महीनत्याकारणें, नवाच्यं नसांगावें, अभक्ताय भक्तिहीनातें, कदाचन कोणेकाळींहीनसांगावें, अशुश्रूषवे श्रवणकिंवासेवाहीनातें, मांमीपरमात्माजोल्यामातें, यः जो, अभ्यसूयति मनुष्यबुद्धीनेंदोषारोपणेंनिदितोल्यासहीनसांगावें, ६७॥

यइदंपरमंगुल्यंमद्भक्त्येवभिधास्यति ॥

भक्तिमयिपरां कृतवामामेवैष्यत्यसंशयः ॥ ६८ ॥

यः जो, इदं हैं, परमंगुह्यं अत्यंतगुह्यजेंत्यातें, मद्भक्तेषु माझ्याभक्तांचा-
ठार्या, अभिधास्यति आदरेंकरूनसांगेल, सः तो, मयि माझाठार्या,
परां उत्कृष्टऐशी, भक्ति भक्तिजीतीतें, कृत्वा करून, मामेव मजप्र-
तीच, एष्यति पावेल, असंशयः येविषयांसंशयनाहीं, ॥ ६८ ॥

• नचतस्मान्मनुष्येषुकश्चिन्मेप्रियकृत्तमः ॥

भवितानचमेतस्मादन्यःप्रियतरोभुवि ॥ ६९ ॥

तस्मात् माझ्याभक्तांसजोगीतासांगणारत्याहून, मनुष्येषु मनुष्यांमध्ये,
कश्चित् कोणीही, मे मज, प्रियकृत्तमः अत्यंततोषकरणार, नच ना-
हींच, तस्मात् त्यापेक्षां, मे मज, अन्यः दुसरा, प्रियतरः अत्यंत आ-
वढताजोतो, भूवि भूमीचाठार्या, नचभविता नाहीहोणार, ॥ ६९ ॥

अध्येष्यतेचयद्दमंधर्म्यसंवादमावयोः ॥

ज्ञानयज्ञेनतेनाहमिष्टःस्यामितिमेमतिः ॥ ७० ॥

यः जो धर्म्य धर्मरूपऐसा, आवयोः आत्मीकृष्णार्जुनआमचा, संवादं
संवादजोत्यातें, अध्येष्यतेच जपरूपपठणकरीलतरी, तेन त्यापुरुषा-
नं, ज्ञानयज्ञेन पूर्वीक्तज्ञानयज्ञजोतेणेंकरून, अहं मीसर्वात्माजोतो,
इष्टःस्यां यजिलोंऐसाहोतों, इति ऐशी, मेमतिः माझीबुद्धि, ॥ ७० ॥

श्रद्धावाननसूयश्चशृणुयादपियोनरः ॥

सोऽपिमुक्तःशुभांलोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणां ॥ ७१ ॥

श्रद्धावान् भक्तियुक्तऐसा, अनसूयश्च द्वेषरहितऐसा, योनरः जोम-
नुष्य, शृणुयादपि श्रवणकरील, सोपिमुक्तः तोहीपापरहितहोत्साता,
पुण्यकर्मणां अश्वमेधादिपुण्यकर्तेजेंत्यांच्या, शुभान्लोकान् शुभलो-
कजेंत्यातें, प्राप्नुयात् पावेल, ॥ ७१ ॥   ॥   ॥   ॥

कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्र्येण चेतसा ॥

कच्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनं जय ॥ ७२ ॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, एकाग्र्येण चेतसा चित्त एकाग्र करून, त्वया तूं-
जोतेणें, एतत् सांगीतलें इतुके हें, श्रुतं कच्चित् आइकलें कीं, हे धनं ज-
य अगाअर्जुना, ते तुझा, अज्ञानसंमोहः अज्ञानमय मोह जो तो, प्रन-
ष्टः कच्चित् नासला कीं, ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ ॥

अर्जुन उवाच नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादात् मया
च्युत ॥ स्थितोऽस्मि गतसंदेहः करिष्ये वचनं तव ॥ ७३ ॥

हे अच्युत अगाअच्युता, त्वत्प्रसादात् तुझ्या प्रसादास्तव, मोहः मोह-
जो तो, नष्टः नासला, मया म्यां, स्मृतिः मीअद्वयात्मा ऐशी जे स्मृती-
ते, लब्धा संपादिली, गतसंदेहः निःसंदेह ऐसा, स्थितोऽस्मि राहिलों-
आहें, तव तुझें, वचनं वाक्य जें त्यातें, करिष्ये करीन, ॥ ७३ ॥

संजय उवाच इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः
संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणं ॥ ७४ ॥

इति या प्रकारें, अहं मीजो तो, महात्मनः परमात्मा ऐसा, वासुदेवस्य
वासुदेव जो त्याचा, पार्थस्य च पार्थ जो त्याचाही, रोमहर्षणं रोमांच-
जनक ऐसा, अद्भुतं अद्भुत ऐसा, इमं संवादं या संवादातें, अश्रौषं
एकता झालों, ॥ ७४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

व्यास प्रसादाच्छ्रुतवानेतद्बुद्ध्यमहं परं ॥

योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयं ॥ ७५ ॥

व्यास प्रसादात् व्यासाच्या प्रसादास्तव, योगेश्वरात् योगियांचा स्वामी
ऐसा, साक्षात् प्रत्यक्ष, स्वयं स्वतां, कथयतः सांगणारा ऐसा, कृष्णात्
कृष्णापासून, एतत् हें जें, गुह्यं अतिगुह्य ऐसें, परं उक्कट ऐसें, योगं
ज्ञान जें त्यातें, अहं मीजो तो, श्रुतवान् ऐकता झालों, ॥ ७५ ॥

राजनृसंस्मृत्यसंस्मृत्यसंवादमिममद्भुतं ॥

केशवार्जुनयोःपुण्यंलक्ष्यामिचमुद्गुर्मुद्गुः ॥ ७६ ॥

हेराजन् अगाधतराष्ट्रा, केशवार्जुनयोः कृष्णार्जुनजेयांचा, पुण्यं पु-
ण्यप्रदऐसा, अद्भुतं अद्भुतऐसा, इमंसंवादं हासंवादजोयातें, सं-
स्मृत्यसंस्मृत्य स्मरोनस्मरोन, मुद्गुर्मुद्गुः वारंवार, लक्ष्यामिच रोमांचि-
तहोतों, ॥ ७६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तच्चसंस्मृत्यसंस्मृतिरूपमत्यद्भुतंहरेः ॥

विस्मयोमेमहान्राजन्लक्ष्यामिचपुनःपुनः ॥ ७७ ॥

हेराजन् अगाधतराष्ट्रा, हरेः परमात्म्याचें, तच्च तेंजें, अद्भुतं अत्याश्च-
र्यऐसें, रूपं विश्वरूपजेंत्यातें, संस्मृत्यसंस्मृत्य स्मरूनस्मरून, मे मज,
महान्विस्मयः अत्यंतआश्चर्य, पुनःपुनः मागुतींमागुतीं, लक्ष्यामिच
संतोषातेंपावतों, ॥ ७७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यत्रयोगेश्वरःकृष्णोयत्रपार्थोधनुर्धरः

तत्रश्रीर्विजयोभूतिर्ध्रुवानीतिर्मतिर्मम ॥ ७८ ॥

प्रज्ञाचक्षुपुत्रांचीजयाशासोडूनबोलतो, यत्र जेथें, योगेश्वरः यो-
गियांचाराजाऐसा, कृष्णः कृष्णपरमात्माजोतोआहे, यत्र ज्यासेने-
मर्थ्यें, धनुर्धरः गांडीवधनुर्धारीऐसा, पार्थः अर्जुनजोतोआहे, तत्र ते-
थें, श्रीः लक्ष्मीजीती, विजयः विशेषजयजोतो, भूतिः संपदाजीती,
नीतिः न्यायमार्गजोतो, ध्रुवा निश्चलऐशीआहे, इति याप्रकारची,
मम माझी, मतिः बुद्धीचानिश्चय, ॥ ७८ ॥ ॥ ॥ ७९ ॥

हरिः ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि

द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेमोक्षसंन्यासोप

देशयोगोनामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

॥ इति पदबोधिनी गीताटीका समाप्ता ॥